

6.



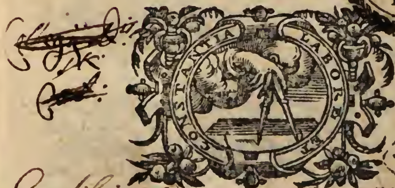
ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

DAVIDIS REGIS

AC PROPHETÆ PSALMORVM LIBE

Ad exemplar Complut



ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini.
M. D. LXXXIIII.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Psalmus Dauid, sine titulo apud Hebraeos.

Ψαλ. α΄.



ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ 1
ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν
βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν
ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ
ἔστη· καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.
Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέ- 2
λημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ
μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.
Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυ- 3
τευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν
ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει
ἐν καιρῷ αὐτοῦ.
Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤ- 4
ῥυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κα-
τευοδωθήσεται.
Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, 5
ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνε-
μος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς 6
ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ
δικαίων.
Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων, 7
καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Psal. 1.

BEATVS vir qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentiæ non sedit.

† Sed in lege Domini voluntas eius: & in lege eius meditabitur die ac nocte.

† Et erit tanquam lignum quod plãtatum est secus decursus aquarum: quod fructũ suũ dabit in tempore suo,

† Et folium eius non defluet: & omnia quęcunque faciet, prosperabuntur.

† Non sic impij, non sic: sed tanquam puluis quem proiicit ventus à facie terræ.

† Ideo non resurgent impij in iudicio: neque peccatores in consilio iustorum.

† Quoniam nouit Dominus viam iustorũ: & iter impiorum peribit.

Psalmus Dauid. II.

QVare fremuerunt Gentes: & populi meditati sunt inania?

† Astiterunt reges terrę, & principes cõuenerunt in vnum aduersus Dominum & aduersus Christum eius.

† Dirumpamus vincula eorum: & proiiciamus à nobis iugum ipsorum. † Qui habitat in cœlis irridebit eos: & Dñs subsannabit eos. † Tunc loquetur ad eos in ira sua: & in furore suo conturbabit eos.

† Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum eius: prædicans præceptum Domini.

† Dominus dixit ad me, Filius meus es tu: ego hodie genui te.

† Postula à me, & dabo tibi Gẽtes hæreditatem tuã, & possessionẽ tuam terminos terrę.

† Reges eos in virga ferrea: tanquam vasa figuli confringes eos.

† Et nunc reges intelligite: erudimini omnes qui judicatis terrã.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. β'.

1 ΙΝατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ
ἐμελέτησαν κενά;
2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ
οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐ-
τὸ, κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ
αὐτοῦ.
3 Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν,
καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυ-
γὸν αὐτῶν.
4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελά-
σεται αὐτοὺς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυ-
κτηριεῖ αὐτούς.
5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀρ-
γῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ
ταράξει αὐτούς.
6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς
ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον
αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
κυρίου.
7 Κύριος εἶπε πρός με, υἱός μου
εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι
ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν
κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.
9 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σι-
δηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρί-
ψεις αὐτούς.
10 Καὶ νῦν βασιλεῖς συνίετε, παι-
δεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, 11
καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.
Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀρ- 12
γισθῇ κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ
δικαίας.
Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς 13
αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποι-
θότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὁπότε ἀπεδί- 1
δρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβε-
σαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

γ.

ΚΥριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλί- 2
βοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται
ἐπ' ἐμέ. † πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυ- 3
χῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν
τῷ θεῷ αὐτοῦ. Διάψαλμα.
Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, 4
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκρα- 5
ξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου
αὐτοῦ.
Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνω- 6
σα, ἐξηγέρθην, ὅτι κύριος ἀντιλή-
ψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριά- 7
δων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθε-
μένων μοι· ἀνάστα κύριε, σῶσόν με
ὁ θεός μου.

† Seruite Domino in
timore: & exultate ei
in tremore. † Appre-
hẽdite disciplinam, ne-
quando irascatur Dñs:
& pereatis de via iusta.
† Cùm exarserit in bre-
ui ira eius, beati omnes
qui confidunt in eo.

Psalmus Dauid cùm fu
geret à facie Absa-
lom filij sui.

III.

DOmine quid mul-
tiplicati sunt qui tri
bulãt me? multi insur-
gunt aduersum me.
† Multi dicunt animæ
meæ, Non est salus ipsi
in Deo eius. † Tu autẽ
Dñe susceptor meus es,
gloria mea, & exaltans
caput meum. Voce
mea ad Dominum cla-
maui: & exaudiuit me
de monte sancto suo.
† Ego autẽ dormiui, &
soporatus sum, exur-
rexi: quia Dñs suscipiet
me. † Nõ timebo mil-
lia populi circundantia
me: exurge Domine,
saluum me fac Deus
meus.

†Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorũ contriuisti. † Dñi est salus: & super populum tuum benedictio tua.

In finem, in carminibus, Psalmus Dauid.

IIII.

CVm inuocaré ego exaudiuit me De⁹ iustitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei, & exaudi orationem meam.

† Filij hominum vsquequo graui corde? vt quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium? † Et scitote quoniã mirificauit Dominus sanctum suum: Dñs exaudiet me cũ clamauero ad eũ. † Irascimini, & nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini. † Sacrificate sacrificiũ iustitiæ, & sperate in Dño. multi dicũt, Quis ostendet nobis bona? † Signatũ est super nos lumé vultus tui, Dñe: dedisti lætitiã in corde meo.

8 Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως. ὀδόντας
9 ἁμαρτωλῶν συνέτριψας. † τοῦ κυ-
ρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

1 Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς
τῷ δαβίδ. δ'.

2 ΕΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκου-
σέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης
μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.
οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου.
3 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυ-
κάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιό-
τητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
4 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε κύ-
ριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ, κύριος εἰσακού-
σεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς αὐτόν.
5 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε,
ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ
ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.
6 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ
ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον. πολλοὶ λέ-
γουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά;
7 Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου κύριε. ἔδωκας εὐ-
φροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

ἀπὸ

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

Ὅτι σύ, κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ψαλμὸς τῷ δαβίδ. έ.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου.

Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, † κύριε, τὸ πρωὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.

Τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με, † ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, † οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. † ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος. † ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,

8 A fructu frumenti,
vini, & olei sui multi-
plicati sunt. † In pace
9 in idipsum dormiã &
requiescam, Quoniam
tu Domine singulariter
in spe constituisti me.

1 [In finem] pro ea quæ
hæreditatem conse-
quitur, Psalmus Da-
uid. v.

2 Verba mea auribus
percipe Dñe: in-
tellige clamorẽ meum.
3 † Intẽde voci orationis
meæ, rex meus & Deus
meus. Quoniam ad te
4 orabo: † Dñe, manè ex-
audies vocem meam.
Manè astabo tibi & vi-
debis me: † quoniã nõ
5 Deus volens iniquitatẽ
tu es. Non habitabit
iuxta te malign9: † neq;
permanebũt iniusti an-
6 te oculos tuos. Odisti
omnes qui operantur
iniquitatẽ: † perdes om
nes qui loquũtur men-
7 dacium. † Virum san-
guinũ & dolosum abo
minabitur Dñs. † Ego
8 autem in multitudine
misericordiæ tuæ In-
troibo in domũ tuam:

adorabo ad templum
sanctũ tuum in timore
tuo. † Domine, de-
duc me in iustitia tua:
propter inimicos meos
dirige in conspectu tuo
viam meam.
† Quoniam non est in
ore eorum veritas: cor
eorum vanum est.
Sepulchrũ patens est
guttur eorũ: linguis suis
dolosè agebāt, † iudica
illos Deus. Decidant à
cogitationibus suis, se-
cũdùm multitudinem
impietatum eorum ex-
pelle eos, quoniam irri-
tauerunt te Domine.
† Et lætentur omnes qui
sperant in te: in æter-
num exultabunt, &
habitabis in eis.
Et gloriabuntur in te
qui diligunt nomen
tuum: † quoniam tu
benedices iusto; Dñe,
vt scuto bonę volunta-
tis coronasti nos.

In finẽ in carminibus,
Psalmus Dauid pro
octaua. VI.

Domine, ne in fu-
rore tuo arguas
me: neque in ira tua
corripias me.

προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου
ἐν φόβῳ σου.
9 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δι-
καιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σε τὴν ὁ-
δόν μου.
10 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.
Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ
αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδο-
11 λιοῦσαν, † κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός.
Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν
αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσε-
βειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρ-
επίκρανάν σε κύριε.
12 Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπὶ σε, εἰς αἰῶνα ἀγαλ-
λιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν
αὐτοῖς.
Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ
13 ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, † ὅτι
σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κύριε,
ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας
ἡμᾶς.

1 Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγ-
δόης ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ς'.
2 Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς
με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύ-
σῃς με.

Ἐλέησόν

Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι ἀσθενής 3
εἰμι· ἴασαί με κύριε, ὅτι ἐταράχθη
τὰ ὀστᾶ μου.
Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφό- 4
δρα, καὶ σὺ κύριε ἕως πότε; † ἐπί- 5
στρεψον, κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν
μου.
Σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου, 6
ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνη-
μονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξο-
μολογήσεταί σοι;
Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, 7
λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλί-
νην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρω-
μνήν μου βρέξω.
Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλ- 8
μός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς
ἐχθροῖς μου.
Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐρ- 9
γαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσή-
κουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυ-
θμοῦ μου.
Ἤκουσε κύριος τῆς δεήσεώς μου, 10
κύριος τὴν προσευχήν μου προσε-
δέξατο.
Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείη- 11
σαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστρα-
φείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφό-
δρα διὰ τάχους.

Miſerere mei Dñe, quoniã infirmus ſum: ſana me Dñe, quoniam cõturbata ſũt oſſa mea. † Et anima mea turbata eſt valde: & tu Dñe vſquequò? † Couertere Dñe, eripe animam meã: ſaluũ me fac propter miſericordiã tuã, † Quoniam non eſt in morte qui memor ſit tui: in inferno autẽ quis cõfitebitur tibi? † Laboraui in gemitu meo, lauabo per ſingulas noctes lectũ meum, in lachrymis meis ſtratum meũ rigabo. † Turbatus eſt à furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos. † Diſcedite à me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudiuit Dominus vocem fletus mei. † Exaudiuit Dominus deprecationem meam: Dominus orationem meam ſuſcepit. † Erubeſcant, & conturbentur [vehementer] omnes inimici mei: conuertantur & erubeſcant valdè velociter.

Psalmus Dauid quem cantauit Dño pro verbis Chusi filij Iemini. VII.

DOmine Deus meus in te speraui : saluũ me fac ex omnib⁹ persequẽtibus me, & libera me. † Nequãdo rapiat vt leo animã meã, dũ nõ est qui redimat, neque qui saluũ faciat. † Dñe Deus meus si feci istud, si est iniquitas in manib. meis, † Si reddidi retribuentib. mihi mala: decidã meritò ab inimicis meis inanis. † Persequatur meritò inimicus animã meã, & cõprehendat, & cõculcet in terra vitã meã, & gloriã meam in puluere collocet. † Exurge Domine in ira tua : exaltare in finibus inimicorum tuorum. Et exurge Dñe Deus meus in præcepto quod mãdasti: † & synagoga populorũ circundabit te. Et propter hanc in altũ regredere: † Dñs iudicabit populos. Iudica me Dñe secundùm iustitiã meam, & secundũ innocẽtiã meã sup me.

1 Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ὃν ᾖσε τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων χουσὶ υἱοῦ ἰεμινί. ζ'.
2 ΚΥριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.
3 Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος.
4 Κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου·
5 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.
6 Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.
7 Ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.
Καὶ ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου
8 ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, † καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.
Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπί-
9 στρεψον, † κύριος κρινεῖ λαούς.
Κρῖνόν μοι κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

Συντ-

10 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁ-
μαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δί-
καιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς
ὁ θεὸς δίκαιος.

11 Η βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ
σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

12 Ο θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ
ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ
ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν;

13 Εὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομ-
φαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ
ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

14 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη
θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιο-
μένοις ἐξειργάσατο.

15 Ιδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε
πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

16 Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν
αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον
ὃν εἰργάσατο.

17 Επιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κε-
φαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ
ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

18 Εξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ κατὰ
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ
ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν
ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

η.

10 † Cõſummetur iã ne-
quitia peccatorum, &
diriges iuſtum, ſcrutans
corda & renes De9 iuſtè.
11 † Adiutorium meum
à Deo, qui ſaluos fa-
cit rectos corde.
12 † Deus iudex iuſtus, &
fortis, & patiẽs, & nun
quid iraſcitur per ſin-
gulos dies? † Niſi con-
13 uerſi fueritis, gladium
ſuum vibrabit, arcum
ſuum tetendit, & pa-
rauit illum. † Et in eo
14 parauit vaſa mortis: ſa-
gittas ſuas ardentibus
effecit. † Ecce parturiit
iniuſtitiã, concepit do-
15 lorem: & peperit ini-
quitatem. † Lacũ ape-
16 ruit, & effodit eum: &
incidet in foueã quam
fecit. † Conuertetur
dolor eius in caput e-
17 ius: & in verticẽ ipſius
iniquitas eius deſcen-
det. † Confitebor Do-
18 mino ſecundùm iuſti-
tiam eius: & pſallam
nomini Domini al-
tiſſimi.

1 In finem pro torcula-
ribus, Pſalmus Da-
uid.

VIII.

Κύριε

Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra! Quoniam eleuata est magnificentia tua super cælos. † Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: vt destruas inimicum & vltorem. † Quoniam videbo cælos opera digitorum tuorũ: lunam & stellas quæ tu fundasti: † Quid est homo quòd memor es eius? aut filius hominis, quoniam visitas eum? † Minuisti eum paulo minus ab angelis: gloria & honore coronasti eum, † & constituisti eum super opera manuũ tuarum. Omnia subiecisti sub pedibus eius: † oues & boues vniuersas: insuper & pecora campi, † Volucres cæli & pisces maris, qui perambulant semitas maris. † Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.

2 Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυ-
μαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ
τῇ γῇ.
Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
3 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόν-
των κατηρτίσω αἶνον,
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦ-
σαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.
4 Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν
δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας
ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.
5 Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ
αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ
αὐτόν;
6 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽
ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνω-
7 σας αὐτόν, † καὶ κατέστησας αὐτὸν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.
Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν
8 ποδῶν αὐτοῦ, † πρόβατα καὶ βόας
ἁπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.
9 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς
ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπο-
ρευόμενα τρίβους θαλασσῶν.
10 Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμα-
στὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, 1
ψαλμὸς τῷ δαβίδ. θ'.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν 2
ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιά- 3
σομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου
ὕψιστε.

Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν 4
μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ
ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.

Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ 5
τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρό-
νου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

Ἐπετίμησας ἔθνησι, καὶ ἀπώλετο 6
ὁ ἀσεβής, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλει-
ψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι 7
εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες.

Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ
μετ' ἤχου, † καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν 8
αἰῶνα μένει.

Ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον
αὐτοῦ, † καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰ- 9
κουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ
λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Καὶ ἐγένετο κύριος καταφυ- 10
γὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις
ἐν θλίψεσι.

Καὶ

In finem pro occultis filij, Psalmus Dauid. IX.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua. † Lætabor & exultabo in te, psallã nomini tuo Altissime. † In cõuertendo inimicũ meum retrorsum: infirmabũtur, & peribunt à facie tua. † Quoniam fecisti iudicium meũ & causam meã: sedisti super thronũ qui iudicas iustitiam. † Increpasti Gẽtes, & periit impius: nomen eius delesti in æternum & in seculum seculi.

† Inimici defecerũt frameæ in finẽ: & ciuitates destruxisti. Periit memoria eius cum sonitu, † Et Dominus in ęternum permanet. Parauit in iudicio thronum suum: † & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate, iudicabit populos in iustitia.

† Et factus est Dominus refugium pauperi: adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

† Et sperẽt in te qui cognoscũt nomen tuum: quoniã non dereliquisti quærentes te, Dñe.
† Psallite Dño qui habitat in Sion: annuntiate inter Gentes studia eius: † Quoniam requirens sanguinem eorũ recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum. † Miserere mei Domine: vide humilitatẽ meam de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis, † vt annũtiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.
†Exultabim⁹ in salutari tuo: † infixæ sunt Gẽtes in interitu quem fecerunt. In laqueo isto quem absconderunt, comprehensus est pes eorum. † Cognoscitur Dominus iudicia faciẽs: in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.
† Conuertantur peccatores in infernum, omnes gentes quæ obliuiscũtur Deũ. † Quoniam non in finẽ obliuio erit pauperis: patiẽtia pauperum non peribit in finem.

11 Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπί σοι οἱ γι-
νώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ
ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε
κύριε.
12 Ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι
ἐν σιὼν, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι
τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.
13 ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν
ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς
τῶν πενήτων.
14 Ελέησόν με κύριε, ἴδε τὴν τα-
πείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου.
Ο ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανά-
15 του, † ὅπως ἂν εἰσαγγείλω πάσας
τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς
θυγατρὸς σιών.
Αγαλλιασώμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ
16 σου, † ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν δια-
φθορᾷ ᾗ ἐποίησαν.
Εν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν, συν-
ελήφθη ὁ πούς αὐτῶν.
17 Γινώσκεται κύριος κρίματα
ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ
συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.
18 ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ
εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπι-
λανθανόμενα τοῦ θεοῦ.
19 Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται
ὁ πτωχὸς, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ
ἀπολεῖται εἰς τέλος.

Ἀνάστηθι κύριε, μὴ κραταιούσθω 20
ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώ-
πιόν σου.
Κατάστησον κύριε νομοθέτην 21
ἐπ' αὐτούς. γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄν-
θρωποί εἰσιν.

Ἱνατί, κύριε, ἀφέστηκας μα- 1
κρόθεν; ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις
ἐν θλίψεσιν;
Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσε- 2
βῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχὸς, συλ-
λαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς δια-
λογίζονται.
Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν 3
ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ
ὁ ἀδικῶν εὐλογεῖται.
Παρώξυνε τὸν κύριον † ὁ ἁμαρ- 4
τωλὸς, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς
αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει.
Οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ,
† βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν 5
παντὶ καιρῷ.
Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· πάντων τῶν ἐχ-
θρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει.
Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ 6
σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν
ἄνευ κακοῦ.
Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ 7
πικρίας

† Exurge, Dñe, non
confortetur homo: iu-
dicentur Gentes in con
ſpectu tuo. † Conſti-
tue, Dñe, legiſlatorem
ſuper eos: ſciant Gētes
quoniā homines ſunt.

Pſalmus x. *ſecundùm Hebraeos.*

†Vt quid Dñe receſ-
ſiſti longè? deſpicis in
opportunitatibus, in tri
bulationibus? † Dum
ſuperbit impius, incēdi-
tur pauper: cōprehen-
duntur in conſiliis qui-
bus cogitant. † Quo-
niam laudatur peccator
in deſideriis animę ſuę:
& iniquus benedicitur.
Exacerbauit Dñm
† peccator, ſecūdū mul
titudinem iræ ſuæ non
quæret. Non eſt Deus
in conſpectu eius: † in-
quinatæ ſunt viæ illius
in omni tempore. Au-
feruntur iudicia tua à
facie eius: omnium ini-
micorum ſuorum do-
minabitur. † Dixit e-
nim in corde ſuo, Non
mouebor à generatio-
ne in generationē, ſine
malo. † Cuius male-
dictione os plenū eſt, &

amaritudine ,& dolo:
sub lingua eius labor
& dolor. † Sedet in in-
sidiis cum diuitibus: in
occultis, vt interficiat
innocentem. Oculi
eius in pauperem respi
ciunt : † insidiatur in
abscondito quasi leo in
spelunca sua. Insidia-
tur vt rapiat pauperé:
rapere pauperem dum
attrahit eum In laqueo
suo: † humiliabit eum,
inclinabit se , & cadet
cũ ipse dominatus fue-
rit pauperum. † Dixit
enim in corde suo, Ob-
litus est Deus : auertit
faciem suam ne videat
in finem . † Exurge
Dñe Deus meus , exal-
tetur manus tua : ne
obliuiscaris pauperum
tuorum in finem.

† Propter quid irrita-
uit impius Deum ? di-
xit enim in corde suo,
Non requiret.

† Vides , quoniam tu
laborem & dolorem
consyderas: vt tradas
eum in manus tuas.
Tibi derelictus est pau-
per: orphano tu fuisti
adiutor. † Contere
brachium peccatoris
& maligni : quæretur

πικρίας καὶ δόλου: ὑπὸ τὴν γλῶσ-
σαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.
8 Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων
ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῷον.
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πέ-
9 νητα ἀποβλέπουσιν· † ἐνεδρεύει
ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ
αὐτοῦ.
Ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχὸν,
ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι
αὐτόν.
10 Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ † ταπεινώ-
σει αὐτὸν , κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ
αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.
11 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ , ἐπι-
λέλησται ὁ θεὸς, ἀπέστρεψε τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.
12 Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου , ὑψω-
θήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν
πενήτων σου εἰς τέλος.
13 Ἕνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσε-
βὴς τὸν θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
οὐκ ἐκζητήσει.
14 Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν
κατανοεῖς , τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς
χεῖράς σου.
Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχὸς,
ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός.
15 Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ
ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ , ζητηθή-
σεται

σεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
εὑρεθῇ.
Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, 16
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολεῖσθε
ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσή- 17
κουσας κύριε, τῇ ἑτοιμασίᾳ τῆς καρ-
δίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου,
κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα 18
μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄν-
θρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. 1
ι΄.

ΕΠὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα, πῶς
ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου, μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν 2
τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέ-
τραν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖ- 3
λον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;
Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, κύ- 4
ριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ.
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα
ἐπιβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξε-
τάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ 5
τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν,
B μισεῖ

peccatum illius, & nō inuenietur.
† Dominus rex in æternum & in seculum seculi: peribitis gentes de terra illius. † Desiderium pauperū exaudisti Domine, præparationi cordis eorum attendit auris tua,
† Iudicare pupillo & humili, vt non apponat vltrà magnificare se homo super terram.

In finē Psalmus Dauid x, *& secundū Heb.* xi, *& sic de seq. vsq. ad ps* 115.

IN Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ, Trāsmigra in montē sicut passer?
† Quoniam ecce peccatores intenderunt arcū, parauerunt sagittas in pharetra, vt sagittēt in obscuro rectos corde. † Quoniā quę tu perfecisti, ipsi destruxerūt. iustus autē quid fecit? † Dn̄s in tēplo sancto suo, Dn̄s in cælo sedes eius. Oculi ei' in pauperē respiciunt, palpebræ eius interrogant filios hominum.
† Dn̄s interrogat iustum & impiū. qui autem diligit iniquitatē,

odit suam animam.
† Pluet super peccatores laqueos, ignis & sulphur & spiritus procellarum pars calicis eorũ.
† Quoniam iustus Dñs, & iustitias dilexit: æquitatem vidit vultus eius.

† In finem pro octaua, Psalmus Dauid. xi.

SAluum me fac Domine, quoniam defecit sanctus, quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum.
† Vana locutus est vnusquisque ad proximum suum; labia dolosa in corde, & in corde locutus est mala.
† Disperdat Dominus vniuersa labia dolosa, linguam magniloquam. † Qui dixerũt, Linguam nostram magnificabimus: labia nostra à nobis sunt: quis noster Dñs est?
† Propter miseriam inopum & gemitum pauperum, nunc exurgam, dicit Dominus. ponam in salutari, fiducialiter agam in eo.
† Eloquia Domini eloquia casta,

μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.
6 ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγί-
δας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα κα-
ταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.
7 ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιο-
σύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ.

1 Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλ-
μὸς τῷ δαυίδ. ιά.
2 Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοι-
πεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν
αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀν-
θρώπων.
3 μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ, χείλη δόλια ἐν
καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε
κακά.
4 ἐξολοθρεύσαι κύριος πάντα τὰ
χείλη τὰ δόλια, γλῶσσαν μεγα-
λορρήμονα.
5 τοὺς εἰπόντας, τὴν γλῶσσαν ἡμῶν
μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ'
ἡμῖν ἐστι· τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν;
6 ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτω-
χῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων,
νῦν ἀναστήσομαι, λέγει κύριος·
θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ, παῤῥησιάσο-
μαι ἐν αὐτῷ.
7 τὰ λόγια κυρίου λόγια ἁγνά,
ἀργύριον

ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Σὺ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ιβ'.

Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου. φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

μήποτε εἴπει ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν. οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα. ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ᾄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

argentum igne exami-
natum, probatum ter-
ræ, purgatum septuplũ.
† Tu Domine serua-
8 bis nos, & custodies
nos à generatione hác
& in æternum. † In
circuitu impij ambu-
9 lant, secundùm altitu-
dinem tuam multipli-
casti filios hominum.

† In finem Psalmus
1 Dauid. XII.

VSquequo Domi-
ne obliuisceris me
2 in finé, vsquequo auer-
tis faciem tuam à me?
† Quàm diu ponam
3 consilia in anima mea;
dolorem in corde meo
per diem & noctem?
Vsquequo exaltabitur
inimicus meꝰ sup me?
† Respice, exaudi me
4 Dñe Deus meus. Illu-
mina oculos meos, ne
vnquã obdormiam in
5 morte. † Nequãdo di-
cat inimicꝰ meus: Præ-
ualui aduersus eũ. Qui
tribulãt me, exultabũt
6 si motus fuero. † Ego
auté in mĩa tua spera-
ui. Exultabit cor meũ
in salutari tuo: cãtabo
Dño qui bona tribuit
mihi, & psallam nomi
ni Domini altissimi.

† In finem Psalmus 1
Dauid. XIII.

DIxit insipiens in
corde suo: Nõ est
Deus. Corrupti sunt &
abominabiles facti sũt
in studiis: non est qui
faciat bonum. † Dñs de
cęlo prospexit super fi- 2
lios hominũ, vt videat
si est intelligens, aut re-
quirens Deũ. † Omnes 3
declinauerũt: simul in-
utiles facti sunt: nõ est
qui faciat bonum, non
est vsq. ad vnũ. † Nõne 4
cognoscent omnes qui
operãtur iniquitatem,
qui deuorãt plebẽ meã
in escam panis? Dñm
nõ inuocauerũt: † Illic 5
trepidauerunt timore,
vbi non erat timor.
Quon ã Dñs in gña-
tione iustorum. † Con- 6
siliũ inopis cõfudistis,
at Dñs spes eius est.
† Quis dabit ex Siõ sa- 7
lutare Israel? cùm auer-
terit Dñs captiuitatem
plebis suę, exultabit Ia-
cob & lætabitur Israel.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ.
ιγ΄.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ
ἔστι θεός. διεφθάρησαν καὶ ἐβδε-
λύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ
ἔστι ποιῶν χρηστότητα.
κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν
εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.
πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώ-
θησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα,
οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ ἐσθίοντες
τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; τὸν
κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν
φόβος. ὅτι κύριος ἐν γενεᾷ δι-
καίων.
βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὁ
δὲ κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.
τίς δώσει ἐκ σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ
ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον
τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
ἀγαλλιάσεται ἰακὼβ καὶ εὐφραν-
θήσεται ἰσραήλ.

† In finem Psalmus Da 1
uid. XIIII.

DOmine, quis ha-
bitabit in taber-
naculo tuo? aut quis re-

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ιδ΄.

Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ
σκηνώματί σου; ἢ τίς κατα-
σκηνώσει

σκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου;

πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ.

ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν κύριον δοξάζει. ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν·

τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν. ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Στηλογραφία τῷ Δαβίδ. ιε.

Φύλαξόν με, κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σὺ ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.

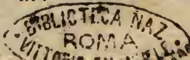
τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων

quiescet in monte san-
2 cto tuo? † Qui ingre-
ditur sine macula, &
operatur iustitiã. qui lo
quitur veritaté in cor-
de suo: † Qui non egit
3 dolũ in lingua sua, nec
fecit proximo suo ma-
lum, & opprobriũ non
accepit aduersus pro-
ximos suos. † Ad nihi
4 lũ deductus est in con-
spectu eius malignus;
timẽtes auté Dñm glo-
rificat. Qui iurat proxi-
mo suo, & nõ decipit:
5 † Qui pecuniá suá non
dedit ad vsurá, & mu-
nera super innocentes
non accepit. Qui facit
hæc, non mouebitur in
æternum.

1 † Tituli inscriptio ipsi
Dauid. xv.

Conserua me Dñe,
quoniá in te spe-
2 raui. † Dixi Dño: Dñs
meus es tu, quoniá bo-
3 norũ meorũ non eges.
† Sãctis qui in terra eius
mirificauit Dñs, omnes
voluntates suas in eis.
4 † Multiplicatæ sunt in-
firmitates eorũ, posteà
accelerauerũt. Nõ con-
gregabo conuenticula
eorum de sanguinibus;
nec memor ero noĩum



corum per labia mea.
† Dñs pars hæreditatis
meæ & calicis mei : tu
es qui restitues hæredi-
tatem meam mihi.
† Funes ceciderũt mihi
in præclaris meis : &
enim hæreditas mea
præclara mihi est. † Be-
nedicam Dñm qui tri-
buit intellectum mihi:
insuper & vsq. ad no-
ctẽ increpuerũt me re-
nes mei. † Prouidebam
Dñm in cõspectu meo
semper, quoniã à dex-
tris meis est, ne cõmo-
uear. † Propter hoc læ-
tatũ est cor meũ, & ex-
ultauit lingua mea; in-
super & caro mea re-
quiescet in spe. † Quo-
niã nõ derelinques ani-
mã meã in inferno, ne-
que dabis sanctũ tuum
videre corruptionẽm.
† Notas fecisti mihi vias
vitæ ; adimplebis me
lætitia cum vultu tuo,
delectationes in dexte-
ra tua vsque in finem.

† Oratio Dauid, Ps. xvi.
EXaudi Dñe iusti-
tiam meã, intende
deprecationẽ meã. auri-
b⁹ pcipe orationẽ meã
non in labiis dolosis.

αὐτῶν διὰ χειλέων μου.
5 κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου,
καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθι-
στῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.
6 σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρα-
τίστοις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου
κρατίστη μοι ἐστίν.
7 εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνε-
τήσαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς
ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.
8 προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν
μου διαπαντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου
ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.
9 διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου,
καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι
δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει
ἐπ᾽ ἐλπίδι.
10 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυ-
χήν μου εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τὸν
ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
11 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πλη-
ρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προ-
σώπου σου, τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ
σου εἰς τέλος.

1 Προσευχὴ τοῦ δαυίδ. ιϛ´.
ΕΙσάκουσον κύριε δικαιοσύνης
μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου.
ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ
ἐν χείλεσι δολίοις.

ἐκ

2 ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου
ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
εὐθύτητας.
3 ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου,
ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με, καὶ
οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. ὅπως ἂν
μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου
4 τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς
λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλα-
ξα ὁδοὺς σκληράς.
5 κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου
ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευ-
θῶσι τὰ διαβήματά μου.
6 ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς
μου ὁ θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ, καὶ
εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.
7 θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. ἐκ τῶν ἀν-
θεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου,
8 φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφ-
θαλμοῦ. ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου σκεπάσεις με,
9 ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν τα-
λαιπωρησάντων με. οἱ ἐχθροί μου
τὴν ψυχήν μου περιέσχον,
10 τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στό-
μα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν,
11 ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύ-
κλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

† De vultu tuo iudi-
cium meum prodeat,
oculi mei videāt æqui-
tatem. † Probasti cor
meum, visitasti nocte:
igne examinasti me, &
non est inuenta in me
iniquitas. Vt nō loqua-
tur os meum † opera
hominum, propter ver-
ba labiorum tuorum
ego custodiui vias du-
ras. † Perfice gressus
meos in semitis tuis, vt
non moueantur vesti-
gia mea. Ego clama-
ui, quoniam exaudisti
me Deus: inclina aurē
tuam mihi, & exaudi
verba mea. † Mirifi-
ca misericordias tuas,
qui saluos facis speran-
tes in te. A resistētibus
dexteræ tuæ, † custodi
me Dñe vt pupillā ocu-
li. Sub vmbra alarum
tuarum proteges me,
† à facie impiorum qui
afflixerunt me. Inimici
mei animam meā cir-
cundederunt: † Adipem
suum concluserunt, os
eorum locutum est su-
perbiam. † Proiicien-
tes me nunc circunde-
derūt me, oculos suos
statuerunt declinare in
terram.

†Susceperunt me sicut
leo paratus ad prædã,
& sicut catulus leonis
habitans in abditis.
† Exurge Domine,prę-
ueni eos, & supplanta
eos:eripe animam meã
ab impio,frameã tuam
† ab inimicis manus
tuæ. Domine à paucis
de terra diuide eos in
vita eorum, & de abs-
conditis tuis adimple-
tus est venter eorum.
Saturati sunt filiis, &
dimiserunt reliquias
paruulis suis: †Ego au-
tem in iustitia appare-
bo conspectui tuo. Sa-
tiabor cùm apparuerit
mihi gloria tua.

† In finem puero Dñi
Dauid, quæ locutus
est Dño verba can-
tici huius,in die qua
eripuit eum Dñs de
manu omnium ini-
micorum eius,& de
manu Saul:& dixit:

XVII.

Diligã te Dñe for-
titudo mea. †Dñs
firmamentũ meum, &
refugiũ meũ,& libera-
tor meus : Deus meus
adiutor meus, & spe-
rabo in eum. protector
meus & cornu salutis

12 ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος
εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν
ἐν ἀποκρύφοις.
13 ἀνάστηθι κύριε, πρόφθασον αὐ-
τούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς, ῥῦ-
σαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς,
ῥομφαίαν σου
14 ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου· κύριε
ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον
αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κε-
κρυμμένων σου. ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ
αὐτῶν. ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν
τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.
15 ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσο-
μαι τῷ προσώπῳ σου· χορτασθή-
σομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δό-
ξαν σου.

1 Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ
Δαυίδ, ἃ ἐλάλησε τῷ κυρίῳ τοὺς
λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέ-
ρᾳ ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ κύριος ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ
ἐκ χειρὸς Σαούλ· καὶ εἶπε·

ιζ'.

2 ΑΓαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου·
3 κύριος στερέωμά μου, καὶ
καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου. ὁ θεός
μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐ-
τόν. ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σω-
τηρίας

τηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου.
αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον, καὶ 4
ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.
περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ 5
χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.
ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με, 6
προέφθασάν με παγίδες θανάτου.
καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλε- 7
σάμην τὸν κύριον, καὶ πρὸς τὸν θεόν
μου ἐκέκραξα. ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁ-
γίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυ-
γή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται
εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγε- 8
νήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων
ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι
ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός.
ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ 9
πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλε-
γήσεται, ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ'
αὐτοῦ.
καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ 10
γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ 11
ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων
ἀνέμων.
καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, 12
κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν
ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.

meæ, & ſuſceptor meꝰ.
† Laudans inuocabo
Dñm, & ab inimicis
meis ſaluus ero. † Cir-
cundederunt me dolo-
res mortis, & torrentes
iniquitatis cõturbaue-
runt me. † Dolores in-
ferni circũdederũt me,
pręoccupauerũt me la-
quei mortis. † Et in tri-
bulatione mea inuo-
caui Dñm, & ad Deũ
meum clamaui. exau-
diuit de templo ſancto
ſuo vocẽ meã, & cla-
mor meus in cõſpectu
eius introibit in aures
eius. † Et cõmota eſt &
cõtremuit terra, & fun-
damẽta montiũ cõtur-
bata ſunt & commota
ſunt, quoniã iratus eſt
eis Deus. † Aſcẽdit fu-
mus in ira eius, & ignis
à facie eius exardeſcet,
carbones ſuccenſi ſunt
ab eo. † Et inclinauit cæ
los & deſcẽdit, & cali-
go ſub pedibus eius.
† Et aſcẽdit ſuper Che-
rubim & volauit; vo-
lauit ſuper pennas ven-
torũ. † Et poſuit tene-
bras latibulum ſuũ, in
circuitu eius taberna-
culum eius, tenebroſa
aqua in nubibus aëris.

† Præ fulgore in conſpectu eius nubes trāſierunt, grando & carbones ignis. † Et intonuit de cęlo Dominus, & Altiſſimus dedit vocem ſuam. † Miſit ſagittas & diſſipauit eos; & fulgura multiplicauit, & cōturbauit eos.

† Et apparuerũt fontes aquarum, & reuelata ſunt fundamenta orbis terræ, ab increpatione tua Domine, ab inſpiratione ſpiritus irę tuæ. † Miſit de ſummo, & accepit me; aſſumpſit me de aquis multis.

† Eripiet me de inimicis meis fortiſſimis, & ab iis qui oderunt me, quoniam confortati ſunt ſuper me.

† Præuenerunt me in die afflictionis meæ, & factus eſt Dominus protectio mea. † Et eduxit me in latitudinem: ſaluum faciet me, quoniam voluit me. † Et retribuet mihi Dñs ſecundùm iuſtitiā meā, & ſecũdùm puritatem manuum mearum retribuet mihi. † Quia cuſtodiui vias Dñi,

13 ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον
αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον, χάλαζα
καὶ ἄνθρακες πυρός.
14 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ κύ-
ριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν
αὐτοῦ.
15 ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν
αὐτοὺς, καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ
συνετάραξεν αὐτούς.
16 καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδά-
των, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς
οἰκουμένης· ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου
κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος
ὀργῆς σου.
17 ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ
με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων
πολλῶν.
18 ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνα-
τῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι
ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώ-
σεώς μου, καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστή-
ριγμά μου.
20 καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμὸν,
ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με.
21 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν
καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπο-
δώσει μοι.
22 ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου,
καὶ οὐκ

καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου.
ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώ- 23
πιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ
οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ.
καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, 24
καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.
καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ 25
τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν
καθαρότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς 26
ἀθώου ἀθῷος ἔσῃ·
καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, 27
καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.
ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ 28
ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.
ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε ὁ 29
θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.
ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πει 30
ρατηρίου, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερ-
βήσομαι τεῖχος.
ὁ θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, 31
τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερ-
ασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων
ἐπ' αὐτόν.
ὅτι τίς θεὸς πάρεξ τοῦ κυρίου; ἢ τίς 32
θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν;
ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, 33
καὶ

nec impiè gessi à Deo meo. † Quoniã omnia iudicia eius in cõspectu meo, & iustitias eius non repuli à me. † Et ero immaculatus cum eo: & obseruabo me ab iniquitate mea. † Et retribuet mihi Dñs secundũ iustitiã meam, & secũdũ puritatẽ manuum meatũ in conspectu oculorum eius. † Cũ sancto sanctus eris, & cũ viro innocẽte innocẽs eris: † Et cũ electo electus eris, & cum peruerso peruertẽris. † Quoniã tu populum humilẽ saluũ facies, & oculos superborũ humiliabis. † Quoniã tu illuminabis lucernam meã Dñe Deus meus, illuminabis tenebras meas. † Quoniã in te eripiar à tẽtatione, & in Deo meo transgrediar murũ. † Deus meus impolluta via ei⁹, eloquia Dñi igne examinata, protector est omnium sperãtium in se. † Quoniam quis Deus præter Dñm? aut quis Deus præter Deum nostrũ? † Deus qui præcingit me virtute,

& posuit immaculatã
viam meam. † Qui per-
fecit pedes meos tan-
quam cerui, & super ex-
celsa statuens me.

† Qui docet manus
meas ad prœlium, &
posuisti arcum æreum
brachia mea. † Et dedi-
sti mihi protectionem
salutis, & dextera tua
suscepit me. & disci-
plina tua correxit me
in finem, & disciplina
tua ipsa me docebit.

† Dilatasti gressus meos
subtus me, & non sunt
infirmata vestigia mea.

† Persequar inimicos
meos & comprehendã
illos, & non conuertar
donec deficiant.

† Cõfringam illos, nec
poterunt stare, cadent
subtus pedes meos.

† Et præcinxisti me vir-
tute ad bellũ, supplan-
tasti omnes insurgẽtes
in me subtus me.

† Et inimicos meos de-
disti mihi dorsum, &
odientes me disperdi-
disti. Clamauerunt,
nec erat qui saluos fa-
ceret: ad Dñm, nec ex-
audiuit eos. † Et cõmi-
nuam eos vt puluerem

καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.
34 καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου
ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ
ἱστῶν με.
35 διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλε-
μον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς
βραχίονάς μου.
36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν
σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό
μου. καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με
εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή
με διδάξει.
37 ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου
ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ
ἴχνη μου.
38 καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ κα-
ταλήψομαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀποστρα-
φήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν.
39 ἐκθλίψω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ δύνωνται
στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
40 καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς
πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς
ἐπανισταμένους ἐπ᾽ ἐμὲ ὑποκά-
τω μου.
41 καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι
νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξω-
λόθρευσας.
42 ἐκέκραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων
πρὸς κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.
43 καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν
κατὰ

κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν
πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.
ῥύσαι με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, κα- 44
ταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαὸς
ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι·
εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου. 45
υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι·
υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν. 46
καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.
ζῇ κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ 47
θεὸς, καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τῆς σωτη-
ρίας μου.
ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, καὶ 48
ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ·
ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργί- 49
λων. ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύ-
σῃ με.
διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν 50
ἔθνεσι κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου
ψαλῶ.
μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βα- 51
σιλέως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χρι-
στῷ αὐτοῦ τῷ δαυίδ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ. 1
ιή.

ΟΙ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν 2
θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλ-

ante faciem venti, vt lutum platearum delebo eos. † Eripies me de contradictione populi, conſtitues me in caput gentiũ. Populus quẽ non cognoui ſeruiuit mihi: † in auditu auris obediuit mihi. Filij alieni mẽtiti ſunt mihi: † Filij alieni inueterati ſunt: & claudicauerunt à ſemitis ſuis. † Viuit Dñs & benedictus Deus, & exaltetur Deus ſalutis meæ. † Deus qui das vindictas mihi, & ſubdis populos ſub me: † Liberator meus de inimicis meis iracũdis. ab inſurgẽtibus in me exaltabis me, à viro iniquo eripies me.
† Propterea confitebor tibi in nationibus Dñe, & nomini tuo pſalmũ dicam. † Magnificans ſalutes regis, & faciens miſericordiam chriſto ſuo Dauid, & ſemini eius vſq. in ſeculum.

† In finem Pſalmus Dauid. XVIII.

CÆli enarrant gloriam Dei, opera autem manuum eius

annũciat firmamentũ.
† Dies diei eructat ver-
bũ, & nox nocti indi-
cat ſcientiam. † Non
ſunt loquelæ neq; ſer-
mones, quorũ non au-
diantur voces eorum.
† In omnem terrã exi-
uit ſonus eorum, & in
fines orbis terræ verba
eorũ. In ſole poſuit ta-
bernaculũ ſuũ, † & ipſe
tanquã ſponſus proce-
dens de thalamo ſuo.
exultabit vt gigas ad
currendã viã; † A ſum-
mo cælo egreſſio eius,
& occurſus eius vſque
ad ſummũ cæli: nec eſt
qui ſe abſcondat à ca-
lore eius. † Lex Dñi im-
maculata cõuertẽs ani-
mas, teſtimonium Dñi
fidele, ſapientiam præ-
ſtans paruulis. † Iuſtitię
Dñi rectæ lætificantes
cor, præceptũ Dñi luci-
dũ illuminans oculos.
† Timor Dñi ſanctus
permanens in ſeculum
ſeculi: iudicia Dñi ve-
ra, iuſtificata in ſemet-
ipſa. † Deſiderabilia ſu-
per aurũ & lapidẽ pre-
cioſum multũ; & dul-
ciora ſuper mel & fa-
uum. † Etenim ſeruus
tuus cuſtodit ea:

ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.
3 ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα,
καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.
4 οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν
οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.
5 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρα-
τα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ:
6 καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευ-
όμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. ἀγαλλιάσεται
ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν.
7 ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος
αὐτοῦ. καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως
ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀπο-
κρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.
8 ὁ νόμος κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέ-
φων ψυχάς, ἡ μαρτυρία κυρίου
πιστὴ σοφίζουσα νήπια.
9 τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθέα εὐ-
φραίνοντα καρδίαν, ἡ ἐντολὴ κυρίου
τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς.
10 ὁ φόβος κυρίου ἁγνὸς, διαμένων
εἰς αἰῶνα αἰῶνος. τὰ κρίματα
κυρίου ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ἐπὶ
τὸ αὐτό.
11 ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ
λίθον τίμιον πολύν; καὶ γλυκύτερα
ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
12 καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐ-
τά,

τα, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπό-
δοσις πολλή.
παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ 13
τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με,
καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ 14
δούλου σου. ἐὰν μή μου κατακυριεύ-
σωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ
καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας με-
γάλης.
καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λό- 15
για τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαν-
τός. κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρω-
τά μου.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. 1
ιθ'.

Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ 2
θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ
ὄνομα τοῦ θεοῦ ἰακώβ.
ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁ- 3
γίου, καὶ ἐκ σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.
μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ 4
ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
δῴη σοι κύριος κατὰ τὴν καρ- 5
δίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου
πληρώσαι.
ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίᾳ 6
σου, καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα. πληρώσαι κύ-
ριος

in custodiendis illis retributio multa.

† Delicta quis intelliget? ab occultis meis múda me: † Et ab alienis parce seruo tuo. Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero, & mũdabor à delicto maximo.

† Et erunt vt complaceant eloquia oris mei, & meditatio cordis mei in cõspectu tuo semper. Domine adiutor meus & redemptor meus.

† In finem Psalmus Dauid. xix.

EXaudiat te Dominus in die tribulationis, protegat te nomen Dei Iacob. † Mittat tibi auxilium de sancto; & de Sion tueatur te. † Memor sit omnis sacrificij tui, & holocaustum tuum pingue fiat. † Tribuat tibi Dominus secundùm cor tuum, & omne cõsiliũ tuum impleat. † Lætabimur in salutari tuo, & in nomine Domini Dei nostri magnificabimur. Impleat Dñs.

omnes petitiones tuas:
† Nunc cognoui quo-
niam saluum fecit Dñs
christum suum . exau-
diet illum de cælo san-
cto suo, in potẽtatibus
salus dexteræ eius. † Hi
in curribus & hi in e-
quis, nos autem in no-
mine Dñi Dei nostri
inuocabimus.† Ipsi ob-
ligati sunt & ceciderũt;
nos autem surreximus
& erecti sumus. † Dñe
saluum fac regem , &
exaudi nos , in die qua
inuocauerimus te.

† Psalmus Dauid.
x x.

Domine in virtute
tua lętabitur rex,
& super salutare tuum
exultabit vehementer.
† Desiderium cordis e-
ius tribuisti ei, & vo-
luntate labiorum eius
non fraudasti eum.
† Quoniam præuenisti
eum in benedictioni-
bus dulcedinis: posuisti
in capite eius coronam
de lapide precioso.
† Vitam petiit à te, &
tribuisti ei longitudi-
nem dierum in secu-
lum seculi.

ριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.
7 νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν
χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐ-
ρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ
σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
8 οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις.
ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν
ἐπικαλεσόμεθα.
9 αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον,
ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.
10 κύριε σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπά-
κουσον ἡμῶν· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικα-
λεσώμεθά σε.

1 Ψαλμὸς τῷ δαυίδ.
κʹ.

2 Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐ-
φρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται
σφόδρα.
3 τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ
ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν
χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
4 ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλο-
γίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου
τιμίου.
5 ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας
αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος.

μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτη- 6
ρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.
ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶ- 7
να αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χα-
ρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου·
ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύ- 8
ριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ
μὴ σαλευθῇ.
εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχ- 9
θροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας
τοὺς μισοῦντάς σε.
ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον 10
πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου·
κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐ-
τοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς 11
ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ
υἱῶν ἀνθρώπων.
ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακὰ, διελο- 12
γίσαντο βουλὰς αἷς οὐ μὴ δύνωνται
στῆναι.
ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς 13
περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρό-
σωπον αὐτῶν.
ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει 14
σου, ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυ-
ναστείας σου.
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως 1
τῆς ἑωθινῆς, ψαλμὸς τῷ δαυίδ.

† Magna est gloria eius
in salutari tuo: gloriam
& magnum decorem
impones super eum.
† Quoniam dabis ei be
nedictionem in seculū
seculi: lætificabis eum
in gaudio cum vultu
tuo. † Quoniam rex
sperat in Dño, & in mi
sericordia Altissimi nō
commouebitur. †Inue-
niatur manus tua om-
nibus inimicis tuis: de-
xtera tua inueniat om-
nes qui oderunt te.
† Quoniam pones eos
vt clibanū ignis in tem
pore vultus tui: Dñs in
ira sua conturbabit eos,
& deuorabit eos ignis.
†Fructū eorum de ter-
ra perdes, & semen eo-
rum à filiis hominum.
†Quoniam declinaue-
runt in te mala, cogi-
tauerunt consilia quæ
non potuerūt stabilire.
† Quoniam pones eos
dorsum, in reliquiis tuis
pręparabis vultum eo-
rum. †Exaltare Dñe in
virtute tua, cātabimus
& psallemus virtutes
tuas.

†In finē pro susceptio-
ne matutina, Psal-
mus Dauid.

xxi.

DEus Deus meus, respice in me; quare dereliquisti me? longè à salute mea verba delictorũ meorum. † Deus meus clamabo per diem & non exaudies; & nocte, & non ad insipientiam mihi. † Tu autem in sancto habitas laus Israel. † In te sperauerunt patres nostri; sperauerunt, & liberasti eos. † Ad te clamauerunt, & salui facti sunt: in te sperauerunt, & non sunt confusi. † Ego autem sum vermis, & non homo; opprobrium hominum & abiectio plebis. † Omnes videntes me deriserunt me: locuti sunt labiis, mouerunt caput. † Sperauit in Domino, eripiat eũ; saluũ faciat eum, quoniam vult eum.

† Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre, spes mea ab vberibus matris meæ. † In te proiectus sum ex vtero. De ventre matris meæ Deus meus es tu; † ne discesseris à me, Quoniam tribulatio

κα.

2 Ὁ Θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι,
ἱνατί ἐγκατέλιπές με; μα-
κρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
παραπτωμάτων μου.
3 ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας,
καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ
εἰς ἄνοιαν ἐμοί.
4 Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος
τοῦ ἰσραήλ.
5 ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡ-
μῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς.
6 πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθη-
σαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃ-
σχύνθησαν.
7 ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄν-
θρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξου-
θένημα λαοῦ.
8 πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξε-
μυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεί-
λεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν.
9 ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω
αὐτὸν, σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει
αὐτόν.
10 ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γα-
στρός· ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μη-
τρός μου.
11 ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας. ἀ-
πὸ γαστρὸς μητρός μου θεός μου εἶ σύ·
12 μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. ὅτι θλίψις
ἐγγὺς,

ἐγγὺς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι.
περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ, 13
ταῦροι πίονες περιέσχον με.
ἤνοιξαν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, 14
ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.
ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσκορ- 15
πίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἐγενήθη ἡ
καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος
ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.
ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, 16
καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λά-
ρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κα-
τήγαγές με.
ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί· 17
συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον
με· ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πό-
δας μου·
ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου, 18
αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.
διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυ- 19
τοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔ-
βαλον κλῆρον.
σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βο- 20
ήθειάν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντί-
ληψίν μου πρόσχες.
ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν 21
μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονο-
γενῆ μου.

proxima; quoniam nõ
est qui adiuuet me.
† Circundederunt me
vituli multi, tauri pin-
gues obsederunt me.
† Aperuerunt super me
os suũ, sicut leo rapiẽs
& rugiens. †Sicut aqua
effusa sunt & dispersa
sunt omnia ossa mea:
factũ est cor meũ tan-
quam cera liquescẽs in
medio ventris mei.
† Aruit tanquam testa
virtus mea, & lingua
mea adhæsit faucibus
meis, & in puluerem
mortis deduxisti me.
† Quoniam circũdede-
runt me canes multi,
conciliũ malignãtium
obsederũt me. Foderũt
manus meas & pedes
meos, †dinumerauerũt
oĩa ossa mea; ipsi verò
considerauerunt & in-
spexerunt me. †Diuise-
rũt vestimẽta mea sibi,
& super vestẽ meã mi-
serunt sortem. †Tu au-
tem Dñe ne elongaue-
ris auxiliũ tuum à me,
ad defensionem meam
conspice. † Erue à fra-
mea animam meam,
& de manu canis vni-
cam meam.

† Salua me ex ore leo-
nis,& à cornibus vni-
cornium humilitatem
meam. † Narrabo no-
men tuum fratribus
meis, in medio ecclesię
laudabo te. † Qui ti-
metis Dñm, laudate
eum,vniuersum semen
Iacob glorificate eum.
timeat iam eum omne
semen Israel. † Quo-
niam non spreuit neq.
despexit deprecationē
pauperis. Neque auertit
faciem suam à me; &
cùm clamarem ad eũ,
exaudiuit me.
† A te laus mea, in ec-
clesia magna confite-
bor tibi: vota mea red-
dam in conspectu ti-
mentium eum.
† Edent pauperes & sa-
turabuntur, & lauda-
būt Dominum qui re-
quirunt eum. viuent
corda eorum in seculũ
seculi. † Reminiscen-
tur & conuertentur ad
Dominum vniuersi fi-
nes terræ. & adorabūt
in conspectu eius vni-
uersæ familiæ gentiũ.
† Quoniā Dñi regnũ,
& ipse dñatur gentiũ.
† Manducauerunt &
adorauerunt omnes

22 σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος,
καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν
ταπείνωσίν μου.
23 διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀ-
δελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας
ὑμνήσω σε.
24 οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον αἰνέσατε
αὐτὸν, ἅπαν τὸ σπέρμα ἰακὼβ δο-
ξάσατε αὐτόν. φοβηθήτω δὴ ἀπ'
αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα ἰσραήλ.
25 ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώ-
χθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. οὐδὲ ἀ-
πέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐ-
μοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς
αὐτὸν εἰσήκουσέ μου.
26 παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκ-
κλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί
σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώ-
πιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.
27 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθή-
σονται, καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκ-
ζητοῦντες αὐτόν. ζήσονται αἱ καρ-
δίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
27 μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται
πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς
γῆς. καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐ-
τοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.
29 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς
δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.
30 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες
οἱ πία-

οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ
προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαί-
νοντες εἰς γῆν. καὶ ἡ ψυχή μου αὐ-
τῷ ζῇ.
καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐ- 31
τῷ. ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ
ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δι- 32
καιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησο-
μένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. κβ΄. 1

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν
με ὑστερήσει.
εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκή- 2
νωσεν. ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέ-
θρεψέ με.
τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. ὁ- 3
δήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκι- 4
ᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά,
ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. ἡ ῥάβδος σου καὶ
ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρε-
κάλεσαν.
ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπε- 5
ζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με.
ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν
μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με
ὡσεὶ κράτιστον.
καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με 6
πάσας

pingues terræ, in con-
ſpectu eius cadent om-
nes qui deſcendunt in
terram. Et anima mea
illi viuit: † Et ſemen
meum ſeruiet ipſi. An-
nunciabitur Domino
generatio † ventura, &
annunciabūt iuſtitiam
eius populo qui naſce-
tur, quem fecit Domi-
nus.

† Pſalmus Dauid. xxii.

Dominus regit me
& nihil mihi de-
erit. † In loco paſcuæ
ibi me collocauit. Su-
per aquam refectionis
educauit me: † Animā
meam conuertit. de-
duxit me ſuper ſemitas
iuſtitiæ, propter nomē
ſuum. † Nam & ſi am-
bulauero in medio
vmbræ mortis, non ti-
mebo mala, quoniam
tu mecum es: virga tua
& baculus tuus, ipſa
me conſolata ſunt.
† Paraſti in conſpectu
meo menſam, aduerſus
eos qui tribulant me.
impinguaſti in oleo ca
put meum, & calix tuus
inebrians me quā præ-
clarus. † Et miſericordia
tua ſubſequetur me

omnibus diebus vitæ
meæ, & vt inhabitem
in domo Dñi in longi-
tudinem dierum.

† Psalmus Dauid pri-
ma Sabbatorũ.xxiii.

DOmini terra &
plenitudo eius, or
bis terrarum & vniuer-
si qui habitant in eo.
† Ipse super maria fun-
dauit eum, & super flu
mina præparauit eum.
† Quis ascẽdet in mon
tem Domini, aut quis
stabit in loco sancto
eius? † Innocens ma-
nibus & mundus cor-
de, qui non accepit in
vano animam suam,
nec iurauit in dolo
proximo suo.
† Hic accipiet benedi-
ctionem à Domino, &
misericordiam à Deo
salutari suo.
† Hæc generatio quæ-
rentium Dominũ, quę-
rẽtium faciem Dei Ia-
cob. † Attollite portas
principes vestras, & e-
leuamini portæ ęterna-
les, & introibit rex glo-
riæ. † Quis est iste rex
gloriæ? Dominus for-
tis & potens,

πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ
τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

1 Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ τῆς μιᾶς τῶν
σαββάτων. κγ'.

ΤΟῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρω-
μα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάν-
τες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
2 αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν
αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν
αὐτήν.
3 τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυ-
ρίου, ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ
αὐτοῦ;
4 ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρ-
δίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δό-
λῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.
5 οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυ-
ρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ
σωτῆρος αὐτοῦ.
6 αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν κύ-
ριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ
θεοῦ ἰακώβ.
7 ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,
καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσε-
λεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
8 τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δό-
ξης; κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς,
κύριος

κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
9 ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,
καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσε-
λεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
10 τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δό-
ξης; κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός
ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

1 Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. κδ'.

2 ΠΡὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν
μου, ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ πέ-
ποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰ-
ῶνα. μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ
ἐχθροί μου.
3 καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε,
οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. αἰσχυνθήτω-
σαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.
4 τὰς ὁδούς σου κύριε γνώρισόν μοι,
καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
5 ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν
σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς
ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην
τὴν ἡμέραν.
6 μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κύριε,
καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
νός εἰσιν.
7 ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας
μου μὴ μνησθῇς. κατὰ τὸ ἔλεός σου
μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστό-
τητός σου κύριε.

Dñs potens in prœlio.
† Attollite portas prin-
cipes veſtras, & eleua-
mini portæ æternales,
& introibit rex gloriæ.
† Quis eſt iſte rex glo-
riæ? Dominus virtutũ
ipſe eſt rex gloriæ.

† Pſalmus Dauid.
XXIIII.

AD te Dñe leuaui a-
nimam meam, Deꝰ
meus in te cõfido, non
erubeſcam in æternũ.
Neque irrideãt me ini-
mici mei. † Etenim v-
niuerſi qui ſuſtinẽt te,
non confundẽtur. Cõ-
fundantur iniquè agen
tes ſuperuacuè. † Vias
tuas Domine demon-
ſtra mihi, & ſemitas
tuas edoce me. † Diri-
ge me in veritate tua,
& doce me, quia tu es
Deus ſaluator meus, &
te ſuſtinui tota die.
† Reminiſcere miſera-
tionum tuarum Dñe,
& miſericordiarũ tua-
rũ, quia à ſeculo ſunt.
† Delicta iuuentutis
meæ, & ignorantias
meas ne memineris. ſe-
cũdũ miſericordiã tuã
memento mei tu, pro-
pter bonitatẽ tuã Dñe.

& posuit immaculatã
viam meam. † Qui per-
fecit pedes meos tan-
quam cerui, & super ex-
celsa statuens me.
† Qui docet manus
meas ad prœlium, &
posuisti arcum æreum
brachia mea. † Et dedi-
sti mihi protectionem
salutis, & dextera tua
suscepit me. & disci-
plina tua correxit me
in finem, & disciplina
tua ipsa me docebit.
† Dilatasti gressus meos
subtus me, & non sunt
infirmata vestigia mea.
† Persequar inimicos
meos & comprehendã
illos, & non conuertar
donec deficiant.
† Cõfringam illos, nec
poterunt stare, cadent
subtus pedes meos.
† Et præcinxisti me vir-
tute ad bellũ, supplan-
tasti omnes insurgẽtes
in me subtus me.
† Et inimicos meos de-
disti mihi dorsum, &
odientes me disperdi-
disti. Clamauerunt,
nec erat qui saluos fa-
ceret: ad Dñm, nec ex-
audiuit eos. † Et cõmi-
nuam eos vt puluerem

καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.
34 καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου
ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ
ἱστῶν με.
35 διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλε-
μον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς
βραχίονάς μου.
36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν
σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό
μου. καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με
εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή
με διδάξει.
37 ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου
ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ
ἴχνη μου.
38 καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ κα-
ταλήψομαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀποστρα-
φήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν.
39 ἐκθλίψω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ δύνωνται
στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
40 καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς
πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς
ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκά-
τω μου.
41 καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι
νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξω-
λόθρευσας.
42 ἐκέκραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων
πρὸς κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.
43 καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν
καὶ

κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν
πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.
ῥύσαι με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, κα- 44
ταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαὸς
ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι·
εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου. 45
υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι·
υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν. 46
καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.
ζῇ κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ 47
θεὸς, καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τῆς σωτη-
ρίας μου.
ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, καὶ 48
ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ·
ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργί- 49
λων. ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύ-
σῃ με.
διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν 50
ἔθνεσι κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου
ψαλῶ.
μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βα- 51
σιλέως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χρι-
στῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. 1
ιή.

ΟΙ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν 2
θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλ-

ante faciem venti, vt lutum platearum delebo eos. † Eripies me de contradictione populi, conſtitues me in caput gentiũ. Populus quẽ non cognoui ſeruiuit mihi: † in auditu auris obediuit mihi. Filij alieni mẽtiti ſunt mihi: † Filij alieni inueterati ſunt: & claudicauerunt à ſemitis ſuis. † Viuit Dñs & benedictus Deus, & exaltetur Deus ſalutis meæ. † Deus qui das vindictas mihi, & ſubdis populos ſub me: † Liberator meus de inimicis meis iracũdis. ab inſurgẽtibus in me exaltabis me, à viro iniquo eripies me. † Propterea confitebor tibi in nationibus Dñe, & nomini tuo pſalmũ dicam. † Magnificans ſalutes regis, & faciens miſericordiam chriſto ſuo Dauid, & ſemini eius vſq. in ſeculum.

† In finem Pſalmus Dauid. XVIII.

CÆli enarrant gloriam Dei, opera autem manuum eius

annũciat firmamentũ.
† Dies diei eructat verbũ, & nox nocti indicat scientiam. † Non sunt loquelæ neq; sermones, quorũ non audiantur voces eorum.
† In omnem terrã exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorũ. In sole posuit tabernaculũ suũ, † & ipse tanquã sponsus procedens de thalamo suo. exultabit vt gigas ad currendã viã; † A summo cælo egressio eius, & occursus eius vsque ad summũ cæli: nec est qui se abscondat à calore eius. † Lex Dñi immaculata cõuertés animas, testimonium Dñi fidele, sapientiam præstans paruulis. † Iustitię Dñi rectæ lætificantes cor, præceptũ Dñi lucidũ illuminans oculos.
† Timor Dñi sanctus permanens in seculum seculi: iudicia Dñi vera, iustificata in semetipsa. † Desiderabilia super aurũ & lapidẽ preciosum multũ; & dulciora super mel & fauum. † Etenim seruus tuus custodit ea;

ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.
3 ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα,
καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.
4 οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν
οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.
5 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ:
6 καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος
ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. ἀγαλλιάσεται
ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν:
7 ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος
αὐτοῦ. καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως
ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται
τῆς θέρμης αὐτοῦ.
8 ὁ νόμος κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων
ψυχάς, ἡ μαρτυρία κυρίου
πιστὴ σοφίζουσα νήπια.
9 τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθέα εὐφραίνοντα
καρδίαν, ἡ ἐντολὴ κυρίου
τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς.
10 ὁ φόβος κυρίου ἁγνὸς, διαμένων
εἰς αἰῶνα αἰῶνος. τὰ κρίματα
κυρίου ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ἐπὶ
τὸ αὐτό.
11 ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ
λίθον τίμιον πολύν, καὶ γλυκύτερα
ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
12 καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά,

τα. ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπό-
δοσις πολλή.
παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ 13
τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με,
καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ 14
δούλου σου. ἐὰν μή μου κατακυριεύ-
σωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ
καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας με-
γάλης.
καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λό- 15
για τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαν-
τός. κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρω-
τά μου.

in custodiendis illis
retributio multa.
† Delicta quis intelli-
get? ab occultis meis
mūda me: † Et ab alie-
nis parce seruo tuo. Si
mei non fuerint domi-
nati, tunc immaculatus
ero, & mūdabor à de-
licto maximo.
† Et erunt vt com-
placeant eloquia oris
mei, & meditatio cor-
dis mei in cōspectu tuo
semper. Domine ad-
iutor meus & redem-
ptor meus.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. 1
ιθʹ.

Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ 2
θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ
ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.
ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁ- 3
γίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.
μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ 4
ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
δῴη σοι κύριος κατὰ τὴν καρ- 5
δίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου
πληρώσαι.
ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ 6
σου, καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα. πληρώσαι κύ-
ριος

† In finem Psalmus
Dauid. x i x.

Exaudiat te Domi-
nus in die tribula-
tionis, protegat te no-
men Dei Iacob. † Mit-
tat tibi auxilium de san
cto, & de Sion tueatur
te. † Memor sit omnis
sacrificij tui, & holo-
caustum tuum pingue
fiat. † Tribuat tibi Do-
minus secundùm cor
tuum, & omne cōsiliū
tuum impleat. † Lęta-
bimur in salutari tuo,
& in nomine Domini
Dei nostri magnifica-
bimur. Impleat Dñs

6 μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτη-
ρίᾳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.
7 ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶ-
να αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χα-
ρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου·
8 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύ-
ριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ
μὴ σαλευθῇ.
9 εὑρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχ-
θροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας
τοὺς μισοῦντάς σε.
10 ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον
πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου·
κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐ-
τούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
11 τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς
ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ
υἱῶν ἀνθρώπων.
12 ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελο-
γίσαντο βουλὰς αἷς οὐ μὴ δύνωνται
στῆσαι.
13 ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς
περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρό-
σωπον αὐτῶν.
14 ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει
σου, ᾄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυ-
ναστείας σου.
1 Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως
τῆς ἑωθινῆς, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

† Magna est gloria eius
in salutari tuo: gloriam
& magnum decorem
impones super eum.
† Quoniam dabis ei be
nedictionem in seculũ
seculi: lætificabis eum
in gaudio cum vultu
tuo. † Quoniam rex
sperat in Dño, & in mi
sericordia Altissimi nõ
commouebitur. † Inue-
niatur manus tua om-
nibus inimicis tuis: de-
xtera tua inueniat om-
nes qui oderunt te.
† Quoniam pones eos
vt clibanũ ignis in tem
pore vultus tui: Dñs in
ira sua conturbabit eos,
& deuorabit eos ignis.
† Fructũ eorum de ter-
ra perdes, & semen eo-
rum à filiis hominum.
† Quoniam declinaue-
runt in te mala, cogi-
tauerunt consilia quæ
non potuerũt stabilire.
† Quoniam pones eos
dorsum, in reliquiis tuis
pręparabis vultum eo-
rum. † Exaltare Dñe in
virtute túa, cãtabimus
& psallemus virtutes
tuas.

† In finẽ pro susceptio-
ne matutina, Psal-
mus Dauid.

XXI.

DEus Deus meus,
respice in me;
quare dereliquisti me?
longè à salute mea ver-
ba delictorũ meorum.
† Deus meus clamabo
per diem & non exau-
dies; & nocte, & non
ad insipientiam mihi.
† Tu autem in sancto
habitas laus Israel.
† In te sperauerunt pa-
tres nostri; sperauerunt,
& liberasti eos. † Ad
te clamauerunt, & sal-
ui facti sunt: in te spe-
rauerunt, & non sunt
confusi. † Ego autem
sum vermis, & non ho
mo; opprobrium ho-
minum & abiectio ple
bis. † Omnes videntes
me deriserunt me: lo-
cuti sunt labiis, moue-
runt caput. † Sperauit
in Domino, eripiat eũ;
saluũ faciat eum, quo-
niam vult eum.
† Quoniam tu es qui
extraxisti me de ven-
tre, spes mea ab vberi-
bus matris meæ. † In
te proiectus sum ex v-
tero. De ventre matris
meæ Deus meus es tu;
† ne discesseris à me,
Quoniam tribulatio

κά.

2 Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι,
ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μα-
κρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
παραπτωμάτων μου.
3 ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας,
καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ
εἰς ἄνοιαν ἐμοί.
4 Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος
τοῦ Ἰσραήλ.
5 ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡ-
μῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς.
6 πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθη-
σαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃ-
σχύνθησαν.
7 ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄν-
θρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξου-
θένημα λαοῦ.
8 πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξε-
μυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεί-
λεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν.
9 ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω
αὐτὸν, σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει
αὐτόν.
10 ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γα-
στρός· ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μη-
τρός μου.
11 ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας· ἀ-
πὸ γαστρὸς μητρός μου θεός μου εἶ σύ.
12 μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. ὅτι θλῖψις
ἐγγύς,

ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι.
περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, 13
ταῦροι πίονες περιέσχον με.

ἤνοιξαν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, 14
ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.
ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσκορ- 15
πίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἐγενήθη ἡ
καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος
ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, 16
καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λά-
ρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κα-
τήγαγές με.

ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί· 17
συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον
με· ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πό-
δας μου·
ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου, 18
αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.

διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυ- 19
τοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔ-
βαλον κλῆρον.
σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βο- 20
ήθειάν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντί-
ληψίν μου πρόσχες.
ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν 21
μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονο-
γενῆ μου.

proxima; quoniam nō
est qui adiuuet me.
† Circundederunt me
vituli multi, tauri pin-
gues obsederunt me.
† Aperuerunt super me
os suū, sicut leo rapiēs
& rugiens. †Sicut aqua
effusa sunt & dispersa
sunt omnia ossa mea:
factū est cor meū tan-
quam cera liquescēs in
medio ventris mei.
† Aruit tanquam testa
virtus mea, & lingua
mea adhæsit faucibus
meis, & in puluerem
mortis deduxisti me.
† Quoniam circūdede-
runt me canes multi,
conciliū malignātium
obsederūt me. Foderūt
manus meas & pedes
meos, †dinumerauerūt
oīa ossa mea; ipsi verò
considerauerunt & in-
spexerunt me. †Diuise-
rūt vestimēta mea sibi,
& super vestē meā mi-
serunt sortem. †Tu au-
tem Dñe ne elongaue-
ris auxiliū tuum à me,
ad defensionem meam
conspice. † Erue à fra-
mea animam meam,
& de manu canis vni-
cam meam.

† Salua me ex ore leo-
nis,& à cornibus vni-
cornium humilitatem
meam. † Narrabo no-
men tuum fratribus
meis, in medio ecclesię
laudabo te. † Qui ti-
metis Dñm, laudate
eum,vniuersum semen
Iacob glorificate eum.
timeat iam eum omne
semen Israel. † Quo-
niam non spreuit neq.
despexit deprecationẽ
pauperis. Neque auertit
faciem suam à me ; &
cũm clamarem ad eũ,
exaudiuit me.
† A te laus mea, in ec-
clesia magna confite-
bor tibi:. vota mea red-
dam in conspectu ti-
mentium eum.
† Edent pauperes & sa-
turabuntur, & lauda-
bũt Dominum qui re-
quirunt eum. viuent
corda eorum in seculũ
seculi. † Reminiscen-
tur & conuertentur ad
Dominum vniuersi fi-
nes terræ. & adorabũt
in conspectu eius vni-
uersæ familiæ gentiũ.
† Quoniã Dñi regnũ,
& ipse dñatur gentiũ.
† Manducauerunt &
adorauerunt omnes

22 σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος,
καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν
ταπείνωσίν μου.
23 διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀ-
δελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας
ὑμνήσω σε.
24 οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον αἰνέσατε
αὐτὸν, ἅπαν τὸ σπέρμα ἰακὼβ δο-
ξάσατε αὐτόν. φοβηθήτω δὴ ἀπ'
αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα ἰσραήλ.
25 ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώ-
χθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. οὐδὲ ἀ-
πέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐ-
μοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς
αὐτὸν εἰσήκουσέ μου.
26 παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκ-
κλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί
σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώ-
πιον τῶν φοβουμένων αὐτόν·
27 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθή-
σονται, καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκ-
ζητοῦντες αὐτόν. ζήσονται αἱ καρ-
δίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
27 μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται
πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς
γῆς. καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐ-
τοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.
29 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς
δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.
30 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες
οἱ πία-

οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ
προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαί-
νοντες εἰς γῆν. καὶ ἡ ψυχή μου αὐ-
τῷ ζῇ.
καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐ- 31
τῷ. ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ
ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δι- 32
καιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησο-
μένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. κβ'. 1

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν
με ὑστερήσει.
εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκή- 2
νωσεν. ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέ-
θρεψέ με.
τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. ὁ- 3
δήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκι- 4
ᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά,
ὅτι σὺ μετ᾽ ἐμοῦ εἶ. ἡ ῥάβδος σου καὶ
ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρε-
κάλεσαν.
ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπε- 5
ζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με.
ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν
μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με
ὡσεὶ κράτιστον.
καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με 6

pingues terræ, in con-
ſpectu eius cadent om-
nes qui deſcendunt in
terram. Et anima mea
illi viuit: † Et ſemen
meum ſeruiet ipſi. An-
nunciabitur Domino
generatio † ventura, &
annunciabũt iuſtitiam
eius populo qui naſce-
tur, quem fecit Domi-
nus.

† Pſalmus Dauid. xxii.

Dominus regit me
& nihil mihi de-
erit. † In loco paſcuæ
ibi me collocauit. Su-
per aquam refectionis
educauit me: † Animã
meam conuertit. de-
duxit me ſuper ſemitas
iuſtitiæ, propter nomẽ
ſuum. † Nam & ſi am-
bulauero in medio
vmbræ mortis, non ti-
mebo mala, quoniam
tu mecum es: virga tua
& baculus tuus, ipſa
me conſolata ſunt.
† Paraſti in conſpectu
meo menſam, aduerſus
eos qui tribulant me.
impinguaſti in oleo ca
put meum, & calix tu9
inebrians me quã præ-
clarus. † Et miſericordia
tua ſubſequetur me

omnibus diebus vitæ
meæ, & vt inhabitem
in domo Dñi in longi-
tudinem dierum.

† Psalmus Dauid pri-
ma Sabbatorũ.xxiii.

DOmini terra &
plenitudo eius, or
bis terrarum & vniuer-
si qui habitant in eo.
† Ipse super maria fun-
dauit eum, & super flu
mina præparauit eum.
† Quis ascẽdet in mon
tem Domini, aut quis
stabit in loco sancto
eius? † Innocens ma-
nibus & mundus cor-
de, qui non accepit in
vano animam suam,
nec iurauit in dolo
proximo suo.
† Hic accipiet benedi-
ctionem à Domino, &
misericordiam à Deo
salutari suo.
† Hæc generatio quæ-
rentium Dominũ, quę-
rẽtium faciem Dei Ia-
cob. † Attollite portas
principes vestras, & e-
leuamini portæ ęterna-
les, & introibit rex glo-
riæ. † Quis est iste rex
gloriæ? Dominus for-
tis & potens,

πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ
τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

1 Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ τῆς μιᾶς τῶν
σαββάτων. κγʹ.

ΤΟῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρω-
μα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάν-
τες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
2 αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν
αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν
αὐτήν.
3 τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυ-
ρίου, ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ
αὐτοῦ;
4 ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρ-
δίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δό-
λῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.
5 οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυ-
ρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ
σωτῆρος αὐτοῦ.
6 αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν κύ-
ριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ
θεοῦ ἰακώβ.
7 ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,
καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσε-
λεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
8 τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δό-
ξης; κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός,
κύριος

κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, 9
καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσε-
λεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δό- 10
ξης; κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός
ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. κδʹ. 1

ΠΡὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν 2
μου, ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ πέ-
ποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰ-
ῶνα. μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ
ἐχθροί μου·
καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, 3
οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. αἰσχυνθήτω-
σαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.
τὰς ὁδούς σου κύριε γνώρισόν μοι, 4
καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν 5
σου, καὶ δίδαξόν με. ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς
ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην
τὴν ἡμέραν.
μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κύριε, 6
καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
νός εἰσιν.
ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας 7
μου μὴ μνησθῇς. κατὰ τὸ ἔλεός σου
μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστό-
τητός σου κύριε.

Dñs potens in prœlio.
† Attollite portas prin-
cipes veſtras, & eleua-
mini portæ æternales,
& introibit rex gloriæ.
† Quis eſt iſte rex glo-
riæ? Dominus virtutũ
ipſe eſt rex gloriæ.

† Pſalmus Dauid.
XXIIII.

AD te Dñe leuaui a-
nimam meam, Deꝰ
meus in te cõfido, non
erubeſcam in æternũ.
Neque irrideãt me ini-
mici mei. † Etenim v-
niuerſi qui ſuſtinẽt te,
non confundẽtur. Cõ-
fundantur iniquè agen
tes ſuperuacuè. † Vias
tuas Domine demon-
ſtra mihi, & ſemitas
tuas edoce me. † Diri-
ge me in veritate tua,
& doce me, quia tu es
Deus ſaluator meus, &
te ſuſtinui tota die.
† Reminiſcere miſera-
tionum tuarum Dñe,
& miſericordiarũ tua-
rũ, quia à ſeculo ſunt.
† Delicta iuuentutis
meæ, & ignorantias
meas ne memineris. ſe-
cũdũ miſericordiã tuã
memento mei tu, pro-
pter bonitatẽ tuã Dñe.

† Dulcis & rectus Do-
minus, propter hoc le-
gem dabit delinquenti-
bus in via. † Diriget
mansuetos in iudicio,
docebit mites vias suas.
† Vniuersæ viæ Domi-
ni misericordia & ve-
ritas, requirentibus te-
stamentum eius, & te-
stimonia eius. † Propter
nomen tuum, Dñe, &
ꝓpiciare peccato meo:
multum enim est.
† Quis est homo qui ti-
met Dñm? legem sta-
tuet ei in via quam e-
legit. † Anima eius in
bonis demorabitur, &
semen eius hæreditabit
terram. † Firmamen-
tum Dominus timen-
tibus eum, & testamen-
tum ipsius manifesta-
bit illis. † Oculi mei
semper ad Dominum,
quoniam ipse euellet de
laqueo pedes meos.
† Respice in me & mi-
serere mei, quia vnicus
& pauper sum ego.
† Tribulationes cordis
mei multiplicatæ sunt:
de necessitatibus meis
erue me.
† Vide humilitatem
meam &

8 χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ κύριος, διὰ
τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν
ὁδῷ.
9 ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει
πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
10 πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ
ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
11 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ
ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ
γάρ ἐστι.
12 τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος
τὸν κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁ-
δῷ, ᾗ ἡρετίσατο.
13 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλι-
σθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρο-
νομήσει γῆν.
14 κραταίωμα κύριος τῶν φοβου-
μένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ
δηλώσει αὐτοῖς.
15 οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς
τὸν κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ
παγίδος τοὺς πόδας μου.
16 ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν
με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰ-
μι ἐγώ.
17 αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλη-
θύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξ-
άγαγέ με.
18 ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν
κόπον

κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁ-
μαρτίας μου.
ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπλη- 19
θύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμί-
σησάν με.
φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦ- 20
σαί με, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλ-
πισα ἐπὶ σέ.
ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, 21
ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε.
λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν ἰσραὴλ ἐκ 22
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. κέ. 1

ΚΡῖνόν μοι κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν
ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ
ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀ-
σθενήσω.
δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν 2
με, πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν
καρδίαν μου.
ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν 3
ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου.
οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου μα- 4
ταιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ
μὴ εἰσέλθω.
ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευο- 5
μένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.
νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς 6

laborem meum, & di-
mitte vniuersa delicta
mea. † Respice inimicos
meos, quoniam multi-
plicati sunt, & odio
iniquo oderunt me.
† Custodi animā meā,
& erue me; non eru-
bescam, quoniam spe-
raui in te. † Innocen-
tes & recti adhæserunt
mihi, quia sustinui te
Domine. † Libera Deus
Israel ex omnibus tri-
bulationibus suis.

† Psalmus Dauid. xxv.

IVdica me Dñe, quo-
niam ego in innocē-
tia mea ingressus sum,
& in Domino sperans
non infirmabor.
† Proba me Domine
& tenta me: vre renes
meos & cor meum.
† Quoniam misericor-
dia tua ante oculos
meos est, & complacui
in veritate tua.
† Non sedi cum conci-
lio vanitatis, & cum
iniqua gerentibus non
introibo. † Odiui ec-
clesiam malignātium,
& cum impiis non se-
debo. † Lauabo inter
innocentes manus

meas, & circundabo altare tuum Domine:

† Vt audiam vocem laudis tuæ, & enarrem vniuersa mirabilia tua. † Domine dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ. † Ne perdas cum impiis animam meā, & cum viris sanguinum vitam meam. † Quorum in manibus iniquitates, dextera eorum repleta est muneribus. † Ego autē in innocentia mea ingressus sum: redime me Dñe & miserere mei. † Pes meus stetit in directo, in ecclesiis benedicam te Domine.

† Psalmus Dauid, antequàm liniretur.

XXVI.

Dominus illuminatio mea & salus mea; quem timebo? Dñs ꝓtector vitę meę, à quo trepidabo? † Dū appropiant super me nocentes, vt edant carnes meas. qui tribulāt me & inimici mei, ipsi infirmati sunt & ceciderunt. † Si consistant aduersū me castra, non timebit cor meum.

μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε·

7 τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8 κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

9 μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου.

10 ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

11 ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με κύριε καὶ ἐλέησόν με.

12 ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε.

1 Ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι. κϛʹ.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2 ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον.

3 ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου.

ἐὰν

ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος,
ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

μίαν ᾐτησάμην παρὰ κυρίου,
ταύτην ζητήσω, τὸ κατοικεῖν με ἐν
οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνό-
τητα κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν
τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν
ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν
ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. ἐν πέ-
τρᾳ ὕψωσέ με.

καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου
ἐπ' ἐχθρούς μου. ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα
ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως
καὶ ἀλαλαγμοῦ, ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ
κυρίῳ.

εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου,
ἧς ἐκέκραξα. ἐλέησόν με, καὶ εἰσά-
κουσόν μου.

σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, κύριον
ζητήσω. ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν
μου, τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζη-
τήσω.

μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ
ἀπὸ τοῦ δούλου σου. βοηθός μου γενοῦ,
μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκα-
ταλίπῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου.

ὅτι

si exurgat aduersum
me prœlium, in hoc e-
go spero. † Vnam pe-
4 tij à Dño, hanc requi-
ram, vt inhabitem in
domo Dñi omnibus
diebus vitæ meæ: vt vi-
deam voluptatẽ Dñi,
& visitem templũ san-
ctum eius. † Quoniam
5 abscondit me in taber-
naculo suo, in die ma-
lorum meorum pro-
texit me in abscondito
tabernaculi sui. In pe-
6 tra exaltauit me: † &
nunc ecce exaltauit ca-
put meum super inimi
cos meos. Circuiui &
immolaui in taberna-
culo eius hostiam lau-
dis & iubilationis, can-
7 tabo & psalmũ dicam
Dño. † Exaudi Dñe vo-
cem meam, qua clama-
ui: miserere mei, & ex-
8 audi me. † Tibi dixit
cor meum, Dñm re-
quiram. exquisiuit te
facies mea, faciẽ tuam
Dñe requiram. † Ne
9 auertas faciem tuam à
me, & ne declines in ira
à seruo tuo. Adiutor
meus esto; ne derelin-
quas me, neque dimit-
tas me Deus salutaris
meus.

† Quoniam pater me⁹ & mater mea dereliquerunt me, Dn̄s autē assumpsit me. †Legem pone mihi Dn̄e in via tua, & dirige me in semita recta propter inimicos meos.† Ne tradideris me in animas tribulantium me, quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mētita est iniquitas sibi.

† Credo videre bona Dn̄i in terra viuētium.

† Expecta Dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

† Psalmus Dauid. XXVII.

AD te Domine clamabo, Deus meus ne sileas à me: ne quando taceas, & assimilabor descendentibus in lacum. † Exaudi Dn̄e vocem deprecationis meæ, dum oro ad te, dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

† Ne simul trahas me cum peccatoribus, & cum operantibus iniquitatem ne perdas me: qui loquuntur

10 ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με· ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με.

11 νομοθέτησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησον με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

12 μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

13 πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

14 ὑπόμεινον τὸν κύριον. ἀνδρίζου. καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον.

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. κζʹ.

ΠΡὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, ὁ θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, μή ποτε παρασιωπήσῃς καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

3 μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με, τῶν λαλούντων

εἰρήνην

εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ
ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
δὸς αὐτοῖς κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐ-
τῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτη-
δευμάτων αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀν-
ταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.
ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου,
καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ κα-
θελεῖς αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομή-
σεις αὐτούς.
εὐλογητὸς κύριος, ὅτι εἰσήκουσε
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου·
κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερα-
σπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ
καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην. καὶ ἀνέθα-
λεν ἡ σάρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου
ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.
κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐ-
τοῦ καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ
χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.
σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγη-
σον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποί-
μανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς
ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ, ἐξοδίου σκηνῆς.
κή.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ,
ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς
κριῶν·

pacem cum proximo
suo, mala auté in cor-
dibus eorum. † Da illis
4 Dñe secundùm opera
corũ, & secundùm ne-
quitiá adinuentionum
ipsorũ. Secundũ opera
manuũ eorũ tribue il-
lis, redde retributioné
5 eorũ ipsis. † Quoniam
non intellexerũt in o-
pera Dñi: & in opera
manuum eius destrues
illos, & non ædificabis
6 eos. † Benedictus Dñs,
quoniá exaudiuit vocé
7 dep̄cationis meæ. †Dñs
adiutor meus & prote-
ctor meus: in ipso spe-
rauit cor meũ, & adiu-
tus sum. & refloruit
caro mea, & ex volun-
8 tate mea cõfitebor ei.
† Dñs fortitudo plebis
suæ, & protector salua-
tionum christi sui est.
9 † Saluum fac populũ
tuum, & benedic hæ-
reditati tuæ; & rege
eos, & extolle illos vs-
que in æternum.

1 † Psalmus Dauid, in
consummatione ta-
bernaculi XXVIII.

Afferte Dño filij Dei,
afferte Dño filios.

arietum. afferte Dño gloriam & honorem:

† Afferte Domino gloriam nomini eius; adorate Dominum in atrio sancto eius.

† Vox Domini super aquas; Deus maiestatis intonuit, Dominus super aquas multas.

† Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia.

† Vox Domini confringentis cedros, & confringet Dominus cedros Libani. † Et comminuet eas tanquã vitulum Libani, & dilectus quemadmodum filius vnicornium.

† Vox Domini intercidentis flammã ignis.

† Vox Domini concutientis desertum, & commouebit Dominus desertum Cades.

† Vox Dñi præparantis ceruos, & reuelabit cõdẽsa, & in templo eius omnis dicit gloriam.

† Dñs diluuium inhabitare faciet, & sedebit Dñs rex in æternum.

† Dñs virtutẽ populo suo dabit: Dñs benedicet populo suo in pace.

κριῶν. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν
καὶ τιμήν·
2 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνό-
ματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ κυ-
ρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.
3 φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ θεὸς
τῆς δόξης ἐβρόντησε, κύριος ἐπὶ ὑ-
δάτων πολλῶν.
4 φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ κυρίου
ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.
5 φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέ-
δρους, καὶ συντρίψει κύριος τὰς
κέδρους τοῦ Λιβάνου.
6 καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον
τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς
μονοκερώτων.
7 φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα
πυρός·
8 φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον,
καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον
Κάδης.
9 φωνὴ κυρίου καταρτιζομένη ἐλά-
φους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς, καὶ
ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.
10 κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοι-
κιεῖ, καὶ καθιεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς
τὸν αἰῶνα.
11 κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει·
κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ
τοῦ οἴκου Δαυίδ.
κθ'.

Ὑψώσω σε κύριε, ὅτι ὑπέλα-
βές με, καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς
ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.
κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς
σέ, καὶ ἰάσω με.
κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυ-
χήν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν κατα-
βαινόντων εἰς λάκκον.
ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ,
καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιω-
σύνης αὐτοῦ.
ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ
ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ. τὸ ἑσπέ-
ρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς
τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.
ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου,
οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.
κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέ-
σχου τῷ κάλλει μου δύναμιν. ἀπέ-
στρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενή-
θην τεταραγμένος.
πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, καὶ
πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι.
τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου,
ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;
μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς; ἢ ἀ-
ναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

ἄκουσε

1 †Psalmus cantici in de-
dicatione domus
Dauid. xxix.

EXaltabo te Dñe,
2 quoniam suscepi-
sti me, & nõ delectasti
inimicos meos super
me. †Dñe Deus meus
3 clamaui ad te, & sana-
sti me. †Dñe eduxisti
4 ab inferno animã meã,
saluasti me à descen-
dentibus in lacum.
†Psallite Dño sancti
5 eius, & cõfitemini me-
moriæ sanctitatis eius.
†Quoniam ira in
indignatione eius, &
6 vita in voluntate eius.
Ad vesperum demora-
bitur fletus, & ad ma-
tutinum lætitia. †Ego
autem dixi in abun-
7 dantia mea: Non mo-
uebor in æternum.
8 †Dñe in voluntate tua
præstitisti decori meo
virtutẽ, auertisti autẽ
faciem tuam, & factus
sum conturbatus. †Ad
9 te Dñe clamabo, & ad
Deũ meũ deprecabor.
10 †Quæ vtilitas in san-
guine meo, dum descẽ-
do in corruptionem?
nunquid confitebitur
tibi puluis? aut annun-
ciabit veritatẽ tuam?

† Audiuit Dñs & misertꝰ est mei: Dñs factꝰ est adiutor meus. † Cõuertisti planctũ meũ in gaudiũ mihi; cõscidisti saccum meum, & circundedisti me lætitia. † Vt cantet tibi gloria mea, & non compungar: Dñe Deus meus in æternũ confitebor tibi.

† In finem Psalmus Dauid, pro ecstasi. xxx.

IN te Domine speraui, non confundar in æternum; in iustitia tua libera me & eripe me. † Inclina ad me aurem tuam, accelera vt eruas me. esto mihi in Deũ protectorem, & in domum refugij, vt saluum me facias. † Quoniam fortitudo mea & refugium meũ es tu, & propter nomẽ tuum deduces me, & enutries me. † Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi, quoniam tu es protector meꝰ Dñe. † In manus tuas commendabo spiritũ meũ. redemisti me Domine Deus veritatis.

11 ἤκουσε κύριος καὶ ἠλέησέ με· κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

12 ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέῤῥηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνῃ.

13 ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ· κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

1 Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ, ἐκστάσεως. λʹ.

2 ἘΠὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

3 κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με. γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

4 ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

5 ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε.

6 εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.

ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας 7
ματαιότητας διακενῆς. ἐγὼ δὲ ἐπὶ
τῷ κυρίῳ ἤλπισα.
ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσο- 8
μαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου, ὅτι ἐπεῖδες
ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ
τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου.
καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας 9
ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς
πόδας μου.
ἐλέησόν με κύριε, ὅτι θλίβομαι. 10
ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου,
ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου.
ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, 11
καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς. ἠσθέ-
νησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ
ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.
παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου 12
ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου
σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.
οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ'
ἐμοῦ.
ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρ- 13
δίας. ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπο-
λωλός.
ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροι- 14
κούντων κυκλόθεν. ἐν τῷ ἐπισυνα-

† Odisti obseruantes
vanitates superuacuè.
ego autem in Domino
speraui. † Exultabo
& lætabor in misericor
dia tua: quoniam re-
spexisti in humilitatē
meā: saluasti de neces-
sitatibus animā meam.
† Et non cōclusisti me
in manus inimicorum,
statuisti in loco spatio-
so pedes meos. † Mise-
rere mei Dn̄e, quoniam
tribulor. conturbatus
est in ira oculus meus,
anima mea & venter
meus. † Quoniā defe-
cit in dolore vita mea,
& anni mei in gemiti-
bus. Infirmata est in
paupertate virtus mea,
& ossa mea conturba-
ta sunt. † Super omnes
inimicos meos factus
sum opprobriū, & vi-
cinis meis valdè, & ti-
mor notis meis. Qui
videbant me foras fu-
gerunt à me. † Obli-
uioni datus sum tan-
quam mortuus à cor-
de. Factus sum tanquā
vas perditum: † Quo-
niam audiui vitupera-
tionem multorū com-
morātium in circuitu.
In eo dum conuenirēt

ipſi ſimul aduerſū me,
accipere animā meam
conſiliati ſunt. † Ego
autem in te Dñe ſpe-
raui : dixi : Tu es Deus
meus: † In manibus
tuis ſortes meæ. Eripe
me de manu inimico-
rum meorum & à per-
ſequentibus me. † Illu-
ſtra faciem tuam ſuper
ſeruum tuum . ſaluum
me fac in miſericordia
tua. † Dñe non cōfun-
dar, quoniam inuocaui
te. Erubeſcant impij &
deducātur in infernū.
† Muta fiant labia do-
loſa, quæ loquūtur ad-
uerſus iuſtum iniqui-
tatem in ſuperbia &
contemptu. † Quàm
magna multitudo dul-
cedinis tuę Dñe, quam
abſcondiſti timentibus
te! Perfeciſti eis qui
ſperant in te, in conſpe
ctu filiorū hominum.
† Abſcondes eos in abſ-
cōdito faciei tuę à con-
turbatione hominum,
proteges eos in taber-
naculo à contradictio-
ne linguarum. † Bene-
dictus Dñs, quoniam
mirificauit miſericor-
diam ſuam in ciuitate
munitā.

χθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ, τοῦ λα-
βεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.
15 ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα·
εἶπα, σὺ εἶ ὁ θεός μου·
16 ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου.
ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ
ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.
17 ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
τὸν δοῦλόν σου. σῶσόν με ἐν τῷ
ἐλέει σου.
18 κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπε-
καλεσάμην σε. αἰσχυνθείησαν ἀσε-
βεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.
19 ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ
δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου
ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξου-
δενώσει.
20 ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστό-
τητός σου κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς
φοβουμένοις σε, ἐξειργάσω τοῖς ἐλ-
πίζουσιν ἐπὶ σὲ, ἐναντίον τῶν υἱῶν
τῶν ἀνθρώπων.
21 κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύ-
φῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς
ἀνθρώπων σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκη-
νῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.
22 εὐλογητὸς κύριος, ὅτι ἐθαυμά-
στωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει πε-
ριοχῆς.

ἐγὼ

ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, 23
ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.
ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες 24
οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.
ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ 25
καρδία ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ συνέσεως. 1
λά.

Μακάριοι ὧν ἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.
μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίση- 2
ται κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.
ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ 3
μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.
ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη 4
ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.
τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ 5
τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

† Ego autem dixi in excessu mentis meæ, Proiectus sum à facie oculorum tuorũ. Propter hoc exaudisti vocem orationis meæ dũ clamarem ad te. † Diligite Dñm omnes sancti eius, quoniam veritates requirit Dñs, & retribuit abũdanter facientibus superbiam. †Viriliter agite & confortetur cor vestrum omnes qui speratis in Domino.

† Psalmus Dauid intellectus. xxxi.

Beati quorum remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. † Beatus vir cui non imputabit Dñs peccatum, neque est in ore eius dolus. † Quoniam tacui, inueterauerunt ossa mea, dum clamarê tota die. † Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua, cõuersus sum in ærumnam, dum configitur mihi spina. † Delictum meum cognitum feci, & iniustitiam meam non abscondi.

Dixi, Confitebor aduersum me iniustitiam meam Dño, & tu remisisti impietaté cordis mei. † Pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore oportuno. Veruntamen in diluuio aquarum multarum ad eum non approximabũt. † Tu meũ es refugium à tribulatione quæ circundedit me, exultatio mea, erue me à circũdãtibus me. † Intellectum tibi dabo & instruam te in via hac qua gradieris, firmabo super te oculos meos. † Nolite fieri sicut equus & mulus, quib9 non est intellectus. In camo & freno maxillas eorum constringe qui non approximant ad te. † Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Dño misericordia circundabit. † Lætamini in Dño & exultate iusti, & gloriamini oẽs recti corde.

Psalmus Dauid, sine titulo apud Hebr. xxxii.

EXultate iusti in Domino, rectos decet collaudatio.

εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνο-
μίαν μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας
τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.
6 ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ
πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. πλὴν
ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν
πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι.
7 Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως
τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά
μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλω-
σάντων με.
8 Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ
ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ
τοὺς ὀφθαλμούς μου.
9 μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος,
οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις. ἐν κημῷ καὶ χα-
λινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν
μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.
10 πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ,
τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος
κυκλώσει.
11 εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλ-
λιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάν-
τες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος
παρ' Ἑβραίοις. λβ'.

1 ΑΓαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ,
τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κι- 2
θάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ
ψάλατε αὐτῷ.
ᾄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν· κα- 3
λῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.
ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ κυρίου, καὶ 4
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.
ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ 5
κύριος, τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ.
τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστε- 6
ρεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.
συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θα- 7
λάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀ-
βύσσους.
φοβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ 8
γῆ· ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάν-
τες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.
ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν· αὐ- 9
τὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.
κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐ- 10
θνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ
ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.
ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα 11
μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι κύριος 12
ὁ θεὸς αὐτοῦ, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς
κληρονομίαν ἑαυτῷ.
ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος, 13

† Confitemini Dño in
cithara, in psalterio de-
cem chordarũ psallite
illi. † Cantate ei canti-
cum nouũ: bene psalli-
te ei in vociferatione.
† Quia rectum verbum
Dñi, & omnia opera e-
ius in fide. † Diligit mi-
sericordiã & iudicium
Dñs, misericordia Dñi
plena terra. † Verbo Dñi
cæli firmati sunt, & spi
ritu oris eius omnis vir-
tus eorũ. † Congregans
sicut vtrem aquas ma-
ris, ponens in thesauris
abyssos. † Timeat Dñm
omnis terra, ab eo au-
tem cõmoueantur om-
nes inhabitantes orbẽ.
† Quoniam ipse dixit,
& facta sunt, ipse man
dauit & creata sunt.
† Dominus dissipat cõ-
silia gentium, reprobat
autem cogitationes po
pulorum, & reprobat
consilia principum.
† Consiliũ autem Dñi
in æternum manet, co-
gitationes cordis eius
in gñatione & gñatio-
nẽ. † Beata gẽs cuius est
Dñs Deus eius, popu-
lus quem elegit in hæ-
reditatem sibi. † De
cælo respexit Dñs,

λγ΄.

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ 2
καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἴνεσις
αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.
ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ 3
ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ
εὐφρανθήτωσαν.
μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἐ- 4
μοὶ, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ αὐτό.
ἐξεζήτησα τὸν κύριον, καὶ ἐπήκου- 5
σέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών
μου ἐρρύσατό με.
προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φω- 6
τίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
καταισχυνθῇ.
οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ 7
ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν
αὐτόν.
παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου 8
κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ
ῥύσεται αὐτούς.
γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς 9
ὁ κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλ-
πίζει ἐπ' αὐτόν.
φοβήθητε τὸν κύριον πάντες οἱ 10
ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.
πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεί- 11

XXXIII.

Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus eius in ore meo. † In Domino laudabitur anima mea, audiant mansueti & lætentur.
† Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen eius in idipsum.
† Exquisiui Dominum, & exaudiuit me, & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.
† Accedite ad eum & illuminamini, & facies vestræ non confundentur.
† Iste pauper clamauit, & Dominus exaudiuit eum, & ex omnibus tribulationibus eius saluauit eum.
† Castrametabitur angelus Domini in circuitu timentium eum, & eripiet eos.
† Gustate & videte, quoniã suauis est Dominus: beatus vir qui sperat in eo. † Timete Dñm oẽs sancti eius, quoniam non est inopia timẽtibus eũ. † Diuites eguerunt & esu-

rierunt: inquirentes au
tem Dominum, non
minuentur omni bono.

† Venite filij audite
me, timorem Domini
docebo vos.

† Quis est homo qui
vult vitam, diligens
dies videre bonos?

† Prohibe linguam
tuam à malo, & labia
tua ne loquantur do-
lum. † Diuerte à malo,
& fac bonum; inquire
pacem & persequere
eam. † Oculi Domi-
ni super iustos, & au-
res eius in preces eorũ.

† Vultus autem Do-
mini super facientes
mala, vt perdat de ter-
ra memoriam eorum.

† Clamauerunt iusti,
& Dominus exaudiuit
eos, & ex omnibus tri-
bulationibus eorum li-
berauit eos. † Iuxtà
Dñs iis qui tribulato
sunt corde, & humi-
les spiritu saluabit.

† Multæ tribulationes
iustorum, & de om-
nibus iis liberabit eos
Dominus. † Custodit
Dominus omnia ossa
eorum, vnum ex iis
non conteretur,

νασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύ-
ριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς
ἀγαθοῦ.

12 δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον
κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13 τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν,
ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

14 παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κα-
κοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι
δόλον.

15 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον
ἀγαθὸν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον
αὐτήν.

16 ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ
ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας
κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ
μνημόσυνον αὐτῶν.

18 ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κύ-
ριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πα-
σῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

19 ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμ-
μένοις τὴν καρδίαν· καὶ τοὺς ταπει-
νοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων,
καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς
ὁ κύριος.

21 φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὀ-
στᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντρι-
βήσεται.

θάνατος

θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, 22
καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημ-
μελήσουσι.
λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων 23
αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάν-
τες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. λδ'. 1

Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦν-
τάς με, πολέμησον τοὺς πο-
λεμοῦντάς με.
ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνά- 2
στηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου.
ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλει- 3
σον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων
με· εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία
σου εἰμὶ ἐγώ.
αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτω- 4
σαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί
μοι κακά.
γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ 5
πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος κυρίου
ἐκθλίβων αὐτούς.
γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ 6
ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος κυρίου κα-
ταδιώκων αὐτούς.
ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι δια- 7
φθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην

† Mors peccatorum
pessima; & qui oderũt
iustum, delinquent.
† Redimet Dominus
animas seruorum suo-
rum, & non delinquẽt
omnes qui sperant in
eo.

† Psalmus Dauid.
XXXIIII.

IVdica Domine no-
centes me, expugna
impugnantes me.
† Apprehende arma &
scutum, & exurge in
adiutorium meum.
† Effunde frameam, &
conclude aduersus eos
qui persequuntur me:
dic animæ meæ, Salus
tua sum ego. † Con-
fundãtur & reuerean-
tur quærẽtes animam
meam. Auertantur re-
trorsum, & confun-
dantur cogitantes mi-
hi mala.
† Fiant tanquam pul-
uis ante faciem venti,
& angelus Domini co-
arctans eos. † Fiat via
eorum tenebræ & lu-
bricum, & angelus Dñi
persequens eos.
† Quoniam gratis abs-
conderũt mihi interitũ
laquei sui, superuacuè

exprobrauerunt animam meam. † Veniat illi laqueus, quē ignorat, & captio quā abscondit, apprehēdat eū, & in laqueum cadat in ipsum. † Anima autem mea exultabit in Dño, delectabitur super salutari suo.
† Omnia ossa mea dicent, Dñe Dñe quis similis tibi? Eripiēs inopem de manu fortiorum eius, & egenum & pauperem à diripientibus eum. † Surgentes mihi testes iniqui quæ ignorabam interrogabant me. † Retribuebāt mihi mala pro bonis, & sterilitatem animæ meæ. † Ego autem cùm ipsi molesti essent mihi induebar cilicio. Et humiliabam in ieiunio animam meam, & oratio mea in sinu meo conuertetur. † Quasi proximo quasi fratri nostro sic complacebā, quasi lugens & contristatꝰ sic humiliabar. † Et aduersū me lætati sunt & cōuenerūt, congregata sunt sup me flagella & ignoraui. dissipati sunt nec cōpūcti.

ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.
8 ἐλθέτω αὐτῷ παγὶς, ἣν οὐ γι-
νώσκει· καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψε, συλ-
λαβέτω αὐτόν· καὶ ἐν τῇ παγίδι πε-
σεῖται ἐν αὐτῇ.
9 ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ
τῷ κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σω-
τηρίῳ αὐτοῦ.
10 πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι, κύριε
κύριε τίς ὅμοιός σοι; ῥυόμενος πτω-
χὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ
πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπα-
ζόντων αὐτόν.
11 ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι,
ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με.
12 ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.
13 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν
μοι, ἐνεδυόμην σάκκον. καὶ ἐταπεί-
νουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ
ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀπο-
στραφήσεται.
14 ὡς πλησίον ὡς ἀδελφῷ ἡμετέ-
ρῳ οὕτως εὐηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ
σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην.
15 καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ
συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ
μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων. διεσχίσθησαν
καὶ οὐ κατενύγησαν.

ἐπεί-

ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν 16
με μυκτηρισμῷ, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ
τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.
κύριε πότε ἐπόψῃ; ἀποκατάστη- 17
σον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουρ-
γίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονο-
γενῆ μου.
ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλη- 18
σίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.
μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραί- 19
νοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με
δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.
ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ 20
ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.
ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα 21
αὐτῶν εἶπον εὖγε εὖγε, εἶδον οἱ ὀφ-
θαλμοὶ ἡμῶν.
εἶδες κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς, 22
κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
ἐξεγέρθητι κύριε καὶ πρόσχες τῇ 23
κρίσει μου, ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός
μου εἰς τὴν δίκην μου.
κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιο- 24
σύνην σου κύριε ὁ θεός μου, καὶ μὴ
ἐπιχαρείησάν μοι.
μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν 25
εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μὴ δὲ εἴ-
ποισαν, κατεπίομεν αὐτόν.
αἰσχυν-

† Tentauerũt me, sub-
sannauerunt me sub-
sannatione, frenduerũt
super me dẽtibus suis.
† Dñe quãdo respicies?
restitue animã meam
à malignitate eorum,
à leonibus vnicã meã.
† Cõfitebor tibi in ec-
clesia magna, in popu-
lo graui laudabo te.
† Non supergaudeant
mihi qui aduersantur
mihi iniquè; qui ode-
runt me gratis, & an-
nuunt oculis. † Quo-
niam mihi quidem pa
cificè loquebantur, &
in iracundia dolos co-
gitabant. † Dilatauerũt
super me os suum: di-
xerunt, Euge euge, vi-
derunt oculi nostri.
† Vidisti Dñe, ne sileas,
Dñe ne discedas à me.
† Exurge Dñe & inten-
de iudicio meo: Deus
meus & Dñs meus in
causam meam. † Iudi-
ca me Dñe secundùm
iustitiam tuã Domine
Deus meus, & non su-
pergaudeant mihi.
† Non dicant in cordi-
bus suis, Euge euge a-
nimæ nostræ: nec di-
cant, Deuorauimus
eum.

† Erubescant & re-
uereātur simul qui gra
tulātur malis meis. In-
duantur confusione &
reuerentia qui magna
loquuntur super me.
† Exultent & lætentur
qui volunt iustitiam
meam. Et dicant sem-
per, Magnificetur Do-
minus, qui volunt pa-
cem serui eius.
† Et lingua mea medi-
tabitur iustitiam tuam,
tota die laudem tuam.

† In finem seruo Do-
mini Dauid.

XXXV.

DIcit iniust' vt de-
linquat in semet-
ipso, Non est timor
Dei ante oculos eius.
† Quoniam dolosè e-
git in conspectu eius,
vt inueniret iniquita-
tem suam, & odiret.
† Verba oris eius ini-
quitas & dolus; noluit
intelligere vt bene age-
ret. † Iniquitatem me-
ditatus est in cubili
suo: astitit omni viæ
non bonæ, malitiā au-
tem non odiuit. † Dñe
in cælo misericordia
tua, & veritas tua vs-
que ad nubes.

26 αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν
ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς
μου. ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ
ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες
ἐπ' ἐμέ.
27 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτω-
σαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην
μου. καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, με-
γαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ θέλοντες
τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.
28 καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν
δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν τὸν ἔπαινόν σου.

1 Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου
τῷ δαυίδ. λε.
2 Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρ-
τάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φό-
βος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ.
3 ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ
εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.
4 τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνο-
μία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνιέ-
ναι τοῦ ἀγαθῦναι.
5 ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοί-
της αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ
ἀγαθῇ· κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε.
6 κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου,
καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.
ἡ δι-

ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ, τὰ 7
κρίματά σου ἄβυσσος πολλή. ἀν-
θρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε.
ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός. 8
οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν
πτερύγων σου ἐλπιοῦσι.
μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου 9
σου, καὶ τὸν χείμαρρον τῆς τρυφῆς σου
ποτιεῖς αὐτούς.
ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ 10
φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γι- 11
νώσκουσί σε· καὶ τὴν δικαιοσύνην
σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας· 12
καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύ-
σαι με.
ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζό- 13
μενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξώσθησαν, καὶ
οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. λϛʹ. 1

ΜΗ παραζήλου ἐν πονηρευο-
μένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποι-
οῦντας τὴν ἀνομίαν.
ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηραν- 2
θήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης τα-
χὺ ἀποπεσοῦνται.
ἔλπισον ἐπὶ κύριον, καὶ ποίει χρη- 3
στότητα,

† Iustitia tua sicut mõ-
tes Dei, indicia tua a-
byssus multa. Homines
& iumẽta saluabis Do-
mine. † Quemadmodũ
multiplicasti miseri-
cordiam tuam Deus.
Filij autem hominum
in tegmine alarũ tuarũ
sperabunt. † Inebriabũ-
tur ab vbertate domus
tuæ, & torrente volu-
ptatis tuæ potabis eos.
† Quoniã apud te fons
vitæ: in lumine tuo vi-
debimus lumen. † Prę-
tende misericordiam
tuam scientibus te; &
iustitiam tuam his qui
recto sunt corde. † Non
veniat mihi pes super-
biæ; & manus pecca-
toris non moueat me.
† Ibi ceciderunt omnes
qui operantur iniqui-
tatem: expulsi sunt,
nec potuerunt stare.

† Psalm. Dauid. xxxvi.

NOli æmulari in
malignantibus;
neque zelaueris facien-
tes iniquitatem. † Quo-
niam tãquam fœnum
velociter arescent; &
quemadmodum olera
herbarum citò deci-
dent. † Spera in Do-
mino, & fac bonita-

tem, & inhabita terram, & pascêris in diuitiis eius.
† Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui.
† Reuela ad Dominũ viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet.
† Et educet quasi lumen iustitiam tuam, & iudicium tuum tanquam meridiem.
† Subditus esto Domino, & ora eum. Noli æmulari in eo qui prosperatur in via suá, in homine faciente iniustitias. † Desine ab ira, & derelinque furorem; noli æmulari, vt maligneris. † Quoniam qui malignãtur, exterminabuntur; sustinentes autem Dñm, ipsi hæreditabunt terram. † Et adhuc pusillum, & non erit peccator; & quæres locum eius, & non inuenies. † Mansueti autem hæreditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis.
† Obseruabit peccator iustum, & stridebit super eum dentibus suis.

στότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν,
καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ
αὐτῆς.
4 κατατρύφησον τοῦ κυρίου, καὶ δώσει
σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.
5 ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁ-
δόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ
αὐτὸς ποιήσει.
6 καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύ-
νην σου, καὶ τὸ κρῖμά σου ὡς με-
σημβρίαν.
7 ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ, καὶ ἱκέ-
τευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ
κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν
ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν.
8 παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατά-
λιπε θυμόν· μὴ παραζήλου, ὥστε
πονηρεύεσθαι.
9 ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευ-
θήσονται· οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύ-
ριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.
10 καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ
ἁμαρτωλός· καὶ ζητήσεις τὸν τόπον
αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.
11 οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν,
καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει
εἰρήνης.
12 παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν
δίκαιον, καὶ βρύξει ἐπ᾽ αὐτὸν τοὺς
ὀδόντας αὐτοῦ.

ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐ- 13
τόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέ-
ρα αὐτοῦ.

ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρ- 14
τωλοί, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ
καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ
σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς 15
καρδίας αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν
συντριβείη.

κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ 16
πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.

ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συν- 17
τριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δι-
καίους ὁ κύριος.

γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν 18
ἀμώμων. καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν
εἰς αἰῶνα ἔσται.

οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ 19
πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορ-
τασθήσονται, ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπολοῦνται.

οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ 20
δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι,
ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

δανείζεται ὁ ἁμαρτωλός, καὶ οὐκ 21
ἀποτίσει· ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει, καὶ
δίδωσιν.

ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρο- 22
νομήσουσι

†Dominus autem irridebit eum, quoniam proſpicit quòd veniet dies eius. † Gladium euaginauerunt peccatores, intenderunt arcum ſuum: vt deiiciãt pauperem & inopem, vt trucident rectos corde. † Gladius eorũ intret in corda ipſorum, & arcus eorum confringãtur. † Melius eſt modicum iuſto ſuper diuitias peccatorũ multas. † Quoniã brachia peccatorum conterentur, confirmat autem iuſtos Dominus.

† Nouit Dominus vias immaculatorũ, & hæreditas eorum in æternum erit. † Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis ſaturabuntur, quia peccatores peribunt.

† Inimici verò Dñi mox vt honorificati fuerint ipſi & exaltati, deficiẽtes quemadmodum fumus defecerũt.

† Mutuatur peccator, & non ſoluet. iuſtus autem miſeretur, & tribuit. † Quia benedicentes ei hæreditabun

terram, maledicentes autem ei disperibunt. † A Domino gressus hominis diriguntur, & viam eius volet valdè. † Cùm ceciderit, non collidetur; quia Dominus supponit manum ei. † Iunior fui, & enim senui, & non vidi iustum derelictum, neque semen eius quærens panem. † Tota die miseretur & commodat iustus, & semen illius in benedictione erit. † Declina à malo, & fac bonum, & inhabita in seculum seculi. † Quia Dominus amat iudicium, & non derelĩquet sanctos suos: in æternum conseruabuntur. Iniusti autem punientur, & semẽ impiorum peribit. † Iusti autẽ hereditabunt terram, & inhabitabunt in seculum seculi super eam. † Os iusti meditabitur sapientiam, & lingua eius loquetur iudicium. † Lex Dei eius in corde ipsiꝰ, & non supplantabuntur gressus eius.

νομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι
αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.
23 παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀν-
θρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
24 ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται,
ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.
25 νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγή-
ρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκατα-
λελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ
ζητοῦν ἄρτους.
26 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανεί-
ζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ
εἰς εὐλογίαν ἔσται.
27 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον
ἀγαθὸν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶ-
να αἰῶνος.
28 ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ
ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς
τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. ἄνομοι δὲ
ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀ-
σεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.
29 δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν,
καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶ-
νος ἐπ᾽ αὐτῆς.
30 στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν,
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.
31 ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ δια-
βήματα αὐτοῦ.

κατα-

κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, 32
καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.
ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίποι αὐ- 33
τὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ
καταδικάσηται αὐτὸν, ὅταν κρίνη-
ται αὐτῷ.
ὑπόμεινον τὸν κύριον, καὶ φύλα- 34
ξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε
τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν. ἐν τῷ
ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψῃ.
εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, 35
καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέδρους τοῦ
Λιβάνου.
καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ 36
ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ
τόπος αὐτοῦ.
φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτη- 37
τα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώ-
πῳ εἰρηνικῷ.
οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθή- 38
σονται ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ἐγκαταλείμ-
ματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.
σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυ- 39
ρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν
καιρῷ θλίψεως.
καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος, καὶ 40
ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς
ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι
ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

† Considerat peccator
iustum, & quærit mor-
tificare eum. † Dñs
autem nõ derelinquet
eum in manibus eius,
nec damnabit eũ, cùm
iudicabitur illi.
† Expecta Dominum,
& custodi viam eius, &
exaltabit te vt hæredi-
tate capias terram: cùm
perierint peccatores, vi-
debis.
† Vidi impium super-
exaltatum, & eleuatũ,
sicut cedros Libani.
† Et transiui, & ecce
non erat; & quæsiui
eum, & non est inuen-
tus locus eius.
† Custodi innocẽtiam,
& vide æquitatẽ, quo-
niam sunt reliquiç ho-
mini pacifico.
† Iniusti autem dispe-
ribunt simul, reliquiæ
impiorum interibunt.
† Salus autem iusto-
rum à Domino, & ꝓ-
tector eorũ est in tem-
pore tribulationis.
† Et adiuuabit eos Do-
minus, & liberabit eos,
& eruet eos à peccato-
ribus, & saluabit eos,
quia sperauerunt in
eo.

E. ψαλμὸς

† Psalmus Dauid in commemoratione de Sabbato.

XXXVII.

DOmine ne in furore tuo arguas me, neque ira tua corripias me. † Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, & confirmasti super me manū tuam.

† Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ: non est pax in ossibus meis à facie peccatorum meorum.

† Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: sicut on⁹ graue grauatæ sunt super me. † Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ à facie insipientiæ meæ. † Miser factus sum & curuatus sum vsque in finē: tota die cōtristatus ingrediebar. † Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus, & non est sanitas in carne mea.

† Afflictus sum & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei. † Domine ante te omne desiderium meū, & gemit⁹ meus à

1 Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν
περὶ τοῦ σαββάτου.

λζ'.

2 ΚΥριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγ-
ξῃς με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παι-
δεύσῃς με.
3 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι,
καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖ-
ρά σου.
4 οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου
ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώ-
που τῶν ἁμαρτιῶν μου.
5 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐ-
βαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
6 προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ
μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀ-
φροσύνης μου.
7 ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην
ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυ-
θρωπάζων ἐπορευόμην.
8 ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμ-
παιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου.
9 ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως
σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ
τῆς καρδίας μου.
10 κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπι-
θυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ
σοῦ

σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκα- 11
τέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν
ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι
μετ' ἐμοῦ.
οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ- 12
εναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν.

καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν 13
ἔστησαν. καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦν-
τες τὴν ψυχήν μου. καὶ οἱ ζητοῦντες
τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότη-
τας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐμελέτησαν.
ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον· 14
καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ
στόμα αὐτοῦ.
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος 15
οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στό-
ματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσ- 16
ακούσῃ κύριε ὁ θεός μου.
ὅτι εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι 17
οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι
πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρη-
μόνησαν.
ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ 18
ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.

te non est abscõditus.
† Cor meum contur-
batum est, dereliquit
me virtus mea, & lu-
men oculorum meo-
rum, & ipsum non est
mecum. † Amici mei
& proximi mei aduer-
sum me appropinqua-
uerunt & steterunt.
† Et qui iuxta me de
longe steterunt, & vim
faciebant qui quære-
bant animam meam.
& qui inquirebãt mala
mihi, locuti sunt vani-
tates, & dolos tota die
meditabantur. † Ego
autem tãquam surdus
non audiebam, & sicut
mutus non aperiens os
suum. † Et factus sum
sicut homo non au-
diens, & non habẽs in
ore suo redargutiones.
† Quia in te Dñe spe-
raui, tu exaudies Dñe
Deus meus. † Quoniam
dixi, Nequando super-
gaudeant mihi inimici
mei: & dum commo-
uentur pedes mei, su-
per me magna locuti
sunt. † Quoniam ego
in flagella paratus, &
dolor meus in conspe-
ctu meo est semper.

† Quoniam iniquita-
tem meam ego annun-
tiabo, & cogitabo pro
peccato meo. † Inimici
autem mei viuunt, &
confirmati sunt super
me, & multiplicati sũt
qui oderunt me iniquè.
† Qui retribuunt mihi
mala pro bonis, detra-
hebant mihi, quoniam
sequebar bonitatem.
† Ne derelinquas me
Dñe Deus meus: ne
discesseris à me. † In-
tende in adiutorium
meum, Domine salutis
meæ.
† In finem Idithun cã-
ticum David.
XXXVIII.
Dixi, Custodiam
vias meas: vt non
delinquã in lĩgua mea.
Posui ori meo custo-
diam, cùm consisteret
peccator aduersum me.
† Obmutui & humi-
liatus sum, & silui à
bonis: & dolor meus
renouatus est. † Conca-
luit cor meũ intra me,
& in meditatione mea
exardescet ignis. Locu-
tus sum in lingua mea,
† Notũ fac mihi Dñe
finẽ meũ, & numerum
dierũ meorũ quis est?

19 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγ-
γελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁ-
μαρτίας μου.
20 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κε-
κραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπλη-
θύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
21 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀν-
τὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ
κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
22 μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ
θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
23 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου
κύριε τῆς σωτηρίας μου.

1 Εἰς τὸ τέλος τῷ ἰδιθοὺμ ᾠδὴ τῷ
δαυίδ. λή.
2 Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου,
τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσ-
σῃ μου. ἐθέμην τῷ στόματί μου φυ-
λακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρ-
τωλὸν ἐναντίον μου.
3 ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ
ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά
μου ἀνεκαινίσθη.
4 ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός
μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυ-
θήσεται πῦρ. ἐλάλησα ἐν γλώσ-
σῃ μου,
5 γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρας μου,
καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν;
ἵνα

ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.
ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας 6
μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐν-
ώπιόν σου. πλὴν τὰ σύμπαντα μα-
ταιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.

μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται 7
ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσε-
ται. θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι
συνάξει αὐτά.

καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου, οὐχὶ 8
κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ
σοῦ ἐστιν.

ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί 9
με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στό 10
μα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας.

ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς 11
σου. ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου
ἐγὼ ἐξέλιπον.

ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαί- 12
δευσας ἄνθρωπον. καὶ ἐξέτηξας ὡς
ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν
μάτην πᾶς ἄνθρωπος.

εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου 13
κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μου· ἐνώτισαι
τῶν δακρύων μου. μὴ παρασιωπήσῃς,
ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ καὶ

vt sciã quid desit mihi.
† Ecce veteres posuisti
dies meos: & substan-
tia mea tanquam nihi-
lum ante te. Verunta-
men vniuersa vanitas:
omnis homo viuens.
† Quamquam in ima-
gine pertransit homo:
tamen frustrà contur-
batur. Thesaurizat, &
ignorat cui congrega-
bit ea. † Et nunc quæ
expectatio mea? nónne
Dominus? & substan-
tia mea à te est.
† Ab omnibus iniqui-
tatibus meis erue me:
opprobrium insipienti
dedisti me. † Obmutui
& non aperui os meũ,
quoniam tu fecisti.
† Amoue à me plagas
tuas. à fortitudine e-
nim manus tuæ ego
defeci: † In increpatio-
nibus propter iniqui-
tatem, corripuisti ho-
minem. Et tabescere
fecisti sicut araneã ani-
mam eius: veruntamen
vanè omnis homo.
† Exaudi orationẽ meã
Dñe, & deprecationem
meam; auribus percipe
lachrymas meas: ne
sileas: quoniam adue-
na ego sum apud te, &

peregrinus, sicut omnes patres mei.

† Remitte mihi, vt refrigerer priusquàm abeã, & amplius non ero.

† In finẽ Psalmus Dauid. xxxix.

EXpectans expectaui Dñm, & intendit mihi, & exaudiuit preces meas.

† Et eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fæcis. Et statuit super petram pedes meos, & direxit gressus meos.

† Et immisit in os meũ canticum nouum, carmen Deo nostro. Videbunt multi & timebunt, & sperabunt in Domino. † Beatus vir, cuius est nomen Domini spes eius, & non respexit in vanitates & insanias falsas.

† Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua, & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi. Annunciaui & locutus sum: multiplicati sunt super numerum.

† Sacrificiũ & oblationẽ noluisti; corp' autẽ perfecisti mihi. Holo-

παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ
πατέρες μου.
14 ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ
με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

1 Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
λθʹ.

2 ΥΠομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ
εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.
3 καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. καὶ
ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου,
καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.
4 καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου
ᾆσμα καινὸν, ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν.
ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ
ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον.
5 μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα
κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας
ψευδεῖς.
6 πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός
μου τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι. ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα,
ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.
7 θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. ὁλοκαυτώ-

καυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ
ἐζήτησας.
τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω. ἐν κεφα- 8
λίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ·
τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ θεός 9
μου ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν
μέσῳ τῆς κοιλίας μου.
εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν 10
ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χείλη
μου οὐ μὴ κωλύσω, κύριε σὺ ἔγνως.
τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα 11
ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου
καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. οὐκ ἔ-
κρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλή-
θειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰ- 12
κτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ
ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλά-
βοιντό μου.
ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ 13
ἔστιν ἀριθμός· κατέλαβόν με αἱ ἀνο-
μίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ
βλέπειν. ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρ-
δία μου ἐγκατέλιπέ με.
εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί 14
με, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι
πρόσχες.
καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείη- 15

causta & pro peccato
non postulasti.
† Tunc dixi, Ecce ve-
nio. In capite libri scri-
ptum est de me: † Vt
facerem voluntatē tuā,
Deus meus volui, &
legem tuam in medio
ventris mei. †Annun-
ciaui iustitiam in eccle-
sia magna: ecce labia
mea non prohibebo,
Dñe tu scisti. †Iustitiā
tuam non abscondi in
corde meo; veritatem
tuam & salutare tuum
dixi. Non abscōdi mi-
sericordiā tuam, & ve-
ritatem tuā à consilio
multo. † Tu autē Dñe
ne longè facias misera-
tiones tuas à me: mise-
ricordia tua & veritas
tua semper susceperunt
me. † Quoniam circun-
dederūt me mala, quo-
rum non est numerus;
comprehenderunt me
iniquitates meę, & non
potui vt viderem. Mul
tiplicatæ sunt super ca-
pillos capitis mei, &
cor meū dereliquit me.
† Complaceat Dñe vt
eruas me: Dñe ad ad-
iuuandum me respice.
† Cōfundātur & reue-

reátur simul qui quærunt animam meã, vt auferant eam. Auertantur retrorsum & reuereantur qui volũt mihi mala.† Ferant cõfestim cõfusionem suam, qui dicũt mihi, Euge euge. † Exultent & lætentur super te omnes quærentes te Domine. Et dicant semper, Magnificetur Dominus, qui diligũt salutare tuum. † Ego autem mendicus sum & pauper: Dominus sollicitus erit mei. Adiutor meus & protector meus es tu Deus meus, ne tardaueris.

† In finem Psalmus
Dauid. XL.

Beatus qui intelligit super egenũ & pauperem: in die mala liberabit eum Dñs.
† Dominus conseruet eum & viuificet eum, & beatũ faciat eum in terra, & non tradat eũ in manus inimicorum eius. † Dominus opem ferat illi super lectũ doloris eius: vniuersum stratum eius versasti in infirmitate eius.

σαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν. ἀποστραφείη-
σαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείη-
σαν οἱ θέλοντές μοι κακά.
16 κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰ-
σχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι εὖ-
γε εὖγε.
17 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθή-
τωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές
σε κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαν-
τὸς, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ
ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
18 ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, κύ-
ριος φροντιεῖ μου. βοηθός μου καὶ
ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ ὁ θεός μου,
μὴ χρονίσῃς.

1 Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ.
μʹ.
2 ΜΑκάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ
πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέ-
ρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος.
3 κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ
ζήσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν
ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῷ αὐτὸν εἰς
χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.
4 κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλί-
νης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην
αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ
αὐτοῦ.

ἐγὼ

ἐγὼ εἶπα, κύριε ἐλέησόν με, ἴα- 5
σαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι, πό- 6
τε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ;

καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μά- 7
την ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνή-
γαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο
ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ 8
ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο
κακά μοι.

λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' 9
ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσ-
θήσει τοῦ ἀναστῆναι;

καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου 10
ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου
ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνά- 11
στησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς 12
με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου
ἐπ' ἐμέ.

ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντε- 13
λάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν
σου εἰς τὸν αἰῶνα.

† Ego dixi, Dñe miſe-
rere mei; ſana animam
meã, quia peccaui tibi.
† Inimici mei dixerunt
mala mihi, Quando
morietur & peribit no
men eius? † Et ingre-
diebatur vt videret; va-
na loquebatur cor e-
ius, congregauit iniqui-
tatem ſibi, egredieba-
tur foras, & loqueba-
tur in idipſum. † Ad-
uerſum me ſuſurrabãt
omnes inimici mei, ad-
uerſum me cogitabant
mala mihi. † Verbum
iniquum conſtituerũt
aduerſum me, Nũquid
qui dormit, nõ adiiciet
vt reſurgat? † Et enim
homo pacis me; in quo
ſperaui, qui edebat pa-
nes meos, magnificauit
ſuper me ſupplantatio-
nẽ. † Tu autẽ Domine
miſerere mei, & reſuſ-
cita me & retribuam
eis. † In hoc cognoui,
quoniam voluiſti me;
quoniam non gaude-
bit inimicus meus ſu-
per me. † Me autem
propter innocentiam
ſuſcepiſti, & confirma-
ſti me in cõſpectu tuo
in æternum.

† Benedictus Dominus Deus Israel, à seculo, & in seculum, fiat fiat.

† In finem in intellectum filiis Core.

XLI.

Qvemadmodũ desiderat ceruus ad fontes aquarũ, ita desiderat anima mea ad te Deus. † Sitiuit anima mea ad Deum fortem viuum. Quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

† Fuerunt lachrymæ meæ mihi panis die ac nocte, dum diciturmihi quotidie, Vbi est Deus tuus?

† Hæc recordatus sum, & effudi in me animã meam, quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis vsque ad domum Dei. In voce exultationis & confessionis soni festa celebrantis. † Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me? spera in Deo, quoniam confitebor illi, salutare vultus mei; † & Deus meus. Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero

14 εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα·
γένοιτο γένοιτο.

1 Εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς
κορέ. μα΄.

2 ΟΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου
πρὸς σὲ ὁ θεός.
3 ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν
θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. πότε
ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ
τοῦ θεοῦ;
4 ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρ-
τος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγε-
σθαί μοι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ
ἐστιν ὁ θεός σου;
5 ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ᾽
ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσο-
μαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως
τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιά-
σεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορ-
τάζοντος.
6 ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με, ἔλπισον
ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι
αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου,
7 καὶ ὁ θεός μου. πρὸς ἐμαυτὸν ἡ
ψυχή μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνη-
σθήσομαί

θήσομαί σου ἐκ γῆς ἰορδάνου καὶ
ἑρμωνιεὶμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.
ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς 8
φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου. πάντες
οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά
σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.
ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔ- 9
λεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ'
ἐμοί. προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου.
ἐρῶ τῷ θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ. 10
διατί μου ἐπελάθου, καὶ ἱνατί σκυ-
θρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλί-
βειν τὸν ἐχθρόν;
ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠ- 11
νείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. ἐν τῷ λέ-
γειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου;
ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, 12
καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον
ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι
αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου.
καὶ ὁ θεός μου.

tui de terra Iordanis &
Hermonijm à monte
modico. † Abyssus
abyssum inuocat in vo-
ce cataractarum tuarũ.
Omnia excelsa tua &
fluctus tui super me
transierunt. † In die
mandabit Dñs miseri-
cordiam suam, & no-
cte canticũ eius apud
me. Oratio Deo vitæ
meæ. † Dicã Deo, Sus-
ceptor meus es. Quare
mei oblitus es, & quare
contristatus incedo dũ
affligit inimicus? † Dũ
cõfringũtur ossa mea,
exprobrauerunt mihi
inimici mei. Dum di-
cunt ipsi mihi per sin-
gulos dies, Vbi est De9
tuus? † Quare tristis es
anima mea, & quare
conturbas me? Spera in
Deo, quoniam confi-
tebor illi, salutare vul-
tus mei & Deus meus.

Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. μβʹ.

Κρῖνόν μοι ὁ θεός, καὶ δίκασον τὴν 1
δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου,
ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου
ῥῦσαί με.
ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς κραταίωμά μου, 2
ἱνατί

Psalmus Dauid sine titulo apud Hebræos. XLII.

Iudica me Deus, &
discerne causam meã
de gente non sancta; ab
homine iniquo & do-
loso erue me. † Quia tu
es Deus fortitudo mea:

quare repulisti me, & quare tristis incedo, dum affligit inimicus? † Emitte lucem tuam & veritatē tuam: ipsa me deduxerunt & adduxerunt me in montem sanctum tuum & in tabernacula tua. † Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui lætificat iuuentutē meā. Confitebor tibi in cithara Deus Deus me⁹. † Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam confitebor illi, salutare vultus mei & Deus meus.

† In finem filiis Core ad intellectum.

XLIII.

DEus in auribus nostris audiuimus, & patres nostri annunciauerunt nobis; opus, quod operatus es in diebus eorū, in diebus antiquis. † Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos: afflixisti populos, & expulisti eos. † Nec enim in gladio suo possederunt terrā, & brachiū eorū

ἱνατί ἀπώσω με, καὶ ἱνατί σκυθρω-
πάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλί-
βειν τὸν ἐχθρόν;
3 ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου, αὐτά με ὡδήγησαν καὶ
ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς
τὰ σκηνώματά σου.
4 καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσια-
στήριον τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐ-
φραίνοντα τὴν νεότητά μου. ἐξομο-
λογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θεὸς ὁ
θεός μου.
5 ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου,
καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον
ἐπὶ τὸν θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι
αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου
καὶ ὁ θεός μου.

1 Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς
σύνεσιν. μγʹ.
2 Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠ-
κούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡ-
μῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον, ὃ εἰρ-
γάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡ-
μέραις ἀρχαίαις.
3 ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε καὶ
κατεφύτευσας αὐτούς· ἐκάκωσας
λαοὺς, καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.
4 οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκλη-
ρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν

οὐκ ἔσωσεν αὐτούς· ἀλλ' ἡ δεξιά σου
καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς
τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας
ἐν αὐτοῖς.
σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ 5
θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτη-
ρίας Ἰακώβ.
ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦ- 6
μεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδε-
νώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.
οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ 7
ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.
ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων 8
ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄ-
σχυνας.
ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην 9
τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.
νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας 10
ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν.
ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω 11
παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μι-
σοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.
ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώ- 12
σεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας
ἡμᾶς.
ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, 13
καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλα-
λάγμασιν ἡμῶν.

non ſaluauit eos: Sed
dextera tua & brachiũ-
tuum & illuminatio
vultus tui, quoniam
complacuiſti in eis.
† Tu es ipſe rex meus
& Deus meus, qui mã-
das ſalutes Iacob.
† In te inimicos no-
ſtros ventilabimus cor-
nu; & in nomine tuo
ſpernemus inſurgentes
nobis. † Non enim in
arcu meo ſperabo; &
gladius meus non ſal-
uabit me. † Saluaſti e-
nim nos de affligenti-
bus nos, & odiẽtes nos
cõfudiſti. † In Deo lau-
dabimur tota die, & in
nomine tuo confitebi-
mur in ſeculum.
† Nunc autem repuliſti
& confudiſti nos, &
non egredieris Deus in
virtutibus noſtris.
† Auertiſti nos retror-
ſum poſt inimicos no-
ſtros, & qui oderũt nos
diripiebant ſibi.
† Dediſti nos tanquam
oues eſcarũ, & in gen-
tibus diſperſiſti nos.
† Vendidiſti populum
tuũ ſine precio, & non
fuit multitudo in com-
mutationibus noſtris.

ἔθου

†Poſuiſti nos opprobrium vicinis noſtris, ſubſannationem & deriſum iis qui in circuitu noſtro. †Poſuiſti nos in ſimilitudinē in gentibus, commotionē capitis in populis.
†Tota die verecundia mea contra me eſt; & confuſio faciei meæ cooperuit me.
†A voce exprobrantis & obloquentis, à facie inimici & perſequentis.
†Hæc omnia venerūt ſuper nos, nec obliti ſumus te, & iniquè non egimus in teſtamento tuo. †Et non receſſit retrò cor noſtrum, & declinaſti ſemitas noſtras à via tua.
†Quoniam humiliaſti nos in loco afflictionis & cooperuit nos vmbra mortis. †Si obliti ſumus nomen Dei noſtri, & ſi expandimus manus noſtras ad Deū alienum: †Nónne Deus requiret iſta? ipſe enim nouit abſcōdita cordis.
†Quoniam propter te mortificamur tota die: æſtimati ſumus ſicut oues occiſionis.

14 ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡ-
μῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν
τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.
15 ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς
ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς
λαοῖς.
16 ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου
κατεναντίον μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχύνη
τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με.
17 ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ κατα-
λαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ
καὶ ἐκδιώκοντος.
18 ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ
οὐκ ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἠδι-
κήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου.
19 καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρ-
δία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους
ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.
20 ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κα-
κώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ
θανάτου.
21 εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ
θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας
ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον·
22 οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐ-
τὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς
καρδίας.
23 ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην
τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
βατα σφαγῆς.

ἐξε-

ἐξεγέρθητι, ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε; 24
ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.
ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέ- 25
φεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν
καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;
ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ 26
ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ
ἡμῶν.
ἀνάστα κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ 27
λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

† Exurge, quare obdormis Dñe? exurge, & ne repellas in finem.
† Quare faciem tuam auertis? obliuiſceris inopiæ noſtræ & tribulationis noſtræ? † Quoniam humiliata eſt in puluere anima noſtra, cõglutinatus eſt in terra venter noſter.
† Exurge Dñe adiuua nos, & redime nos propter nomen tuum.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησο- 1
μένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν,
ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.
μδʹ.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λό- 2
γον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔρ-
γα μου τῷ βασιλεῖ. ἡ γλῶσσά μου
κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν 3
ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεί-
λεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς
εἰς τὸν αἰῶνα.
περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ 4
τὸν μηρόν σου δυνατέ.
τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει 5
σου καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βα-
σίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραό-
τητος,

† In finem pro his qui cõmutabuntur filiis Core ad intellectũ, cãticum pro dilecto.

XLIIII.

Ructauit cor meũ verbum bonũ: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus ſcribæ velociter ſcribẽtis. † Specioſus forma præ filiis hominũ: diffuſa eſt gratia in labiis tuis; propterea benedixit te Deus in æternũ.
† Accingere gladio tuo ſuper femur tuum potentiſſime. † Specie tua & pulchritudine tua, & intende, & proſpere procede, & regna. Propter veritatẽ & máſue-

tudinem, & iustitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua.† Sagittæ tuæ acutæ potentissime: populi sub te cadent in corde inimicorum regis. † Sedes tua Deus in seculũ seculi: virga directionis virga regni tui.
† Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatẽ: propterea vnxit te Deus Deus tuus oleo lætitię præ consortibus tuis,
† Myrrha & gutta, & casia à vestimẽtis tuis, à domibus eburneis,ex quibus delectauerũt te † Filiæ regũ in honore tuo. Astitit regina à dextris tuis,in vestitu deaurato circundata varietate, † Audi filia & vide, & inclina aurem tuam,& obliuiscere populum tuum, & domum patris tui. † Et concupiscet rex decorẽ tuum, quoniã ipse est Dñs tuus, & adorabis eum. † Et filia Tyri in muneribus, vultũ tuũ deprecabuntur diuites plebis. † Omnis gloria filiæ regis abintus, in fimbriis

τητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει
σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.
6 τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ·
λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρ-
δίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
7 ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ
ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
8 ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμί-
σησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε
ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως
παρὰ τοὺς μετόχους σου·
9 σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ
τῶν ἱματίων σου. ἀπὸ βάρεων ἐλεφαν-
τίνων, ἐξ ὧν εὔφρανάν σε
10 θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ
σου. παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν
σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περι-
βεβλημένη πεποικιλμένη.
11 ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖ-
νον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,
καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.
12 καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ
κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι κύριός σου,
καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ.
13 καὶ θυγάτηρ τύρου ἐν δώροις, τὸ
πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
14 πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ
βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς
χρυσοῖς.

χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλ-
μένη.
ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρ- 15
θένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐ-
τῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.
ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ 16
ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βα-
σιλέως.
ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν 17
οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχον-
τας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν 18
πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. διὰ τοῦτο λαοὶ
ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορὲ 1
ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός.
μέ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ 2
δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι
ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.
διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ 3
ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι
ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕ- 4
δατα αὐτῶν. ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν
τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.
τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραί- 5
νουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ, ἡγίασε τὸ
σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

aureis circumamicta
varietatibus.
† Adducentur regi vir-
gines post eam, proxi-
mæ eius afferētur tibi.
† Afferētur in lætitia
& exultatione, addu-
centur in templū regis.
† Pro patribus tuis nati
sunt filij tui: constitues
eos principes super
omnem terram.
† Memor ero nominis
tui in omni gñatione
& gñatione. Propterea
populi confitebuntur
tibi in æternum, & in
seculum seculi.

† In finē pro filiis Co-
re pro arcanis Psal-
mus XLV.

Deus noster refu-
giū & virtus, ad-
iutor in tribulationib⁹
quæ inuenerunt nos
nimis. † Propterea non
timebimus dum tur-
babitur terra, & trans-
ferentur montes in cor
maris. † Sonuerunt &
turbatæ sunt aquæ eo-
rum; conturbati sunt
montes in fortitudine
eius. † Fluminis impe-
tus lætificāt ciuitatem
Dei: sanctificauit taber
naculū suū Altissimus.

†Deus in medio eius,
& nõ commouebitur;
adiuuabit eam Deus
manè diluculo. †Con-
turbatæ sunt gẽtes, in-
clinata sunt regna: de-
dit vocem suam Altis-
simus, mota est terra.
† Dñs virtutum nobis-
cum, susceptor noster
Deus Iacob. † Venite
& videte opera Dei,
quæ posuit prodigia su
per terram. † Auferens
bella vsq. ad fines ter-
ræ. Arcum conteret &
cõfringet arma, & scu-
ta comburet in igne.
† Vacate & cognosci-
te, quoniam ego sum
Deus: exaltabor in gen
tibus, exaltabor in ter-
ra. †Dñs virtutum no-
biscum, susceptor no-
ster Deus Iacob.

† In finẽ pro filiis Co-
re Psalmus. XLVI.

OMnes gẽtes plau-
dite manibus; iu-
bilate Deo in voce ex-
ultationis. † Quoniam
Dñs excelsus, terribilis,
rex magnus super om-
nem terram. † Subiecit
populos nobis, & gẽtes
sub pedibꝰ nostris: †Ele-
git nobis hæreditatem

6 ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σα-
λευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ
πρὸς πρωῒ πρωΐ.
7 ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βα-
σιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψι-
στος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
8 κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,
ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς ἰακώβ.
9 δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ἃ
ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς.
10 ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν
περάτων τῆς γῆς. τόξον συντρίψει
καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κα-
τακαύσει ἐν πυρί.
11 σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι
ὁ θεὸς, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
12 κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,
ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς ἰακώβ.

1 Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορὲ
ψαλμός. μϛ

2 ΠΑντα τὰ ἔθνη κροτήσατε
χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ
ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
3 ὅτι κύριος ὕψιστος, φοβερὸς,
βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
4 ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη
ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.
5 ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν
ἑαυτοῦ,

ἑαυτῷ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν.

6 ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

7 ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

8 ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, ψάλατε συνετῶς.

9 ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

10 ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

1 Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου. μζ΄.

2 ΜΕγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

3 εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

4 ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

5 ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

6 αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,

sibi, speciem Iacob, quam dilexit.

† Ascendit Deus in iubilo, Dominus in voce tubæ. † Psallite Deo nostro psallite, psallite regi nostro psallite.

† Quoniam rex omnis terræ Deus, psallite sapienter. † Regnauit Deus super gẽtes, Deus sedet super sedem sanctam suam. † Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraã, quoniã Dei fortes terrę vehemẽter eleuati sunt.

† Psalmus cantici filiis Core secunda Sabbati. XLVII.

MAgnus Dñs & laudabilis nimis, in ciuitate Dei nostri in monte sancto eius.

† Benè fundata exultatione vniuersæ terrę, montes Sion latera Aquilonis, ciuitas regis magni. † Deus in domibus eius cognoscitur, cùm suscipiet eam.

† Quoniam ecce reges terræ congregati sunt, conuenerunt in vnum.

† Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt.

† Tremor apprehendit eos. Ibi dolores vt parturientis.
† In spiritu vehementi conteres naues Tharsis.
† Sicut audiuimus, sic & vidimus. in ciuitate Domini virtutum, in ciuitate Dei nostri. Deus fundauit eam in æternum. † Suscepimus Deus misericordiã tuã in medio populi tui.
† Secundùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ, iustitia plena dextera tua.
† Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Iudæ propter iudicia tua Domine.
† Circundate Sion, & complectimini eam, narrate in turribus eius. † Ponite corda vestra in virtute eius, & distribuite domos eius, vt enarretis in progenie altera.
† Quoniam hic est Deus noster in æternum & in seculum seculi; ipse reget nos in secula.

7 τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν. ἐκεῖ
ὠδῖνες ὡς τικτούσης·
8 ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις
πλοῖα θαρσεῖς.
9 καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἴ-
δομεν ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων,
ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὁ θεὸς ἐθεμε-
λίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
10 ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν
μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.
11 κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεός, οὕτως καὶ
ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς,
δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.
12 εὐφρανθήτω ὄρος σιών, καὶ ἀγαλ-
λιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς ἰου-
δαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου
κύριε.
13 κυκλώσατε σιών, καὶ περιλά-
βετε αὐτήν· διηγήσασθε ἐν τοῖς πύρ-
γοις αὐτῆς.
14 θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν
δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε
τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήση-
σθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.
15 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Εἰς

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός. 1
μή.
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔ- 2
θνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.
οἵ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, 3
ἐπὶ ταυτὸ πλούσιος καὶ πένης.
τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, 4
καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς 5
μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρό-
βλημά μου.
ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονη- 6
ρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυ-
κλώσει με.
οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει 7
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου
αὐτῶν καυχώμενοι.
ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται 8
ἄνθρωπος, οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξί-
λασμα ἑαυτοῦ.
καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς 9
ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν
αἰῶνα.
καὶ ζήσεται εἰς τέλος· οὐκ ὄψε- 10
ται καταφθοράν.
ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, 11
ἐπιτοαυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπο-
λοῦνται, καὶ καταλείψουσιν ἀλ-
λοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

† In finem filiis Core
Psalmus. XLVIII.
AVdite hęc omnes
gentes, auribus
percipite omnes qui ha
bitatis orbem: † Quiq;
terrigenæ & filij ho-
minũ, simul in vnum
diues & pauper. † Os
meũ loquetur sapien-
tiam, & meditatio cor-
dis mei prudentiam.
† Inclinabo in parabo-
lam aurem meã, aperiã
in psalterio propositio-
nem meã. † Cur timeo
in die mala? iniqui-
tas calcanei mei circũ-
dabit me. † Qui confi-
dunt in virtute sua, &
in multitudine diui-
tiarum suarũ qui glo-
riãtur. † Frater non re-
dimit, redimet homo,
non dabit Deo placa-
tionem suam.
† Et pretium redem-
ptionis animæ suæ, &
laborauit in æternum.
† Et viuet in finem:
non videbit interitum.
† Cùm viderit sapien-
tes morientes, simul
insipiẽs & stultus peri-
bunt: & relinquẽt alie-
nis diuitias suas.

† Et sepulchra eorum
domus illorum in æ-
ternũ: tabernacula eo-
rum in progeniem &
progeniem; vocauerũt
nomina sua in terris.
† Et homo cùm in ho-
nore esset, non intelle-
xit: comparatus est iu-
mentis insipiẽtibus, &
similis factus est illis.
† Hæc via illorũ scan-
dalum ipsis: & postea
in ore suo cõplacebũt.
† Sicut oues in inferno
positi sunt, mors de-
pascet eos: & domina-
buntur eorum iusti in
matutino, & auxilium
eorũ veterascet in in-
ferno; à gloria eorum
expulsi sunt. † Verun-
tamen Deus redimet
animam meã de manu
inferni, cùm acceperit
me. † Ne timueris cùm
diues factus fuerit ho-
mo, aut cùm multipli-
cata fuerit gloria domꝰ
eius. † Quoniam non
cùm interierit ipse, su-
met omnia: neque de-
scendet cum eo gloria
eius. † Quia anima
eius in vita ipsius be-
nedicetur: confitebitur
tibi cùm benefeceris ei.

12 καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν
εἰς τὸν αἰῶνα· σκηνώματα αὐτῶν
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἐπεκαλέσαντο
τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν.
13 καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συν-
ῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι
τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.
14 αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐ-
τοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν εὐδοκήσουσιν.
15 ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο, θάνα-
τος ποιμανεῖ αὐτούς· καὶ κατακυ-
ριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρωΐ,
καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται
ἐν τῷ ᾅδῃ, ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν
ἐξώσθησαν.
16 πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυ-
χήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμ-
βάνῃ με.
17 μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρω-
πος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ
οἴκου αὐτοῦ.
18 ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν
λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβή-
σεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.
19 ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ
εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεταί σοι
ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.

εἰσελεύ-

εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων 20
αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.

καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆ- 21
κε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι
τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. 1

μθ'.

ΘΕὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε,
καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. ἀπὸ
ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν.
ἐκ σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιό- 2
τητος αὐτοῦ.
ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ θεὸς ἡμῶν 3
καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐνώ-
πιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐ-
τοῦ καταιγὶς σφοδρά.
προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω, 4
καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρῖναι τὸν
λαὸν αὐτοῦ.
Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους 5
αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθή-
κην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.
καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν 6
δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς κρι-
τής ἐστιν·
ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω 7
σοι ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι,
ὁ θεὸς ὁ θεός σου εἰμὶ ἐγώ.

† Introibit vsq; in progeniem patrum suorũ, vsque in æternum non videbit lumen. † Et homo cùm in honore esset, non intellexit: comparatus est iumētis insipientibus, & similis factus est illis.

† Psalmus Asaph.

XLIX.

DEus deorum Dñs locutus est, & vocauit terram; ab ortu Solis vsq; ad occasum.
† Ex Sion species decoris eius: † Deus manifestè veniet: Deus noster, & nõ silebit. Ignis in conspectu eius exardescet: & in circuitu eius tempestas valida.
† Aduocabit cælũ sursum: & terrã, vt discernat populum suum.
† Congregate illi sanctos eius, qui ordinant testamentum eius super sacrificia.
† Et annunciabunt cæli iustitiam eius: quoniam Deus iudex est.
† Audi populus meus, & loquar tibi Israel: & testificabor tibi, Deus Deus tuus ego sum.

† Non in sacrificiis tuis arguam te: holocausta autem tua in cōspectu meo sunt semper.
† Non accipiam de domo tua vitulos, neque de gregibus tuis hircos.
† Quoniam meæ sunt omnes feræ syluarum, iumenta in montibus & boues. † Cognoui omnia volatilia cæli, & pulchritudo agri mecum est. † Si esuriero, non tibi dicam; meus enim est orbis terræ & plenitudo eius.
† Nunquid manducabo carnes taurorum, aut sanguinem hircorū potabo? † Immola Deo sacrificium laudis, & redde Altissimo vota tua. † Et inuoca me in die tribulationis tuę, & eruam te, & glorificabis me.

† Peccatori autem dixit Deus, Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? † Tu verò odisti disciplinā & proiecisti sermones meos retrorsum. † Si videbas furē, currebas cum

8 οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω
σε· τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώ-
πιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
9 οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μό-
σχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χι-
μάρρους.
10 ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες.
11 ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ'
ἐμοῦ ἐστιν.
12 ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω· ἐμὴ
γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρω-
μα αὐτῆς.
13 μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων, ἢ αἷ-
μα τράγων πίωμαι;
14 θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως,
καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐ-
χάς σου.
15 καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ
δοξάσεις με.
16 τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός, ἱνα-
τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου,
καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην
μου διὰ στόματός σου;
17 σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέ-
βαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.
18 εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες
αὐτῷ,

αὐτοῦ, καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, 19
καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δο-
λιότητας.

καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κα- 20
τελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου
ἐτίθεις σκάνδαλον.

ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα· 21
ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι
ὅμοιος. ἐλέγξω σε, καὶ παραστή-
σω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρ-
τίας σου.

συνέτε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανό- 22
μενοι τοῦ θεοῦ, μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ οὐ
μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.

θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ 23
ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτή-
ριόν μου.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· 1
ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νά- 2
θαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσ-
ῆλθε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυ-
ναῖκα οὐρίου.

ν΄.

ΕΛέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔ- 3
λεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀ-
νόμημά μου.

eo, & cum adultero portionem tuam ponebas. † Os tuum abundauit malitia, & lingua tua concinnabat dolos. † Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum. † Hæc fecisti, & tacui: existimasti iniquitaté, quòd ero tui similis. arguam te, & statuam contra faciem tuã peccata tua. Intelligite iam hæc qui obliuiscimini Deum, nequando rapiat, & non sit qui eripiat. † Sacrificium laudis honorificabit me, & illic iter quo ostendam illi salutare meum.

† In finé Psalmus Dauid: † Cùm ingrederetur ad ipsum Nathan propheta, quãdo intrauit ad Bersabee vxoré Vriæ.

L.

MIserere mei Deus secundú magnã misericordiam tuã: & secũdùm multitudiné miserationũ tuarũ dele iniquitatem meam.

† Amplius laua me
ab iniquitate mea, &
à peccato meo munda
me. † Quoniam iniqui-
tatem meam ego co-
gnosco, & peccatum
meum coram me est
semper. † Tibi soli pec-
caui, & malum coram
te feci: vt iustificeris in
sermonibus tuis, & vin
cas cùm iudicaris.
† Ecce enim in iniqui-
tatibus conceptus sum,
& in peccatis conce-
pit me mater mea.
† Ecce enim veritatem
dilexisti: incerta & oc-
culta sapientię tuę ma-
nifestasti mihi. † Asper-
ges me hyssopo & mũ
dabor: lauabis me, &
super niuẽ dealbabor.
† Auditui meo da-
bis gaudium & læti-
tiam, exultabunt ossa
humiliata.
† Auerte faciem tuam à
peccatis meis, & omnes
iniquitates meas dele.
† Cor mundum crea
in me Deus, & spiri-
tum rectum innoua in
visceribus meis.
† Ne proiicias me à fa-
cie tua, & spiritum
tuum sanctum

4 ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνο-
μίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου
καθάρισόν με.
5 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώ-
σκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν
μου ἐστὶ διαπαντός.
6 Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονη-
ρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν
δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
7 ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μή-
τηρ μου.
8 ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
9 ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρι-
σθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιό-
να λευκανθήσομαι.
10 ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐ-
φροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα
τεταπεινωμένα.
11 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνο-
μίας μου ἐξάλειψον.
12 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ
ὁ θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνι-
σον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
13 μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώ-
που σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον

μὴ

μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ 14
σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμο-
νικῷ στήριξόν με.
διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, 15
καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς 16
τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. καὶ 17
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνε-
σίν σου.
ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα 18
ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντε- 19
τριμμένον, καρδίαν συντετριμ-
μένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.
ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ 20
σου τὴν σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη ἱερουσαλήμ.
τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιο- 21
σύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώ-
ματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριόν σου μόσχους.

ne auferas à me.
† Redde mihi lætitiam salutaris tui, & spiritu principali confirma me.
† Docebo iniquos vias tuas, & impij ad te conuertentur. † Libera me de sanguinibus Deus Deus salutis meæ: exultabit lingua mea iustitiam tuam. † Dñe labia mea aperies, & os meum annũciabit laudem tuam. † Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem vtique: holocaustis non delectaberis. † Sacrificium Deo spiritus contribulatus, cor contritum & humiliatum Deus non despiciet. † Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion, & ædificentur muri Hierusalem. † Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationem & holocausta; tunc imponẽt super altare tuũ vitulos.

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τοῦ δαυίδ. 1
ἐν τῷ ἐλθεῖν δωὴκ τὸν ἰδουμαῖον 2
καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ σαοὺλ, καὶ
εἶπεν

† In finem intellectus
Dauid: † Cùm venit
Doec Idumæus, &
annũciauit Sauli, &

dixit ei: Venit David in domum Abimelech. L I.

QVid gloriaris in malitia, qui potẽs es in iniquitate? tota die † iniustitiam cogitauit lingua tua. sicut nouacula acuta fecisti dolũ.

† Dilexisti malitiam super benignitatẽ: iniquitatem magis quàm loqui æquitatem.

† Dilexisti omnia verba præcipitationis, linguam dolosam. † Propter hoc Deus destruet te in finem: euellet te & emigrare faciet te de tabernaculo tuo, & radicẽ tuã de terra viuentium. † Videbunt iusti, & timebunt; & super eum ridebunt, & dicẽt: † Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorẽ suum; sed sperauit in multitudine diuitiarũ suarum, & præualuit in vanitate sua. † Ego autem sicut oliua fructifera in domo Dei, speraui in misericordia Dei in æternum, & in seculum seculi.

† Confitebor tibi in seculum, quia fecisti, & expectabo

εἶπεν αὐτῷ, ἦλθε δαυὶδ εἰς τὸν οἶ-
κον ἀβιμέλεχ. να'.
3 ΤΙ ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυ-
νατὸς ἀνομίαν; ὅλην τὴν
ἡμέραν
4 ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου.
ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας
δόλον.
5 ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγα-
θωσύνην· ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆ-
σαι δικαιοσύνην.
6 ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα κα-
ταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.
7 Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθέλοι σε εἰς τέ-
λος, ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι
σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζω-
μά σου ἐκ γῆς ζώντων.
8 ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται,
καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν·
9 ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν
θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ
τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνε-
δυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.
10 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ
ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
11 ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶ-
να, ὅτι ἐποίησας· καὶ ὑπομενῶ τὸ
ὄνομά

ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ δαυίδ. νβʹ. 1

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός· διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. 2

ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. 3

πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. 4

οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· 5

ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων, κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. 6

τίς δώσει ἐκ σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται ἰσραήλ. 7

nomē tuum, quoniam
bonum in conſpectu
ſanctorum tuorum.

† In finem pro Amaleth intellectus Dauid. LII.

DIxit inſipiens in
corde ſuo, Non
eſt Deus: corrupti ſunt
& abominabiles facti
ſunt in iniquitatibus;
non eſt qui faciat bonum. †Deus de cælo
proſpexit ſuper filios
hominum, vt videat, ſi
eſt intelligens, aut requirens
Deū. † Omnes
declinauerūt, ſimul inutiles
facti ſunt: nō eſt
qui faciat bonum, non
eſt vſque ad vnum.
† Nónne ſcient omnes
qui operātur iniquitatem,
qui deuorāt plebē
meam vt cibum panis?
Dñm nō inuocauerūt:
†Illic trepidauerunt timore,
vbi non fuit timor:
quoniā Deus diſſipauit
oſſa eorum qui
hominibus placēt: con
fuſi ſunt, quoniā Deus
ſpreuit eos. † Quis dabit
ex Sion ſalutare Iſrael?
cùm conuerterit Deus
captiuitatē plebis ſuæ:
exultabit Iacob, & lætabitur
Iſrael.

Eis

† In finem in hymnis intellectus Dauid: † Cùm venissent Ziphæi, & dixissent Saul: Nónne Dauid abscóditus est apud nos?

LIII.

DEus in nomine tuo saluum me fac, & in virtute tua iudicabis me.
† Deus exaudi orationem meam, auribus percipe verba oris mei.
† Quoniam alieni insurrexerūt aduersum me, & fortes quæsierunt animam meam; & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.
† Ecce enim Deus adiuuat me, & Dominus susceptor animæ meæ.
† Auertes mala inimicis meis: in veritate tua disperde illos.
† Voluntariè sacrificabo tibi, confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum.
† Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me, & super inimicos meos despexit oculus meus.

1 Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ·
2 ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ Σαοὺλ, οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

νγ'.

3 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.
4 ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
5 ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.
6 ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.
7 ἀποστρέψῃ τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.
8 ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν.
9 ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ
ἀσάφ. νδʹ

Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν
μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέη-
σίν μου.

πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου.
ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ
ἐταράχθην

ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλί-
ψεως ἁμαρτωλοῦ. ὅτι ἐξέκλιναν
ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνε-
κότουν μοι.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί,
καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ'
ἐμέ.

φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ,
καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυ-
γας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθή-
σομαι καὶ καταπαύσω;

ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ
ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

προσεδεχόμην τὸν θεὸν τὸν σώζον-
τά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ κα-
ταιγίδος.

καταπόντισον κύριε καὶ καταδίε-
λε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνο-
μίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐ-
τὴν

1 † In finem in hymnis
intellectus Asaph.
LIIII.
2 EXaudi Deus ora-
tionem meam, &
ne despexeris depreca-
tionẽ meam. † Intende
3 mihi & exaudi me.
Cõtristatus sum in ex-
ercitatione mea, & cõ-
4 turbatus sum † à voce
inimici, & à tribulatio-
ne peccatoris: quoniã
declinauerunt in me
iniquitatem, & in ira
molesti erant mihi.
5 † Cor meũ conturba-
tum est in me, & for-
mido mortis cecidit su-
6 per me. † Timor & tre-
mor venit super me, &
contexerunt me tene-
7 bræ. † Et dixi, Quis da-
bit mihi pẽnas sicut co-
lũbæ, & volabo & re-
quiescam? † Ecce elon-
8 gaui fugiens, & mãsi in
solitudine. † Expectabã
9 Deum, qui saluum me
facit à pusillanimitate
spiritus & à tẽpestate.
† Præcipita Dñe & di-
10 uide linguas eorũ, quo-
niam vidi iniquitatem
& contradictionem in
ciuitate. † Die ac no-
11 cte circundabit eam

οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν.
ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ 21
ἀποδιδόναι. ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ 22
προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.
ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμ- 23
νάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς 24
φρέαρ διαφθορᾶς. ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

non timuerũt Deum.
† Extendit manum suam in retribuendo. Contaminauerunt testamentũ eius. † Diuisi sunt ab ira vultus eius, & appropinquauerunt corda eorum. Molliti sunt sermones eorum super oleum, & ipsi sunt iacula. † Iacta super Dñm curã tuam, & ipse te enutriet; non dabit in æternum fluctuationem iusto.
† Tu verò Deus deduces eos in puteum interitus. Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos; ego autem Dñe sperabo in te.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν 1
ἁγίων μεμακρυμμένου τῷ δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν γέθ.

† In finem pro populo qui à sanctis longè factus est Dauid in tituli inscriptione cùm tenuerũt eum Allophyli in Geth.

νε'.

Ἐλέησόν με ὁ θεός, ὅτι κατεπά- 2
τησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.
κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου 3
ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους.

LV.

Miserere mei Deꝰ, quoniã conculcauit me homo, tota die impugnans tribulauit me. † Conculcauerunt me inimici mei tota die, quoniã multi bellantes aduersum me ab altitudine.

† Dic non timebo,
ego verò sperabo in te.
† In Deo laudabo ser-
mones meos, in Deo
speraui, non timebo,
quid faciet mihi caro?
† Tota die verba mea
execrabantur; aduer-
sum me omnes cogita-
tiones eorum in malũ.
† Inhabitabunt & abs-
condent, ipsi calcaneũ
meũ obseruabũt. Sicut
sustinuerunt animam
meam: † Pro nihilo sal-
uos facies illos, in ira
populos confringes.
† Deus vitam meã an-
nunciaui tibi, posuisti
lachrymas meas in cõ-
spectu tuo, sicut & in
promissione tua. † Con
uertentur inimici mei
retrorsum in quacunq;
die inuocauero te: ecce
cognoui quoniam De⁹
meus es tu. † In Deo
laudabo verbũ, in Dño
laudabo sermonẽ. † In
Deo speraui, non timebo,
quid faciet mihi
homo? † In me Deus
vota, quæ reddam lau-
dationis tuæ. † Quo-
niam eripuisti animam
meam de morte, ocu-
los meos à lachrymis,
& pedes meos de lapsu.

4 ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ
ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.
5 ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους
μου, ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβη-
θήσομαι, τί ποιήσει μοι σάρξ;
6 ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου
ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.
7 παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν,
αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι.
καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου
8 ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς,
ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις.
9 ὁ θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά
σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν
σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.
10 ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς
τὰ ὀπίσω· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσω-
μαί σε· ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ.
11 ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ
κυρίῳ αἰνέσω λόγον.
12 ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθή-
σομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;
13 ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς εὐχαί, ἃς ἀποδώ-
σω αἰνέσεώς σου.
14 ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ
θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ
δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλι-
σθήματος.

θήματος. εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυ-
ρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς, τῷ 1
Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ
αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώ-
που Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

νϛʹ.

Ἐλέησόν με ὁ θεός, ἐλέησόν με, 2
ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή
μου. καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου
ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.
κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψι- 3
στον, τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.
ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσω- 4
σέ με· ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς κατα-
πατοῦντάς με· ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς
τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν
αὐτοῦ.
καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ 5
μέσου σκύμνων, ἐκοιμήθην τετα-
ραγμένος. υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόν-
τες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσ-
σα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.
ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, 6
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί 7
μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν
μου. ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου

Placebo coram Dño
in lumine viuentium.

† In finem Ne disperdas
Dauid in tituli in-
scriptione, cùm ipse
fugeret à facie Saul
in speluncam.

L V I.

Miserere mei Deus,
miserere mei, quo-
niam in te cōfidit ani-
ma mea. Et in vmbra
alarum tuarū sperabo,
donec transeat iniqui-
tas. † Clamabo ad Deū
altissimum, Deum qui
bene fecit mihi. † Misit
de cælo & liberauit
me: dedit in opprobriū
conculcantes me. Misit
Deus misericordiā suā
& veritatem suam.
† Et eripuit animam
meam de medio catu-
lorum leonum, dormi-
ui cōturbatus. Filij ho-
minum dentes eorum
arma & sagittæ, & lin-
gua eorum gladius a-
cutus. † Exaltare super
cælos Deus, & in omni
terra gloria tua.
† Laqueum parauerūt
pedibus meis, & incur-
uauerūt animā meam.
Foderūt ante faciē meā

foueam, & inciderunt in eam.

† Paratum cor meum Deus, paratum cor meũ; cantabo & psalmum dicam in gloria mea. † Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara: exurgam diluculo. † Confitebor tibi in populis Domine, psalmũ dicam tibi in gẽtibus. † Quoniam magnificata est vsque ad cælos misericordia tua, & vsque ad nubes veritas tua. † Exaltare super cælos Deus, & super omnem terram gloria tua.

† In finem Ne disperdas, Dauid in tituli inscriptione. LVII.

SI verè vtique iustitiam loquimini, recta iudicate filij hominum. † Etenim in corde iniquitatem operamini in terra, iniustitiam manus vestrę cõcinnant. † Alienati sunt peccatores à vulua; errauerunt ab vtero, locuti sunt falsa.

† Furor illis secũdùm similitudinem serpentis, sicut aspidis surdę &

βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν.
διάψαλμα.
8 ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεὸς, ἑτοί-
μη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ
ἐν τῇ δόξῃ μου.
9 ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι
ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθή-
σομαι ὄρθρου.
10 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς
κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.
11 ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν
τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν
ἡ ἀλήθειά σου.
12 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς,
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

1 Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ
δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.
νζ'.
2 ΕΙ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην
λαλεῖτε, εὐθείας κρίνατε υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων.
3 καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργά-
ζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες
ὑμῶν συμπλέκουσιν.
4 ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γα-
στρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ.
5 θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ
ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ
βυούσης

βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς.
ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπα- 6
δόντων, φαρμακοῦ τε φαρμακευο-
μένη παρὰ σοφοῦ.
ὁ θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας 7
αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. τὰς
μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν
ὁ κύριος.
ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ δια- 8
πορευόμενον, ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ
ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.
ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀνταναιρεθή- 9
σονται· ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ οὐκ
εἶδον τὸν ἥλιον.
πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑ- 10
μῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ
ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς.
εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ 11
ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται
ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐστὶ 12
καρπὸς τῷ δικαίῳ; ἄρα ἐστὶν ὁ θεὸς
κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

obturantis aures suas.
† Quæ non exaudiet
vocem incantantium,
& venefici, quæ incan-
tatur à sapiente.
† Deus conteret den-
tes eorum in ore ipso-
rum; molas leonum
confregit Dominus.
† Ad nihilum deue-
nient- tanquam aqua
decurrens; intendet ar-
cum suum donec in-
firmentur. † Sicut
cera quæ fluit, auferen-
tur: cecidit ignis super
eos, & non viderunt
Solem. † Priusquàm
intelligerent spinæ ve-
stræ rhamnum: sicut
viuentes sicut in ira
absorbet eos. † Lętabi-
tur iustus cùm viderit
vindictam: manus suas
lauabit in sanguine pec
catoris. † Et dicet ho-
mo, Si vtique est fru-
ctus iusto? vtique est
Deus iudicans eos in
terra.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ 1
δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε
ἀπέστειλε σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν
οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

νη'.

† In finē Ne disperdas
Dauid in tituli in-
scriptione: cùm mi-
sit Saul & custodi-
uit domum eius, vt
interficeret eum.

LVIII.

ERipe me de inimicis meis Deus, & ab insurgentibus in me libera me. † Eripe me de operantibus iniquitatem, & de viris sanguinum salua me:

† Quia ecce ceperunt animam meam, irruerunt in me fortes; Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Dñe. † Sine iniquitate cucurri & direxi. Exurge in occursum meum, & vide. † Et tu Domine Deus virtutū Deus Israel; intende ad visitandas omnes gentes: non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem. † Conuertentur ad vesperam, & famem patientur vt canis, & circuibunt ciuitatem.

†Ecce ipsi loquentur in ore suo, & gladius in labiis eorum, quoniam quis audiuit?

† Et tu Domine deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes. † Fortitudinem meam ad te custodiam, quia tu Deus susceptor meus es. † Deus meus misericordia eius præue-

2 ΕΞελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός,
καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με.
3 ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων
σῶσόν με.
4 ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν
μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί.
οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία
μου κύριε.
5 ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα. ἐξεγέρθητι εἰς συνάντη-
σίν μου, καὶ ἴδε.
6 καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ, πρόσχες τοῦ ἐπι-
σκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτει-
ρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν.
7 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λι-
μώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι
πόλιν.
8 ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς
χείλεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε;
9 καὶ σὺ κύριε ἐκγελάσεις αὐτοὺς,
ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.
10 τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω,
ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.
11 ὁ θεός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προ-
φθάσει

φθάσει με· ὁ θεός μου δείξει μοι ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου.
μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς μήποτε ἐ- 12
πιλάθωνται τοῦ νόμου σου. διασκόρπι-
σον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου. καὶ
κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής
μου κύριε.
ἁμαρτία στόματος αὐτῶν λόγος 13
χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν
ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. καὶ ἐξ
ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται
ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀργῇ συντε- 14
λείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι. καὶ γνώ-
σονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ ἰακὼβ,
καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς.
ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λι- 15
μώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι
πόλιν.
αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φα- 16
γεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ
γογγύσουσιν.
ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ 17
ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου.
ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ
καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς
μου.
βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ, ὅτι σὺ 18
ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ θεός μου
τὸ ἔλεός μου.

niet me. Deus meus
ostẽdet mihi super ini-
micos meos. † Ne oc-
cidas eos, nequãdo obli
uiscãtur legis tuæ. Dis-
perge illos in virtute
tua, & depone eos pro-
tector meus Domine.
† Delictum oris eorum
sermo labiorum ipso-
rum: & comprehen-
dantur in superbia sua;
Et de execratione &
mendacio annuntia-
buntur † In consum-
matione, in ira consũ-
mationis, & non erũt;
& scient quia Deus do-
minatur Iacob, & fi-
nium terræ. † Conuer-
tentur ad vesperam, &
famem patiẽtur vt ca-
nis, & circuibunt ciui-
tatem. † Ipsi dispergen-
tur ad manducandum;
si verò non fuerint sa-
turati, & murmurabũt.
† Ego autem cantabo
fortitudinem tuam, &
exultabo manè miseri-
cordiam tuam. Quia
factus es susceptor meꝰ,
& refugium meum in
die tribulationis meæ.
† Adiutor meus es, tibi
psallam, quia tu Deus
susceptor meus es: Deꝰ
meꝰ misericordia mea.

† In finem pro iis qui 1
immutabũtur in tituli inſcriptione Dauid in doctrinam:
† Cùm ſuccẽdit Meſ- 2
ſopotamiam Syriæ, & Syriam Sobal, & conuertit Ioab, & percuſſit Edom in valle Salinarũ duodecim millia.

L I X.

Deus repuliſti nos, 3
& deſtruxiſti nos: iratus es, & miſertus es
nobis. † Commouiſti 4
terram & conturbaſti eam: ſana contritiones eius, quia commota eſt.
† Oſtẽdiſti populo tuo 5
dura, potaſti nos vino
compunctionis. † De- 6
diſti metuentibus te ſignificationẽ, vt fugiant à facie arcus.
† Vt liberentur dilecti 7
tui, ſaluum fac dextera tua & exaudi me.
† Deus locutus eſt in
ſancto ſuo, lætabor & 8
partibor Sichimam, & conuallem tabernaculorum metibor.
† Meus eſt Galaad, &
meus eſt Manaſſes, & 9
Ephraim fortitudo capitis mei, Iuda rex meus.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις εἰς στηλογραφίαν τῷ δαυὶδ εἰς διδαχήν·
ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν μεσοποταμίαν συρίας καὶ τὴν συρίαν σωβάλ, καὶ ἐπέστρεψεν ἰωὰβ καὶ ἐπάταξε τὸν ἐδὼμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας. νθʹ.

Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς· ὠργίσθης καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς.
Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.
ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.
ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. διάψαλμα.
ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.
ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
ἐμός ἐστι γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆς, καὶ ἐφραΐμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου, ἰούδας βασιλεύς μου.

μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. ἐπὶ 10
τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδη-
μά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετά-
γησαν.
τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιο- 11
χῆς, ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς ἰδου-
μαίας;
οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡ- 12
μᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν;
δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, 13
καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, 14
καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβον-
τας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ δαυὶδ 1
ψαλμός. ξ'.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου, 2
πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.
ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ 3
ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν
καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς
με. ὡδήγησάς με·
ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος 4
ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.
παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου 5
εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν
τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.
ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν 6

† Moab olla ſpei meę. In Idumęam extẽdam calciamentum meum: mihi alienigenę ſubditi ſunt. † Quis deducet me in ciuitatem munitam, aut quis deducet me vſque in Idumæam?

† Nónne tu Deus qui repuliſti nos, & non egredieris Deus in virtutibus noſtris?

† Da nobis auxilium de tribulatione, & vana ſalus hominis.

† In Deo faciemus virtutem, & ipſe ad nihilum deducet tribulãtes nos.

† In finem in hymnis, Dauid Pſalmus. LX.

EXaudi Deus deprecationem meam, intende orationi meæ. † A finibus terrę ad te clamaui, dum anxiaretur cor meum, in petra exaltaſti me. Deduxiſti me; † Quia factus es ſpes mea, turris fortitudinis à facie inimici. † Inhabitabo in tabernaculo tuo in ſecula, protegar in velamẽto alarum tuarum.

† Quoniam tu Deus exaudiſti orationem

meam, dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum † Dies super dies regis adiicies, annos eius vsque in diem generationis & generationis. † Permanebit in æternum in conspectu Dei; misericordiam & veritatem eius quis requiret? † Sic psalmum dicam nomini tuo in secula, vt reddam vota mea diem de die.

†In finem pro Idithun Psalmus Dauid. LXI.

NOnne Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum. † Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus; susceptor meus, non mouebor amplius. † Quousque irruitis in hominem? interficitis vniuersi vos, tanquam parieti inclinato & maceriæ depulsæ? † Veruntamen precium meum cogitauerunt repellere, cucurri in siti. Ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant.

† Veruntamen Deo subiecta esto anima

μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φο-
βουμένοις τὸ ὄνομά σου.
7 ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως
προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας
γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
8 διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ, ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς
ἐκζητήσει;
9 οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς
τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐ-
χάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

1 Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ ψαλ-
μὸς τῷ Δαυίδ. ξα.

2 ΟΥχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται
ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτῷ γὰρ
τὸ σωτήριόν μου.
3 καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ
μου, ἀντιλήπτωρ μου οὐ μὴ σαλευ-
θῶ ἐπιπλεῖον.
4 ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρω-
πον; φονεύετε πάντες ὑμεῖς ὡς τοί-
χῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ;
5 πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο
τοῦ ἀπώσασθαι. ἔδραμον ἐν δίψῃ· τῷ
στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.
6 πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυ-
χή μου,

χή μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή
μου.
ὅτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου, 7
ἀντιλήπτωρ μου οὐ μὴ μεταναστεύσω.
ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ 8
ἡ δόξα μου. ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου καὶ
ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ.
ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συν- 9
αγωγὴ λαοῦ. ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ
τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ θεὸς βοη-
θὸς ἡμῶν.
πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώ- 10
πων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων
ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ μα-
ταιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό.
μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ 11
ἁρπάγματα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος
ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.
ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦ- 12
τα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ,
καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος· ὅτι σὺ 13
ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐ- 1
τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ἰουδαίας.
ξβ'.

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρ- 2
θρίζω, ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή
μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου. ἐν
γῇ

mea, quoniam ab ipſo
patientia mea.
†Quia ipſe Deus meus
& ſaluator meus; ad-
iutor meus non emi-
grabo. † In Deo ſalu-
tare meum & gloria
mea. Deus auxilij mei
& ſpes mea in Deo.
† Sperate in eo omnis
congregatio populi. Ef-
fundite coram illo cor-
da veſtra, quia Deus
adiutor noſter. †Verũ-
tamen vani filij homi-
num, mendaces filij ho
minum in ſtateris vt
decipiant, ipſi de vani-
tate in idipſum. †Noli-
te ſperare in iniquitate,
& in rapinis nolite cõ-
cupiſcere: diuitiæ ſi af-
fluant, nolite apponere
cor. †Semel locutus eſt
Deus, duo hæc audiui,
quia poteſtas Dei, † Et
tua Dñe miſericordia:
quia tu reddes vnicui-
que iuxta opera ſua.

† Pſalmus Dauid cùm
eſſet ipſe in deſerto
Iudeæ. LXII.

DEus Deus meus
ad te de luce vi-
gilo, ſitiuit te anima
mea, quàm multiplici-
ter tibi caro mea! In

terra deserta & inuia,
& inaquosa: † Sic in
sancto apparui tibi, vt
viderem virtuté tuam
& gloriam tuam.
† Quoniã melior mi-
sericordia tua super vi-
tas: labia mea laudabũt
te. † Sic benedicam te
in vita mea, in noĩe tuo
leuabo manus meas.
† Sicut de adipe & pin-
guedine repleatur ani-
ma mea, & labiis ex-
ultationis laudabit os
meum. † Si memor
fui tui super stratum
meum, in matutinis
meditabar in te.
† Quia fuisti adiutor
meus, & in velamento
alarum tuarum exul-
tabo. † Adhæsit anima
mea post te, me autem
suscepit dextera tua.
† Ipsi verò in vanum
quæsierunt animam
meam, introibunt in
inferiora terræ.
† Tradentur in manus
gladij; partes vulpium
erunt. † Rex verò læta-
bitur in Deo, laudabi-
tur omnis qui iurat in
eo. quia obstructũ est
os loquentium iniqua.

γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ·
3 οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ
ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δό-
ξαν σου.
4 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ
ζωὰς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
5 οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου,
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖ-
ράς μου.
6 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμ-
πλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀ-
γαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
7 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρω-
μνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων
εἰς σέ.
8 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν
τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλ-
λιάσομαι.
9 ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου,
ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
10 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν
ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κα-
τώτατα τῆς γῆς.
11 παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομ-
φαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
12 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ
τῷ θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων
ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λα-
λούντων ἄδικα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ. 1
ξγ'.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν 2
τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ· ἀπὸ φό-
βου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.
Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πο- 3
νηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζο-
μένων ἀδικίαν.
οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν 4
τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον
αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν·
τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις 5
ἄμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν
αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.
ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πο- 6
νηρόν, διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγί-
δας. εἶπον, τίς ὄψεται αὐτούς;
ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον 7
ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. προσε-
λεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία
βαθεῖα.
καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός. βέλος 8
νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,
καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ 9
γλῶσσαι αὐτῶν. ἐταράχθησαν πάντες
οἱ θεωροῦντες αὐτούς.
καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. καὶ 10
ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ
ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

εὐφραν-

† In finem Pſalmus
Dauid. LXIII.

EXaudi Deus vocem
meam, cùm depre-
cor ad te, à timore ini-
mici eripe animã meã.
† Protege me à con-
uentu malignantium,
à multitudine operan-
tium iniquitatem.
† Qui exacuerunt vt
gladium linguas ſuas,
intẽderunt arcũ ſuum
rem amaram. † Vt ſa-
gittent in occultis im-
maculatum, ſubitò ſa-
gittabunt eum, & non
timebunt. † Firmaue-
runt ſibi ſermonẽ ne-
quam, narrauerunt vt
abſconderẽt laqueum.
dixerunt, Quis videbit
eos? † Scrutati ſunt ini-
quitatem, defecerunt
ſcrutãtes ſcrutinia. Ac-
cedet homo & cor al-
tum. † Et exaltabitur
Deus. ſagittæ paruulo-
rum factæ ſunt plagæ
eorum. † Et infirmatę
ſunt contra eos linguæ
eorum. cõturbati ſunt
omnes qui videbãt eos.
† Et timuit omnis ho-
mo. & annuntiauerũt
opera Dei, & facta e-
ius intellexerunt.

† Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo; & laudabuntur omnes recti corde.

† In finē Psalmus cantici Dauid cāticum Hieremiæ & Ezechielis de populi trāsmigratione quādo profecturi erant.

LXIIII.

TE decet hymnus Deus in Sion, & tibi reddetur votum in Hierusalem. † Exaudi orationem meam, ad te omnis caro veniet.

† Verba iniquorum præualuerūt super nos, & impietatibus nostris tu propitiaberis. † Beatus, quem elegisti & assumpsisti, inhabitabit in atriis tuis. Replebimur in bonis domus tuæ, sanctum templū tuum, † Mirabile in æquitate. Exaudi nos Deꝰ salutaris noster, spes omnium finium terrę, & eorum qui in mari longè. † Præparās montes in virtute sua, accinctus in potentia.

† Qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum eius quis

11 εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

1 Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ δαυὶδ ᾠδὴ ἱερεμίου καὶ ἰεζεκιὴλ ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι.

ξδ'.

2 ΣΟὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν σιὼν, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν ἱερουσαλήμ.

3 εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

4 λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

5 μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου,

6 θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν.

7 ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.

8 ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑπο-

ὑποστήσεται; ταραχθήσονται τὰ ἔθνη·
καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦν- 9
τες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου·
ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.
ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας 10
αὐτήν. ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐ-
τήν. ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑ-
δάτων, ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐ-
τῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.
τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον. πλή- 11
θυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς
σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνα-
τέλλουσα.
εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ 12
τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου
πλησθήσονται πιότητος.
πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρή- 13
μου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ πε-
ριζώσονται.
ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβά- 14
των, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖ-
τον, κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Εἰς τὸ τέλος ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστά- 1
σεως. ξέ.

Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα 2
ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ. δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.
εἴπατε τῷ θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ 3
ἔργα σου ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
σου

sustinebit? Turbabuntur gentes; †Et timebũt qui habitant terminos à signis tuis. exitus matutini, & vesperæ delectabis. † Visitasti terrã & inebriasti eam; multiplicasti, locupletare eam: flumen Dei repletum est aquis. parasti cibum illorum, quoniam ita præparatio.

† Riuos eius inebria. multiplica genimina eius, in stillicidiis eius lętabitur germinans.

† Benedices coronæ anni benignitatis tuæ, & campi tui replebuntur vbertate.

† Pinguescent speciosa deserti, & exultatione colles accingentur.

† Induti sunt arietes ouium, & valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

† In finem, canticum Psalmi resurrectionis.

LXV.

IVbilate Dño omnis terra, psalmum dicite iam nomini eius. date gloriam laudi eius.

† Dicite Deo, Quàm terribilia opera tua! In multitudine virtutis

tuę mētientur tibi ini-
mici tui. † Omnis ter-
ra adorent te & psallāt
tibi, psalmum dicant
iam nomini tuo Altis-
sime. † Venite & vide-
te opera Dei, quàm ter-
ribilis in consiliis super
filios hominum.
† Qui conuertit mare
in aridam, in flumine
pertransibunt pede. ibi
lætabimur in ipso.
† Qui dominatur in
virtute sua in æternū:
oculi eius super gentes
respiciunt: qui exaspe-
rant, non exaltentur in
semetipsis.
† Benedicite gentes
Deum nostrum, & au-
ditam facite vocem
laudis eius.
† Qui posuit animam
meam ad vitā, & non
dedit in commotionē
pedes meos:
† Quoniam probasti
nos Deus. igne exami-
nasti nos sicut exami-
natur argentum.
† Induxisti nos in la-
queum. posuisti tribu-
lationes in dorso no-
stro. † Imposuisti ho-
mines super capita no-
stra. trāsiuimus per ig-
nē & aquā, & eduxisti

σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.
4 πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν
σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτω-
σαν δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. διά-
ψαλμα.
5 δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ,
ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
6 ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς
ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται πο-
δί. ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ.
7 τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ
αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παρα-
πικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑ-
αυτοῖς. διάψαλμα.
8 εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ
ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέ-
σεως αὐτοῦ.
9 τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς
ζωήν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς
πόδας μου.
10 ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός· ἐ-
πύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀρ-
γύριον.
11 εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα.
ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.
12 ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυ-
ρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες
ἡμᾶς

ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν 13
ὁλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς
εὐχάς μου·
ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐ- 14
λάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλί-
ψει μου.
ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀ- 15
νοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν,
ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.
διάψαλμα.
δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι 16
ὑμῖν πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν,
ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.
πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέ- 17
κραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσ-
σάν μου.
ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ 18
μου, μὴ εἰσακουσάτω μου κύριος.
διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεός, 19
προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
εὐλογητὸς ὁ θεός, ὃς οὐκ ἀπέ- 20
στησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

nos in refrigerium.
† Introibo in domum tuam in holocaustis; reddam tibi vota mea:
† Quæ distinxerunt labia mea, & loquutum est os meum in tribulatione mea.
† Holocausta medullata offeram tibi cum incenso, & arietibus, offerã tibi boues cum hircis.
† Venite, audite, & narrabo vobis omnes qui timetis Deũ, quanta fecit animæ meæ.
† Ad ipsum ore meo clamaui, & exaltaui sub lingua mea.
† Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiat me Dñs.
† Propterea exaudiuit me Deus, attendit voci deprecationis meæ.
† Benedictus Deus, qui non amouit orationẽ meam, & misericordiam suam à me.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς 1
ᾠδῆς τῷ Δαυίδ. ξς'.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ 2
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι

† In finem, in hymnis Psalmus cantici Dauid. LXVI.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis, illuminet

vultum suũ super nos,
& misereatur nostri.
† Vt cognoscamus in
terra viam tuam, in
omnibus gentibus sa-
lutare tuum. † Confi-
teantur tibi populi
Deus, confiteantur tibi
populi omnes. † Lætentur
& exultent gentes,
quoniam iudicabis po
pulos in æquitate, &
gentes in terra diriges.
† Confiteantur tibi po-
puli Deus, confiteantur
tibi populi omnes.
† Terra dedit fructum
suum. Benedicat nos
Deus Deus noster.
† Benedicat nos Deus.
& metuant eum om-
nes fines terræ.

τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεή-
σαι ἡμᾶς·
3 τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
4 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ
θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες.
5 εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιά-
σθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν
εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.
6 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ
θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες.
7 γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. εὐ-
λογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν.
8 εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός· καὶ φο-
βηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρα-
τα τῆς γῆς.

† In finem cantici Psal-
mus Dauid.
LXVII.

EXurgat Deus &
dissipentur inimici
eius, & fugiant à facie
eius qui oderunt eum.
† Sicut deficit fumus,
deficiant; sicut fluit ce-
ra a facie ignis, sic pe-
reant peccatores à fa-
cie Dei.
† Et iusti lætentur;

1 Εἰς τὸ τέλος ᾠδῆς ψαλμὸς
τοῦ δαυίδ. ξζ'.
2 ΑΝαστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορ-
πισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ
φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ
μισοῦντες αὐτόν.
3 ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτω-
σαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου
πυρὸς, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτω-
λοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ.
4 καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν·
ἀγαλ-

ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τερ-
φθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.
ᾄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνό- 5
ματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβε-
βηκότι ἐπὶ δυσμῶν, κύριος ὄνομα
αὐτῷ· καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐ-
τοῦ ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ,
τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ 6
τῶν χηρῶν, ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.
ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν 7
οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν αν-
δρείᾳ· ὁμοίως τοὺς παραπικραίνον-
τας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.
ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε 8
ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαί-
νειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ;
γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔ- 9
σταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ σινά,
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰσραήλ.
βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεὸς 10
τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠσθένησε· σὺ
δὲ κατηρτίσω αὐτήν.
τὰ ζῷά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· 11
ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ
πτωχῷ ὁ θεός.
κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγε- 12
λιζομένοις δυνάμει πολλῇ.
ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγα- 13

exultent in conspectu
Dei, delectentur in lę-
titia. † Cantate Deo,
psalmum dicite nomi-
ni eius, iter facite ei qui
ascendit super occasũ:
Dominus nomen illi:
& exultate in conspe-
ctu eius. turbentur à
facie eius, † Patris or-
phanorum & iudicis
viduarum, Deus in lo-
co sancto suo. † Deus
inhabitare facit vnius
moris in domo, qui e-
ducit vinctos in forti-
tudine, similiter eos qui
exasperant qui habitãt
in sepulchris. † Deus
cùm egredereris in cõ-
spectu populi tui, cùm
pertransires in deserto:
† Terra mota est, & e-
nim cæli distillauerunt
à facie Dei Sinai, à fa-
cie Dei Israel. † Pluuiã
volũtariam segregabis
Deus hæreditati tuæ,
& infirmata est: tu ve-
rò perfecisti eam.
† Animalia tua habi-
tant in ea, parasti in
dulcedine tua pauperi
Deus. † Dominus da-
bit verbum euangeli-
zãtibus virtute multa.
† Rex virtutum dile-

cti, speciei domus diuidere spolia.

† Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ, & posteriora dorsi eius in pallore auri.

† Dum discernit cœlestis reges super eam: niue dealbabûtur in Selmon. † Mons Dei mõs pinguis, mons coagulatus, mons pinguis.

† Vt quid suspicamini mõtes coagulatos? mõs in quo beneplacitum est Deo habitare in eo. & enim Dominus habitabit in finem.

† Currus Dei decem millib⁹ multiplex; millia abundantium. Dñs in eis in Sinai in sãcto.

| † Ascendisti in altum, cepisti captiuitaté, accepisti dona in hominibus: & enim non credétes inhabitare. † Dñs Deus benedictus, benedictus Dñs die quotidie, prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

† Deus noster, Deus saluos faciendi, & Domini Domini exitus mortis.

πητοῦ, τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

14 ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

15 ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν σελμών.

16 ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

17 ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

18 τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων· κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν σιναὶ ἐν τῷ ἁγίῳ.

19 ἀνέβης εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν. ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.

20 κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

21 ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

πλὴν

πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφα- 22
λὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς
διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις
αὐτῶν.
εἶπε κύριος, ἐκ βασὰν ἐπιστρέ- 23
ψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης·
ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵ- 24
ματι· ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ
ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.
ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός. 25
αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ
ἐν τῷ ἁγίῳ.
προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι 26
ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμ-
πανιστριῶν.
ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεὸν 27
κύριον ἐκ πηγῶν ἰσραήλ.
ἐκεῖ βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκ- 28
στάσει, ἄρχοντες ἰούδα ἡγεμόνες αὐ-
τῶν, ἄρχοντες ζαβουλὼν, ἄρχον-
τες νεφθαλίμ.
ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου, 29
δυνάμωσον ὁ θεὸς τοῦτο, ὃ κατειρ-
γάσω ἐν ἡμῖν·
ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ ἱερουσαλήμ· 30
σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.
ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλά- 31
μου. ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς
δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐκκλεισθῆναι
τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ·

† Veruntamen Deus
confringet capita ini-
micorum suorum, ver-
ticem capilli perambu-
lãtium in delictis suis.
† Dixit Dñs, Ex Basan
conuertam, conuertam
in profundis maris:
† Vt intingatur pes tu*
in sanguine, lingua ca-
num tuorum ex inimi-
cis ab ipso. † Visi sunt
ingressus tui Deus, in-
gressus Dei mei regis
qui in sancto. † Preue-
nerunt principes con-
iuncti psallentibus, in
medio iuuencularum
tympanistriarum. † In
ecclesiis benedicite Deo
Domino de fontibus
Israel. † Ibi Beniamin
adolescentulus in men
tis excessu, principes
Iuda duces eorũ, prin-
cipes Zabulon, princi-
pes Nephthalim.
† Manda Deus virtuti
tuæ, confirma Deus
hoc, quod operatus es
in nobis: † A templo
tuo in Hierusalem. ti-
bi offerent reges mu-
nera. † Increpa feras
arundinis. congregatio
taurorũ in vaccis po-
pulorũ, vt excludãtur
ij q̃ pbati sunt argẽto.

Dissipa gentes quę bella volunt.

† Venient legati ex Ægypto, Æthiopia præueniet manum eius Deo.

† Regna terræ cantate Deo, psallite Domino.

† Qui ascendit super cælum cæli ad Orientem: ecce dabit voci suæ vocem virtutis.

† Date gloriam Deo. super Israel magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.

† Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel. ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ, benedictus Deus.

† In finem pro his qui commutabuntur, Psalmus Dauid.

LXVIII.

SAluum me fac De⁹, quoniã intrauerunt aquæ vsque ad animã meam. † Infixus sum in limo profundi, & non est substantia: veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me.

† Laboraui clamans; raucę factæ sunt fauces meæ. defecerunt oculi

διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους
θέλοντα.
32 ἥξουσι πρέσβεις ἐξ αἰγύπτου,
αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς
τῷ θεῷ.
33 αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ
θεῷ, ψάλατε τῷ κυρίῳ· διά-
ψαλμα.
34 τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν
τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει
τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.
35 δότε δόξαν τῷ θεῷ· ἐπὶ τὸν ισ-
ραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ
δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.
36 θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ, ὁ θεὸς ἰσραήλ· αὐτὸς δώσει
δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ
αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός.

1 Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησο-
μένων ψαλμὸς τῷ δαυίδ.
ξή.

2 ΣΩσόν με ὁ θεός, ὅτι εἰσήλθο-
σαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
3 ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ
ἔστιν ὑπόστασις, ἦλθον εἰς τὰ βάθη
τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατε-
πόντισέ με.
4 ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχία-
σεν ὁ λάρυγξ μου· ἐξέλιπον οἱ ὀφ-
θαλμοί

ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου.

5 ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως. ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον.

6 ὁ θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

7 μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε, κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ δὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ.

8 ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

9 ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

10 ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

11 καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.

12 καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

13 κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμε-

mei dũ ſpero in Deum
meum.
† Multiplicati ſunt ſu-
per capillos capitis mei
qui oderunt me gratis.
confortati ſunt inimici
mei, qui perſecuti ſunt
me iniuſtè: quæ non
rapui, tũc exoluebam.
† Deus tu ſcis inſipien-
tiam meam, & delicta
mea à te non ſunt abſ-
condita. † Non eru-
beſcant in me qui ex-
pectant te Domine,
Domine virtutum; ne-
que confundantur ſu-
per me, qui quęrunt te,
Deus Iſrael. † Quoniam
propter te ſuſtinui op-
probriũ, operuit con-
fuſio faciem meam.
† Extraneus factus ſum
fratribus meis, & pere-
grinº filiis matris meę.
† Quoniam zelus do-
mus tuæ comedit me,
& opprobria expro-
brantium tibi cecide-
runt ſuper me. † Et ope-
rui in ieiunio animam
meam, & factum eſt in
opprobrium mihi.
† Et poſui veſtimẽtum
meum ciliciũ, & factus
ſum illis in parabo-
lam. † Aduerſum me lo
quebantur qui ſede-

bant in portis, & in me psallebant qui bibebāt vinum. †Ego verò orationem meam ad te Dñe; tempus beneplaciti. Deus in multitudine misericordiæ tuæ exaudi me, in veritate salutis tuæ †Eripe me de luto, vt non infigar: libera me ab iis qui oderunt me, & de profundis aquarum. †Non me demergat tēpestas aquæ; neque absorbeat me profundum, neque vrgeat super me puteus os suum. †Exaudi me Dñe, quoniam benigna misericordia tua: secūdùm multitudinē miserationum tuarū respice in me. †Ne auertas faciem tuam à puero tuo, quoniam tribulor, velociter exaudi me. †Intende animæ meæ, & libera eā. propter inimicos meos, eripe me. †Tu enim scis improperium meum, & cōfusionem meam, & reuerētiam meam. In conspectu tuo omnes qui tribulant me.

†Improperium expectauit anima mea & miseriam. & sustinui

νοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον
οἱ πίνοντες οἶνον.
14 ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ
κύριε, καιρὸς εὐδοκίας· ὁ θεὸς ἐν
τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου,
ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.
15 σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με,
καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.
16 μή με καταποντισάτω καταιγὶς
ὕδατος, μὴ δὲ καταπιέτω με βυθός,
μὴ δὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ
στόμα αὐτοῦ.
17 εἰσάκουσόν μου κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.
18 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.
19 πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου,
ῥῦσαί με·
20 σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου,
καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες
οἱ θλίβοντές με·
21 ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέ-
μεινα

μεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε·
καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον.
καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου 22
χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότι-
σάν με ὄξος.
γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώ- 23
πιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀντα-
πόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον.
σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ- 24
τῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν δια-
παντὸς σύγκαμψον.
ἔκχεον ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, 25
καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλά-
βοι αὐτούς.
γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρη- 26
μωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν
αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.
ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατε- 27
δίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυ-
μάτων μου προσέθηκαν.
πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν 28
αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δι-
καιοσύνῃ σου.
ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου 29
ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γρα-
φήτωσαν.
πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμὶ ἐγώ, ἡ 30
σωτηρία σου ὁ θεὸς ἀντελάβετό μου.
αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ᾽ 31
ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

qui simul contristare-
tur, & non fuit. & qui
consolarentur, & non
inueni. † Et dederũt in
escam meam fel, & in
siti mea potauerũt me
aceto. † Fiat mensa eo-
rum coram ipsis in la-
queum, & in retribu-
tionem & in scandalũ.
† Obscurentur oculi
eorum ne videant; &
dorsum eorum semper
incurua. † Effunde su-
per eos iram tuam, &
furor iræ tuæ compre-
hendat eos. † Fiat habi-
tatio eorum deserta, &
in tabernaculis eorum
ne sit qui inhabitet.
† Quoniam quem tu
percussisti, ipsi persecu-
ti sunt, & super dolo-
rem vulnerum meo-
rum addiderunt.
† Appone iniquitatem
super iniquitatem eo-
rum, & ne intrent in
iustitia tua. † Deleãtur
de libro viuentium; &
cum iustis non scri-
bantur. † Pauper & do-
lens sum ego, salus tua
Deus suscipiat me.
† Laudabo nomen Dei
mei cum cantico, ma-
gnificabo eũ in laude.

† Et placebit Deo super vitulum nouellũ, cornua producentem & vngulas. † Videant pauperes & lætentur, quærite Deũ, & viuet anima vestra. † Quoniã exaudiuit pauperes Dominus, & vinctos suos non despexit. † Laudẽt illum cęli & terra, mare & omnia reptilia in eo. † Quoniam Deus saluam faciet Sion; & ædificabuntur ciuitates Iudæ. Et inhabitabunt ibi, & hæreditate acquirent eam. † Et semen seruorum tuorum possidebit eam: & qui diligunt nomen tuum, habitabunt in ea.

32 καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον
νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.
33 ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθή-
τωσαν, ἐκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ζή-
σεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.
34 ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύ-
ριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ
ἐξουδένωσεν.
35 αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ
ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρπον-
τα ἐν αὐτῇ.
36 ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν σιὼν, καὶ οἰ-
κοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς ἰουδαίας·
καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονο-
μήσουσιν αὐτήν.
37 καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου κα-
θέξουσιν αὐτήν· καὶ οἱ ἀγαπῶντες
τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν
αὐτῇ.

† In finem Dauid in rememorationem, quòd saluum me fecit Dñs. LXIX.

1 Εἰς τὸ τέλος τῷ δαυὶδ εἰς ἀνά-
μνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με
κύριον. ξθ'.

DEus in adiutoriũ meum intende, Dñe ad adiuuandũ me festina. † Confundãtur & reuereãtur qui quærunt animam meã. Auertantur retrorsum & erubescant, qui volunt mihi mala.

2 Ο Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου
πρόσχες, κύριε εἰς τὸ βοη-
θῆσαί μοι σπεῦσον.
3 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀπο-
στραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καται-
σχυνθήτωσαν, οἱ βουλόμενοί μοι
κακά.

ἀπο-

4 ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰ-
σχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι εὖγε
εὖγε.
5 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθή-
τωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές
σε ὁ θεός καὶ λεγέτωσαν διαπαν-
τὸς, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀ-
γαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
6 ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ
θεὸς βοήθησόν μοι, βοηθός μου καὶ
ῥύστης μου εἶ σὺ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

Τῷ δαυὶδ ψαλμὸς τῶν υἱῶν ἰωναδὰβ,
καὶ τῶν πρώτως αἰχμαλωτισθέν-
των· ἀνεπίγραφος παρ'
ἑβραίοις. ό.

1 ΕΠὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ κα-
ταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
2 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ
ἐξελοῦ με· κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου,
καὶ σῶσόν με.
3 γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν,
καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι
στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.
4 ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁ-
μαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος
καὶ ἀδικοῦντος.
5 ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε, κύ-
ριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

ἐπὶ σὲ

4 † Auertantur statim
erubescētes, qui dicunt
mihi, Euge euge.
† Exultent & lętentur
5 in te omnes qui quærunt te Deus. & dicant
semper, Magnificetur
Dominus, qui diligunt
salutare tuum.
† Ego verò egenus sum
6 & pauper: Deus adiuua me; adiutor meus
& liberator meus es tu,
Domine ne moreris.

David Psalmus filiorum Ionadab, & priorum captiuorum: sine titulo apud Hebræos. LXX.

1 IN te Dñe speraui, nō confundar in ęternū:
† In iustitia tua libera
2 me, & eripe me: inclina ad me aurem tuam,
& salua me. † Esto mihi in Deum protecto-
3 rem, & in locum munitum vt saluum me
facias. Quoniã firmamentum meum & refugium meum es tu.
4 † Deus meus eripe me
de manu peccatoris, de
manu contra legem agentis & iniqui.
5 † Quoniam tu es patientia mea Domine,
Domine spes mea à iuuentute mea.

† In te confirmatus sum ex vtero, de vẽtre matris meæ, tu meus es protector. in te cantatio mea semper.

† Tanquam prodigium factus sum multis, & tu adiutor meus fortis.

† Repleatur os meum laude, vt cantem gloriam tuã, tota die magnitudinem tuam.

† Ne proiicias me in tẽpore senectutis: cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

† Quia dixerunt inimici mei mihi, & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in vnum: † Dicentes, Deus dereliquit eum, persequimini & comprehendite eum, quia nõ est qui eripiat. † Deus meus ne elongeris à me, Deus meus in adiutorium meum respice. † Confundantur & deficiant detrahentes animæ meæ, operiantur confusione & pudore qui quærũt mala mihi. † Ego autẽ semper sperabo in te, & adiiciam super omnẽ laudem tuam. † Os meum annunciabit iu-

6 ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός,
ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκε-
πατής· ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διὰ-
παντός.
7 ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς,
καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός.
8 πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέ-
σεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου,
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέ-
πειάν σου.
9 μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γή-
ρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου
μὴ ἐγκαταλίπῃς με.
10 ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ, καὶ οἱ
φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβου-
λεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό·
11 λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐ-
τὸν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε
αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.
12 ὁ θεός μου μὴ μακρυνῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
ὁ θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου
πρόσχες.
13 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν.
οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου,
περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐν-
τροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.
14 ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ,
καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνε-
σίν σου.
15 τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δι-

καιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν
τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔγνων
γραμματείας.

εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυ- 16
ρίου, κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιο-
σύνης σου μόνου.

ὁ θεός μου ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεό- 17
τητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγ-
γελῶ τὰ θαυμάσιά σου,

καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου· ὁ 18
θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἕως
ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ
γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ· τὴν δυνα-
στείαν σου,

καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ θεὸς 19
ἕως τῶν ὑψίστων, ἃ ἐποίησάς μοι με-
γαλεῖα, ὁ θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς 20
καὶ κακάς, καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίη-
σάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς
ἀνήγαγές με.

ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγα- 21
λωσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρε-
κάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς
γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι 22
ἐν λαοῖς κύριε, ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ
τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός. ψαλῶ σοι
ἐν

ſtitiam tuam, tota die ſalutare tuum. quoniã non cognoui literaturas. † Introibo in potentiam Domini: Domine memorabor iuſtitiæ tuæ ſolius.

†Deus meus quę docuiſti me à iuuentute mea, & vſque nũc pronũciabo mirabilia tua; † & vſque in ſenectam & ſenium. Deus meus ne derelinquas me, donec annunciem brachium tuum generationi omni quę ventura eſt: potentiam tuam,

† Et iuſtitiam tuam Deus vſque in altiſſima: quæ feciſti mihi magnalia. Deus quis ſimilis tibi? † Quantas oſtendiſti mihi tribulationes multas & malas, & conuerſus viuificaſti me, & de abyſſis terræ reduxiſti me.

† Multiplicaſti ſuper me magnificentiã tuã, & conuerſus conſolatus es me, & de abyſſis terræ iterum reduxiſti me. † Et enim ego confitebor tibi in populis Domine; in vaſis pſalmi veritatem tuam Deus. pſallam tibi in

cithara sanctus Israel.
† Exultabunt labia mea dum cantauero tibi, & anima mea quam redemisti.
† Insuper autem & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: cùm confusi & reueriti fuerint, qui quærunt mala mihi.

† In Salomoné Psalmus Dauid. LXXI.

Deus iudicium tuum regi da, & iustitiam tuam filio regis: † Iudicare populum tuum in iustitia, & pauperes tuos in iudicio. † Suscipiãt montes pacem populo, & colles iustitiam. † Iudicabit pauperes populi, & saluos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem.
† Et permanebit cum Sole, & ante Lunam in generatione gñationũ. † Descédet sicut pluuia in vellus, & sicut stillicidia stillãtia super terram. † Orietur in dieb9 eius iustitia, & abundantia pacis, donec auferatur Luna. Et dominabitur à mari

ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραήλ.
23 ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν
ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐ-
λυτρώσω.
24 ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν
ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην
σου· ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν
οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

1 Εἰς σαλομῶν ψαλμὸς τῷ δαυίδ.
οά.

Ὁ Θεὸς τὸ κρίμά σου τῷ βα-
σιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύ-
νην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως·
2 κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιο-
σύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.
3 ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ
λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
4 κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ
σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπει-
νώσει συκοφάντην.
5 καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ
πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.
6 καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον,
καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ
τὴν γῆν.
7 ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης
ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.
8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης
ἕως

ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως 8
περάτων τῆς οἰκουμένης.
ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται αἰθίο- 9
πες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.
βασιλεῖς θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα 10
προσοίσουσι, βασιλεῖς ἀράβων καὶ
σαβᾶ δῶρα προσάξουσι.
καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάν- 11
τες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔ-
θνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.
ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνά- 12
στου, καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.
φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ 13
ψυχὰς πενήτων σώσει.
ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώ- 14
σεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν.
καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ 15
ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς ἀραβίας, καὶ προσ-
εύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην
τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.
ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄ- 16
κρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ
τὸν λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξ-
ανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος
τῆς γῆς.
ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον 17
εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμέ-
νει τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐνευλογηθή-
σονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς,

vſque ad mare,& à fluminibus vſque ad terminos orbis terrarum. † Coram illo procident Æthiopes,& inimici eius terrã lingent. † Reges Tharſis & inſulæ munera offerent, reges Arabum & Saba dona adducẽt. †Et adorabũt eum omnes reges terræ, omnes gentes ſeruient ei. † Quia liberauit pauperem à potẽte, & pauperem cui non erat adiutor. † Parcet pauperi & inopi, & animas pauperũ ſaluas faciet. † Ex vſuris & ex iniquitate redimet animas eorum, & honorabile nomen eius coram illis. † Et viuet & dabitur ei de auro Arabiæ,& adorabunt de ipſo ſemper:tota die benedicent ei. † Erit firmamentum in terra in ſummis montium. Superextolletur ſuper Libanum fructus eius, & florebunt de ciuitate ſicut fœnum terræ. †Erit nomen eius benedictum in ſecula, ante Solem permanet nomen eius. & benedicentur in ipſo oẽs tribꝰ

terræ, omnes gentes beatificabunt eum.

† Benedictus Dominus Deus Israel, qui fecit mirabilia solus.

† Et benedictũ nomen maiestatis eius in ęternum, & in seculum seculi. & replebitur maiestate eius omnis terra. fiat, fiat.

Defecerunt laudes Dauid filij Iessæ.

Psalmus Asaph.
LXXII.

QVàm bonus Deus Israel his qui recto sunt corde.

†Mei autem penè moti sunt pedes, penè effusi sunt gressus mei.

† Quia zelaui super iniquos, pacem peccatorum videns.

‡ Quia non est respectus in morte eorum, & firmamentum in plaga eorum.†In laboribus hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabũtur.

† Ideo tenuit eos superbia eorum in finé. operti sunt iniquitate & impietate sua.†Prodibit quasi ex adipe ini-

γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν
αὐτόν.
18 εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσ-
ραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
19 καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς
δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ πληρωθήσεται
τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο
γένοιτο.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι δαυὶδ υἱοῦ ἰεσσαί.

1 Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. οβʹ.
ΩΣ ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ ἰσραὴλ
τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
2 ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθη-
σαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη
τὰ διαβήματά μου.
3 ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰ-
ρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν.
4 ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ
θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ
μάστιγι αὐτῶν.
5 ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ
μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.
9 διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑ-
περηφανία αὐτῶν εἰς τέλος, περιε-
βάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑ-
αυτῶν.
7 ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδι-
κία

κία αὐτῶν· διήλθοσαν εἰς διάθεσιν
καρδίας.
διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πο- 8
νηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλά-
λησαν.
ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ 9
ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.
διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου 10
ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρε-
θήσονται ἐν αὐτοῖς.
καὶ εἶπον, πῶς ἔγνω ὁ θεός, καὶ εἰ 11
ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;
ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθη- 12
νοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον
πλούτου.
καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδικαίω- 13
σα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψά-
μην ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου.
καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος 14
ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός
μου εἰς τὰς πρωΐας.
εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι οὕτως, ἰδοὺ 15
τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.
καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι· τοῦτο 16
κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου·
ἕως οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον 17
τοῦ θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.
πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν 18
ἔθου αὐτοῖς κακά, κατέβαλες αὐτοὺς
ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.

quitas eorum. transi-
ierunt in affectum cor-
dis. † Cogitauerunt &
locuti sunt in nequitia:
iniquitatem in excelso
locuti sunt.
† Posuerunt in cælum
os suum, & lingua eo-
rum transiuit in terra.
† Ideò conuertetur po-
pulus meus hîc, & dies
pleni inuenientur in
eis. † Et dixerunt, Quo-
modo sciuit Deus, & si
est scientia in excelso?
† Ecce ipsi peccatores
& abundantes in secu-
lo, obtinuerũt diuitias.
† Et dixi, Ergo sine cau
sa iustificaui cor meũ,
& laui inter innocen-
tes manus meas:
† Et fui flagellatus to-
ta die, & castigatio
mea in matutinis.
† Si dicebam, Narrabo
sic: ecce nationem fi-
liorum tuorum repro-
baui. † Et existima-
bam vt cognoscerem.
hoc labor est ante me.
† Donec intrẽ in san-
ctuarium Dei, & in-
telligam in nouissimis
eorum. † Veruntamen
propter dolos eorũ po-
suisti eis mala, deiecisti
eos cùm alleuarentur.

† Quomodo facti sunt
in desolationem? subi-
tò defecerunt, perierũt
propter iniquitaté suã.
† Velut somnium ex-
surgentis Domine in
ciuitate tua imaginem
ipsorum ad nihilũ re-
diges. † Quia inflam-
matum est cor meum,
& renes mei commu-
tati sunt. † Et ego ad
nihilum redactus sum,
& nesciui: iumentum
factus sum apud te.
† Et ego semper tecũ:
tenuisti manum dexte-
ram meam. † Et in con
silio tuo deduxisti me,
& cum gloria suscepi-
sti me. † Quid enim
mihi est in cælo, & à
te quid volui super ter-
ram? † Defecit cor meũ
& caro mea; Deus cor-
dis mei & pars mea
Deus in æternũ. † Quia
ecce qui elongant se à
te, peribunt: perdidisti
omnem qui fornicatur
abs te. † Mihi auté ad-
hærere Deo bonũ est,
ponere in Dño spem
meam; vt annunciem
omnes prædicationes
tuas, in portis filiæ
Sion.

19 πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξά-
πινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν
ἀνομίαν αὐτῶν.
20 ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου κύ-
ριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐ-
τῶν ἐξουδενώσεις.
21 ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ
νεφροί μου ἠλλοιώθησαν.
22 κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔ-
γνων, κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί.
23 κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ· ἐκράτη-
σας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου·
24 καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς
με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.
25 τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα
ἐπὶ τῆς γῆς;
26 ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ
μου, ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ με-
ρίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
27 ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς
ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται· ἐξωλόθρευσας
πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.
28 ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ
ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν
ἐλπίδα μου· τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας
τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς
θυγατρὸς Σιών.

Συνέ-

Συνέσεως τῷ ἀσάφ.
ογ'.

Ἱνατί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος, ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;
μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου· ὄρος σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου.
καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα.
καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω· ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν.
τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.
ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.
εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.
τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν, οὐκ

1 † Intellectus Asaph.
LXXIII.
VT quid Deus re-
pulisti in finem;
iratus est furor tuus su
per oues pascuæ tuæ?
2 † Memor esto congre-
gationis tuæ quā pos-
sedisti ab initio ; rede-
misti virgam hæredita-
tis tuæ. Mons Sion hic
in quo habitasti in eo.
3 † Leua manus tuas in
superbias eorum in fi-
nem. quanta maligna-
tus est inimicus in san-
4 cto tuo. † Et gloriati
sunt qui oderunt te in
medio solēnitatis tuæ.
posuerunt signa sua si-
5 gna. † Et non cognoue-
runt, sicut in exitu su-
per summū. Quasi in
6 sylua lignorum securi-
bus exciderunt ianuas
eius in idipsum, in se-
curi & ascia deiecerūt
7 eam. † Incenderunt in
igne sanctuariū tuum
in terra, polluerunt ta-
bernaculū nominis tui.
8 †Dixerunt in corde suo
cognationes eorum si-
mul, Venite & quiesce-
re faciamus omnes dies
festos Dei à terra.
9 † Signa nostra non
vidimus; non

est vltra propheta, &
nos non cognoscet am
plius. † Vsquequo Deus
improperabit inimic⁹,
irritabit aduersarius no
men tuum in finem?
† Vt quid auertis ma-
num tuam, & dexterã
tuam de medio sinu
tuo in finem?
† Deus autem rex no-
ster ante secula opera-
tus est salutem in me-
dio terræ.
† Tu confirmasti in
virtute tua mare, tu
contriuisti capita dra-
conum in aqua.
† Tu confregisti caput
draconis, dedisti eum
escam populis Æthio-
pum. † Tu disrupisti
fontes & torrentes, tu
siccasti fluuios Etham.
† Tuus est dies, & tua
est nox: tu fabricatus
es auroram & Solem.
† Tu fecisti omnes ter-
minos terræ: æstatem
& ver tu plasmasti ea.
† Memor esto huius.
inimicus improperauit
Dño, & populus insi-
piens incitauit nomen
tuum. † Ne tradas be-
stiis animam confiten-
tem tibi: animas pau-

ἐστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώ-
σεται ἔτι.
10 ἕως πότε ὁ θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς,
παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά
σου εἰς τέλος;
11 ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου
καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλ-
που σου εἰς τέλος;
12 ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέ-
σῳ τῆς γῆς.
13 σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει
σου τὴν θάλασσαν. σὺ συνέτριψας
τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ
ὕδατος:
14 σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ
δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα
λαοῖς τοῖς αἰθίοψι.
15 σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρ-
ρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθάμ.
16 σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ·
σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.
17 σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς
γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.
18 μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε
τὸν κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώ-
ξυνε τὸ ὄνομά σου.
19 μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυ-
χὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυ-
χῶν

χῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ
εἰς τέλος.
ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου. 20
ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς
γῆς οἴκων ἀνομιῶν.
μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος 21
κατῃσχυμμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰ-
νέσουσι τὸ ὄνομά σου.
ἀνάστα ὁ θεὸς, δίκασον τὴν δίκην 22
σου, μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου, τῶν ὑπὸ
ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκε- 23
τῶν σου, ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούν-
των σε ἀνέβη διαπαντός.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς, ψαλ- 1
μὸς ᾠδῆς τῷ ἀσάφ.
οδ΄.

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς, ἐξο- 2
μολογησόμεθά σοι, καὶ ἐπικα-
λεσόμεθα τὸ ὄνομά σου· διηγήσομαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτη- 3
τας κρινῶ.
ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοι- 4
κοῦντες ἐν αὐτῇ. διάψαλμα. ἐγὼ
ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.
εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ πα- 5
ρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ
ὑψοῦτε κέρας·

perum tuorũ ne obli-
uiscaris in finem.
† Respice in testa-
mentum tuum, quia
repleti sunt qui obscu-
rati sunt terræ domi-
bus iniquitatum. † Ne
auertatur humilis fa-
ctus confusus: pauper
& inops laudabunt no-
men tuum. † Exurge
Deus, iudica causam
tuam, memor esto im-
properiorum tuorum,
quæ ab insipiente tota
die. † Ne obliuiscaris
vocem seruorũ tuorũ;
superbia eorum qui o-
derunt te, ascendit sem
per.

† In finem Ne corrum-
pas, Psalmus cantici
Asaph. LXXIIII.

Confitebimur tibi
Deus, cõfitebimur
tibi, & inuocabimus
nomen tuum. narrabo
omnia mirabilia tua.
† Cùm accepero tem-
pus, ego iustitias iudi-
cabo. † Liquefacta est
terra & omnes qui ha-
bitant in ea. Ego con-
firmaui columnas eius.
† Dixi iniquis, Nolite
iniquè agere: & delin-
quentibus, Nolite ex-
altare cornu,

† Nolite extollere in
altum cornu veſtrum,
& nolite loqui aduer-
ſus Deum iniquitatem.
† Quia neque ab O-
riente, neque ab Occi-
dente, neque à deſertis
montibus. † Quoniam
Deus iudex eſt; hunc
humiliat, & hunc exal-
tat. † Quia calix in ma-
nu Dñi vini meri ple-
nus mixto: & inclina-
uit ex hoc in hoc, ve-
runtamẽ fæx eius non
eſt exinanita. bibẽt oẽs
peccatores terræ. † Ego
autem gaudebo in ſe-
culum, cantabo Deo
Iacob. † Et omnia cor-
nua peccatorum con-
fringam, & exaltabitur
cornu iuſti.

6 μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας
ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ
ἀδικίαν.
7 ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσ-
μῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων·
8 ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι. τοῦτον ταπει-
νοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ.
9 ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴ-
νου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος·
καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν
ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίον-
ται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
10 ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶ-
να, ψαλῶ τῷ θεῷ ἰακώβ.
11 καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρ-
τωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται
τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

† In finem in laudibus
Pſalmus Aſaph, canti-
cum ad Aſſyrium.

1 Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ
ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν ἀσσύριον.

LXXV.

σέ.

NOtus in Iudæa
Deus, in Iſrael
magnum nomen eius.
† Et factus eſt in pace
locus eius, & habitatio
eius in Sion. † Ibi con-
fregit potentias arcuũ,
ſcutum & gladium &
bellum.

2 ΓΝωστὸς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὁ θεός,
ἐν τῷ ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.
3 καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐ-
τοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν σιών.
4 ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τό-
ξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πό-
λεμον.

φωτί-

φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀ- 5
ρέων αἰωνίων.
ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι 6
τῇ καρδίᾳ. ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ
οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ
πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς ἰα- 7
κὼβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες
τοῖς ἵπποις.
σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσε- 8
ταί σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου.
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν· 9
γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν·
ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν 10
θεὸν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς
τῆς γῆς· διάψαλμα.
ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολο 11
γήσεταί σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐν-
θυμίου ἑορτάσει σοι.

εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ 12
θεῷ ὑμῶν, πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴ-
σουσι δῶρα τῷ φοβερῷ

καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρ- 13
χόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασι-
λεῦσι τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιθοὺμ ψαλμὸς 1
τῷ ἀσάφ. οϛʹ.

† Illuminas tu mira-
biliter à mõtibus ęter-
nis. † Turbati sunt om-
nes insipientes corde.
dormierunt somnum
suum, & nihil inuene-
runt omnes viri diui-
tiarũ in manibus suis.
† Ab increpatione tua
Deus Iacob, dormita-
uerunt qui ascenderũt
equos.
† Tu terribilis es, &
quis resistet tibi? ex
tunc ira tua: † De cælo
auditum fecisti iudi-
cium. terra tremuit &
quieuit, † Cùm resur-
geret in iudiciũ Deus,
vt saluos faceret om-
nes mansuetos terræ.
† Quoniam cogitatio
hominis confitebitur
tibi, & reliquiæ cogita-
tionis diem festum a-
gent tibi. † Vouete &
reddite Dño Deo ve-
stro; omnes qui in cir-
cuitu eius afferent mu-
nera Terribili, † & ei qui
aufert spiritum prin-
cipum, terribili apud
reges terræ.

† In finé pro Idithun
Psalmus Asaph.
LXXVI.

Voce mea ad Dominum clamaui, voce mea ad Deum, & intendit mihi.
† In die tribulationis meæ Deum exquisiui manibus meis, nocte coram eo, & non sum deceptus; renuit consolari anima mea.
† Memor fui Dei, & delectatus sum; exercitatus sum, & defecit spiritus meus.
† Anticipauerunt vigilias oculi mei; turbatus sum, & non sum locutus. † Cogitaui dies antiquos, & annos æternos † in mente habui, & meditatus sum: nocte cum corde meo exercitabar, & scopebat spiritus meus.
† Nunquid in æternum proiiciet Dñs; & non apponet vt complacitior sit adhuc? † Aut in finẽ misericordiã suã abscindet? consummauit verbum à generatione in generationẽ?
† Nunquid obliuiscetur misereri Deus? Aut continebit in ira sua misericordias suas? † Et dixi, Nunc cœpi, hæc

2 Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ προσέσχε μοι.
3 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα ταῖς χερσί μου, νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου.
4 ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου· διάψαλμα.
5 προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.
6 διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια
7 ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου
8 μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;
9 ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
10 μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; διάψαλμα.
11 καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ
ἀλλοίωσ

ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.
ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου· ὅτι 12
μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυ-
μασίων σου.
καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔρ- 13
γοις σου· καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί
σου ἀδολεσχήσω.
ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς 14
θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν;
σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια· 15
ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύνα-
μίν σου.
ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν 16
λαόν σου, τοὺς υἱοὺς ἰακὼβ καὶ ἰωσήφ.
εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεὸς, εἴδο- 17
σάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· ἐτα-
ράχθησαν ἄβυσσοι.
πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν 18
ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη
σου διαπορεύονται.
φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τρο- 19
χῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰ-
κουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος
ἐγενήθη ἡ γῆ.
ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου καὶ αἱ 20
τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ
ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.
ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν 21
σου ἐν χειρὶ μωυσῆ καὶ ἀαρών.

commutatio dexteræ Excelſi. †Memor fui operum Dñi; quoniam memor ero ab initio mirabilium tuorum. †Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinuentionibus tuis exercebor. †Deus in ſancto via tua. quis Deus magn⁹ ſicut De⁹ noſter? †Tu es Deus qui facis mirabilia; notam feciſti in populis virtutem tuam. †Redemiſti in brachio tuo populum tuum, filios Iacob & Ioſeph. †Viderũt te aquæ Deus, viderunt te aquæ, & timuerunt; turbati ſunt abyſſi. †Multitudo ſonitus aquarum, vocem dederunt nubes: & enim ſagittæ tuæ tranſeunt. †Vox tonitrui tui in rota. illuxerunt coruſcationes tuæ orbi terræ; commota eſt, & contremuit terra. †In mari viæ tuæ, & ſemitæ tuæ in aquis multis, & veſtigia tua non cognoſcentur. †Deduxiſti ſicut oues populum tuum in manu Moyſi & Aaron.

† Intellectus Asaph. 1
LXXVII.
Attendite popule
meus legē meā:
inclinate aurē vestram
in verba oris mei.
†Aperiam in parabolis 2
os meum, loquar pro-
positiones ab initio.
†Quanta audiuimus &
cognouimus ea ,& pa- 3
tres nostri narrauerunt
nobis. † Non sunt oc-
cultata à filiis eorum
in generatione altera; 4
narrantes laudes Do-
mini & virtutes eius;
& mirabilia eius quæ
fecit. † Et suscitauit te-
stimonium in Iacob,&
legem posuit in Israel. 5
quanta mandauit pa-
tribus nostris, vt nota
faceret ea filiis suis.
† Vt cognoscat genera-
tio altera, filij qui na- 6
scentur,& exurgent,&
narrabunt ea filiis suis:
† Vt ponant in Deo 7
spem suā, & non obli-
uiscantur operum Dei;
& mandata eius ex-
quirant.
† Ne fiant sicut pa- 8
tres eorum, generatio
praua & exasperās: ge-
neratio quæ nō direxit

Συνέσεως τῷ ἀσάφ.
οζ΄.

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε.

καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν ἰακὼβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν ἰσραήλ. ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.

ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ τεχθησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.

ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ· καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα· γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε

τὴν

τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ οὐκ ἐπιςώ-
θη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.
υἱοὶ ἐφραῒμ ἐντείνοντες καὶ βάλ- 9
λοντες τόξοις, ἐςράφησαν ἐν ἡμέρᾳ
πολέμου.
οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ 10
θεοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠθε-
λήθησαν πορεύεσθαι.
καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐ- 11
τοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔ-
δειξεν αὐτοῖς.
ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐ- 12
ποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ αἰγύπτῳ
ἐν πεδίῳ τάνεως.
διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν 13
αὐτοὺς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ
ἀσκόν.
καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ 14
ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φω-
τισμῷ πυρός.
διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ 15
ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.
καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ 16
κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.
καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτά- 17.
νειν αὐτῷ παρεπίκραναν τὸν ὕψι-
στον ἐν ἀνύδρῳ.
καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς 18
καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα
ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

cor ſuum, & non eſt creditus cum Deo ſpiritus eius. † Filij Ephrem intendẽtes & mittentes arcum, conuerſi ſunt in die belli. † Non cuſtodierunt teſtamentum Dei, & in lege eius noluerunt ambulare. † Et obliti ſunt benefactorum eius, & mirabilium eius, quæ oſtendit eis. † Coram patribus eorum quæ fecit mirabilia, in terra Ægypti in campo Taneos. † Interrupit mare, & perduxit eos, ſtatuit aquas quaſi vtrem. † Et deduxit eos in nube diei, & tota nocte in illuminatione ignis. † Interrupit petram in eremo, & adaquauit eos velut in abyſſo multa. † Et eduxit aquam de petra, & eduxit tãquam flumina aquas. † Et appoſuerunt adhuc peccare ei; in iram excitauerũt Excelſum in inaquoſo. † Et tentauerunt Deum in cordibus ſuis, vt peterent eſcas animabus ſuis.

† Et malè locuti sunt
de Deo, & dixerunt:
Nunquid poterit Deus
parare mensam in de-
serto? † Quoniam per-
cussit petram, & fluxe-
runt aquæ, & torrẽtes
inundauerunt: nũquid
& panem poterit dare,
aut parare mensam po
pulo suo? † Ideo audi-
uit Dñs & distulit, &
ignis accensus est in Ia-
cob, & ira ascendit in
Israel. † Quia non cre-
diderũt in Deo, neque
sperauerunt in salutari
eius. † Et mandauit nu-
bibus desuper, & ia-
nuas cæli aperuit. † Et
pluit illis manna ad
manducandum, & pa-
nem cæli dedit eis.
† Panẽ angelorũ man-
ducauit homo, cibaria
misit eis in abũdantiã.
† Abstulit Austrum de
cælo, & induxit in vir-
tute sua Africum. † Et
pluit super eos sicut
puluerẽ carnes; & sicut
arenam maris volatilia
pennata. † Et ceciderũt
in medio castrorũ eo-
rum, circa tabernacula
eorum. † Et manduca-
uerunt & saturati sunt

19 καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ, καὶ εἶ-
πον, μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι
τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;
20 ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύη-
σαν ὕδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύ-
σθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι,
ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
21 διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ ἀνε-
βάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ,
καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
22 ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ,
οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
23 καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπερά-
νωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε.
24 καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν,
καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.
25 ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρω-
πος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς
εἰς πλησμονήν.
26 ἀπῆρε νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπή-
γαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίβα.
27 καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν
σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν
πετεινὰ πτερωτά.
28 καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμ-
βολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμά-
των αὐτῶν.
29 καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν
σφό-

σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν
ἤνεγκεν αὐτοῖς.
οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας 30
αὐτῶν· ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν.
καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς· 31
καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν,
καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ ἰσραὴλ συν-
επόδισεν.
ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ 32
ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.
καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ 33
ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ
σπουδῆς.
ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξε- 34
ζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ
ὤρθριζον πρὸς τὸν θεόν.
καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς 35
αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος λυ-
τρωτὴς αὐτῶν ἐστι.
καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στό- 36
ματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν
ἐψεύσαντο αὐτῷ.
ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα 37
μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ
διαθήκῃ αὐτοῦ.
αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ ἱλά- 38
σεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ
οὐ διαφθερεῖ· καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀπο-
στρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ
ἐκκαύσει

nimis, & desiderium
eorum attulit eis.
† Non sunt fraudati à
desiderio suo: adhuc
esca erat in ore ipsorũ:
† Et ira Dei ascendit
super eos; & occidit
plurimos eorum, & e-
lectos Israel impediuit.
† In omnibus his pec-
cauerunt adhuc, &
non crediderunt in mi-
rabilibus eius.
† Et defecerunt in va-
nitate dies eorum, &
anni eorum cum fe-
stinatione. † Cùm oc-
cideret eos, tunc quæ-
rebant eum, & reuer-
tebantur, & diluculo
veniebant ad Deum.
† Et rememorati sunt,
quia Deus adiutor eo-
rum est, & Deus excel-
sus redemptor eorum
est. † Et dilexerunt eum
in ore suo, & lingua
sua mentiti sunt ei.
† Cor autem eorũ non
rectum cum eo, nec fi-
deles habiti sunt in te-
stamento eius. † Ipse
autẽ est misericors, &
propitius fiet peccatis
eorũ, & non disperdet.
Et abũdabit vt auerte-
ret iram suam, & non

accendet omnem iram
suam. † Et recordatus
est quia caro sunt, spi-
ritus vadens & non re-
diens. † Quoties exa-
cerbauerũt eum in de-
serto, in iram concita-
uerũt eum in terra in-
aquosa! † Et conuersi
sunt & tentauerunt
Deum, & sanctum Is-
rael exacerbauerunt.
† Et non recordati sunt
manus eius, die qua re-
demit eos de manu tri-
bulantis. † Sicut posuit
in Ægypto signa sua; &
prodigia sua in campo
Taneos.
† Et conuertit in san-
guinem flumina eo-
rum, & imbres eo-
rum ne biberent.
† Misit in eos cyno-
myiã, & comedit eos;
& ranam, & disperdi-
dit eos.
† Et dedit ærugini
fructus eorum, & la-
bores eorum locustę.
† Occidit in grandine
vineas eorum, & mo-
ros eorum in pruina.
† Et tradidit gran-
dini iumenta eorum,
& possessionem eo-
rum igni.

ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.
39 καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦ-
μα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
40 ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν
ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν
γῇ ἀνύδρῳ.
41 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν
θεὸν καὶ τὸν ἅγιον τοῦ ἰσραὴλ πα-
ρώξυναν.
42 καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐ-
τοῦ, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς θλίβοντος.
43 ὡς ἔθετο ἐν αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα
αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ
τάνεως.
44 καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς
ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐ-
τῶν ὅπως μὴ πίωσιν.
45 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνό-
μυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ βά-
τραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς.
46 καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρ-
ποὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν
τῇ ἀκρίδι.
47 ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμ-
πελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους
αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.
48 καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ
κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν
τῷ πυρί.

ἐξαπέ-

ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυ- 49
μοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν,
ἀποστολὴν δι᾽ ἀγγέλων πονηρῶν.

ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, 50
καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν
ψυχῶν αὐτῶν· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς
θάνατον συνέκλεισε.

καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν 51
γῇ Αἰγύπτῳ· ἀπαρχὴν παντὸς πό-
νου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.

καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν 52
αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποί-
μνιον ἐν ἐρήμῳ.

καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ᾽ ἐλπί- 53
δι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁ- 54
γιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτή-
σατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐ- 55
τῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς
ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας, καὶ κατεσκή-
νωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς
φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν 56
τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο.

καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, κα- 57
θὼς

† Misit in eos iram in-
dignationis suæ, indi-
gnationem & iram &
tribulationé, immissio-
né per angelos malos.
† Viam fecit semitę iræ
suæ, & non pepercit à
morte animarũ eorũ;
& iumẽta eorũ in mor
te conclusit. † Et per-
cussit oẽ primogenitũ
in terra Ægypti; pri-
mitias oĩs laboris eorũ
in tabernaculis Cham.
† Et abstulit sicut oues
populũ suum; & per-
duxit eos tanquã gre-
gem in deserto. † Et de-
duxit eos in spe, & non
timuerunt, & inimicos
eorum operuit mare.
† Et induxit eos in mõ-
tẽ sanctificationis suæ,
montem hunc quẽ ac-
quisiuit dextera eius.
† Et eiecit à facie eorũ
gentes, & sorte diuisit
eis in funiculo distribu-
tionis, & habitare fecit
in tabernaculis eorum
tribus Israel. † Et tenta-
uerũt & exacerbauerũt
Deũ excelsum, & testi-
monia eius non custo-
dierunt. † Et auerterunt
se & non seruauerunt
pactum, quemadmo-

dum & patres eorum
conuersi sunt in ar-
cum prauum. † Et in
iram concitauerunt eũ
in collibus suis, & in
sculptilibus suis ad æ-
mulationé prouocarũt
eum. † Audiuit Deus &
spreuit, & ad nihilum
redegit valdè Israel.
† Et repulit tabernacu-
lum Silo, tabernaculũ
quod habitauit in ho-
minibus. † Et tradidit in
captiuitatem virtutem
eorũ, & pulchritudiné
eorũ, in manus inimi-
corum. † Et conclusit in
gladio populũ suũ, &
hæreditaté suã spreuit.
† Iuuenes eorũ come-
dit ignis, & virgines
eorum non sunt la-
mentatæ: † Sacerdotes
eorum in gladio ceci-
derunt, & viduæ eorũ
non plorabuntur. † Et
excitatus est tanquam
dormiens Dñs, tanquã
potens & crapulatus à
vino. † Et percussit ini-
micos suos in posterio-
ra; opprobrium sem-
piternum dedit illis.
† Et repulit tabernacu-
lum Ioseph, & tribum
Ephraim non elegit.

θὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν μετεστράφη-
σαν εἰς τόξον στρεβλόν.
58 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς
βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς
αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.
59 ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ
ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν ἰσραήλ.
60 καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν σηλώμ,
σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀν-
θρώποις.
61 καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν
τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν
αὐτῶν, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.
62 καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν
λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ ὑπερεῖδε.
63 τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε
πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ
ἐπενθήθησαν.
64 οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον,
καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται.
65 καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος,
ὡς δυνατὸς καὶ κεκραιπαληκὼς
ἐξ οἴνου.
66 καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς
τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν
αὐτοῖς.
67 καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα ἰω-
σήφ, καὶ τὴν φυλὴν ἐφραΐμ οὐκ
ἐξελέξατο.

καὶ

καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν ἰούδα, τὸ 68
ὄρος τὸ σιὼν ὃ ἠγάπησε.
καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων 69
τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, ἐθεμε-
λίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
καὶ ἐξελέξατο δαυὶδ τὸν δοῦλον 70
αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποι-
μνίων τῶν προβάτων.
ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλα- 71
βεν αὐτὸν, ποιμαίνειν ἰακὼβ τὸν
δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἰσραὴλ τὴν κληρο-
νομίαν αὐτοῦ.
καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκα- 72
κίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς συνέ-
σεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

† Et elegit tribum Iuda, montẽ Sion quem dilexit. † Et ædificauit sicut vnicornis sanctificium suum in terra, fundauit eam in seculum. † Et elegit Dauid seruum suum, & sustulit eum de gregibus ouium. † Depost fœtantes accepit eum, pascere Iacob seruum suum, & Israel hæreditatem suam.

† Et pauit eos in innocentia cordis sui: & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. 1
οη΄.

Ο Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν
κληρονομίαν σου, ἐμίαναν
τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
ἔθεντο ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυ- 2
λάκιον, ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν
δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς
τοῦ οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ, 3
κύκλῳ ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ
θάπτων.

† Psalmus Asaph.
LXXVIII.

DEus venerũt gentes in hæreditatem tuam, polluerunt templum sanctũ tuũ. † Posuerũt Hierusalem velut pomorum custodiam: posuerunt morticinia seruorum tuorum escas volatilibus cęli; carnes sanctorum tuorum bestiis terræ. † Effuderunt sanguinem ipsorum tanquam aquã in circuitu Hierusalem, & non erat qui sepeliret.

† Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subsannatio & illusio iis qui in circuitu nostro. † Vsquequo Dñe irasceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus? † Effunde iram tuam in gentes quæ non nouerunt te; & in regna, quæ nomẽ tuum non inuocauerunt. † Quia comederunt Iacob, & locum eius desolauerunt.

† Ne memineris nostrarum iniquitatũ antiquarum: citò anticipent nos misericordiæ tuæ, Dñe; quoniã pauperes facti sumus nimis. † Adiuua nos Deus salutaris noster, propter gloriam nominis tui, Dñe, libera nos. & ꝓpicius esto peccatis nostris ꝓpter nomẽ tuũ.

† Ne quando dicant gẽtes, Vbi est Deus eorum? & innotescat in nationibus corã oculis nostris vltio sanguinis seruorum tuorum qui effusus est.

† Introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum: secundùm

4 ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν
ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς
τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.
5 ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς
τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ
ζῆλός σου;
6 ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη
τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βα-
σιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπε-
καλέσαντο.
7 ὅτι κατέφαγον τὸν ἰακὼβ, καὶ τὸν
τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.
8 μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρ-
χαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν
ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε, ὅτι
ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.
9 βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡ-
μῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός
σου. κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς· καὶ ἱλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου.
10 μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν
ὁ θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν
ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου
τοῦ ἐκκεχυμένου.
11 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στενα-
γμὸς τῶν πεπεδημένων· κατὰ τὴν με-
γαλω-

μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου. περι-
ποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανα-
τωμένων.
ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπτα- 12
πλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν
ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε
κύριε.
ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα νο- 13
μῆς σου. ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ
θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησο- 1
μένων μαρτύριον τῷ ἀσὰφ
ψαλμός. οθ'.

Ὁ Ποιμαίνων τοῦ ἰσραὴλ πρόσ- 2
χες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον
τὸν ἰωσήφ· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χε-
ρουβὶμ ἐμφάνηθι,
ἐναντίον ἐφραὶμ καὶ βενιαμὶν καὶ 3
μανασσῆ· ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν
σου καὶ ἐλθὲ, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
ὁ θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπί- 4
φανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθη-
σόμεθα.
κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως 5
πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν
δούλων σου;
ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ 6
ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.

magnitudinem bra-
chij tui, posside filios
mortificatorum.
† Redde vicinis nostris
septuplum in sinu eo-
rum, improperiũ ipso-
rum quod exprobra-
uerunt tibi Domine.
† Nos autem populus
tuus & oues pascuæ
tuæ, confitebimur tibi
Deus in seculum, in ge
neratione & generatio-
nem annunciabimus
laudem tuam.

† In finem pro iis qui
commutabũtur, te-
stimonium Asaph
Psalmus. LXXIX.

QVi regis Israel
intende, qui de-
ducis velut ouem Io-
seph; qui sedes super
Cherubim, manifesta-
re † Coram Ephraim,
& Beniamin, & Ma-
nasse. excita potẽtiam
tuam & veni, vt saluos
facias nos. † Deus con-
uerte nos, & ostende
faciẽ tuam, & salui eri-
mus. † Dñe Deus virtu-
tum, vsquequo irasceris
super oratione seruorũ
tuorum? † Cibabis nos
pane lachrymarum, &
potum dabis nobis in
lachrymis in mẽsura?

† Posuisti nos in cōtradictionē vicinis nostris, & inimici nostri subsannauerunt nos.

† Dñe Deus virtutum conuerte nos, & ostende faciem tuā, & salui erimus. † Vineā de Ægypto transtulisti, eiecisti gentes & plantasti eam. † Dux itineris fuisti in cōspectu eius, & plantasti radices eius, & impleuit terrā.

† Operuit montes vmbra eius, & arbusta eius cedros Dei.

† Extendit palmites suos vsque ad mare, & vsque ad flumina propagines eius.

† Vt quid destruxisti maceriam eius, & vindemiant eam omnes qui prætergrediuntur viā? † Exterminauit eā aper de sylua, & singularis ferus depastus est eām. † Deus virtutum conuertere iam, & respice de cælo & vide, & visita vineam istam. † Et perfice eam, quam plantauit dextera tua: & super filiū hominis, quem confirmasti tibi.

† Incensa igni & suf-

7 ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γεί-
τοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυ-
κτήρισαν ἡμᾶς.
8 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπί-
στρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρό-
σωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.
9 ἄμπελον ἐξ αἰγύπτου μετῆρας,
ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας
αὐτήν.
10 ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς,
καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς,
καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν.
11 ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς, καὶ
αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέ-
δρους τοῦ θεοῦ.
12 ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως
θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμῶν τὰς πα-
ραφυάδας αὐτῆς.
13 ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐ-
τῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ
παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;
14 ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ, καὶ
μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.
15 ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον
δή, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε·
καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.
16 καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύ-
τευσεν ἡ δεξιά σου· καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀν-
θρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.
17 ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνε-
σκαμ-

ἐσκαμμένη, ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσ-
ώπου σου ἀπολοῦνται.
γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα 18
δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν
ἐκραταίωσας σεαυτῷ.
καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζω- 19
ώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπι-
καλεσόμεθα.
κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπί- 20
στρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρό-
σωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλ- 1
μὸς τῷ ἀσάφ. π'.

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ 2
ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ
ἰακώβ.
λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπα- 3
νον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.
σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγ- 4
γι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν.
ὅτι πρόσταγμα τῷ ἰσραήλ ἐστι, καὶ 5
κρίμα τῷ θεῷ ἰακώβ.
μαρτύριον ἐν τῷ ἰωσὴφ ἔθετο 6
αὐτὸν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς
αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω
ἤκουσεν.
ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐ- 7
τοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐ-
δούλευσαν.

fossa, ab increpatione
vultus tui peribunt.
† Fiat manus tua super
virum dexteræ tuæ, &
super filium hominis
quem confirmasti tibi.
† Et non discedimus à
te, viuificabis nos, &
nomen tuum inuoca-
bimus.
† Domine Deus vir-
tutum conuerte nos, &
ostende faciem tuam,
& salui erimus.

† In finem pro torcu-
laribus Psalm. Asaph.
LXXX.

EXultate Deo adiu-
tori nostro, iubila-
te Deo Iacob.
† Sumite psalmum &
date tympanum, psal-
terium iocũdum cum
cithara. † Buccinate in
neomenia tuba, in in-
signi die solemnitatis
vestrę. † Quia præceptũ
in Israel est, & iudiciũ
Deo Iacob. † Testimo-
nium in Ioseph posuit
illud, cùm exiret ipse
de terra Ægypti: lin-
guam quam non no-
uerat, audiuit. † Di-
uertit ab oneribus dor-
sum eius; manus eius
in cophino seruierunt.

† In tribulatione in-
uocasti me & liberaui
te; exaudiui te in abs-
cõdito tẽpestatis. Pro-
baui te apud aquã cõ-
tradictionis. † Audi po-
pulus meus & cõtestor
te. Israel si audieris me:
† Non erit in te Deus
recens, neque adorabis
Deum alienum. † Ego
enim sum Dñs Deus
tu⁹, qui eduxi te de ter-
ra Ægypti. dilata os tuũ
& implebo illud.
† Et non audiuit po-
pulus meus vocẽ meã,
& Israel non intendit
mihi. † Et dimisi eos
secundùm studia cor-
dis eorum, ibũt in ad-
inuentionibus suis.
† Si populus meus au-
disset me, Israel in viis
meis si ambulasset:
† Pro nihilo forsitan
inimicos eorũ humi-
liassem: & super tribu-
lãtes eos misissem ma-
num meam.
† Inimici Domini
mentiti sunt ei, & erit
tempus eorum in se-
culum. † Et cibauit
eos ex adipe frumenti:
& de petra melle satu-
rauit eos.

8 ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με. καὶ ἐρ-
ρυσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀπο-
κρύφῳ καταιγίδος· διάψαλμα. ἐ-
δοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.
9 ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτύ-
ρομαί σοι· ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου,
10 οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος,
οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ.
11 ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου,
ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς αἰγύπτου·
πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώ-
σω αὐτό.
12 καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς
φωνῆς μου, καὶ ἰσραὴλ οὐ προσέ-
σχέ μοι.
13 καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπι-
τηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύ-
σονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
14 εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, ἰσραὴλ
ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη·
15 ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐ-
τῶν ἐταπείνωσα· καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβον-
τας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖ-
ρά μου
16 οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐ-
τῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν
αἰῶνα.
17 καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος
πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτα-
σεν αὐτούς.

Ψαλμὸς

1 Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ.
πα'.

Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν,
ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.
2 ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ
πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;
3 κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, τα-
πεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.
4 ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ
χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.
5 οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκό-
τει διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν
πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
6 ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου
πάντες.
7 ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκε-
τε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
8 ἀνάστα ὁ θεὸς κρῖνον τὴν γῆν,
ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσιν.

1 Ὠιδὴ ψαλμοῦ τῷ ἀσάφ.
πβ'.

2 Ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι;
μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰ-
νῃς ὁ θεός.
3 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ
οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.
4 ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύ-
σαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο

† Psalmus Asaph.
LXXXI.

DEus stetit in synagoga Deorum, in
medio autem Deos diiudicabit. † Vsquequo
iudicatis iniquitatem,
& facies peccatorũ sumitis?
† Iudicate pupillo & egeno, humilem & pauperẽ iustificate.
† Eripite pauperem & egenũ, de manu peccatoris liberate eum.
† Nescierunt neque intellexerunt, in tenebris
ambulãt. mouebũtur
oĩa fundamenta terræ.
† Ego dixi, Dij estis &
filij excelsi oẽs; † vos
autẽ sicut homines moriemini, & sicut vnus
de principibus caditis.
† Surge Deus iudica terram, quoniam tu hæreditabis in omnibus
gentibus.

† Canticum psalmi Asaph. LXXXII.

DEus quis similis
erit tibi? ne taceas
neque cõpescaris Deus.
† Quoniam ecce inimici
tui sonuerunt, & qui
oderunt te extulerunt
caput. † Super populũ
tuũ malignauerũt consilium, & cogitauerũt

a luersus sanctos tuos.
† Dixerunt, Venite &
disperdamus eos de
gente, & non memo-
retur nomen Israel vl-
trà. † Quoniam cogi-
tauerunt vnanimiter
simul, aduersus te te-
stamentũ disposuerũt.
† Tabernacula Idu-
mæorum & Ismaelitę,
Moab & Agareni;
† Gebal & Ammon &
Amalec, alienigenæ cũ
habitantibus Tyrum.
† Et enim & Asur ve-
nit cũ illis, facti sunt in
adiutorium filiis Lot.
† Fac illis sicut Madian
& Sisaræ: sicut Iabim
in torrente Cisson.
† Disperierunt in En-
dor, facti sunt vt stercꝰ
terræ. † Pone principes
eorum sicut Oreb &
Zeb & Zebee & Salma-
na, oẽs principes corũ.
† Qui dixerunt, hęredi-
tate possideamus nobis
sanctuariũ Dei. † Deus
meus pone illos vt ro-
tam, sicut stipulã ante
faciẽ venti. † Sicut ignis
qui comburet syluam,
sicut flamma quę com
buret montes. † Ita
persequeris illos in.

κατὰ τῶν ἁγίων σου.
5 εἶπαν, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν
αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ
ὄνομα ἰσραὴλ ἔτι.
6 ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ-
τὸ αὐτὸ, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.
7 τὰ σκηνώματα τῶν ἰδουμαίων
καὶ οἱ ἰσμαηλῖται, μωὰβ καὶ οἱ
ἀγαρηνοί·
8 γεβὰλ καὶ ἀμμὼν καὶ ἀμαλὴκ,
ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων τύρον.
9 καὶ γὰρ καὶ ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο
μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν
τοῖς υἱοῖς λώτ· διάψαλμα.
10 ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ μαδιὰμ καὶ
τῷ σισάρᾳ, ὡς τῷ ἰαβὶμ ἐν τῷ χει-
μάρρῳ κισσῶν.
11 ἐξωλοθρεύθησαν ἐν ἀενδὼρ, ἐγε-
νήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.
12 θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν ὠ-
ρὴβ καὶ ζὴβ καὶ ζεβεὲ καὶ σαλμανὰν,
πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν.
13 οἵτινες εἶπον, κληρονομήσωμεν
ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ.
14 ὁ θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν,
ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.
15 ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν.
ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσει ὄρη.
16 οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ

καται-

καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου
συνταράξεις αὐτούς.
πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν
ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά
σου κύριε.
αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτω-
σαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐν-
τραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.
καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι κύ-
ριος, σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν.

tempeſtate tua, & in
ira tua turbabis eos.
17 † Imple facies eorum
ignominia, & quærent
nomen tuum Dñe.
18 † Erubeſcant & con-
turbentur in ſeculum
ſeculi, & confundan-
tur & pereant.
19 † Et cognoſcant, quia
nomen tibi Dominus,
tu ſolus altiſſimus in
omni terra.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς
υἱοῖς κορὲ ψαλμός. πγ'.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώμα-
τά σου κύριε τῶν δυνάμεων.
ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. ἡ καρδία
μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ
θεὸν ζῶντα.
καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰ-
κίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ
θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. τὰ θυσια-
στήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ
βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου.
μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ
οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
αἰνέσουσί σε. διάψαλμα.
μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστιν ἀντίλη-
ψις αὐτῷ παρὰ σοὶ, ἀναβάσεις ἐν

1 † In finem pro torcu-
laribus filiis Core Pſal-
mus LXXXIII.
2 Quàm dilecta ta-
bernacula tua Do-
3 mine virtutum!
† Concupiſcit & defi-
cit anima mea in atria
Dñi. Cor meũ & caro
mea exultauerunt in
4 Deũ viuum. † Et enim
paſſer inuenit ſibi do-
mum, & turtur nidum
ſibi, vbi ponat pullos
ſuos. Altaria tua Dñe
virtutum, rex meus &
5 Deus meus. † Beati qui
habitant in domo tua,
in ſecula ſeculorũ lau-
dabunt te. † Beatus vir,
6 cui eſt auxiliũ ipſi abs
te, aſcenſiones in cor-

 τῇ καρ-

de suo disposuit.
† In valle lachryma-
rum, in loco quem po-
suit, &enim benedi-
ctiones dabit Legisla-
tor. † Ibunt de virtute
in virtutem: videbitur
Deus deorum in Sion.
† Domine Deus virtu-
tum exaudi orationem
meam, auribus perci-
pe Deus Iacob.
† Protector noster a-
spice Deus, & respice
in faciem Christi tui.
† Quia melior est dies
vna in atriis tuis super
millia. Elegi abiectus
esse in domo Dei mei,
magis quàm habitare
me in tabernaculis pec
catorum. † Quia mise-
ricordiam & veritatem
diligit Dñs: Deus gra-
tiam & gloriam dabit.
Dñs non priuabit bo-
nis eos qui ambulant
in innocentia. † Dñe
Deus virtutum: beatus
homo qui sperat in te.

τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.
7 εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος,
εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο, καὶ γὰρ εὐλογίας
δώσει ὁ νομοθετῶν.
8 πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύ-
ναμιν, ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν
ἐν σιών.
9 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσά-
κουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι
ὁ θεὸς ἰακώβ. διάψαλμα.
10 ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός· καὶ
ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χρι-
στοῦ σου.
11 ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς
αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. ἐξε-
λεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴ-
κῳ τοῦ θεοῦ μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν
σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.
12 ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ
κύριος, ὁ θεὸς χάριν καὶ δόξαν
δώσει. κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ
τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.
13 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, μα-
κάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ·

† In finem filiis Core
Psalmus. LXXXIIII.
Benedixisti Domine
terram tuam: auer-
tisti captiuitatem Ia-
cob.

1 Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ
ψαλμός πδʹ
2 Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου,
ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν
ἰακώβ.

ἀφῆκας

ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ 3
σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν.
κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν 4
σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.
ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτη- 5
ρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν
σου ἀφ' ἡμῶν.
μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν; 6
ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γε-
νεᾶς εἰς γενεάν;
ὁ θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡ- 7
μᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται
ἐπὶ σοί;
δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου, 8
καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.
ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ 9
κύριος ὁ θεός. ὅτι λαλήσει εἰρήνην
ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρ-
δίαν ἐπ' αὐτόν.
πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν 10
τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι
δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, 11
δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ 12
δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.
καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, 13
καὶ ἡ γῆ

† Remisisti iniquitates
plebi tuæ, cooperuisti
omnia peccata eorum.
† Mitigasti omnẽ iram
tuam, auertisti ab ira
indignationis tuæ.
† Conuerte nos Deus
salutaris noster, & auer
te iram tuam à nobis.
† Nũquid in æternum
irasceris nobis? aut ex-
tendes iram tuam à ge
neratione in generatio-
nem? † Deus tu conuer-
sus viuificabis nos, &
plebs tua lætabitur in
te. † Ostẽde nobis Dñe
misericordiã tuam, &
salutare tuũ da nobis.
† Audiam quid loqua-
tur in me Dñs Deus.
quoniam loquetur pa-
cem in plebem suam,
& super sanctos suos.
& super eos qui con-
uertunt cor ad eum.
† Veruntamen prope
timentes eũ salutare ip-
sius, vt inhabitet gloria
in terra nostra. † Mise-
ricordia & veritas ob-
uiauerunt: iustitia &
pax osculatæ sunt.
† Veritas de terra orta
est, & iustitia de cælo
prospexit. † Et enim
Dñs dabit benignitatẽ,

& terra nostra dabit
fructum suum.
† Iustitia ante eum
ambulabit, & ponet in
via gressus suos.

† Oratio Dauid.
LXXXV.

INclina Domine au-
rem tuam, & exaudi
me, quoniam inops &
pauper sum ego. † Cu-
stodi animam meam,
quoniam sanctus sum:
saluum fac seruũ tuum
Deus meus, sperantem
in te. † Miserere mei
Dñe, quoniã ad te cla-
mabo tota die. † Lætí-
fica animam serui tui,
quoniam ad te leuaui
animã meam. † Quo-
niam tu Dñe suauis &
mitis: & multæ miseri-
cordiæ omnibus inuo-
cantibus te. † Auribus
percipe Dñe orationẽ
meam, & intende voci
deprecationis meæ. † In
die tribulationis meæ
clamaui ad te, quia ex-
audisti me. † Non est
similis tui in diis Dñe,
& non est secundùm
opera tua. † Omnes gẽ-
tes quascũq; fecisti, ve-
niẽt, & adorabũt corã

καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.
14 δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προ-
πορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ
διαβήματα αὐτοῦ.

1 προσευχὴ τοῦ δαυίδ.
πέ.

ΚΛῖνον κύριε τὸ οὖς σου, καὶ
ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς
καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.
2 φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅ-
σιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός
μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
3 ἐλέησόν με κύριε, ὅτι πρὸς σὲ
κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.
4 εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου
σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
5 ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιει-
κὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπι-
καλουμένοις σε.
6 ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν
μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεή-
σεώς μου.
7 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκρα-
ξα πρὸς σε, ὅτι ἐπήκουσάς μου.
8 οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύ-
ριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.
9 πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥ-
ξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν
σου

σου κύριε· καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.
ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμά- 10
σια, σὺ εἶ θεὸς μόνος.

ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ 11
σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου. εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ
φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ 12
θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δο-
ξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, 13
καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅ-
δου κατωτάτου.

ὁ θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν 14
ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐ-
ζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προ-
έθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου οἰκτίρμων 15
καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέ-
λεος καὶ ἀληθινός.

ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, 16
δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου,
καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀ- 17
γαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές
με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν. ὅτι σὺ κύ-
ριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλε-
σάς με.

Τοῖς

te Dñe; & glorificabũt
nomen tuum: † Quo-
niã magnus es tu, & fa
ciens mirabilia: tu es
Deus ſolus. † Deduc me
Dñe in via tua, & in-
grediar in veritate tua.
lætetur cor meum vt
timeat nomen tuum.

† Confitebor tibi Dñe
Deus meꝰ in toto cor-
de meo, & glorificabo
nomen tuum in æter-
num. † Quia miſericor-
dia tua magna ſuper
me, & eruiſti animam
meam ex inferno in-
feriori. † Deus iniqui
inſurrexerũt ſuper me,
& ſynagoga potẽtium
quæſierunt animam
meam, & non propo-
ſuerunt te in cõſpectu
ſuo. † Et tu Domine
Deus meus miſerator
& miſericors, patiens
& multę miſericordię,
& verax. † Reſpice in
me & miſerere meĩ: da
imperiũ tuũ puero tuo,
& ſaluum fac filium
ancillæ tuæ. † Fac me-
cum ſignum in bonũ,
& videant qui oderunt
me, & confundantur.
quoniam tu Domine
adiuuiſti me, & conſo-
latus es me.

† Filiis Core Psalmus
cantici. LXXXVI.

FVndamenta eius in
montibus sanctis.
† Diligit Dñs portas
Sion, super omnia ta-
bernacula Iacob.
† Gloriosa dicta sunt
de te ciuitas Dei.
† Memor ero Raab,
& Babylonis scienti-
bus me. & ecce alieni-
genæ, & Tyrus & po-
pulus Æthiopum, hi
fuerunt illic. † Mater
Sion dicet, Homo, &
homo natus est in ea,
& ipse fundauit eam
Altissimus. † Dominus
narrabit in scriptura
populorum, & princi-
pum horum qui fue-
runt in ea. † Sicut læ-
tantium omnium ha-
bitatio in te.

1 Τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς.
πϛ'.

ΟΙ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι,
τοῖς ἁγίοις.
2 ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας σιὼν,
ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα ἰακώβ.
3 δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ
ἡ πόλις τοῦ θεοῦ.
4 μνησθήσομαι ῥαὰβ, καὶ βαβυ-
λῶνος τοῖς γινώσκουσί με. καὶ ἰδοὺ
ἀλλόφυλοι καὶ τύρος καὶ λαὸς τῶν αἰ-
θιόπων, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.
5 μήτηρ σιὼν ἐρεῖ, ἄνθρωπος, καὶ ἄν-
θρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς
ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.
6 κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ
λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γε-
γενημένων ἐν αὐτῇ.
7 ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κα-
τοικία ἐν σοί.

† Canticum Psalmi fi-
liis Core, in finē pro
Maeleth ad respon-
dendum, intellectus
Eman Israelitæ.
LXXXVII.

DOmine Deus sa-
lutis meæ, die cla
maui & in nocte co-
ram te. † Intret in
conspectu tuo oratio

1 Ωδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς κορὲ, εἰς τὸ
τέλος ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκρι-
θῆναι, συνέσεως αἰμὰν τοῦ ἰσ-
ραηλίτη.
πζ'.

2 ΚΥριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν
νυκτὶ ἐναντίον σου.
3 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευ-

χή μου· κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν
δέησίν μου·
4 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου,
καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
5 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαι-
νόντων εἰς λάκκον. ἐγενήθην ὡσεὶ
ἄνθρωπος ἀβοήθητος·
6 ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος ὡσεὶ τραυ-
ματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν
οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χει-
ρός σου ἀπώσθησαν.
7 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ,
ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
8 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου,
καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου
ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. διάψαλμα.
9 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ'
ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην·
10 οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας. ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε
ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς
σὲ τὰς χεῖράς μου.
11 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμά-
σια, ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξο-
μολογήσονταί σοι;
12 μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ
ἔλεός

mea. inclina aurē tuam
ad precem meam:
† Quia repleta est ma-
lis anima mea, & vita
mea inferno appropin-
quauit. † Æstimatus
sum cum descendenti-
bus in lacū. factus sum
sicut homo sine adiu-
torio, † inter mortuos
liber. Sicut vulnerati
dormientes in sepul-
chro, quorū non es me-
mor amplius, & ipsi de
manu tua repulsi sunt.
† Posuerunt me in lacu
inferiori, in tenebrosis
& in vmbra mortis.
† Super me cōfirmatus
est furor tuꝰ, & omnes
eleuationes tuas indu-
xisti super me. † Longè
fecisti notos meos à
me: posuerūt me abo-
minationē sibi. Tradi-
tus sum & non egre-
diebar: † Oculi mei lan
guerūt præ inopia. cla-
maui ad te Dñe tota
die, expandi ad te ma-
nus meas. † Nunquid
mortuis facies mirabi-
lia, aut medici suscita-
bunt & confitebun-
tur tibi?
† Nunquid narrabit
aliquis in sepulchro

misericordiam tuam,
& veritatem tuam in
perditione? † Nunquid
cognoscentur in tene-
bris mirabilia tua, &
iustitia tua in terra o-
bliuioni tradita? † Et
ego ad te Dñe clama-
ui; & manè oratio mea
præueniet te.
† Vt quid Dñe repellis
animam meam, auertis
faciem tuam à me?
† Pauper sum ego, &
in laboribus à iuuen-
tute mea: exaltatus au-
tem humiliatus sum &
conturbatus sum. † In
me transierũt iræ tuæ,
terrores tui conturba-
uerunt me: † Circũde-
derunt me sicut aqua.
tota die circundederũt
me simul. † Elongasti à
me amicum & proxi-
mum, & notos meos à
miseria.

† Intellectus Ethan
Israelitæ. LXXXVIII.

Misericordias tuas
Dñe in æternum
cantabo, in gñatione
& gñationem annun-
ciabo veritatẽm tuam
in ore meo. † Quoniã
dixisti: in æternum
misericordia ædifica-
bitur, in cælis præpa-

ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν
τῇ ἀπωλείᾳ;
13 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου
ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
14 κἀγὼ πρὸς σὲ κύριε ἐκέκρα-
ξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου
προφθάσει σε.
15 ἱνατί κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν
μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ;
16 πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις
ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπει-
νώθην καὶ ἐξηπορήθην.
17 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με·
18 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ. ὅλην
τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα·
19 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ
πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαι-
πωρίας.

1 Συνέσεως αἰθὰμ τῷ ἰσραηλίτῃ.
πή.
2 ΤΑ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶ-
να ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γε-
νεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῷ στόματί μου.
3 ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκο-
δομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοι-
μασθήσε-

μασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.
4 διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκ-
τοῖς μου, ὤμοσα δαυὶδ τῷ δούλῳ μου·
5 ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρ-
μα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν τὸν θρόνον σου.
6 ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυ-
μάσιά σου κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλή-
θειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
7 ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται
τῷ κυρίῳ, ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ
ἐν υἱοῖς θεοῦ;
8 ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ
πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.
9 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅ-
μοιός σοι; δυνατὸς εἶ κύριε, καὶ ἡ
ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.
10 σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θα-
λάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων
αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.
11 σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν
ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς
δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς
ἐχθρούς σου.
12 σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ,
τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐ-
τῆς σὺ ἐθεμελίωσας.
13 τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ
ἔκτισας, θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνό-

L ματί

rabitur veritas tua.
† Dispoſui teſtamentũ
electis meis, iuraui Da-
uid ſeruo meo: † Vſque
in æternum præparabo
ſemen tuum, & ædifi-
cabo in gñationem &
gñationem ſedẽ tuam.
† Confitebũtur cęli mi-
rabilia tua Dñe, etenim
veritatem tuã in eccle-
ſia ſanctorum. † Quo-
niam quis in nubibus
æquabitur Dño, ſimilis
erit Dño in filiis Dei?
† Deus qui glorificatur
in concilio ſanctorum,
magnus & terribilis eſt
ſuper omnes qui in cir-
cuitu eius. † Dñe Deus
virtutum, quis ſimilis
tibi? potens es Dñe, &
veritas tua in circuitu
tuo. † Tu dominaris
poteſtati maris, motũ
autem fluctuum eius
tu mitigas. † Tu humi-
liaſti ſicut vulneratum
ſuperbum: in brachio
virtutis tuæ diſperſiſti
inimicos tuos.
† Tui ſunt cæli, & tua
eſt terra: orbem terræ
& plenitudinẽ eius tu
fundaſti: † Aquilonẽ &
mare tu creaſti: Tha-
bor & Hermon in no-

mine tuo exultabunt.
† Tuum brachiū cum
potentia. firmetur ma-
nus tua, exaltetur dexte
ra tua. † Iustitia & iu-
diciū præparatio sedis
tuę. Misericordia & ve-
ritas pręcedent ante fa-
ciem tuam. † Beatus po
pulus qui scit iubilatio-
nem: Dñe in lumine
vultus tui ambulabūt,
† & in nomine tuo ex-
ultabunt tota die, & in
iustitia tua exaltabun-
tur. † Quoniam gloria
virtutis eorum tu es, &
in beneplacito tuo ex-
altabitur cornu nostrū.
† Quia Domini assum-
ptio, & sancti Israel re-
gis nostri. † Tunc locu-
tus es in visione filiis
tuis, & dixisti: Posui
adiutorium in poten-
te, exaltaui electum de
plebe mea. † Inueni
Dauid seruum meum,
in oleo sancto meo vn-
xi eum. † Manus enim
mea auxiliabitur ei, &
brachium meum con-
firmabit eum.
† Nihil proficiet ini-
micus in eo, & filius
iniquitatis non appo-
net nocere ei.

μάτί σου ἀγαλλιάσονται.
14 σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας.
κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθή-
τω ἡ δεξιά σου.
15 δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμα-
σία τοῦ θρόνου σου. ἔλεος καὶ ἀλήθεια
προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.
16 μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων
ἀλαλαγμόν. κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ
προσώπου σου πορεύσονται.
17 καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιά-
σονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.
18 ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν
σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθή-
σεται τὸ κέρας ἡμῶν.
19 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ
ἁγίου ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.
20 τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς
σου, καὶ εἶπας, ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ
δυνατὸν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ
λαοῦ μου.
21 εὗρον δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν
ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.
22 ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται
αὐτῷ· καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει
αὐτόν.
23 οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ,
καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ
κακῶσαι αὐτόν.

καὶ

καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 24
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐ-
τὸν τροπώσομαι.
καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου 25
μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑ-
ψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.
καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα 26
αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.
αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με, πατήρ 27
μου εἶ σύ, θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ
τῆς σωτηρίας μου.
κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, 28
ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔ- 29
λεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.
καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ 30
αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον
αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.
ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ 31
τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου
μὴ πορευθῶσιν·
ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώ- 32
σωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυ-
λάξωσιν·
ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνο- 33
μίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδι-
κίας αὐτῶν.
τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω 34
ἀπ᾽ αὐτῶν· οὐδ᾽ οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ
ἀληθείᾳ μου.

†Et concidam à facie ipsius inimicos eius, & odiẽtes eum in fugam conuertam. †Et veritas mea & misericordia mea cum ipso, & in nomine meo exaltabitur cornu eius. †Et ponam in mari manum eius, & in fluminibus dexteram eius. †Ipse inuocabit me: Pater meus es tu, Deus meus & susceptor salutis meæ. †Et ego primogenitum ponã illum, excelsum prę regibus terræ. †In æternũ seruabo illi misericordiã meam, & testamẽtum meum fidele ipsi. †Et ponam in seculum seculi semen eius, & thronum eius sicut dies cæli.

†Si dereliquerint filij eius Legem meam, & in iudiciis meis non ambulauerint: †Si iustitias meas prophanauerint, & mãdata mea non custodierint: †Visitabo in virga iniquitates eorum, & in verberibus peccata eorum. †Misericordiam autẽ meam non dispergam ab eis, neque nocebo in veritate mea.

† Neque prophanabo testamentum meum; & quæ procedunt de labiis meis, non faciam irrita. † Semel iuraui in sancto meo si Dauid mentiar? † Semen eius in æternum manebit; & thronus eius sicut Sol in conspectu meo: † Et sicut Luna perfecta in æternum, & testis in cælo fidelis.

† Tu verò repulisti & despexisti: distulisti Christũ tuum. † Auertisti testamentum serui tui, prophanasti in terra sanctuarium eius.

† Destruxisti omnes sepes eius: posuisti firmamentum eius formidinem.

† Diripuerunt eum omnes transeuntes viã, factus est opprobrium vicinis suis.

† Exaltasti dexteram deprimentium eum, lætificasti omnes inimicos eius.

† Auertisti adiutorium gladij eius, & non es auxiliatus ei in bello. † Destruxisti ab emundatione sua, sedem eius in terra collisisti.

35 οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθή-
κην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ
τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.
36 ἅπαξ ὤμοσα ἐν ἁγίῳ μου εἰ τῷ
Δαυὶδ ψεύσομαι;
37 τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος
ἐναντίον μου·
38 καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ
πιστός. διάψαλμα.
39 σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνε-
βάλου τὸν χριστόν σου.
40 κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ
δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν
τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.
41 καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς
αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ
δειλίαν.
42 διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διο-
δεύοντες ὁδὸν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς
γείτοσιν αὐτοῦ.
43 ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόν-
των αὐτὸν, εὔφρανας πάντας τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ.
44 ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομ-
φαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ
ἐν τῷ πολέμῳ.
45 κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ,
τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας.

ἐσμί-

ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου 46
αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην.
ἕως πότε κύριε ἀποστρέφῃ εἰς τέ- 47
λος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀρ-
γή σου;
μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις, μὴ 48
γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων;
τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται 49
καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον, ῥύσεται
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου;
διάψαλμα.
ποῦ εἰσι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα 50
κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ δαυὶδ ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου.
μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν 51
δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ
μου πολλῶν ἐθνῶν.
οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κύ- 52
ριε, οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα
τοῦ χριστοῦ σου.
εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶ- 53
να, γένοιτο γένοιτο.

Προσευχὴ μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. 1
πθ'.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡ-
μῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλα- 2

† Minorasti dies tempo:is eius, perfudisti eũ confusione. † Vsquequo Domine auerteris in finem, exardescet sicut ignis ira tua?

† Memorare quæ mea substantia: nunquid enim vanẽ constituisti omnes filios hominũ?

† Quis est homo qui viuet, & non videbit mortẽ; eruet animam suam de manu inferi?

† Vbi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine, quas iurasti Dauid in veritate tua?

† Memor esto Domine opprobrij seruorum tuorũ, quod continui in sinu meo multarum gẽtium. † Quod exprobrauerũt inimici tui Dñe, quod exprobrauerunt commutationem Christi tui.

† Benedictus Dñs in æternum, fiat fiat.

† Oratio Moysi homini Dei. LXXXIX.

Domine refugium factus es nobis in gñatione & gñatione.

† Priusquàm montes fierent, & forma-

retur terra & orbis, &
à seculo & vsque in se-
culum tu es.

† Ne auertas homi-
nem in humilitatem.
& dixisti: Conuerti-
mini filij hominum.
† Quoniam mille anni
ante oculos tuos Dñe,
tanquam dies hesterna
quæ præteriit, & custo-
dia in nocte. † Quæ pro
nihilo habētur eorum
anni erunt, manè sicut
herba transeat: † Manè
floreat & transeat, ve-
sperè decidat, induret
& arescat. † Quia defe-
cimus in ira tua, & in
furore tuo turbati su-
mus. † Posuisti iniqui-
tates nostras in conspe-
ctu tuo, seculum no-
strũ in illuminatione
vultus tui. † Quoniam
oẽs dies nostri defece-
runt, & in ira tua de-
fecimus. † Anni nostri
sicut aranea medita-
bantur; dies annorum
nostrorũ in ipsis septua-
ginta anni; si autem in
potẽtatibus octoginta
anni, & plurimũ eo-
rum labor & dolor.
quoniam superuenit
mansuetudo super nos,
& corripiemur.

πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην,
καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶ-
νος σὺ εἶ.
3 μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς τα-
πείνωσιν, καὶ εἶπας, ἐπιστρέψατε υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων.
4 ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου
κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλ-
θε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.
5 τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται,
τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι,
6 τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι,
τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη
καὶ ξηρανθείη.
7 ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ
ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.
8 ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον
σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ
προσώπου σου.
9 ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέ-
λιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελί-
πομεν.
10 τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέ-
των, αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐ-
τοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη· ἐὰν δὲ ἐν δυ-
ναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον
αὐτῶν κόπος καὶ πόνος. ὅτι ἐπ-
ῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευ-
θησόμεθα.

τίς

τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς 11
σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου
ἐξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου 12
οὕτως γνώρισόν μοι καὶ τοὺς πεπαι-
δευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.
ἐπίστρεψον κύριε, ἕως πότε; καὶ πα- 13
ρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους 14
σου κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
εὐφράνθημεν. ἐν πάσαις ταῖς ἡμέ-
ραις ἡμῶν
εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν 15
ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν
κακά. καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δού- 16
λους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁ-
δήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.
καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ 17
θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡ-
μᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον.

† Quis nouit potestatẽ
iræ tuæ, & præ timore
tuo iram tuam † dinu-
merare? Dexterã tuam
sic notã fac mihi, & e-
ruditos corde in sapiẽ-
tia. † Conuertere Dñe,
vsquequò? & depreca-
bilis esto super seruos
tuos. † Repleti sumus
manè misericordia tua
Dñe, & exultauimus &
delectati sum⁹. In om-
nibus diebus nostris
† lætati sumus pro qui-
bus diebus humiliasti
nos, annis quibus vidi-
mus mala. † Et respice
in seruos tuos, & in o-
pera tua, & dirige filios
eorũ. † Et sit splendor
Dñi Dei nostri super
nos, & opera manuũ
nostrarum dirige super
nos, & opus manuum
nostrarum dirige.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ, ἀνεπίγραφος
παρ' Ἑβραίοις. ϟ΄.

Laus cantici Dauid, sine titulo apud Hebraeos.

XC.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ 1
ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ
οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.
ἐρεῖ τῷ κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου 2
εἶ, καὶ καταφυγή μου ὁ θεός μου, καὶ
ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

QVi habitat in ad-
iutorio Altissimi,
in protectione Dei cœli
commorabitur. † Dicet
Dño: Susceptor meus
es, & refugium meum
Deus meus, & spera-
bo in eum.

†Quoniam ipse liberabit te de laqueo venantiũ, & à verbo aspero. † In scapulis suis obumbrabit tibi, & sub pēnis eius sperabis. scuto circũdabit te veritas eius: †Non timebis à timore nocturno, à sagitta volãte in die: † A negotio in tenebris perambulante, ab incursu & dæmonio meridiano. † Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis, ad te autem non appropinquabit. †Veruntamē oculis tuis considerabis, & retributionem peccatorum videbis. † Quoniã tu Dñe spes mea, Altissimum posuisti refugium tuum. † Non accedent ad te mala, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. † Quoniam angelis suis mandabit de te, vt custodiant te in oĩbus viis tuis. † In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidē pedem tuũ. † Super aspidem & basiliscũ ambulabis, & conculcabis leonem & draconē.

3 ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος
θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
4 ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπι-
σκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας
αὐτοῦ ἐλπιεῖς. ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ
ἀλήθεια αὐτοῦ.
5 οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτε-
ρινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,
6 ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει δια-
πορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος
καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
7 πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χι-
λιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου,
πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.
8 πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατα-
νοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτω-
λῶν ὄψει.
9 ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕ-
ψιστον ἔθου καταφυγήν σου.
10 οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ,
καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώ-
ματί σου.
11 ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται
περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πά-
σαις ταῖς ὁδοῖς σου.
12 ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μή ποτε
προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
13 ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπι-
βήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ
δράκοντα.

ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι 14
αὐτὸν, σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ
ὄνομά μου.
κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπα- 15
κούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν
θλίψει. ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξά-
σω αὐτόν·
μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐ- 16
τὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ 1
σαββάτου. ϛα.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ 2
κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί
σου ὕψιστε·
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός 3
σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.
ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' 4
ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.
ὅτι εὔφρανάς με κύριε ἐν τῷ 5
ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.
ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύ- 6
ριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλ-
λογισμοί σου.
ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνε- 7
τος οὐ συνήσει ταῦτα;
ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ 8
χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργα-

† Quoniam in me spe-
rauit, & liberabo eum:
protegã eum, quoniam
cognouit nomen meũ.
Clamabit ad me, & ex-
audiam eum; cum ipso
sum in tribulatione. e-
ripiã eum, & glorifica-
bo eum: † Longitudine
dierum replebo eum,
& ostendam illi salu-
tare meum.

† Psalmus cãtici in diẽ
Sabbati. XCI.

Bonum cõfiteri Do-
mino, & psallere no-
mini tuo Altissime.
† Ad annunciandũ ma-
nè misericordiã tuam,
& veritatẽ tuã per no-
ctem. † In decachordo
psalterio cum cantico
in cithara. † Quia dele-
ctasti me Dñe in factu-
ra tua, & in operibus
manuũ tuarũ exulta-
bo. † Quàm magni-
ficata sunt opera tua
Dñe! nimis profundæ
factæ sunt cogitatio-
nes tuæ. † Vir insipiens
non cognoscet, & stul-
tus non intelliget hæc.
† Cùm exorti fuerint
peccatores sicut fœ-
num, & apparuerint
omnes qui operantur

iniquitatem: Vt intereant in seculum seculi, † tu autem Altissimus in æternum Domine. † Quoniā ecce inimici tui Dñe, quoniam ecce inimici tui peribunt. & dispergētur omnes qui operātur iniquitatem. † Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meū, & senect⁹ mea in oleo vberi. † Et despexit oculus meus in inimicos meos, & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea. † Iustus vt palma florebit, sicut cedrus in Libano multiplicabitur. † Plantati in domo Domini, in atriis Dei nostri florebunt. † Adhuc multiplicabuntur in senecta vberi. & bene patientes erunt † vt annuncient: quoniam rectus Dominus Deus noster, & non est iniquitas in eo.

ζόμενοι τὴν ἀνομίαν. ὅπως ἂν ἐξο-
λοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
9 σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε.
10 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε, ὅτι
ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται. καὶ
διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
11 καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος
τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν
ἐλαίῳ πίονι.
12 καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανι-
σταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀ-
κούσεται τὸ οὖς μου.
13 δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ
κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυν-
θήσεται.
14 πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυ-
ρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐξανθήσουσιν.
15 ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει
πίονι. καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται
16 τοῦ ἀναγγεῖλαι ὅτι εὐθὺς κύριος,
ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν
αὐτῷ.

In diem antesabbatum quando fundata est terra, laus cantici Dauid.

XCII.

1 Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου
ὅτε κατῴκισθη ἡ γῆ, αἶνος
ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

ϙβ.

Ὁ κύριος

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐ-
πρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνε-
δύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιε-
ζώσατο, καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκου-
μένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
2 ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε,
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ·
3 ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε, ἐπῆ-
ραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. ἀροῦ-
σιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν
4 ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. θαυ-
μαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης,
θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος.
5 τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν
σφόδρα, τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασ-
μα κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Dominus regnauit,
decorē indutus est.
indutus est Dñs forti-
tudinē,& præcinxit se:
& enim firmauit orbē
terræ, qui non commo
uebitur. † Parata sedes
tua ex tunc,à seculo tu
es. † Eleuauerunt flumi-
na Dñe, eleuauerūt flu
mina voces suas. Ele-
uabūt flumina fluctus
suos † à vocibus aqua-
rum multarum. Mira-
biles elationes maris,
mirabilis in altis Dñs.
† Testimonia tua cre-
dibilia facta sunt ni-
mis: domum tuā de-
cet sanctitudo Dñe in
longitudine dierum.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τετράδι σαβ-
βάτου. ϟγ'.

1 † Psalm⁹ Dauid quarta
Sabbati. XCIII.

Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος. θεὸς
ἐκδικήσεων ἐπαῤῥησιάσατο.
2 ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπό-
δος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.
3 ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ κύριε, ἕως
πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;
4 φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδι-
κίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν;
5 τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνωσαν,
καὶ

Deus vltionū Dñs,
Deus vltionū li-
berè egit. † Exaltare qui
iudicas terram; redde
retributionē superbis.
† Vsquequo peccatores
Dñe, vsquequo pecca-
tores gloriabuntur?
† Effabuntur & lo-
quentur iniquitatem,
loquentur omnes qui
operantur iniustitiam?
† Populum tuum Do-
mine humiliauerunt,

& hæreditatem tuam
vexauerunt. †Viduam
& pupillum interfece-
runt,& aduenam occi-
derunt. † Et dixerunt:
Non videbit Dñs, neq;
intelliget Deus Iacob.
† Intelligite iam insi-
pientes in populo , &
stulti aliquando sapite.
† Qui plātauit aurem,
non audit? aut qui fin-
xit oculum , non con-
siderat? † Qui corripit
gentes,non arguet? qui
docet hominem scien-
tiam? † Dñs scit cogita-
tiones hominum,quo-
niam sunt vanæ.† Bea-
tus homo quē erudie-
ris Dñe,& de Lege tua
docueris eum: † Vt mi-
tiges eum à diebus ma-
lis,donec fodiatur pec-
catori fouea. † Quoniā
non repellet Dñs ple-
bem suam, & hæredi-
tatem suam non dere-
linquet. † Quoadusque
iustitia conuertetur in
iudiciū,& qui iuxta il-
lam , omnes qui recto
sunt corde.† Quis con-
surget mihi aduersus
malignantes ? aut quis
stabit mecum aduer-
sus operantes iniquita-
tem?

καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.
6 χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ
προσήλυτον ἐφόνευσαν.
7 καὶ εἶπαν, οὐκ ὄψεται κύριος,
οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ ἰακώβ.
8 Συνιέτε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ,
καὶ μωροί ποτὲ φρονήσατε.
9 ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει;
ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κα-
τανοεῖ;
10 ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει;
ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;
11 κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισ-
μοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
12 μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν
παιδεύσῃς κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου
σου διδάξῃς αὐτόν.
13 τοῦ πραῦναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πο-
νηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ
βόθρος.
14 ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ
ἐγκαταλείψει.
15 ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς
κρίσιν. καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς, πάντες
οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. διάψαλμα.
16 τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευο-
μένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι
ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν;

εἰ μὴ

εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι, 17
παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ
ψυχή μου.

εἰ ἔλεγον, σεσάλευται ὁ πούς μου, 18
τὸ ἔλεός σου κύριε ἐβοήθει μοι,

κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν 19
τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου
εὔφραναν τὴν ψυχήν μου.

μὴ συμπαρέσται σοι θρόνος ἀνο- 20
μίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσ-
ταγμα;

θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, 21
καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.

καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς κα- 22
ταφυγὴν, καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν
ἐλπίδος μου.

καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κύριος τὴν 23
ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν
αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεός.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος
παρ' Ἑβραίοις. ϟδ΄.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ 1
κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ
τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ 2
ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀ-
λαλάξωμεν αὐτῷ.

ὅτι θεὸς μέγας κύριος καὶ βασι- 3
λεὺς

† Nisi quia Dñs adiu-
uit me, paulominus ha
bitasset in inferno ani-
ma mea. † Si dicebam:
Motus est pes meꝰ, mi-
sericordia tua Dñe ad-
iuuabat me: † secundũ
multitudinem dolorũ
meorũ in corde meo,
consolationes tuæ læti-
ficauerũt aĩam meam.
† Nũquid adhæret tibi
sedes iniquitatis, qui
fingis laborem in præ-
cepto? † Captabunt in
animã iusti, & sangui-
nem innocentem con-
demnabunt.† Et factus
est mihi Dñs in refu-
gium: & Deus meus in
adiutorium spei meæ.
†Et reddet illis Dñs
iniquitatem ipsorum,
& secũdùm malitiam
eorum disperdet illos
Dominus Deus.

Laus cantici David, sine titulo apud Hebræos.

XCIIII.

VEnite exultemus
Dño, iubilemus
Deo salutari nostro.
†Præoccupemus faciẽ
eius in confessione, &
in psalmis iubilemus
ei. †Quoniã Deus ma-
gnus Dominus, & rex

magnus super omnem
terram. † Quia in ma-
nu eius fines terræ, &
altitudines montium
ipsius sunt. † Quoniam
ipsius est mare, & ipse
fecit illud, & aridā ma-
nus eius formauerunt.

† Venite, adoremus,
& procidamus ei, &
ploremus coram Do-
mino qui fecit nos.

† Quia ipse est Deus
noster, & nos populus
pascuæ eius, & oues
manus eius. Hodie si
vocem eius audieritis,
† nolite obdurare corda
vestra, sicut in exacer-
batione; secundùm
diem tentationis in de-
serto, † vbi tentauerūt
me patres vestri: pro-
bauerunt me, & vide-
runt opera mea.

† Quadraginta annis
offensus fui generatio-
ni huic. & dixi: Sem-
per errant corde; ipsi
verò non cognouerūt
vias meas. † Vt iuraui
in ira mea, si introibūt
in requiem meam?

*Laus cātus Dauid, qu in-
do domus ædificabatur
post captiuitatem. sine
titulo apud Hebræos.*

λεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
4 ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα
τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐ-
τοῦ εἰσιν.
5 ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς
ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.
6 δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσ-
πέσωμεν αὐτῷ καὶ κλαύσωμεν ἐναν-
τίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.
7 ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡ-
μεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα
χειρὸς αὐτοῦ. σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούσητε,
8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑ-
μῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. κατὰ
τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ,
9 οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑ-
μῶν· ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ
ἔργα μου·
10 τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα
τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ. καὶ εἶπα, ἀεὶ πλα-
νῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνω-
σαν τὰς ὁδούς μου.
11 ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσε-
λεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου;

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκο-
δόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν,
ἀνεπίγραφος παρ᾽ Ἑβραίοις.

Ἄσατε

ϟέ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, 1
ᾄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
ᾄσατε τῷ κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ 2
ὄνομα αὐτοῦ. διαγγέλιζεσθε ἡμέραν
ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν 3
δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ.
ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς 4
σφόδρα, φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάν-
τας τοὺς θεούς.
ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαι- 5
μόνια· ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς
ἐποίησεν.
ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώ- 6
πιον αὐτοῦ, ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέ-
πεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.
ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ 7
τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δό-
ξαν καὶ τιμήν.
ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνό- 8
ματι αὐτοῦ, ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπο-
ρεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.
προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐ- 9
λῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.
εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι κύριος 10
ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται,

κρινεῖ

XCV.

Cantate Dño canticum nouũ, cantate Dño omnis terra. †Cantate Dño, benedicite nomini eius. annũciate diem de die ſalutare eius. †Annunciate inter gentes gloriam eius, in omnibus populis mirabilia eius.

†Quoniam magnus Dñs & laudabilis nimis, terribilis eſt ſuper omnes deos. †Quoniã omnes dij gẽtium dæmonia; Dominus autem cælos fecit. †Confeſſio & pulchritudo in conſpectu eius: ſanctimonia & magnificentia in ſanctificatione eius. †Afferte Dño patriæ gentiũ, afferte Domino gloriam & honorem. †Afferte Dño gloriam nomini eius: tollite hoſtias & introite in atria eius.

†Adorate Dñm in atrio ſancto eius, commoueatur à facie eius vniuerſa terra. †Dicite in Gentibus, quia Dominus regnauit: & enim correxit orbem terræ, qui non cõmouebitur;

iudicabit populos in
æquitate. † Lætentur
cæli & exultet terra;
cōmoueatur mare, &
plenitudo eius. † Gaudebunt
cāpi, & omnia
quæ in eis: tunc exultabunt
oĩa ligna syluę:
† A facie Dñi, quia venit,
quoniam venit iudicare
terram. Iudicabit
orbem terræ in æquitate,
& populos in
veritate sua.

Psalmus Dauid, quando terra eius restituta est: sine titulo apud Hebr.

XCVI.

DOminus regnauit,
exultet terra, lętentur
insulæ multæ.

† Nubes & caligo in
circuitu eius, iustitia &
iudicium correctio sedis
eius. † Ignis ante
ipsum præcedet, & inflammabit
in circuitu
inimicos eius.

† Alluxerunt fulgura
eius orbi terræ: vidit &
commota est terra.

† Montes sicut cera
fluxerunt à facie Dñi,
à facie Domini omnis
terræ. † Annunciauerunt
cæli iustitiam

κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
11 εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀ-
γαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θά-
λασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
12 χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς, τότε ἀγαλλιάσονται πάντα
τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ·
13 ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχε-
ται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν.
κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιο-
σύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθί-
σατο· ἀνεπίγραφος παρ᾽ ἑβραίοις.

ϛϛ'.

1 Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀ-
γαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθή-
τωσαν νῆσοι πολλαί.
2 νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ,
δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ
θρόνου αὐτοῦ.
3 πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσε-
ται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ.
4 ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰ-
κουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
5 τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ
προσώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου
κυρίου πάσης τῆς γῆς.
6 ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιο-
σύνην

σωτηρίαν αὐτοῦ, καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ
λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.
αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσ- 7
κυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυ-
χώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.
προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγε-
λοι αὐτοῦ.
ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ σιών, καὶ ἠ- 8
γαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς ἰου-
δαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε.
ὅτι σὺ κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶ- 9
σαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώ-
θης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.
οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε 10
πονηρά· φυλάσσει κύριος τὰς ψυ-
χὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρ-
τωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.
φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς 11
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κυ- 12
ρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ
τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. 1
ςζʹ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν,
ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ κύριος.
ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βρα-
χίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.
ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον 2
M αὐτοῦ,

eius, & viderunt om-
nes populi gloriā eius.
† Confundātur omnes
qui adorant sculptilia:
qui gloriātur in simu-
lachris suis. adorate
eum omnes angeli e-
ius. † Audiuit & læ-
tata est Sion, & exulta-
uerunt filiæ Iudæ, pro-
pter iudicia tua Do-
mine. † Quoniam tu
Dominus altissimus su-
per omnem terram. ni-
mis exaltatus es super
omnes deos. † Qui di-
ligitis Dominum, odi-
te malū: custodit Do-
minus animas sancto-
rum suorum, de manu
peccatoris liberabit eos.
† Lux orta est iusto,
& rectis corde lætitia.
† Lætamini iusti in
Domino, & confite-
mini memoriæ san-
ctificationis eius.

† Psalmus Dauid.
XCVII.

Cantate Domino
cāticum nouum,
quia mirabilia fecit Do
minus. Saluauit eum
dextera eius, & bra-
chium sanctum eius.
† Notum fecit Do-
minus salutare

ſuum, in cõſpectu gentium reuelauit iuſtitiã ſuam. † Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ Iacob, & veritatis ſuę domui Iſrael. Viderunt omnes termini terræ ſalutare Dei noſtri. † Iubilate Deo omnis terra, cantate & exultate & pſallite. † Pſallite Dño in cithara, in cithara & voce pſalmi: † In tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ: iubilate in conſpectu regis Dñi.

† Moueatur mare & plenitudo eius, orbis terrarũ & omnes qui habitant in eo.

† Flumina plaudent manu ſimul, montes exultabunt † à conſpectu Dñi, quoniam venit, quoniã venit iudicare terram. iudicabit orbem terrarum in iuſtitia, & populos in æquitate.

† Pſalmus Dauid.

XCVIII.

DOmin' regnauit, iraſcãtur populi, qui ſedes ſuper Cherubim, moueatur terra. † Dñs in Sion magnus, & excelſus eſt ſuper omnes populos.

αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
3 ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ ἰακὼβ,
καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ ἰσ-
ραήλ. εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς
γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
4 ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ,
ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.
5 ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν
κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ.
6 ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ
σάλπιγγος κερατίνης. ἀλαλάξατε
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου.
7 σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάν-
τες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
8 ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ
αὐτὸ, τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται
9 ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχε-
ται, ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν. κρι-
νεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

1 Ψαλμὸς τῷ δαυίδ.

ϟη΄.

ΚΥριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέ-
σθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.
2 κύριος ἐν σιὼν μέγας, καὶ ὑψη-
λός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

ἐξο-

ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι.

καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ. σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας.

ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

μωυσῆς καὶ ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν·

ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν, ὁ θεὸς σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ εἰς ἐξομολόγησιν. ϟθ'.

Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ. δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν

3 † Confiteantur nomi-
ni tuo magno, quoniã
terribile & sanctũ est:
† Et honor regis iudi-
4 cium diligit. Tu para-
sti directiones, iudi-
cium & iustitiam in
Iacob tu fecisti.
† Exaltate Dominum
5 Deum nostrum, & ad-
orate scabellum pedũ
eius, quoniam sanctus
est. † Moyses & Aaron
6 in Sacerdotibus eius, &
Samuel inter eos qui
inuocant nomen eius.
Inuocabant Dominũ,
& ipse exaudiebat eos.
7 † In columna nubis
loquebatur ad eos: quo-
niam custodiebant te-
stimonia eius, & præ-
8 cepta eius quæ dedit
illis. † Dñe Deus noster
tu exaudiebas eos, Deus
tu propitius fuisti eis,
& vlciscens in omnes
9 adinuentiones eorum.
† Exaltate Dñm Deum
nostrum, & adorate in
mõte sancto eius, quo-
niam sanctus Dominus
1 Deus noster.
† Psalmus Dauid in
confessione. xcix.
Iubilate Deo omnis
2 terra: † Seruite Dño in

lætitia: introite in con-
spectu eius in exulta-
tione. † Scitote quo-
niam Dominus ipse est
Deus noster. ipse fecit
nos, & non nos. nos
autem populus eius, &
oues pascuæ eius. † In-
troite ad portas eius in
confessione, ad atria e-
ius in hymnis. confi-
temini illi, laudate no-
men eius: † Quoniam
suauis Dominus, in æ-
ternum misericordia
eius: & vsque in gene-
rationem & generatio-
nem veritas eius.

† Psalmus Dauid.

C.

MIsericordiam &
iudiciū cantabo
tibi, Dñe, psallam † &
intelligā in via imma-
culata, quando venies
ad me. Perambulabam
in innocentia cordis
mei in medio domus
meæ. † Non propone-
bam ante oculos meos
rem iniustam, facien-
tes præuaricationes o-
diui. Nō adhæsit mihi
† cor prauum, declinā-
tem à me malignum
non cognoscebam.
† Detrahentem secretò

εὐφροσύνῃ. εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ
ἐν ἀγαλλιάσει·
3 γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ
θεὸς ἡμῶν. αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς. καὶ
οὐχ ἡμεῖς. ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρό-
βατα νομῆς αὐτοῦ.
4 εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν
ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ
ἐν ὕμνοις. ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰ-
νεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
5 ὅτι χρηστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ
γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

1 Ψαλμὸς τῷ δαυίδ.

ρ'.

ΕΛεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύ-
ριε, ψαλῶ·
2 καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, πό-
τε ἥξεις πρός με. διεπορευόμην ἐν
ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ
οἴκου μου·
3 οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν
μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦν-
τας παραβάσεις ἐμίσησα. οὐκ ἐκολ-
λήθη μοι
4 καρδία σκαμβὴ, ἐκκλίνοντος
ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.
5 τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν
πλησίον

πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.
ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ
καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.
οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς 6
τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ'
ἐμοῦ. πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ,
οὗτός μοι ἐλειτούργει.
οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου 7
ποιῶν ὑπερηφανίαν. λαλῶν ἄδικα
οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλ-
μῶν μου.
εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάν- 8
τας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξο-
λοθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάν-
τας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

proximis suis, hunc
persequebar. superbo
oculo, & insatiabili
corde, cum hoc non e-
debam. † Oculi mei ad
fideles terræ, vt sedeant
ipsi mecum. Ambulãs
in via immaculata, hic
mihi ministrabat.
† Non habitabat in
medio domꝰ meæ qui
facit superbiam. qui lo-
quitur iniqua, non di-
rexit in conspectu ocu-
lorum meorum. † In
matutino interficiebã
omnes peccatores ter-
ræ, vt disperderem de
ciuitate Dñi omnes o-
perantes iniquitatem.

Προσευχὴ τοῦ πτωχοῦ, ὅταν ἀκη- 1
διάσῃ, καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ
τὴν δέησιν αὐτοῦ. ρα.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς 2
μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς
σὲ ἐλθέτω.
μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου 3
ἀπ' ἐμοῦ. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι,
κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπά-
κουσόν μου.
ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέ- 4
ραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον
συνεφρύγησαν.

† Oratio pauperi, cùm
anxius fuerit, & co-
ram Dño effuderit
precem suam. c i.

Domine exaudi o-
rationem meam;
& clamor meus ad te
veniat. † Non auertas fa
ciem tuã à me. in qua-
cunque die tribulor,
inclina ad me aurem
tuam; in quacunque
die inuocauero te, ve-
lociter exaudi me.
† Quia defecerũt sicut
fumus dies mei, & ossa
mea sicut cremium a-
ruerunt.

† Percussus sum vt
fœnũ,& aruit cor meũ,
quia oblitus sũ come-
dere panem meum.
† A voce gemitus mei
adhæsit os meum car-
ni meæ. † Similis factus
sum pelicano solitu-
dinis; factus sum sicut
nycticorax in domici-
lio. † Vigilaui & factus
sum sicut passer solita-
rius in tecto. † Tota die
exprobrabãt mihi ini-
mici mei,& qui lauda-
bant me aduersum me
iurabant. † Quia cine-
rem tanquam panem
mãducabam, & pocu-
lum meum cum fletu
miscebam: † A facie iræ
tuæ & indignationis
tuæ, quia eleuans alli-
sisti me. † Dies mei
sicut vmbra declinaue-
runt,& ego sicut fœnũ
arui. † Tu autem Dñe
in æternum permanes,
& memoriale tuum in
generationem & gene-
rationem. † Tu exurgẽs
misereberis Sion, quia
tempus miserendi eius,
quia venit tempus.
† Quoniam placuerũt
seruis tuis lapides eius,
& terræ eius misere-
buntur.

5 ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξη-
ράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην
τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
6 ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολ-
λήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.
7 ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ,
ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκο-
πέδῳ.
8 ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρου-
θίον μονάζον ἐπὶ δώματος.
9 ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ
ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με
κατ᾽ ἐμοῦ ὤμνυον.
10 ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ
τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων·
11 ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ
τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρρα-
ξάς με.
12 αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθη-
σαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.
13 σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις,
καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν.
14 σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν σιών,
ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι
ἥκει καιρός.
15 ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς
λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς
οἰκτειρήσουσι.

καὶ φοβη-

καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα 16
κυρίου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς τὴν δόξαν σου.
ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν σιὼν, 17
καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν 18
τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν
δέησιν αὐτῶν.
γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, 19
καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον.
ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐ- 20
τοῦ, κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν
ἐπέβλεψε·
τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπε- 21
δημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθα-
νατωμένων·
τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν σιὼν τὸ ὄνομα 22
κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν ἱε-
ρουσαλήμ.
ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ- 23
τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν
τῷ κυρίῳ.
ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος 24
αὐτοῦ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου
ἀνάγγειλόν μοι. μὴ ἀναγάγῃς 25
με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ
γενεῶν τὰ ἔτη σου.
κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν 26
ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου
εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

† Et timebunt gentes
nomen Dñi, & omnes
reges terræ gloriā tuā.
† Quia ædificabit Do-
minus Sion, & videbi-
tur in gloria sua.
† Respexit in oratio-
nem humiliū, & non
spreuit precem eorum.
† Scribatur hæc in
generatione altera, &
populus qui creatur lau
dabit Dominum.
† Quia prospexit de
excelso sancto suo, Do-
minus de cælo in ter-
tam aspexit:
† Vt audiret gemitum
compeditorum, vt sol-
ueret filios interem-
ptorum: † Vt annun-
cient in Sion nomen
Domini, & laudem e-
ius in Hierusalem.
† In conueniendo
populos in vnum, &
reges vt seruiant Do-
mino. † Respondit
ei in via virtutis suæ,
paucitatem dierū meo-
rum † nuncia mihi.
Ne reuoces me in di-
midio dierum meorū,
in gñatione gñationū
anni tui. † Initio tu
Domine terram fun-
dasti, & opera manuū
tuarum sunt cæli.

† Ipsi peribunt, tu autem permanes. & oẽs sicut vestimentum veterascent: & sicut opertoriũ vertes eos, & mutabuntur. † Tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. † Filij seruorum tuorũ habitabunt, & semen eorũ in seculum dirigetur.

† Psalmus Dauid.

C I I.

Benedic anima mea Domino, & omnia quæ intra me sunt, nomini sancto eius. † Benedic anima mea Domino, & noli obliuisci omnes retributiones eius. † Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis, qui sanat oẽs infirmitates tuas. † Qui redimit de interitu vitam tuam, qui coronat te in misericordia & miserationibus. † Qui replet in bonis desideriũ tuum, renouabitur vt aquilæ iuuentus tua. † Faciens misericordias Dñs & iudicium omnibus iniuriã patientibus. † Notas fecit vias suas Moy-

27 αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις. καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται.

28 σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

29 οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ρβʹ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

2 εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

3 τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

4 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

5 τὸν ἐμπιμπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

6 ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

7 ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ,

τῆ, τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.	ſi, filiis Iſrael volunrates ſuas. † Miſeratot
8 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.	& miſeiicors Dominus,lõganimis & multum miſericors. † Non
9 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·	in finem iraſcetur, neque in æternũ comminabitur: † Non ſecũdũ
10 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.	iniquitares noſt as fecit nobis, neq; ſecũdũ peccata noſtra retribuit nobis.
11 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.	† Quoniam ſecundùm altitudinem cæli à terra corroborauit Dñs miſericordiam ſuam ſuper timẽtes ſe.
12 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.	† Quantũ diſtat Ortus ab Occidẽte, longè fecit à nobis iniquitates noſtras.
13 καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱοὺς, ὠκτείρησε κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.	† Sicut miſeretur pater filio: ũ, miſertus eſt Dñs timentibus ſe.
14 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.	† Quoniam ipſe cognouit figmẽtum noſtrum, recordatus eſt quoniam puluis ſum⁹.
15 ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.	† Homo ſicut fœnum, dies eius tanquam flos agri ſic efflorebit.
16 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει. καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.	† Quoniã ſpiritus pertrãſiuit in illo, & non ſubſiſtet, & nõ cognoſcet amplius locũ ſuũ.
17 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν	† Miſericordia autem Dñi ab æterno & vſq; in ęternũ ſuper timentes eum. & iuſtitia illius in filios filiorum,

† his qui seruant testa-
mentum eius, & me-
mores sunt mādatorū
ipsius ad faciēdum ea.
† Dñs in cælo parauit
sedem suā, & regnum
ipsius omnibus domi-
natur. † Benedicite Dño
omnes angeli eius, po-
tentes virtute facientes
verbum illius, ad au-
diendā vocem sermo-
num eius. † Benedicite
Dño omnes virtutes e-
ius, ministri eius qui fa
citis voluntatem eius.
† Benedicite Domino
omnia opera eius, in
omni loco dominatio-
nis eius benedic anima
mea Domino.

18 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
19 κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
20 εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
21 εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
22 εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

† Psalmus Dauid pro
mundi commenda-
tione. C I I I.

BEnedic anima mea
Dño, Dñe Deus
meus magnificatus es
vehemēter. confessio-
nē & decorē induisti:
† Amictus lumine sicut
vestimento, extendens
cælum sicut pellem.
† Qui tegit in aquis
superiora eius, qui po-
nit nubes ascensum
suum. Qui ambulat su
per pennas ventorum:

1 Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως.

ργ΄.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω.
2 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν.
3 ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

ὁ ποιῶν

ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύ- 4
ματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυ-
ρὸς φλόγα.
ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀ- 5
σφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβό- 6
λαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται
ὕδατα.
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, 7
ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαί- 8
νουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμε-
λίωσας αὐτά.
ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ 9
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φά- 10
ραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διε-
λεύσονται ὕδατα.
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀ- 11
γροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς
δίψαν αὐτῶν.
ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ 12
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.
ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, 13
ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθή-
σεται ἡ γῆ.
ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτή- 14
νεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀν-
θρώπων,

† Qui facit angelos
ſuos ſpiritus, & mini-
ſtros ſuos ignis flam-
mam. † Qui fundat
terram ſuper ſtabilita-
tem ſuam, non incli-
nabitur in ſeculum ſe-
culi. † Abyſſus ſicut ve-
ſtimentū amictus eius,
ſuper montes ſtabunt
aquæ. † Ab increpatio-
ne tua fugient, à voce
tonitrui tui formida-
bunt. † Aſcendūt mon-
tes, & deſcendunt cāpi
in locum quē fundaſti
eis. † Terminum po-
ſuiſti quem non tranſ-
gredientur, neque con-
uertentur operire terrā.
† Qui emittis fontes
in conuallibus, inter
medium mōtium per-
tranſibunt aquæ.
† Potabunt omnes be-
ſtiæ agri, expectabunt
onagri in ſiti ſua.
† Super ea volucres
cæli habitabūt, de me-
dio petrarum dabunt
vocem. † Rigans mon-
tes de ſuperioribꝰ ſuis,
de fructu operum tuo-
rum ſatiabitur terra.
† Producens fœnum
iumentis, & herbam
ſeruituti hominum:

vt educas panem de terra: † Et vinum lætificat cor hominis: vt exhilaret faciẽ in oleo, & panis cor hominis confirmat.

† Saturabuntur ligna campi, cedri Libani quas plantasti.

† Illic passeres nidificabunt, erodij domus dux est eorum.

† Montes excelsi ceruis, petra refugium erinaceis. † Fecit Lunam in tempora, Sol cognouit occasum suũ.

† Posuisti tenebras, & facta est nox; in ipsa pertransibunt omnes bestiæ syluæ.

† Catuli leonum rugientes vt rapiant, & quærant à Deo escam sibi. † Ortus est Sol & congregati sunt, & in cubilibus suis collocabuntur.

† Exibit homo ad opus suum, & ad operationem suam vsque ad vesperum.

† Quàm magnificata sunt opera tua Domine! omnia in sapientia fecisti. impleta est terra creatione tua.

† Hoc mare magnũ &

θρώπων. τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.
15 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀν-
θρώπου· τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν
ἐλαίῳ. καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώ-
που στηρίζει.
16 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πε-
δίου, αἱ κέδροι τοῦ λιβάνου ἃς ἐ-
φύτευσας.
17 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι· τοῦ
ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
18 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέ-
τρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
19 ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς, ὁ ἥ-
λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
20 ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν
αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θη-
ρία τοῦ δρυμοῦ.
21 σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπά-
σαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ θεῷ βρῶ-
σιν αὐτοῖς.
22 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθη-
σαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κα-
τακοιτασθήσονται.
23 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ
ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
24 ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύ-
ριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. ἐ-
πληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου·
25 αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύ-

εὐρύχωρος. ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ
ἔστιν ἀριθμὸς, ζῷα μικρὰ μετὰ
μεγάλων.
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δρά- 26
κων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν
αὐτῷ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦ- 27
ναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον·
δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. 28
ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμ-
παντα πλησθήσονται χρηστότητος·
ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσω- 29
πον, ταραχθήσονται. ἀντανελεῖς τὸ
πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν
χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ 30
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.
ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶ- 31
νας, εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ.
ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν 32
αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν
ὀρέων καὶ καπνίζονται.
ᾄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψα- 33
λῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, 34
ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
κυρίῳ.
ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς 35
γῆς

ſpatioſum: illic reptilia quorum non eſt numerus, animalia puſilla cum magnis.
† Illic naues pertranſeunt, draco iſte quem formaſti ad illudendū ei. † Omnia ad te expectant, vt des eſcam illis in tempore. † Dāte te illis, colligent. aperiente te manum, omnia implebuntur bonitate. † Auertēte autem te faciem, turbabūtur. auferes ſpiritum eorū & deficient, & in puluerem ſuum reuertentur. † Emittes ſpiritum tuum, & creabuntur, & renouabis faciem terræ. † Sit gloria Domini in ſeculum, lætabitur Dominus in operibus ſuis.
† Qui reſpicit in terram, & facit eam tremere; qui tangit montes, & fumigant.
† Cantabo Domino in vita mea, pſallam Deo meo quàm diu ſum.
† Iucundum ſit ei eloquium meum, ego verò delectabor in Domino. † Deficiant peccatores à terra

& iniqui, ita vt non sint ipsi. benedic anima mea Domino.

Alleluia.

CIIII.

Confitemini Dño, & inuocate nomen eius. annunciate inter gentes opera eius:

† Cantate ei & psallite ei. narrate omnia mirabilia eius:

† Laudamini in nomine sancto eius. lætetur cor quærentium Dominum:

† Quærite Dominum & confirmamini. quęrite faciem eius semper.

† Mementote mirabilium eius quæ fecit: prodigia eius & iudicia oris eius. † Semen Abraham serui eius, filij Iacob electi eius.

† Ipse Dominus Deus noster, in vniuersa terra iudicia eius.

† Memor fuit in seculum testamenti sui, verbi quod mandauit in mille generationes:

† Quod disposuit Abraham, & iuramenti sui Isaac. † Et statuit illud Iacob in

γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. ἀλληλούϊα.

ρδ'.

1 Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ·

2 ᾄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ. διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ·

3 ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον,

4 ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε. ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός·

5 μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

6 σπέρμα ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

7 αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

8 ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς:

9 ἣν διέθετο τῷ ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ.

10 καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ ἰακὼβ εἰς

πρόσταγμα

προστάγμα, καὶ τῷ ἰσραὴλ εἰς δια-
θήκην αἰώνιον.
λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν χα- 11
ναὰν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν·
ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βρα- 12
χεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν
αὐτῇ.
καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ 13
ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.
οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι 14
αὐτοὺς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν
βασιλεῖς.
μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν 15
τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.
καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, 16
πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.
ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄν- 17
θρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη ἰωσήφ.
ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πό- 18
δας αὐτοῦ, σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ.
μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, 19
τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐ- 20
τόν, ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.
κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου 21
αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτή-
σεως αὐτοῦ.
τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας 22
αὐτοῦ

præceptum, & Israel in
testamētum æternum:
† Dicens, Tibi dabo
terram Chanaan, funi-
culū hęreditatis vestrę.
† Cùm essent ipsi nu-
mero modici, paucis-
simi & incolæ in ea.
† Et pertransierunt de
gente in gentem, & de
regno ad populum al-
terum. † Non reliquit
hominem nocere eis,
& corripuit pro eis re-
ges. † Nolite tangere
christos meos, & in
prophetis meis nolite
malignari. † Et vocauit
famem super terram,
omne firmamentū pa-
nis contriuit. † Misit
ante eos virum, in ser-
uum venundatus est
Ioseph. † Humiliaue-
rūt in compedibus pe-
des eius, ferrum per-
transiit anima eius.
† Donec veniret verbū
eius, eloquium Domini
inflammauit eum.
† Misit rex & soluit eū,
princeps populi & di-
misit eum. † Constituit
eum dominum domus
suæ, & principē om-
nis possessionis suæ.
† Vt erudiret principes

eius ſicut ſemetipſum,
& ſenes eius prudentiá
doceret. † Et intrauit Iſ-
rael in Ægyptum, & Ia-
cob accola fuit in terra
Cham. † Et auxit popu
lum ſuū vehementer,
& firmauit eum ſuper
inimicos eius. † Cōuer-
tit cor eius vt odirent
populum eius, vt dolū
facerent in ſeruos eius.
† Miſit Moyſen ſeruū
ſuum, Aaron quem e-
legit ſibi. † Poſuit in oīs
verba ſignorum ſuo-
rum, & prodigiorum
ſuorū in terra Cham.
† Miſit tenebras &
obſcurauit; quia exa-
cerbauerunt ſermones
ſuos. † Conuertit a-
quas eorum in ſangui-
nem; & occidit piſces
eorum. † Edidit ter-
ra eorum ranas in pe-
netralibus regum ipſo-
rum. † Dixit, & ve-
nit cynomyia, & cini-
phes in omnibus fini-
bus eorum. † Poſuit
pluuias eorum grandi-
nem, ignem comburē-
tem in terra ipſorum.
† Et percuſſit vineas
eorū, & ficulneas eo-
rum, & cōtriuit omne
lignum finiū eorum.

αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν, καὶ τοὺς πρεσβυ-
τέρους αὐτοῦ σοφίσαι.
23 καὶ εἰσῆλθεν ἰσραὴλ εἰς αἴγυπτον,
καὶ ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ χάμ.
24 καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα,
καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ.
25 μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ,
τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι
ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
26 ἐξαπέστειλε μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐ-
τοῦ, ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ.
27 ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν
σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων αὐ-
τοῦ ἐν γῇ χάμ.
28 ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκό-
τασεν· ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λό-
γους αὐτοῦ.
29 μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς
αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας
αὐτῶν.
30 ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους
ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.
31 εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνί-
πες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.
32 ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλα-
ζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
33 καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν
καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε
πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν.

εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρὶς, καὶ βροῦχος, 34
οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός.
καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν 35
τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν
καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.
καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν 36
τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου
αὐτῶν.
καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ 37
καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς
αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.
εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξό- 38
δῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος
αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτούς.
διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην 39
αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς
τὴν νύκτα.
ᾔτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ 40
ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.
διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕ- 41
δατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις
ποταμοί.
ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου 42
αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον
αὐτοῦ.
καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀ- 43
γαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ
ἐν εὐφροσύνῃ.
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, 44
καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν·

† Dixit, & venit locusta, & bruchus, cuius non erat numerus.
† Et comedit omne fœnum in terra eorũ, & comedit omnẽ fructum terræ eorum.
† Et percussit omne primogenitũ in terra eorum, primitias omnis laboris eorũ. † Et eduxit eos in argento & auro: & non erat in tribubꝰ eorum infirmus.
† Læta est Ægyptus in profectione eorum, quia incubuit timor eorum super eos.
† Expandit nubem in protectionem eis, & ignẽ vt luceret eis per noctem. † Petierunt & venit coturnix, & pane cæli saturauit eos.
† Disrupit petram, & fluxerunt aquæ, abierunt in siccis flumina.
† Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod ad Abrahã puerum suum. † Et eduxit populum suum in exultatione, & electos suos in lætitia.
† Et dedit illis regiones gentium, & labores populorum possederunt,

† Vt custodiant iusti-
ficationes eius, & Le-
gem eius requirant. Al-
leluia.

† Alleluia. c v.

Confitemini Dño
quoniam bonus,
quoniam in seculũ mi-
sericordia eius. † Quis
loquetur potẽtias Dñi,
auditas faciet omnes
laudes eius?

† Beati qui custo-
diunt iudicium, & fa-
ciunt iustitiam in om-
ni tempore. † Memen-
to nostri Domine in
beneplacito populi tui,
visita nos in salutari
tuo † Ad videndum in
bonitate electorũ tuo-
rum, ad lætandum in
lætitia gentis tuæ, vt
lauderis cum hæredi-
tate tua. † Peccauimus
cum patribus nostris,
iniuste egimus, iniqui-
tatem fecimus. † Patres
nostri in Ægypto non
intellexerunt mirabilia
tua, non fuerunt me-
mores multitudinis
misericordiæ tuæ. & ir-
ritauerunt ascendentes
in rubro mari. † Et sal-
uauit eos propter no-

45 ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώ-
ματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκ-
ζητήσωσιν. ἀλληλούια.

1 Ἀλληλούια. ρε.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρη-
στός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

2 τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ
κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς
αἰνέσεις αὐτοῦ;

3 μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρί-
σιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν
παντὶ καιρῷ.

4 μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐδο-
κίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

5 τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκ-
λεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ
εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαι-
νεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

6 ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν,
ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

7 οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν αἰγύπτῳ οὐ
συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, οὐκ ἐ-
μνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου.
καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν
τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

8 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματος

μᾶτος αὐτοῦ τοῦ γνωρίσαι τὴν δυνα-
στείαν αὐτοῦ·
Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, 9
καὶ ἐξηράνθη. καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν
ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ·
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μι- 10
σοῦντος. καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν.
ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας 11
αὐτούς· εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.
καὶ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ 12
ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.
ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων 13
αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν
αὐτοῦ.
καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ 14
ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν
ἀνύδρῳ.
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐ- 15
τῶν, ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς
ψυχὰς αὐτῶν.
καὶ παρώργισαν τὸν μωϋσῆν ἐν 16
τῇ παρεμβολῇ, τὸν ἀαρὼν τὸν ἅγιον
κυρίου.
ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε δα- 17
θὰν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συνα-
γωγὴν ἀβειρών.
καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συνα- 18
γωγῇ αὐτῶν, φλὸξ κατέφλεξεν ἁ-
μαρτωλούς.

men suum: vt notam faceret potentiā suam. † Et increpuit rubrum mare, & exiccatum est. & deduxit eos in abysso sicut in deserto: † Et saluauit eos de manu odientis. & redemit eos de manu inimicorum: † Operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remāsit. † Et crediderunt verbo eius, & cantauerunt laudem eius. † Citò fecerunt, obliti sunt operum eius, non sustinuerunt cōsilium eius. † Et concupierunt concupiscētiam in deserto, & tentauerunt Deum in inaquoso. † Et dedit eis petitionem ipsorum, misit saturitatem in animas eorum. † Et irritauerunt Moysen in castris, Aaron sanctum Domini. † Aperta est terra & deglutiuit Dathan, & operuit super congregationem Abiron. † Et exarsit ignis in synagoga eorum, flamma combussit peccatores.

†Et fecerunt vitulum
in Oreb,& adorauerũt
sculptile. † Et mutaue-
runt gloriam suam in
similitudinem vituli
comedentis fœnum.
† Et obliti sunt Deum
qui saluat eos, qui fecit
magnalia in Ægypto,
† Mirabilia in terra
Cham , terribilia in
mari rubro. † Et dixit
vt disperderet eos, ſi nõ
Moyses electus eius
stetisset in cõfractione
in conspectu eius, vt a-
uerteret iram eius , ne
disperderet eos. † Et pro
nihilo habuerunt ter-
ram desiderabilem, nõ
crediderũt verbo eius.
† Et murmurauerunt
in tabernaculis suis, nõ
exaudierunt vocẽ Do-
mini. † Et eleuauit ma-
num suam super eos,
vt prosterneret eos in
deserto, † & vt deiice-
ret semen eorũ in na-
tionibus,& dispergeret
eos in regionibus.
† Et initiati sunt Beel-
phegor , & comederũt
sacrificia mortuorum.
† Et irritauerunt eum
in adinuentionibus suis,
& multiplicata est in
eis ruina,

19. καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν χωρήβ, καὶ
προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.
20 καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν
ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον.
21 καὶ ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώ-
ζοντος αὐτοὺς, τοῦ ποιήσαντος με-
γάλα ἐν αἰγύπτῳ,
22 θαυμάσια ἐν γῇ χάμ, φοβερὰ
ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς:
23 καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς,
εἰ μὴ μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη
ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀπο-
στρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολο-
θρεῦσαι αὐτούς.
24 καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν,
οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.
25. καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώ-
μασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς
φωνῆς κυρίου.
26 καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ'
αὐτοὺς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ
ἐρήμῳ·
27 καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα
αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορ-
πίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.
28 καὶ ἐτελέσθησαν τῷ βεελφεγὼρ,
καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.
29 καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπι-
τηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν
αὐτοῖς ἡ πτῶσις.

καὶ

καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ 30
ἐκόπασεν ἡ θραῦσις,
καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, 31
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.
καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδα- 32
τος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωυ-
σῆς δι' αὐτούς·
ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα 33
αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν
αὐτοῦ.
οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε 34
κύριος αὐτοῖς.
καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ 35
ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.
καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς 36
αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάν-
δαλον.
καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς 37
θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.
καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον, αἷμα 38
υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν
τοῖς γλυπτοῖς χαναάν, καὶ ἐφονοκτο-
νήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι.
καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, 39
καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύ-
μασιν αὐτῶν.
καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ 40
τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κλη-
ρονομίαν αὐτοῦ.

† Et ſtetit Phinees, & placauit, & ceſſauit quaſſatio: † Et reputatū eſt ei ad iuſtitiā, in generationem & gñationē vſq; in ſempiternū. † Et irritauerunt eum ad aquam cōtradictionis, & vexat⁹ eſt Moyſes propter eos. † Quia exacerbauerunt ſpiritū eius, & diſtinxit in labiis ſuis. † Non diſperdiderunt gētes quas dixit Dn̄s illis: † Et commixti ſunt inter gētes, & didicerūt opera eorum. † Et ſeruierunt ſculptilibus eorum, & factum eſt illis in ſcandalum. † Et immolauerunt filios ſuos & filias ſuas dæmoniis. † Et effuderunt ſanguinē innocentem, ſanguinem filiorum ſuorū & filiarum, quos ſacrificauerunt ſculptilibus Chanaan. Et infecta eſt terra in ſanguinibus, † & cōtaminata eſt in operibus eorum. & fornicati ſunt in adinuētionibus ſuis. † Et iratus eſt furore Dominus in populum ſuum, & abominatus eſt hæreditatem ſuam.

† Et tradidit eos in manus inimicorum, & dominati sunt eorum qui oderunt eos.

† Et tribulauerunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum.

† Sæpe liberauit eos; ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo. & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

† Et vidit Dominus cùm tribularentur ipsi, cùm ipse exaudiret orationem eorum.

† Et memor fuit testamenti sui, & pœnituit eum secundùm multitudinem misericordiæ suæ. † Et dedit eos in misericordias in conspectu omnium qui ceperant eos. † Saluos fac nos Domine Deus noster, & congrega nos de nationibus: vt confiteamur nomini tuo sancto, vt gloriemur in laude tua.

† Benedictus Dominus Deus Israel à seculo & vsque in seculum. & dicet omnis populus: Fiat, Fiat. Alleluia.

41 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ
μισοῦντες αὐτούς.

42 καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ
αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς
χεῖρας αὐτῶν.

43 πλεονάκις ἐῤῥύσατο αὐτοὺς, αὐ-
τοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ
βουλῇ αὐτῶν. καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν
ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

44 καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι
αὐτοὺς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς
δεήσεως αὐτῶν.

45 καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ,
καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος
τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

46 καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς
ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευ-
σάντων αὐτούς.

47 Σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν,
καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν·
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου
τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰ-
νέσει σου.

43 εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·
καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο γένοιτο.
ἀλληλούια.

Ἐξομο-

ρϛ'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρη-
στός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.
εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ
κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς
ἐχθροῦ, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν
συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ ἀνατολῶν,
καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης,
ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν
ἀνύδρῳ. ὁδὸν πόλεως κατοικητη-
ρίου οὐχ εὗρον πεινῶντες καὶ
διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς
ἐξέλιπεν.
καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν
τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγ-
κῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.
καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐ-
θεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν
κατοικητηρίου.
ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ
τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν, καὶ
ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.
καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θα-
νάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ
σιδήρῳ.
ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ
θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώ-
ξυνον.

CVI.

1 Confitemini Dño:
quoniam bonus,
quoniam in sæculum
misericordia eius. † Di-
2 cant qui redempti sunt
à Dño, quos redemit
de manu inimici; † &
3 de regionibus cõgrega-
uit eos: ab Oriente, &
Occidẽte, & Aquilone,
& mari, † errauerũt in
4 solitudine in inaquoso.
Viã ciuitatis habitaculi
5 non inuenerũt esuriẽ-
tes & sitientes: anima
eorum in ipsis defecit.
† Et clamauerunt ad
6 Dñm cùm tribularen-
tur ipsi, & de necessita-
tibus eorũ eripuit eos.
7 † Et deduxit eos in
viam rectam, vt irent
in ciuitatem habitatio-
nis. † Confiteantur Do-
8 mino misericordiæ e-
ius, & mirabilia eius
filiis hominum.
† Quia satiauit animã
9 inanem, & animam e-
surientem satiauit bo-
10 nis. † Sedentes in tene-
bris & vmbra mortis,
vinctos in mendicitate
& ferro. † Quia exa-
11 cerbauerunt eloquia
Dei, & consilium Al-
tissimi irritauerunt.

† Et humiliatum est in
laboribus cor eorum;
infirmati sunt, & non
fuit qui adiuuaret. † Et
clamauerunt ad Dñm
cùm tribularētur ipsi,
& de necessitatibus eo-
rum liberauit eos. † Et
eduxit eos de tenebris
& vmbra mortis, &
vincula eorũ disrupit.
† Confiteantur Dño
misericordiæ ejus, &
mirabilia eius filiis ho-
minum. † Quia contri-
uit portas æreas, & ve-
ctes ferreos confregit.
† Suscepit eos de via
iniquitatis eorum, pro-
pter enim iniustitias
suas humiliati sunt.
† Omnem escam abo-
minata est anima eo-
rum, & appropinqua-
uerunt vsque ad portas
mortis. † Et clamaue-
runt ad Dñm cùm tri-
bularentur ipsi, & de
necessitatibus eorum li-
berauit eos. † Misit ver-
bum suum, & sanauit
eos, & eripuit eos de
interitionibus eorum.
† Confiteantur Dño
misericordiæ eius, &
mirabilia eius filiis ho-
minum.

12 καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρ-
δία αὐτῶν, ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ
βοηθῶν.
13 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν
τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγ-
κῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.
14 καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους
καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς
αὐτῶν διέρρηξεν·
15 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ
τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
16 ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς,
καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.
17 ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας
αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν
ἐταπεινώθησαν.
18 πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ
αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν
τοῦ θανάτου.
19 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν
τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγ-
κῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.
20 ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰά-
σατο αὐτοὺς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ
τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.
21 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ
τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰ- 22
νέσεως. καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν 23
ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν
ὕδασι πολλοῖς·
αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου καὶ 24
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.
εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, 25
καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.
ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ 26
καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων. ἡ
ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο·
ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς 27
ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν
κατεπόθη.
καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν 28
τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγ-
κῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.
καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη 29
εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα
αὐτῆς.
καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, 30
καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θε-
λήματος αὐτοῦ.
ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ 31
τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλη- 32
σίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυ-

† Et sacrificent ei sacrificium laudis, & annuncient opera eius in exultatione. † Qui descendunt in mare in nauibus, facientes operationem in aquis multis: † Ipsi viderunt opera Dñi, & mirabilia eius in profundo. † Dixit, & stetit spiritus ꝓcellæ, & exaltati sunt fluctus eius. † Ascēdūt vsque ad cælos, & descendūt vsque ad abyssos. anima eorum in malis tabescebat. † turbati sunt, moti sunt sicut ebrius, & omnis sapientia eorū deuorata est. † Et clamauerūt ad Dñm cùm tribularentur ipsi, & de necessitatibus eorū eduxit eos. † Et statuit procellam, & stetit in auram, & siluerunt fluctus eius. † Et læti sunt quia siluerunt, & deduxit eos in portum voluntatis eius. † Confiteantur Domino misericordiæ eius, & mirabilia eius filiis hominum.
† Exaltent eum in ecclesia plebis, & in cathedra senio-

rum laudent eum. †Posuit flumina in desertum, & exitus aquarum in sitim. †Terram fructiferã in salsuginẽ, à malitia inhabitantiũ in ea. † Posuit desertũ in stagna aquarum, & terrã sine aqua in exitꝰ aquarum. †Et collocauit illic esuriẽtes, & cõstituerunt ciuitates habitationis. †Et seminauerũt agros, & plãtauerunt vineas, & fecerũt fructũ natiuitatis. † Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis, & iumẽta eorũ non minuit. † Et pauci facti sunt, & vexati sunt à tribulatione malorũ & doloris. † Effusa est contemptio super prĩcipes eorũ, & errare fecit eos in inuio & non in via. † Et adiuuit pauperem de inopia, & posuit sicut oues familias. † Videbũt recti & lætabũtur, & oĩs iniquitas oppilabit os suum. † Quis sapiens & custodiet hæc, & intelligent misericordias Domini?

† Canticum Psalmi Dauid. CVII.

τέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.
33 ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξό-
δους ὑδάτων εἰς δίψαν.
34 γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην, ἀπὸ
κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.
35 ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων,
καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.
36 καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ
συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.
37 καὶ ἔσπειραν ἀγρούς, καὶ ἐφύτευ-
σαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν
γεννήματος.
38 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπλη-
θύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη
αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.
39 καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν
ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.
40 ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας
αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀ-
βάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.
41 καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτω-
χείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.
42 ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθή-
σονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει
τὸ στόμα αὐτῆς.
43 τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ
συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου;

1 Ὠιδὴ ψαλμοῦ τῷ δαυίδ.
ρζ'.

Ἑτοίμη

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, 2
ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι
καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι 3
ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθή-
σομαι ὄρθρου.
ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύ- 4
ριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.
ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ 5
ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ
ἀλήθειά σου.
ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ 6
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί 7
σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπά-
κουσόν μου.
ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐ- 8
τοῦ, ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ σί-
κιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν
διαμετρήσω.
ἐμός ἐστι γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι μα- 9
νασσῆς, καὶ ἐφραῒμ ἀντίληψις τῆς κε-
φαλῆς μου, ἰούδας βασιλεύς μου.
μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. ἐπὶ 10
τὴν ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπό-
δημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπε-
τάγησαν.
τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιο- 11
χῆς, ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς ἰ-
δουμαίας;

οὐχὶ

Paratū cor meum
Deus, paratum cor
meum, cātabo & psal-
lam in gloria mea.
† Exurge gloria mea,
exurge psalterium &
cithara, exurgam dilu-
culò. † Confitebor tibi
in populis Dñe, psallā
tibi in nationibus.
† Quia magna super
cælos misericordia tua,
& vsque ad nubes ve-
ritas tua. † Exaltare su-
per cælos Deus, & su-
per omnē terram glo-
ria tua. † Vt liberentur
dilecti tui, saluum fac
dextera tua & exaudi
me. † Deus locutus est
in sancto suo, Exulta-
bo & diuidam Sichi-
mam, & conuallem ta-
bernaculorum dime-
tiar. † Meus est Ga-
laad, & meus est Ma-
nasses, & Ephraim sus-
ceptio capitis mei: Iuda
rex meus. † Moab lebes
spei meæ. in Idumæam
extendam calciamen-
tum meum, mihi alie-
nigenæ subditi sunt.
† Quis deducet me
in ciuitatē munitam,
aut quis deducet me
vsque in Idumæam?

† Nonne tu Deus qui
repulisti nos? & non
exibis Deus in virtuti-
bus nostris? † Da nobis
auxilium de tribula-
tione, & vana salus ho
minis. † In Deo facie-
mus virtutem, & ipse
ad nihilũ deducet ini-
micos nostros.

† In finẽ Psalmus Da-
uid. CVIII.

DEus laudẽ meam
ne tacueris:
† Quia os peccatoris
& os dolosi super me
apertũ est. locuti sunt
aduersum me lingua
dolosa: † Et sermonibus
odij circũdederũt me,
& expugnauerunt me
gratis. † Pro eo vt dili-
gerent me, detrahebant
mihi; ego autẽ orabã.
† Et posuerunt aduer-
sum me mala pro bo-
nis, & odium pro di-
lectione mea. † Consti-
tue super eum peccato-
rem, & diabolus stet à
dextris eius. † Cùm iu-
dicatur ipse exeat con-
demnatus, & oratio
eius fiat in peccatum.
† Fiant dies eius pau-
ci, & episcopatum eius
accipiat alter.

12 οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡ-
μᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν;
13 δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ
ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
14 ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ
αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

1 Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
ρή.

Ο θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ
παρασιωπήσῃς·
2 ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δο-
λίου ἐπ᾽ ἐμὲ ἠνοίχθη. ἐλάλησαν
κατ᾽ ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ·
3 καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με,
καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.
4 ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν
με, ἐγὼ δὲ προσευχόμην.
5 καὶ ἔθεντο κατ᾽ ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγα-
πήσεώς μου.
6 κατάστησον ἐπ᾽ αὐτὸν ἁμαρτωλὸν,
καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
7 ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι κα-
ταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ
αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.
8 γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλί-
γαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λά-
βοι ἕτερος.

γενη-

γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, 9
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.
σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ 10
υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβλη-
θήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.
ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα 11
ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασά-
τωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ.
μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπ- 12
τωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς
ὀρφανοῖς αὐτοῦ.
γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξο- 13
λόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων 14
αὐτοῦ ἔναντι κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία
τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη.
γενηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου 15
διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς
τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔ- 16
λεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πέ-
νητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανενυγμένον
τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.
καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἥξει αὐ- 17
τῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν,
καὶ μακρυνθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.
καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμά- 18
τιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ
ἔγκατα

† Fiant filij eius orphani, & vxor eius vidua.
† Nutantes transferantur filij eius, & mēdicent; eiiciantur de habitationibus suis.
† Scrutetur fœnerator omnia quæ sunt ei, & diripiant alieni labores eius. † Non sit illi adiutor, neque sit qui misereatur pupillis eius.
† Fiant nati eius in interitum, in generatione vna deleatur nomen eius. † In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu Domini, & peccatum matris eius non deleatur. † Fiant contra Dominum semper, & dispereat de terra memoria eorum.
† Pro eo quòd non est recordatus facere misericordiam, & persecutus est hominem inopem & mendicum, & compunctum corde mortificare. † Et dilexit maledictionem, & veniet ei; & noluit benedictioné, & elongabitur ab eo. † Et induit maledictionem sicut vestimentum, & intrauit sicut aqua in

interiora eius, & sicut
oleum in ossibus eius.
† Fiat ei sicut vesti-
mentum quo operitur,
& sicut zona qua sem-
per præcingitur. † Hoc
opus eorum qui detra-
hunt mihi à Dño, &
qui loquũtur mala ad-
uersus animam meam.
† Et tu Dñe Dñe fac
mecum, propter nomẽ
tuum, quia suauis mi-
sericordia tua. Libera
me, † quia egenus &
pauper sum ego, & cor
meũ conturbatum est
intra me. † Sicut vmbra
cùm declinat ipsa, ab-
latus sum; excussus sũ
sicut locustæ. † Genua
mea infirmata sunt à
ieiunio, & caro mea im
mutata est propter o-
leum. † Et ego factus
sum opprobrium illis;
viderunt me, mouerũt
capita sua. † Adiuua
me Dñe Deus meus, &
saluũ me fac secũdum
misericordiam tuam.
† Et sciãt quoniã ma-
nus tua hæc, & tu Dñe
fecisti eam. † Maledi-
cẽt illi, & tu benedices.
Qui insurgunt in me,
confundantur; seruus
autem tuus lætabitur.

ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς
ὀστέοις αὐτοῦ.
19 γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ πε-
ριβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διὰ-
παντὸς περιζώννυται.
20 οὗτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων
με παρὰ κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων
πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.
21 καὶ σὺ κύριε κύριε ποίησον μετ'
ἐμοῦ. ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι
χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. ῥῦσαί με,
22 ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ
ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.
23 ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν
ἀντανηρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ
ἀκρίδες.
24 τὰ γόνατά μου ἠθένησαν ἀπὸ
νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι'
ἔλαιον.
25 κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς,
εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς
αὐτῶν.
26 βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου, καὶ
σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.
27 καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕ-
τη, καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν.
28 καταράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλο-
γήσεις. οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυν-
θήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφραν-
θήσεται.

ἐνδυ-

ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλον- 29
τές με ἐντροπήν, καὶ περιβαλέσθω-
σαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν.

ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφό- 30
δρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέ-
σῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν.

ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ 31
σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν
ψυχήν μου.

Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ρθʹ. 1

ΕΙπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου,
κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν πο-
δῶν σου.

ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι 2
κύριος ἐκ σιὼν, καὶ κατακυρίευε
ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου

μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυ- 3
νάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν
ἁγίων σου ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου
ἐγέννησά σε.

ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθή- 4
σεται σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν
τάξιν μελχισεδέκ.

κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλα- 5
σεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει 6
πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς
ἐπὶ γῆς πολλῶν.

ἐκ

† Induantur qui de-
trahunt mihi pudore,
& operiantur sicut di-
ploide confusione sua.
† Confitebor Dño ni-
mis in ore meo, & in
medio multorũ lauda-
bo eum. † Quia astitit
à dextris pauperis, vt
saluam faceret à per-
sequentibus animam
meam.

† Psalmus Dauid.
C I X.

DIxit Dñs Domino
meo: Sede à dex-
tris meis, donec ponã
inimicos tuos scabellũ
pedum tuorum. † Vir-
gam virtutis emittet ti-
bi Dñs ex Sion, & do-
minare in medio ini-
micorũ tuorum. † Tecũ
principium in die vir-
tutis tuæ, in splẽdoribꝰ
sanctorum tuorũ. ex
vtero ante luciferũ ge-
nui te. † Iurauit Dñs,
& nõ pœnitebit eum:
Tu sacerdos in æternũ,
secundùm ordinẽ Mel-
chisedech. † Dñs à de-
xtris tuis confregit in
die iræ suæ reges. † Iu-
dicabit in nationibus,
implebit ruinas, con-
quassabit capita in ter-
ra multorum.

†De torrente in via bi-
bet, propterea exalta-
bit caput.

† Alleluia. c x.

CONfitebor tibi Do-
mine in toto corde
meo, in consilio iusto-
rum & congregatione:
†Magna opera Dñi, ex-
quisita in omnes vo-
luntates eius. † Con-
fessio & magnificentia
opus eius, & iustitia e-
ius manet in seculum
seculi. † Memoriam
fecit mirabilium suo-
rum. Misericors & mi-
serator Dominus,
† Escam dedit timen-
tibus se. memor erit in
seculum testamẽti sui:
† Virtutem operum
suorũ annunciauit po-
pulo suo: vt det illis
hæreditatem gentium.
† Opera manuum e-
ius, veritas & iudicium.
Fidelia omnia manda-
ta eius, † Confirmata
in seculum seculi, facta
in veritate & æquitate.
† Redemptionem mi-
sit populo suo. man-
dauit in æternum te-
stamentum suum; san-
ctum & terribile no-
men eius.

7 ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ
τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

1 Ἀλληλούϊα. ρι΄.

ΕΞομολογήσομαί σοι κύριε ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων
καὶ συναγωγῇ.
2 μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου, ἐξεζη-
τημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.
3 ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια
τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
4 μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων
αὐτοῦ. ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ
κύριος·
5 τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν. μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
διαθήκης αὐτοῦ·
6 ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ, ἀνήγγειλε τῷ
λαῷ αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρο-
νομίαν ἐθνῶν·
7 ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρί-
σις. πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
8 ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ
καὶ εὐθύτητι.
9 λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ.
ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην
αὐτοῦ; ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.

ἀρχὴ

ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου· σύν- 10
εσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν
αὐτήν. ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος.

Ἀλληλούϊα. ρια.

MΑκάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμε- 1
νος τὸν κύριον, ἐν ταῖς ἐν-
τολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρ- 2
μα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.
δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐ- 3
τοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς 4
εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ
δίκαιος.
χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κι- 5
χρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ
ἐν κρίσει·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται. 6
εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δί-
καιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ 7
φοβηθήσεται. ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ
ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον,
ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβη- 8
θῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, 9
ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα

† Initium sapientiæ ti-
mor Dñi, intellectus au
tem bonus omnibus fa
cientibus eum. Lauda-
tio eius manet in secu-
lum seculi.

† Alleluia. CXI.

BEatus vir qui timet
Dñm, in mandatis
eius volet nimis.
† Potens in terra erit se-
men eius, generatio re-
ctorum benedicetur.
† Gloria & diuitiæ in
domo eius, & iustitia
eius manet in seculum
seculi. † Exortum est
in tenebris lumen re-
ctis, misericors & mise-
rator, & iustus.
† Iocundus vir qui mi-
seretur & commodat,
disponet sermones suos
in iudicio: † Quia in
æternum non commo-
uebitur. In memoria
æterna erit iustus: † ab
auditione mala non ti-
mebit. Paratum cor e-
ius sperare in Domino,
† confirmatum est cor
eius: non timebit, do-
nec despiciat in inimi-
cos suos. † Dispersit, de-
dit pauperibus, iustitia
eius manet in seculum

O τοῦ αἰῶ-

seculi. cornu eius exaltabitur in gloria.
† Peccator videbit & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet. desiderium peccatoris peribit.

Alleluia. C X I I.

LAudate pueri Dñm, laudate nomẽ Dñi.
† Sit nomen Dñi benedictum, ex hoc nunc & vsque in seculum.
† Ab ortu Solis vsque ad occasum, laudabile nomen Dñi. † Excelsus super oẽs gentes Dñs, super cælos gloria eius.
† Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, † & humilia respicit, in cælo & in terra? † Suscitans à terra inopem, & de stercore erigens pauperem: † Vt collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui.
† Qui habitare facit sterilem in domo; matrem super filios lætantem. Alleluia.

C X I I I.

IN exitu Israel de Ægypto, domus Iacob de populo barbaro:
† Facta est Iudæa sanctificatio eius.

τοῦ αἰῶνος. τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθή-
σεται ἐν δόξῃ.
10 ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθή-
σεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τα-
κήσεται. ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπο-
λεῖται.

Ἀλληλούϊα. ριβ'.

1 ΑΙνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε
τὸ ὄνομα κυρίου.
2 εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
3 ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσ-
μῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου.
4 ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύ-
ριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.
5 τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν
ὑψηλοῖς κατοικῶν,
6 καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ
οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ;
7 ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ
ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα·
8 τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων,
μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.
9 ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μη-
τέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην·
Ἀλληλούϊα.

ριγ'.

1 ΕΝ ἐξόδῳ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου,
οἴκου ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου·
2 ἐγενήθη ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ,
ἰσραὴλ

ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.
ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ ἰορ- 3
δάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ 4
οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.
τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες; 5
καὶ σὺ ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀ-
πίσω; τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτή- 6
σατε ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς
ἀρνία προβάτων;
ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη 7
ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰακώβ·
τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς 8
λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον
εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν, ἀλλ' 1
ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δό-
ξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀλη-
θείᾳ σου.
μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν 2
ὁ θεὸς αὐτῶν;
ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν 3
τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.
τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ 4
χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· 5
ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται.
ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥῖ- 6

Iſrael poteſtas eius.
† Mare vidit & fu-
git, Iordanis conuerſus
eſt retrorſum. † Montes
exultauerunt vt arietes,
& colles ſicut agni o-
uium. † Quid tibi eſt
mare, quòd fugiſti? &
tu Iordanis, quia con-
uerſus es retrorſum?
† Montes quòd exulta-
ſtis ſicut arietes, & col-
les ſicut agni ouium?
† A facie Dñi mota eſt
terra, à facie Dei Iacob:
† Qui cõuertit petram
in ſtagna aquarum, &
rupẽ in fontes aquarũ.

Pſalmus c x v. ſecundùm Hebræos.

NOn nobis Dñe
nõ nobis, ſed no-
mini tuo da gloriam;
ſuper miſericordia tua
& veritate tua: † Ne-
quando dicant gentes:
Vbi eſt Deus eorum?
† Deus autem noſter
in cælo, & in terra: oĩa
quæcũque voluit fecit.
† Simulachra gentium
argẽtum & aurũ, ope-
ra manuum hominũ:
† Os habent, & non lo-
quentur: oculos habẽt,
& non videbunt·
Aures habent, &
non audient: nares

habent, & non odorabunt. † Manus habent, & non palpabunt: pedes habent, & non ambulabunt: non sonabũt in gutture suo. † Similes illis fiant qui faciũt ea, & omnes qui confidunt in eis. † Domus Israel sperauit in Domino, adiutor & protector eorum est.

† Domus Aaron sperauit in Domino, adiutor & protector eorum est. † Qui timent Dominum sperauerũt in Domino, adiutor & protector eorum est.

† Dñs memor existẽs nostri benedixit nobis; benedixit domui Israel, benedixit domui Aaron. † Benedixit timentibus Dominum, pusillis cum magnis.

† Adiiciat Dñs super vos, super vos & super filios vestros. † Benedicti vos à Domino, qui fecit cælum & terram.

† Cælum cæli Domino, terram autem dedit filiis hominum.

† Non mortui laudabunt te Domine, neque omnes qui descendunt in in[f]ernum:

ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται.
7 χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι.
πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν,
οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν·
8 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦν-
τες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες
ἐπ᾽ αὐτοῖς.
9 οἶκος ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύ-
ριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐ-
τῶν ἐστι.
10 οἶκος ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κύ-
ριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐ-
τῶν ἐστιν.
11 οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπι-
σαν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερ-
ασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.
12 κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγη-
σεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον ἰσραήλ,
εὐλόγησε τὸν οἶκον ἀαρών.
13 εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύ-
ριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.
14 προσθείη κύριος ἐφ᾽ ὑμᾶς, ἐφ᾽
ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.
15 εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, τῷ
ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
16 ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ,
τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
θρώπων.
17 οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύ-
ριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες
εἰς ᾅδου·

ἀλλ᾽

ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσο- 18 † Sed nos qui viuimus
μεν τὸν κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ benedicem⁹ Domino,
αἰῶνος. ἀλληλούϊα. ex hoc nunc & vsque
in seculum. Alleluia.

ριδ'.

C X I I I I. *Secundum Hebr.* C X V I.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύ- 1 Dilexi, quoniã exaudiet Dñs vocẽ
ριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. orationis meæ. † Quia
ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ 2 inclinauit aurem suam
ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. mihi, & in dieb⁹ meis
περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, 3 inuocabo. † Circunde-
κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με. θλίψιν derũt me dolores mor-
καὶ ὀδύνην εὗρον· tis, pericula inferni in-
καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσά- 4 uenerunt me. Tribula-
μην, ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. tionẽ & dolorẽ inueni,
ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος, 5 † & nomen Dñi inuo-
καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. caui: ô Dñe, libera a-
nimam meam. † Mise-
φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος, 6 ricors Dñs & iustus, &
ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με. Deus noster miseretur:
ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀ- 7 † Custodiens paruulos
νάπαυσίν σου, ὅτι κύριος εὐηργέ- Dñs: humiliatus sum
τησέ σε. & liberauit me. † Con-
uertere anima mea in
ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ 8 requiem tuã, quia Dñs
θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δα- benefecit tibi. † Quia
κρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλι- eripuit animam meam
σθήματος. de morte, oculos meos
à lachrymis, & pedes
εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν χώ- 9 meos à lapsu. † Placebo
ρᾳ ζώντων. Ἀλληλούϊα. in conspectu Dñi in regione viuẽtiũ. Alleluia.

ριε'.

C X V.

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ 10 Credidi, proptẽr
ἐταπεινώθην σφόδρα. quod locut⁹ sum,
ego autem humiliatus
sum nimis.

† Ego autem dixi in excessu meo: Omnis homo mendax.

† Quid retribuam Domino ꝓ omnibus quæ retribuit mihi?

† Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini inuocabo.

† Vota mea Domino reddam, coram omni populo eius.

† Pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius.

† O Domine ego seruꝰ tuus, ego seruus tuus, & filius ancillę tuæ, dirupisti vincula mea.

† Tibi sacrificabo hostiam laudis, & in noĩe Dñi inuocabo. † Vota mea Dño reddam, in conspectu omnis populi eius. † In atriis domus Dñi, in medio tui Hierusalem. Alleluia.

CXVI. *Sec. Heb.* CXVII. *& sic de seq.*

LAudate Dominum omnes gentes, laudate eũ omnes populi.

† Quoniam confirmata est misericordia eius super nos, & veritas Domini manet in æternum. Alleluia.

11 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου,
πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

12 τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ
πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

13 ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ
τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι.

14 τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ.

15 τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

16 ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου,
διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

17 σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν
ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι.

18 τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

19 ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ
σου ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

ρις'.

1 ΑΙνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ
ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

2 ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλληλούϊα.

Ἐξομο-

ριζ'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀ-
1 γαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ.
2 εἰπάτω δὴ οἶκος ἰσραὴλ, ὅτι ἀ-
γαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
3 εἰπάτω δὴ οἶκος ἀαρὼν, ὅτι ἀ-
γαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.
4 εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβού-
μενοι τὸν κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
5 ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν
κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλα-
τυσμόν.
6 κύριος μοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβη-
θήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
7 κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, κἀγὼ
ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.
8 ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον, ἢ
πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.
9 ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἢ
ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι.
10 πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.
11 κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
12 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κη-
ρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀ-

CXVII.

Confitemini Dño
quoniam bonus,
quoniam in ſeculũ mi-
ſericordia eius. † Dicat
nũc domus iſrael, quo-
niã bonus, quoniam in
ſeculũ miſericordia e-
ius. † Dicat nũc domus
Aaron, quoniã bonus,
quoniã in ſeculũ miſe-
ricordia eius. † Dicant
nunc omnes qui timẽt
Dñm, quoniam bonus,
quoniam in ſeculũ mi-
ſericordia eius. † De tri-
bulatione inuocaui Do
minũ, & exaudiuit me
in latitudine. † Dñs mi-
hi adiutor, & non ti-
mebo quid faciet mihi
homo. † Dñs mihi ad-
iutor, & ego deſpiciam
inimicos meos. † Bonũ
eſt confidere in Dño,
quàm confidere in ho-
mine. † Bonũ eſt ſpera-
re in Dño, quàm ſpera-
re in principibus. † Oẽs
gentes circuierunt me,
& nomine Dñi vl-
tus ſum in eos. † Cir-
cundãtes circũdederũt
me, & noĩe Dñi vltus
ſum in eos. † Circun-
dederunt me ſicut a-
pes fauum, & exarſe-
runt ſicut ignis in ſpi-

nis, & nomine Domini vltus sum in eos.

† Impulsus euersus sum vt caderẽ, & Dominus suscepit me.

† Fortitudo mea & laus mea Dñs, & factus est mihi in salutẽ.

† Vox exultationis & salutis in tabernaculis iustorum. dextera Dñi fecit virtutẽ: † Dextera Dñi exaltauit me. dextera Dñi fecit virtutẽ:

† Non moriar, sed viuã, & narrabo opera Dñi.

† Castigans castigauit me Dñs, & morti non tradidit me. † Aperite mihi portas iustitię: ingressus in eas confitebor Domino. † Hæc porta Domini, iusti intrabunt in eam. † Confitebor tibi quoniã exaudisti me, & factus es mihi in salutem.

† Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli.

† A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris.

† Hæc dies quam fecit Dominus, exultemus & lætemur in ea.

κάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠ-
μυνάμην αὐτούς.
13 ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ
ὁ κύριος ἀντελάβετό μου.
14 ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου κύριος,
καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
15 φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας
ἐν σκηναῖς δικαίων. δεξιὰ κυρίου
ἐποίησε δύναμιν·
16 δεξιὰ κυρίου ὕψωσέ με· δεξιὰ
κυρίου ἐποίησε δύναμιν·
17 οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι,
καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου.
18 παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κύ-
ριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.
19 ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύ-
νης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογή-
σομαι τῷ κυρίῳ.
20 αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου, δίκαιοι
εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
21 ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκου-
σάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
22 λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκο-
δομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κε-
φαλὴν γωνίας.
23 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
24 αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύ-
ριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφραν-
θῶμεν ἐν αὐτῇ.

ὦ κύριε

ὦ κύριε σῶσον δή, ὦ κύριε εὐό- 25
δωσον δή.
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό- 26
ματι κυρίου. εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ
οἴκου κυρίου.
θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. 27
συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζου-
σιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσο- 28
μαί σοι· θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω
σε. ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκου-
σάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀ- 29
γαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. ἀλληλούϊα.

ALEPH. ριή.

Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ 1
πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου.
μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ 2
μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο- 3
μίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύ-
θησαν.
σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ 4
φυλάξασθαι σφόδρα.
ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁ- 5
δοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώμα-
τά σου.

†O Dñe saluũ me fac iam, ô Dñe bene prosperare iam. † Benedictus qui venit in noĩe Dñi: benediximus vobis de domo Domini.
† Deus Dñs & illuxit nobis. cõstituite diẽ solennẽ in condensis, vsque ad cornua altaris.
† Deus meus es tu, & confitebor tibi; Deus meus es tu, & exaltabo te. Confitebor tibi, quoniã exaudisti me, & factus es mihi in salutẽ. † Cõfitemini Dño quoniam bonus, quoniam in sæculũ misericordia eius. Alleluia.

CXVIII. א.

Beati immaculati in via, qui ambulant in Lege Domini.
† Beati qui scrutantur testimonia eius, in toto corde exquirent eum.
† Non enim qui operãtur iniquitatem, in viis eius ambulauerunt.
† Tu mandasti mãdata tua custodiri nimis.
† Vtinam dirigãtur viæ meæ ad custodiendas iustificationes tuas!

† Tunc non cōfundar, cùm perspexero in omnibus mandatis tuis.

† Cōfitebor tibi in directione cordis, in eo quod didici iudicia iustitię tuę. † Iustificationes tuas custodiā, non me derelinquas vsque quaque. ב † IN quo corriget adolescentior viam suam? in custodiendo sermones tuos.

† In toto corde meo exquisiui te, ne repellas me à mandatis tuis.

† In corde meo abscōdi eloquia tua, vt non peccē tibi. † Benedictus es Dn̄e, doce me iustificationes tuas. † In labiis meis pronunciaui omnia iudicia oris tui. † In via testimoniorū tuorū delectatus sum, sicut in omnibus diuitiis.

† In mādatis tuis exercebor, & considerabo vias tuas. † In iustificationibus tuis meditabor, non obliuiscar sermones tuos.

ג † RETRIBVE seruo tuo, viuifica me, & custodiam sermones tuos.

† Reuela oculos meos,

6 τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με
ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντο-
λάς σου.
7 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι
καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
8 τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή
με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
9 BETH. Εν τίνι κατορθώσει
νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυ-
λάξασθαι τοὺς λόγους σου.
10 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά
σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
11 ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λό-
γιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.
12 εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.
13 ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα
πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου·
14 ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρ-
φθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
15 ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω,
καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.
16 ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετή-
σω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
17 GIMEL. Ανταπόδος τῷ
δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς
λόγους σου.
18 ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου,

καὶ

καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ
νόμου σου.
πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ 19
ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπι- 20
θυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ
καιρῷ.
ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπι- 21
κατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου.
περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξ- 22
ουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου
ἐξεζήτησα.
καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ 23
κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δοῦλός
σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη 24
μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ
δικαιώματά σου.
DALETH. Ἐκολλήθη τῷ ἐ- 25
δάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν
λόγον σου.
τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπή- 26
κουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου.
ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν 27
με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμα-
σίοις σου.
ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκη- 28
δίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις
σου.
ὁδὸν

& considerabo mira-
bilia de Lege tua.
† Incola ego sum in
terra, non abscondas à
me mandata tua.
† Concupiuit anima
mea desiderare iudicia
tua in omni tempore.
† Increpasti superbos:
maledicti qui declinãt
à mandatis tuis.
† Aufer à me oppro-
brium & cõtemptum,
quia testimonia tua
exquisiui.
† Et enim sederunt
principes,& aduersum
me loquebãtur; seruus
autẽ tuus exercebatur
in iustificationib9 tuis.
† Et enim testimonia
tua meditatio mea est:
& consilia mea iustifi-
cationes tuæ.
ד † ADHAESIT
pauimẽto anima mea:
viuifica me secundùm
verbum tuum. † Vias
meas enuntiaui, & ex-
audisti me: doce me iu-
stificationes tuas.
† Viam iustificatio-
num tuarum instrue
me, & exercebor in
mirabilibus tuis.
† Dormitauit anima
mea præ tædio, confir-
ma me in verbis tuis.

† Viã iniquitatis amoue à me, & Lege tua miserere mei. † Viam veritatis elegi, iudicia tua non sum oblitus.

† Adhæsi testimoniis tuis, Dñe, noli me confundere. † Viam mandatorũ tuorũ cucurri, cùm dilatasti cor meũ.

ה LEGEM pone mihi Dñe, viam iustificationum tuarum, & exquiram eam semper.

† Da mihi intellectũ, & scrutabor Legẽ tuã, & custodiam illam in toto corde meo. † Deduc me in semitã mãdatorum tuorũ, quia ipsam volui. † Inclina cor meũ in testimonia tua, & non in auaritiã. † Auerte oculos meos ne videant vanitatem, in via tua viuifica me. † Statue seruo tuo eloquiũ tuum in timore tuo. † Amputa opprobriũ meũ quod suspicatus sum, quia iudicia tua iocunda. † Ecce concupiui mandata tua, in æquitate tua viuifica me. ו † ET veniat super me misericordia tua Dñe, salutare tuum secũdùm eloquiũ tuum.

29 ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.
30 ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, τὰ
κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
31 ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου
κύριε, μή με καταισχύνῃς.
32 ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν
ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.
33 Η Ε. Νομοθέτησόν με κύριε
τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκ-
ζητήσω αὐτὴν διαπαντός.
34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν
νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου.
35 ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντο-
λῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
36 κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ
μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
37 ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ
μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου
ζῆσόν με.
38 στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου
εἰς τὸν φόβον σου.
39 περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώ-
πτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
40 ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου,
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.
41 V A V. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ
ἔλεός σου κύριε, τὸ σωτήριόν σου
κατὰ τὸν λόγον σου.

καὶ

καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδί- 42
ζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς
λόγοις σου.
καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός 43
μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι
ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ- 44
παντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος.
καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι 45
τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις 46
σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠ-
σχυνόμην.
καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, 47
ἃς ἠγάπησα σφόδρα.
καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς 48
ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδο-
λέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

ΖΑΙΝ. Μνήσθητι τῶν λόγων σου 49
τῷ δούλῳ σου ὧν ἐπήλπισάς με.
αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ τα- 50
πεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζη-
σέ με.
ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως 51
σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ
ἐξέκλινα.
ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' 52
αἰῶνος κύριε, καὶ παρεκλήθην.
ἀθυ-

† Et respondebo exprobrantibus mihi verbũ, quia speraui in sermonibus tuis. † Et ne auferas de ore meo verbũ veritatis vsquequaque, quia in iudiciis tuis supersperaui. † Et custodiam Legẽ tuam semper in seculum & in seculum seculi.
† Et ambulabam in latitudine, quia mandata tua exquisiui. † Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regũ, & non confundebar.
† Et meditabar in mãdatis tuis, quæ dilexi nimis. † Et leuaui manus meas ad mandata tua, quæ dilexi, & exercebar in iustificationibus tuis.
† ‡ MEMOR esto verborũ tuorum seruo tuo, in quibus spem dedisti mihi. † Hæc me consolata est in humilitate mea, quia eloquiũ tuum viuificauit me.
† Superbi iniquè agebant vsquequaque; à Lege autẽ tua non declinaui. † Memor fui iudiciorum tuorum à seculo Domine, & consolatus sum.

† Defectio tenuit me à peccatoribus derelinquentibus Legẽ tuam. † Cantabiles erãt mihi iuſtificationes tuæ, in loco peregrinationis meæ. † Memor fui in nocte noĩs tui Dñe, & cuſtodiui Legem tuã. † Hæc facta eſt mihi, quia iuſtificationes tuas exquiſiui. ח † PORTIO mea es Dñe: dixi cuſtodire Legẽ tuam. † Deprecatus ſum faciem tuã in toto corde meo: miſerere mei ſecũdùm eloquiũ tuum. † Cogitaui vias tuas, & conuerti pedes meos in teſtimonia tua. † Paratus ſum & non ſum turbatus, vt cuſtodiam mandata tua. † Funes peccatorũ circumplexi ſunt me, & Legem tuam non ſum oblitus. † Media nocte ſurgebam, ad confitendum tibi ſuper iudicia iuſtificationis tuæ. † Particeps ego ſum omniũ timentium te, & cuſtodientiũ mandata tua. † Miſericordia tua Dñe plena terra: iuſtificationes tuas doce me.

53 ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
54 ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.
55 ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
56 αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
57 ΗΕΤΗ. Μερίς μου εἶ κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
58 ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
59 διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
60 ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.
61 σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
62 μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
63 μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
64 τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

ΤΕΤΗ.

ΤΕΤΗ. Χρηστότητα ἐποίησας 65
μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ τὸν λόγον σου.
χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ 66
γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντο-
λαῖς σου ἐπίστευσα.
πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐ- 67
πλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου
ἐφύλαξα.
χρηστὸς εἶ σὺ κύριε, καὶ ἐν τῇ 68
χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σου.
ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερ- 69
ηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.
ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, 70
ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.
ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, 71
ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.
ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόμα- 72
τός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου
καὶ ἀργυρίου.
ΙΟΔ. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν 73
με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με καὶ
μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.
οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ 74
εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους
σου ἐπήλπισα.
ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ 75
κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνω-
σάς με.

ט † BONITATEM fecisti cum seruo tuo Dñe secūdùm verbum tuum. † Bonitatem, & disciplinã, & scientiam doce me, quia mãdatis tuis credidi. † Priusquã humiliarer, ego deliqui; propterea eloquiũ tuũ custodiui. † Bonus es tu Domine, & in bonitate tua doce me iustificationes tuas.

† Multiplicata est super me iniquitas superborum, ego autem in toto corde meo scrutabor mãdata tua. † Coagulatum est sicut lac cor eorũ, ego verò Legẽ tuã meditatus sum. † Bonum mihi quia humiliasti me, vt discam iustificationes tuas. † Bona mihi lex oris tui super millia auri & argenti. י † MANVS tuę fecerũt me & plasmauerunt me: da intellectum mihi, & discam mandata tua. † Qui timẽt te, videbũt me & lætabũtur; quia in verba tua supersperaui.

† Cognoui Dñe quia æquitas iudicia tua, & veritate humiliasti me.

γενη-

† Fiat iam misericor-
dia tua vt consoletur
me secundùm eloquiū
tuum seruo tuo. † Ve-
niāt mihi miserationes
tuæ, & viuā, quia Lex
tua meditatio mea est.
† Confundātur super-
bi, quia iniustè iniqui-
tatem fecerunt in me;
ego autem exercebor
in mandatis tuis. † Con
uertantur mihi timen-
tes te, & qui cognos-
cunt testimonia tua.
† Fiat cor meum im-
maculatum in iustifi-
cationibus tuis, vt nō
confundar.
כ † DEFICIT in
salutare tuum anima
mea, in verba tua su-
persperaui. † Defecerūt
oculi mei in eloquium
tuum, dicentes, Quan-
do consolaberis me?
† Quia factus sum
sicut vter in pruina,
iustificationes tuas nō
sum oblitus.
† Quot sunt dies ser-
ui tui? quando facies
mihi de persequenti-
bus me iudicium?
† Narrauerunt mihi
iniqui fabulationes, sed
non vt Lex tua Dñe.

76 γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ
παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου
τῷ δούλῳ σου.
77 ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου,
καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέ-
τη μου ἐστίν.
78 αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι
ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ
ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.
70 ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμε-
νοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύ-
ριά σου.
80 γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος
ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν
μὴ αἰσχυνθῶ.
81 CAPH. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτή-
ριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους
σου ἐπήλπισα.
82 ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ
λόγιόν σου, λέγοντες, πότε παρα-
καλέσεις με;
83 ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πά-
χνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπε-
λαθόμην.
84 πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου
σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν κατα-
διωκόντων με κρίσιν;
85 διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδο-
λεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου
κύριε.

πᾶσαι

πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια. 86
ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν 87
τῇ γῇ. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς
ἐντολάς σου.

κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ 88
φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Λ Α Μ Ε Δ. Εἰς τὸν αἰῶνα κύριε 89
ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά 90
σου. ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, 91
ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.

εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου 92
ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν 93
δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ 94
δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ 95
ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου
συνῆκα.

πάσης συντελείας εἶδον πέρας, 96
πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

P Μ Ε Μ.

† Omnia mandata tua veritas. iniquè perſecuti ſunt me, adiuua me. † Paulominus conſummauerũt me in terra; ego autem non dereliqui mandata tua.

† Secundùm miſericordiam tuam viuifica me, & cuſtodiam teſtimonia oris tui.

ל † In æternum Domine verbum tuum permanet in cælo.

† In generatione & generationẽ veritas tua. fundaſti terram & permanet: † Ordinatione tua perſeuerat dies, quoniam omnia ſeruiunt tibi. † Niſi quòd Lex tua meditatio mea eſt, tunc fortè periiſſem in humilitate mea.

† In æternum non obliuiſcar iuſtificationes tuas, quoniã in ipſis viuificaſti me. † Tuus ſum ego, ſaluum me fac, quoniam iuſtificationes tuas exquiſiui.

† Me expectauerunt peccatores vt perderent me, teſtimonia tua intellexi. † Omnis conſummationis vidi finem, latum mandatum tuum nimis.

† Ego autem dixi in excessu meo: Omnis homo mendax.

† Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi?

† Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini inuocabo.

† Vota mea Domino reddam, coram omni populo eius.

† Pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius.

† O Domine ego seruus tuus, ego seruus tuus, & filius ancillę tuæ, dirupisti vincula mea.

† Tibi sacrificabo hostiam laudis, & in noīe Dñi inuocabo. † Vota mea Dño reddam, in conspectu omnis populi eius. † In atriis domus Dñi, in medio tui Hierusalem. Alleluia.

CXVI. *Sec. Heb.* CXVII. *& sic de seq.*

Laudate Dominum omnes gentes, laudate eū omnes populi.

† Quoniam confirmata est misericordia eius super nos, & veritas Domini manet in æternum. Alleluia.

11 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου,
πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

12 τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ
πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

13 ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ
τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι.

14 τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀπο-
δώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ.

15 τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θά-
νατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

16 ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ δοῦ-
λος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου,
διέῤῥηξας τοὺς δεσμούς μου.

17 σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν
ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι.

18 τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώ-
σω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

19 ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ
σου ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

ριϛʹ.

1 ΑΙνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ
ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάν-
τες οἱ λαοί.

2 ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλληλούϊα.

Ἐξομο-

ριζ΄.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀ- 1
γαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ.
εἰπάτω δὴ οἶκος ἰσραὴλ, ὅτι ἀ- 2
γαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
εἰπάτω δὴ οἶκος ἀαρὼν ὅτι ἀ- 3
γαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.
εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβού- 4
μενοι τὸν κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν 5
κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλα-
τυσμόν.
κύριος μοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβη- 6
θήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, κἀγὼ 7
ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.
ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον, ἢ 8
πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.
ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἢ 9
ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι.
πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, 10
καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.
κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ 11
τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κη- 12
ρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀ-

CXVII.

Confitemini Dño
quoniam bonus,
quoniam in ſeculũ mi-
ſericordia eius. † Dicat
nũc domus iſrael, quo-
niã bonus, quoniam in
ſeculũ miſericordia e-
ius. † Dicat nũc domus
Aaron, quoniã bonus,
quoniã in ſeculũ miſe-
ricordia eius. † Dicant
nunc omnes qui timẽt
Dñm, quoniam bonus,
quoniam in ſeculũ mi-
ſericordia eius. † De tri-
bulatione inuocaui Do
minũ, & exaudiuit me
in latitudine. † Dñs mi-
hi adiutor, & non ti-
mebo quid faciet mihi
homo. † Dñs mihi ad-
iutor, & ego deſpiciam
inimicos meos. † Bonũ
eſt confidere in Dño,
quàm confidere in ho-
mine. † Bonũ eſt ſpera-
re in Dño, quàm ſpera-
re in principibus. † Oẽs
gentes circuierunt me,
& nomine Dñi vl-
tus ſum in eos. † Cir-
cundãtes circũdederũt
me, & noĩe Dñi vltus
ſum in eos. † Circun-
dederunt me ſicut a-
pes fauum, & exarſe-
runt ſicut ignis in ſpi-

nis, & nomine Domini vltus sum in eos.

† Impulsus euersus sum vt caderẽ, & Dominus suscepit me.

† Fortitudo mea & laus mea Dñs, & factus est mihi in salutẽ.

† Vox exultationis & salutis in tabernaculis iustorum. dextera Dñi fecit virtutẽ: † Dextera Dñi exaltauit me. dextera Dñi fecit virtutẽ:

† Non moriar, sed viuã, & narrabo opera Dñi.

† Castigans castigauit me Dñs, & morti non tradidit me. † Aperite mihi portas iustitię: ingressus in eas confitebor Domino. † Hæc porta Domini, iusti intrabunt in eam. † Confitebor tibi quoniã exaudisti me, & factus es mihi in salutem.

† Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli.

† A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris:

† Hæc dies quam fecit Dominus, exultemus & lætemur in ea.

κάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠ-
μυνάμην αὐτούς.
13 ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ
ὁ κύριος ἀντελάβετό μου.
14 ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ κύριος,
καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
15 φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας
ἐν σκηναῖς δικαίων. δεξιὰ κυρίου
ἐποίησε δύναμιν·
16 δεξιὰ κυρίου ὕψωσέ με· δεξιὰ
κυρίου ἐποίησε δύναμιν·
17 οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι,
καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου.
18 παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κύ-
ριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.
19 ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύ-
νης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογή-
σομαι τῷ κυρίῳ.
20 αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου, δίκαιοι
εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
21 ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκου-
σάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
22 λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκο-
δομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κε-
φαλὴν γωνίας.
23 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
24 αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύ-
ριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφραν-
θῶμεν ἐν αὐτῇ.

ὦ κύριε

ὦ κύριε σῶσον δή, ὦ κύριε εὐό- 25
δωσον δή.
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό- 26
ματι κυρίου. εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ
οἴκου κυρίου.
θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. 27
συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζου-
σιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσο- 28
μαί σοι· θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω
σε. ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκου-
σάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀ- 29
γαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. ἀλληλούϊα.

ALEPH. ριή.

Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ 1
πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου.
μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ 2
μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο- 3
μίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύ-
θησαν.
σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ 4
φυλάξασθαι σφόδρα.
ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁ- 5
δοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώμα-
τά σου.

† O Dñe ſaluũ me fac iam, ô Dñe bene proſperare iam. † Benedictus qui venit in noĩe Dñi: benediximus vobis de domo Domini.

† Deus Dñs & illuxit nobis. cõſtituite diẽ ſolennẽ in condenſis, vſque ad cornua altaris.

† Deus meus es tu, & confitebor tibi; Deus meus es tu, & exaltabo te. Confitebor tibi, quoniã exaudiſti me, & factus es mihi in ſalutẽ. † Cõfitemini Dño quoniam bonus, quoniam in ſeculũ miſericordia eius. Alleluia.

CXVIII. ℵ.

Beati immaculati in via, qui ambulant in Lege Domini.

† Beati qui ſcrutantur teſtimonia eius, in toto corde exquirent eum.

† Non enim qui operãtur iniquitatem, in viis eius ambulauerunt.

† Tu mandaſti mãdata tua cuſtodiri nimis.

† Vtinam dirigãtur viæ meæ ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas!

† Tunc non cõfundar,
cùm perspexero in om
nibus mandatis tuis.
† Cõfitebor tibi in di-
rectione cordis, in eo
quod didici iudicia iu-
stitię tuę. † Iustificatio-
nes tuas custodiã, non
me derelinquas vsque
quaque. ב † In quo
corriget adolescentior
viam suam? in custo-
diendo sermones tuos.
† In toto corde meo
exquisiui te, ne repellas
me à mandatis tuis.
† In corde meo abscõ-
di eloquia tua, vt non
peccẽ tibi. † Benedictus
es Dñe, doce me iustifi-
cationes tuas. † In labiis
meis pronunciaui om-
nia iudicia oris tui. † In
via testimoniorũ tuo-
rũ delectatus sum, sicut
in omnibus diuitiis.
† In mãdatis tuis exer-
cebor, & considerabo
vias tuas. † In iustifica-
tionibus tuis medita-
bor, non obliuiscar ser
mones tuos.
ג † Retribue
seruo tuo, viuifica me,
& custodiam sermones
tuos.
† Reuela oculos meos,

6 τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με
ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντο-
λάς σου.
7 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι
καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
8 τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή
με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
9 ΒΕΤΗ. Ἐν τίνι κατορθώσει
νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυ-
λάξασθαι τοὺς λόγους σου.
10 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά
σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
11 ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λό-
γιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.
12 εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.
13 ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα
πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.
14 ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρ-
φθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
15 ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω,
καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.
16 ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετή-
σω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
17 GIMEL. Ἀνταπόδος τῷ
δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς
λόγους σου.
18 ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου,
καὶ

καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ
νόμου σου.
πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ 19
ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπι- 20
θυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ
καιρῷ.
ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπι- 21
κατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου.
περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξ- 22
ουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου
ἐξεζήτησα.
καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ 23
κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δοῦλός
σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη 24
μού ἐστι, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ
δικαιώματά σου.
DALETH. Ἐκολλήθη τῷ ἐ- 25
δάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν
λόγον σου.
τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπή- 26
κουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου.
ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν 27
με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμα-
σίοις σου.
ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκη- 28
δίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις
σου.
ὁδὸν

& considerabo mirabilia de Lege tua.
† Incola ego sum in terra, non abscondas à me mandata tua.
† Concupiuit anima mea desiderare iudicia tua in omni tempore.
† Increpasti superbos: maledicti qui declinát à mandatis tuis.
† Aufer à me opprobrium & cõtemptum, quia testimonia tua exquisiui.
† Et enim sederunt principes, & aduersum me loquebãtur; seruus autẽ tuus exercebatur in iustificationib9 tuis.
† Et enim testimonia tua meditatio mea est: & consilia mea iustificationes tuæ.
ד † ADHAESIT pauimẽto anima mea: viuifica me secundùm verbum tuum. † Vias meas enuntiaui, & exaudisti me: doce me iustificationes tuas.
† Viam iustificationum tuarum instrue me, & exercebor in mirabilibus tuis.
† Dormitauit anima mea præ tædio, confirma me in verbis tuis.

† Viã iniquitatis amo-
ue à me, & Lege tua
miserere mei. † Viam
veritatis elegi, iudicia
tua non sum oblitus.
† Adhæsi testimoniis
tuis, Dñe, noli me con-
fundere. † Viam man-
datorũ tuorũ cucurri,
cùm dilatasti cor meũ.
ה Legem pone
mihi Dñe, viam iusti-
ficationum tuarum, &
exquiram eam semper.
† Da mihi intellectũ,
& scrutabor Legẽ tuã,
& custodiam illam in
toto corde meo. † De-
duc me in semitã mã-
datorum tuorũ, quia
ipsam volui. † Inclina
cor meũ in testimonia
tua, & non in auaritiã.
† Auerte oculos meos
ne videant vanitatem,
in via tua viuifica me.
† Statue seruo tuo elo-
quiũ tuum in timore
tuo. † Amputa oppro-
briũ meũ quod suspi-
catus sum, quia iudicia
tua iocunda. † Ecce con
cupiui mandata tua, in
æquitate tua viuifica
me. ו † Et veniat su-
p me misericordia tua
Dñe, salutare tuum se-
cũdùm eloquiũ tuum.

29 ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.
30 ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, τὰ
κρίματά σου οὐκ ἐπιλαθόμην.
31 ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου
κύριε, μή με καταισχύνῃς.
32 ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν
ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.
33 Η ε. Νομοθέτησόν με κύριε
τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκ-
ζητήσω αὐτὴν διαπαντός.
34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν
νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου.
35 ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντο-
λῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
36 κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ
μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
37 ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ
μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου
ζῆσόν με.
38 στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου
εἰς τὸν φόβον σου.
39 περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώ-
πτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
40 ἰδοὺ ἐπιθύμησα τὰς ἐντολάς σου,
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.
41 V a v. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ
ἔλεός σου κύριε, τὸ σωτήριόν σου
κατὰ τὸν λόγον σου.

καὶ

καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδί- 42
ζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς
λόγοις σου.
καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός 43
μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι
ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ- 44
παντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος.
καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι 45
τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις 46
σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐ-
σχυνόμην.
καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, 47
αἷς ἠγάπησα σφόδρα.
καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς 48
ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδο-
λέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

ZAIN. Μνήσθητι τῶν λόγων σου 49
τῷ δούλῳ σου ὧν ἐπήλπισάς με.
αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ τα- 50
πεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζη-
σέ με.
ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως 51
σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ
ἐξέκλινα.
ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' 52
αἰῶνος κύριε, καὶ παρεκλήθην.

ἀθυ-

† Et reſpondebo exprobrãtibus mihi verbũ, quia ſperaui in ſermonibus tuis. † Et ne auferas de ore meo verbũ veritatis vſquequaque, quia in iudiciis tuis ſuperſperaui. † Et cuſtodiam Legẽ tuam ſemper in ſeculum & in ſeculum ſeculi.

† Et ambulabam in latitudine, quia mandata tua exquiſiui. † Et loquebar in teſtimoniis tuis in conſpectu regũ, & non confundebar.

† Et meditabar in mãdatis tuis, quæ dilexi nimis. † Et leuaui manus meas ad mandata tua, quæ dilexi, & exercebar in iuſtificationibus tuis.

† † MEMOR eſto verborũ tuorum ſeruo tuo, in quibus ſpem dediſti mihi. † Hæc me conſolata eſt in humilitate mea, quia eloquiũ tuum viuificauit me.

† Superbi iniquè agebant vſquequaque; à Lege autẽ tua non declinaui. † Memor fui iudiciorum tuorum à ſeculo Domine, & conſolatus ſum.

† Defectio tenuit me à peccatoribus derelinquentibus Legẽ tuam. † Cantabiles erãt mihi iustificationes tuæ, in loco peregrinationis meæ. † Memor fui in nocte noĩs tui Dñe, & custodiui Legem tuã.

† Hæc facta est mihi, quia iustificationes tuas exquisiui. ח † PORTIO mea es Dñe: dixi custodire Legẽ tuam.

† Deprecatus sum faciem tuã in toto corde meo: miserere mei secũdùm eloquiũ tuum.

† Cogitaui vias tuas, & conuerti pedes meos in testimonia tua.

† Paratus sum & non sum turbatus, vt custodiam mandata tua.

† Funes peccatorũ circumplexi sunt me, & Legem tuam non sum oblitus. † Media nocte surgebam, ad confitendum tibi super iudicia iustificationis tuæ.

† Particeps ego sum omniũ timentium te, & custodientiũ mandata tua. | Misericordia tua Dñe plena terra: iustificationes tuas doce me.

53 ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

54 ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

55 ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

56 αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

57 ΗΕΤΗ. Μερίς μου εἶ κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

58 ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

59 διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

60 ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

61 σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

62 μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

63 μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

64 τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

ΤΕΤΗ.

ΤΕΤΗ. Χρηστότητα ἐποίησας 65
μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ τὸν λόγον σου.
χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ 66
γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντο-
λαῖς σου ἐπίστευσα.
πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐ- 67
πλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου
ἐφύλαξα.
χρηστὸς εἶ σὺ κύριε, καὶ ἐν τῇ 68
χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σου.
ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερ- 69
ηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.
ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, 70
ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.
ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, 71
ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.
ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόμα- 72
τός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου
καὶ ἀργυρίου.
ΙΟΔ. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν 73
με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με καὶ
μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.
οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ 74
εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους
σου ἐπήλπισα.
ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ 75
κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνω-
σάς με.

ט † BONITATEM
fecisti cum seruo tuo
Dñe secũdùm verbum
tuum. † Bonitatem, &
disciplinã, & scientiam
doce me, quia mãdatis
tuis credidi. † Priusquã
humiliarer, ego deliqui;
propterea eloquiũ tuũ
custodiui. † Bonus es tu
Domine, & in bonita-
te tua doce me iusti-
ficationes tuas.
† Multiplicata est su-
per me iniquitas super-
borum, ego autem in
toto corde meo scruta-
bor mãdata tua. † Co-
agulatum est sicut lac
cor eorũ, ego verò Le-
gẽ tuã meditatus sum.
† Bonum mihi quia hu-
miliasti me, vt discam
iustificationes tuas.
† Bona mihi lex oris tui
super millia auri & ar-
genti. י † MANVS
tuę fecerũt me & plas-
mauerunt me: da intel-
lectum mihi, & discam
mandata tua. † Qui ti-
mẽt te, videbũt me &
lætabũtur; quia in ver-
ba tua supersperaui.
† Cognoui Dñe quia
æquitas iudicia tua, &
veritate humiliasti me.

γενη-

πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια. 86
ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθη-
σόν μοι.

παραῤῥαχὺ συνετέλεσάν με ἐν 87
τῇ γῇ. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς
ἐντολάς σου.

κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ 88
φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόμα-
τός σου.

LAMED. Εἰς τὸν αἰῶνα κύριε 89
ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά 90
σου. ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ δια-
μένει.

τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, 91
ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.

εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου 92
ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπει-
νώσει μου.

εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν 93
δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζη-
σάς με.

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ 94
δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ 95
ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου
συνῆκα.

πάσης συντελείας εἶδον πέρας, 56
πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Ρ MEM.

† Omnia mandata tua veritas. iniquè persecuti sunt me, adiuua me. † Paulominus consummauerũt me in terra; ego autem non dereliqui mandata tua.

† Secundùm misericordiam tuam viuifica me, & custodiam testimonia oris tui.

ל † In æternum Domine verbum tuum permanet in cælo.

† In generatione & generatione veritas tua. fundasti terram & permanet: † Ordinatione tua perseuerat dies, quoniam omnia seruiunt tibi. † Nisi quòd Lex tua meditatio mea est, tunc fortè periissem in humilitate mea.

† In æternum non obliuiscar iustificationes tuas, quoniã in ipsis viuificasti me. † Tuus sum ego, saluum me fac, quoniam iustificationes tuas exquisiui.

† Me expectauerunt peccatores vt perderent me, testimonia tua intellexi. † Omnis consummationis vidi finem, latum mandatum tuum nimis.

מ † QVAM dilexi Legem tuam Domine! tota die meditatio mea est. † Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo, quia in æternum mihi est. † Super omnes docétes me intellexi, quia testimonia tua meditatio mea est.

† Super senes intellexi, quia mandata tua quæsiui.

† Ab omni via mala prohibui pedes meos, vt custodiā verba tua.

† A iudiciis tuis non declinaui, quia tu legem posuisti mihi.

† Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua, super mel ori meo.

† A mandatis tuis intellexi, propterea odiui omnem viam iniquitatis.

נ † LVCERNA pedibus meis Lex tua, & lumen semitis meis.

† Iuraui & statui custodire iudicia iustitiæ tuæ. † Humiliatus sum vsquequaque Domine, viuifica me secūdum verbum tuum.

† Voluntaria oris mei, beneplacita

97 ΜΕΜ. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον
σου κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν με-
λέτη μου ἐστί.
98 ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς
με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να ἐμοί ἐστιν.
99 ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκον-
τάς με συνῆκα· ὅτι τὰ μαρτύριά
σου μελέτη μου ἐστίν.
100 ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι
τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
101 ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώ-
λυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυ-
λάξω τοὺς λόγους σου.
102 ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέ-
κλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
103 ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου
τὰ λόγιά σου ὑπὲρ μέλι τῷ στό-
ματί μου.
104 ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ
τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀ-
δικίας.
105 ΝΟΥΝ. Λύχνος τοῖς ποσί μου
ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
106 ὤμοσα, καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
107 ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· κύ-
ριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
108 τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου, εὐ-

δόκησον δὴ κύριε, καὶ τὰ κρίμα-
τά σου δίδαξόν με.
ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου 109
διαπαντὸς, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπε-
λαθόμην.
ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, 110
καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλα-
νήθην.
ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά 111
σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα
τῆς καρδίας μου εἰσίν.
ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆ- 112
σαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶ-
να δι' ἀντάμειψιν.
SAMECH. Παρανόμους ἐ- 113
μίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου 114
εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευό- 115
μενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς
τοῦ θεοῦ μου.
ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου 116
καὶ ζήσομαι, καὶ μὴ καταισχύνῃς με
ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.
βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ 117
μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου
διαπαντός.
ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀπο- 118
στατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων
σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

fac iam Domine, & iudicia tua doce me. † Anima mea in manibus tuis semper, & Legem tuam non sum oblitus. † Posuerunt peccatores laqueum mihi, & de mãdatis tuis non erraui. † Hæreditate acquisiui testimonia tua in æternum, quia exultatio cordis mei sunt. † Inclinaui cor meũ ad faciẽdas iustificationes tuas in æternũ propter retributionẽ.

D † INIQVOS odio habui, at Legem tuam dilexi. † Adiutor meus & susceptor meus es tu, in verba tua supersperaui. † Declinate à me maligni, & scrutabor mandata Dei mei. † Suscipe me secundùm eloquium tuum, & viuifica me; & non confundas me ab expectatione mea. † Adiuua me, & saluus ero, & meditabor in iustificationibus tuis semper. † Spreuisti oẽs discedentes à iustificationibus tuis, quia iniusta cogitatio eorum.

† Præuaricantes reputaui omnes peccatores terræ, ideò dilexi testimonia tua.

† Confige à timore tuo carnes meas, à iudiciis enim tuis timui.

ע † FECI iudicium & iustitiam, non tradas me calumniantibus me.

† Suscipe seruum tuum in bonum, non calumnientur me superbi.

† Oculi mei defecerunt in salutare tuum, & in eloquium iustitię tuæ. † Fac cum seruo tuo secundùm misericordiam tuam, & iustificationes tuas doce me. † Seruus tuus sum ego: da intellectũ mihi, & sciã testimonia tua. † Tẽpus faciẽdi Dño, dissipauerũt Legem tuam. † Ideò dilexi mandata tua super aurum & topazion

† Proptereà ad omnia mandata tua dirigebar, omnem viam iniquam odio habui.

פ † MIRABILIA testimonia tua, ideò scrutata est ea aïa mea.

119 παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

120 καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

121 ΑΙΝ. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

122 ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθὸν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

123 οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

124 ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

125 δοῦλός σου εἰμὶ ἐγὼ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

126 καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

127 διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

128 διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

129 ΡΗΕ. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

ἡ δή-

ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ 130
συνετιεῖ νηπίους.

τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυ 131
σα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ἐπιπόθουν.

ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν 132
με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων
τὸ ὄνομά σου.

τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον 133
κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυ-
ριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας 134
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντο-
λάς σου.

τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ 135
τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν 136
οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύ-
λαξα τὸν νόμον σου.

ΖΑΔΕ. Δίκαιος εἶ κύριε, καὶ 137
εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρ- 138
τύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπε- 139
λάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφό- 140
δρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν
αὐτό.

νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδε- 141

† Declaratio sermonũ tuorum illuminabit, & intellectum dabit paruulis. † Os meũ aperui, & attraxi spiritũ, quia mandata tua desiderabam. † Aspice in me & miserere mei, secundùm iudiciũ diligentiũ nomen tuum. † Gressus meos dirige secundùm eloquiũ tuum, & non dominetur mei omnis iniustitia.

† Redime me à calumniis hominum, & custodiam mandata tua. † Faciem tuam illumina super seruum tuum, & doce me iustificationes tuas.

† Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodiui Legem tuam.

ʒ † IVSTVS es Domine, & recta iudicia tua. † Mandasti iustitiam testimonia tua, & veritatem nimis. † Tabescere me fecit zelus tuus, quia obliti sunt verba tua inimici mei. † Ignitum eloquiũ tuũ vehementer, & seruus tuus dilexit illud.

† Adolescentulus ego sum & contem-

ptus, iustificatiões tuas non sum oblitus.
† Iustitia tua iustitia in æternum, & Lex tua veritas. † Tribulationes & angustiæ inuenerunt me, mandata tua meditatio mea.
† Æquitas testimonia tua in æternum; intellectũ da mihi, & viuã. ק † CLAMAVI in toto corde meo, exaudi me Dñe, iustificationes tuas requiram.
† Clamaui ad te, saluum me fac, & custodiam testimonia tua.
† Præueni in immaturitate, & clamaui, in verba tua supersperaui.
† Prçuenerũt oculi mei ad diluculum, vt meditarer eloquia tua.
† Vocem meam audi Dñe, secũdùm misericordiã tuam, secũdùm iudicium tuũ viuifica me. † Appropinquauerũt persequẽtes me iniquitati; à Lege autẽ tua lõgè facti sunt. † Propè es tu Dñe, & omnes viæ tuæ veritas. † Initiò cognoui de testimoniis tuis, quia in æternum fundasti ea.

νωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ
ἐπελαθόμην.
142 ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
143 θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν
με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.
144 δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου
εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ
ζήσομαι.
145 COPH. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου κύριε,
τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
146 ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ
φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.
147 προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέ-
κραξα, εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα.
148 προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου
πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λό-
149 γιά σου· τῆς φωνῆς μου ἄκου-
σον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ
τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.
150 προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές
με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐ-
μακρύνθησαν.
151 ἐγγὺς εἶ σὺ κύριε, καὶ πᾶσαι
αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.
152 κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρ-
τυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμε-
λίωσας αὐτά.

RES. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου 153
καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ
ἐπελαθόμην.
κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύ- 154
τρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆ-
σόν με.
μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτη- 155
ρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ
ἐξεζήτησαν.
οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κύριε, 156
κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ 157
θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων
σου οὐκ ἐξέκλινα.
εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκό- 158
μην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυ-
λάξαντο.
ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπη- 159
σα κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ 160
εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου.
SCHIN. Ἄρχοντες κατε- 161
δίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λό-
γων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.
ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λό- 162
γιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα
πολλά.
ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξά- 163
μην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

ר † VIDE humilitatem meã & eripe me, quia Legem tuam non ſum oblitus. † Iudica iudicium meum & redime me, propter eloquium tuum viuifica me. † Longè à peccatoribus ſalus, quia iuſtificationes tuas non exquiſierunt. † Miſericordiæ tuæ multę Domine, ſecundũ iudiciũ tuum viuifica me.
† Multi qui perſequũtur me & tribulant me, à teſtimoniis tuis non declinaui. † Vidi præuaricantes, & tabeſcebam, quia eloquia tua non cuſtodierunt.
† Vide quoniã mãdata tua dilexi, Dñe, in miſericordia tua viuifica me. † Principiũ verborum tuorum veritas, & in æternum omnia iudicia iuſtitiæ tuæ.
ש † PRINCIPES perſecuti ſunt me gratis, & à verbis tuis formidauit cor meum.
† Lætabor ego ſuper eloquia tua, ſicut qui inuenit ſpolia multa.
† Iniquitatem odio habui & abominatus ſũ: Legẽ autem tuã dilexi.

† Septies in die laudem dixi tibi, super iudicia iustitiæ tuæ. † Pax multa diligentibus Legem tuam, & non est illis scandalum. † Expectabam salutare tuũ Domine, & mandata tua dilexi. † Custodiuit anima mea testimonia tua, & dilexit ea vehementer. † Seruaui mandata tua & testimonia tua, quia omnes viæ meæ in conspectu tuo Domine.

ת † APPROPINQVET deprecatio mea in conspectu tuo Dñe, iuxta eloquiũ tuum da mihi intellectum. † Intret postulatio mea in cõspectu tuo Dñe, secũdum eloquium tuum eripe me. † Eructẽt labia mea hymnum, cùm docueris me iustificationes tuas. † Pronuntiet lingua mea eloquia tua, quia omnia mandata tua æquitas.

† Fiat manus tua vt saluet me, quoniã mandata tua elegi. † Concupiui salutare tuum Domine, & Lex tua meditatio mea est.

164 ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε, ἐπὶ
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
165 εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν
νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
σκάνδαλον.
166 προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου
κύριε. καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
167 ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρ-
τύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ
σφόδρα.
168 ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ
τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ
ὁδοί μου ἐναντίον σου κύριε.
169 ΤΑΥ. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου
ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν
σου συνέτισόν με.
170 εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν
σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦ-
σαί με.
171 ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕ-
μνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώ-
ματά σου.
172 φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ
λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί
σου δικαιοσύνη.
173 γενέσθω χεὶρ σοῦ τοῦ σῶσαί με, ὅτι
τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.
174 ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύ-
ριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

ζήσε-

ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, 175
καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπο- 176
λωλός. ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι
τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

† Viuet anima mea &
laudabit te, & iudicia
tua adiuuabunt me.
† Erraui sicut ouis quæ
periit: quære seruum
tuum, quia mandata
tua non sum oblitus.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. 1
ριθʹ.

ΠΡὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί
με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκου-
σέ μου.
κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου 2
ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσ-
σης δολίας.
τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι 3
πρὸς γλῶσσαν δολίαν;
τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν 4
τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμα- 5
κρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκη-
νωμάτων κηδάρ.
πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου μετὰ 6
τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην
ἤμην εἰρηνικός. ὅταν ἐλάλουν αὐ- 7
τοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

1 Canticum graduum.
c x i x.

AD Dñm cùm
tribularer clama-
ui, & exaudiuit me.
† Domine libera ani-
2 mam meam à labiis
iniquis, & à lingua do-
losa. † Quid detur tibi
& quid apponatur tibi
3 ad linguam dolosam?
† Sagittæ potentis acu-
tę cum carbonibus de-
4 solatoriis. † Hei mihi,
quia incolatus meus
5 prolongatus est, habi-
taui cum tabernaculis
Cedar: † multum in-
cola fuit anima mea.
6 Cum his qui oderunt
pacem † eram pacifi-
7 cus. Cùm loquebar il-
lis, impugnabant me
gratis.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. 1
ρκʹ.

ΗΡα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ
ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

1 † Canticum graduum.
c x x.

LEuaui oculos meos
in montes, vnde ve-
niet auxilium meum.

† Auxilium meum à Dño, qui fecit cælum & terram. † Non det in commotionem pedem tuum, neque dormitet qui custodit te. † Ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israel. † Dñs custodiat te, Dñs protectio tua super manũ dexteram tuam. † Per diem Sol non vret te, neque Luna per noctem. † Dñs custodiat te ab omni malo, custodiat animã tuam Dñs. † Dñs custodiat introitũ tuum & exitum tuũ, ex hoc nunc & vsque in seculum.

2 ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
3 μὴ δώῃ εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.
4 ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν ἰσραήλ.
5 κύριος φυλάξοι σε, κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.
6 ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
7 κύριος φυλάξοι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξοι τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος.
8 κύριος φυλάξοι τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

† Canticum graduum.

CXXI.

LÆtatus sum in iis quæ dicta sunt mihi, In domum Dñi ibimus. † Stantes erãt pedes nostri in atriis tuis Hierusalem. † Hierusalem quæ ædificatur vt ciuitas, cuius participatio eius in idipsum. † Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dñi; testimonium Israel, ad confitendum nomini Domini. † Quia illic sederunt sedes in iu-

1 Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκά.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα.
2 ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ἱερουσαλήμ.
3 ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.
4 ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ κυρίου, μαρτύριον τοῦ ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου.
5 ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,

σιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον δαυίδ.

ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

γενέσθω εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκβ'.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

ἐλέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

dicio, sedes super do-
6 mum Dauid. † Rogate
iam quæ ad pacē Hierusalem, & abundātia diligentibus te.
7 † Fiat pax in virtute tua, & abundantia in turribus tuis.
8 † Propter fratres meos & proximos meos, loquebar iam pacē de te.
9 † Propter domum Domini Dei nostri quæsiui bona tibi..

1 † Canticum graduum.
CXXII.

AD te leuaui oculos meos, qui habitas in cælo.

† Ecce sicut oculi ser-
2 uorum in manibus dominorum suorum, sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ; ita oculi nostri ad Dñm Deum nostrum, donec misereatur nostri.

† Miserere nostri Do-
3 mine, miserere nostri, quoniam multum repleti sumꝰ despectione.

† Multum repleta est
4 anima nostra, opprobrium abundantibus, & despectio superbis.

Ωιδὴ

1 † Canticum graduum.
CXXIII.

Nisi quia Domi-
nus erat in no-
bis, dicat nunc Israel:
2 † Nisi quia Dn̄s erat in
nobis, cùm exurgerēt
homines in nos: † Fortè
3 viuos deglutissent nos,
cùm irasceretur furor
eius in nos:
4 † Forsitan aqua absor-
buisset nos; torrentem
pertrāsiisset anima no-
stra. † forsitan per-
5 trāsiisset anima nostra
aquam intolerabilem.
† Benedictus Dn̄s, qui
6 nō dedit nos in captio-
nem dentibus eorum.
7 † Anima nostra sicut
passer erepta est de la-
queo venantium. la-
queus contritus est, &
nos liberati sumus.
8 † Adiutorium no-
strum in nomine Do-
mini, qui fecit cælum
& terram.

1 † Canticum graduum.
CXXIIII.

Qui confidunt in
Dn̄o, sicut mons
Sion; non cōmouebi-
tur in æternum, qui ha-
2 bitat † Hierusalē. Mon-
tes in circuitu eius,

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ρκγ΄.

Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰ-
πάτω δὴ ἰσραήλ
εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ
ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ᾽ ἡμᾶς·
ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς,
ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ
ἐφ᾽ ἡμᾶς.
ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡ-
μᾶς, χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ
ἡμῶν.
ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ
ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.
εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐκ ἔδω-
κεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.
ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύ-
σθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. ἡ
παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύ-
σθημεν.
ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυ-
ρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ρκδ΄.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς
ὄρος σιὼν, οὐ σαλευθήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ κατοικῶν
ἱερουσαλήμ. ὄρη κύκλῳ αὐτῆς,
καὶ

καὶ ὁ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων. ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

4 ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

5 τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς, ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. εἰρήνη ἐπὶ τὸν ἰσραήλ.

& Dñs in circuitu populi sui, ex hoc nunc & vsque in seculum.

3 † Quia non relinquet Dñs virgã peccatorum super sorté iustorum, vt non extendant iusti ad iniquitatem manus

4 suas. † Bene fac Dñe bonis & rectis corde.

5 † Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operãtibus iniquitatem. Pax super israel.

Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρκέ.

1 ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν σιὼν, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

2 τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ᾽ αὐτῶν·

3 ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ᾽ ἡμῶν. ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

4 ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάῤῥους ἐν τῷ νότῳ.

5 οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

1 † Canticum graduum.

CXXV.

IN conuertendo Dominus captiuitatem Sion, facti sumus sicut consolati.

2 † Tunc repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione. Tunc dicent inter gentes, Magnificauit Dñs facere cũ eis:

3 † Magnificauit Dñs facere nobiscum, facti sumus lętantes.

4 † Conuerte Domine captiuitatem nostram sicut torrens in Austro.

5 † Qui seminãt in lachrymis, in exultatione metent.

† Euntes ibant, & fle- 6
bant mittentes ſemina
ſua. venientes autẽ ve-
niẽt in exultatione, por
tantes manipulos ſuos.

πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔ-
κλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐ-
τῶν. ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλ-
λιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

† Canticum graduum. 1
CXXVI.

Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ρκϛʹ.

NIſi Dominus ædi-
ficauerit domum,
in vanum laborauerũt
qui ædificant. niſi Dñs
cuſtodierit ciuitatem,
fruſtrà vigilauit qui cu
ſtodit. † Vanum eſt vo-
bis ante lucem ſurgere. 2
ſurgite poſtquàm ſede-
ritis, qui manducatis
panẽ doloris, cùm de-
derit dilectis ſuis ſom-
num. † Ecce hæreditas 3
Dñi filij merces fruct⁹
ventris. † Sicut ſagittæ 4
in manu potẽtis, ita fi-
lij excuſſorum.
† Beatus qui implebit 5
deſideriũ ſuum ex ipſis.
non confundẽtur cùm
loquentur inimicis ſuis
in portis.

ΕΑν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶ-
κον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες. ἐὰν μὴ κύριος φυ-
λάξῃ πόλιν εἰς μάτην ἠγρύπνησεν
ὁ φυλάσσων.
2 εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν.
ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίον-
τες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγα-
πητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.
3 ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοὶ ὁ
μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.
4 ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως
οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.
5 μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐ-
πιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν. οὐ καταισχυν-
θήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς
αὐτοῦ ἐν πύλαις.

† Canticum graduum. 1
CXXVII.

Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ρκζʹ.

BEati omnes qui ti-
ment Dominum,
qui ambulant in viis
eius.

ΜΑκάριοι πάντες οἱ φοβού-
μενοι τὸν κύριον, οἱ πο-
ρευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγε- 2
σαι. μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.
ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθη- 3
νοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας
σου. οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν
κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.
ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρω- 4
πος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.
εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ σιών· 5
καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ ἱερουσαλὴμ πά-
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρή- 6
νη ἐπὶ τὸν ἰσραήλ.

Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. 1
ρκη.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ
νεότητός μου, εἰπάτω δὴ
ἰσραήλ.
πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ 2
νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθη-
σάν μοι.
ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ 3
ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνο-
μίαν αὐτῶν.
κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐ- 4
χένας ἁμαρτωλῶν.
αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτω- 5
σαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦν-
τες σιών.

γενη-

† Labores fructuū tuorum manducabis. beatus es & bene tibi erit.
† Vxor tua ſicut vitis abundans in lateribus domus tuæ. filij tui ſicut nouellæ oliuarū in circuitu mēſæ tuæ.
† Ecce ſic benedicetur homo qui timet Dñm.
† Benedicat tibi Dñs ex Sion, & videas bona Hieruſalem omnibus diebus vitæ tuæ.
† Et videas filios filiorum tuorum. pax ſuper Iſrael.

† Canticum graduum.
CXXVIII.

SÆpè expugnauerūt me à iuuētute mea, dicat nunc Iſrael.
† Sæpè expugnauerunt me à iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.
† Supra dorſum meū fabricauerunt peccatores, prolongauerunt iniquitatem ſuam.
† Dominus iuſtus concidit ceruices peccatorum.
† Confundantur & conuertantur retrorſum omnes qui oderunt Sion.

† Fiant sicut fœnum tectorum, quod priusquàm euellatur exaruit. † De quo non impleuit manũ suam qui metit, & sinum suum qui manipulos colligit. † Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Dñi super vos, benediximus vobis in nomine Dñi.

† Canticum graduum.
CXXIX.

De profundis clamaui ad te Dñe: † Dñe exaudi vocem meam. fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ.
† Si iniquitates obseruaueris Dñe, Dñe quis sustinebit? † Quia apud te propitiatio est. Propter nomen tuum † sustinui te Dñe: sustinuit anima mea in verbum tuum, sperauit † anima mea in Dño. A custodia matutina vsq; ad noctẽ, à custodia matutina † speret Israel in Domino. Quia apud Dñm misericordia, & copiosa apud eum redemptio. † Et ipse redimet Israel ex omnibus iniquitatibus eius.

6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη.
7 οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.
8 Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, εὐλογία κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.

1 Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ρκθ'.

ΕΚ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε·
2 κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
3 ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑποστήσεται;
4 ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν. ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
5 ὑπέμεινά σε κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν
6 ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον. ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς, ἀ-
7 πὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον. ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις·
8 καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ωιδὴ

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. 1
ρλ΄.

ΚΥριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία
μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ
ὀφθαλμοί μου. οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν με-
γάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.
εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕ- 2
ψωσα τὴν ψυχήν μου. ὡς τὸ ἀπο-
γεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυ-
χήν μου.
ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον 3
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλά. 1

ΜΝήσθητι κύριε τοῦ δαυὶδ, καὶ
πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.
ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ, ηὔξατο τῷ 2
θεῷ ἰακώβ.
εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴ- 3
κου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης
στρωμνῆς μου·
εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς 4
μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν,
καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου·
ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ, σκή- 5
νωμα τῷ θεῷ ἰακώβ.
ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν εὐ- 6
φραθά· εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πε-
δίοις τοῦ δρυμοῦ.

Q εἰσελευ-

† Canticum graduum
CXXX.

DOmine non est
exaltatum cor
meum, neque elati sunt
oculi mei : neque am-
bulaui in magnis, neq;
in mirabilibus super
me. † Si non humilitet
sentiebam, sed exaltaui
animam meam . Sicut
ablactatum super ma-
trem suam , ita retri-
bues in anima mea.
† Speret Israel in Do-
mino , ex hoc nunc &
vsque in seculum.

† Canticum graduum.
CXXXI.

MEméto Domine
Dauid, & omnis
mansuetudinis eius.
† Sicut iurauit Dño,
votũ vouit Deo Iacob:
† Si introiero in ta-
bernaculum domus
meæ, si ascendero in le-
ctum strati mei: † Si
dedero somnum ocu-
lis meis, & palpebris
meis dormitationem,
& requiem temporibus
meis; † Donec inueniã
locum Domino , ta-
bernaculũ Deo Iacob.
† Ecce audiuimus eã in
Ephrata , inuenimus
eam in campis syluæ.

† Intremus in tabernacula eius. adoremus in loco vbi steterunt pedes eius.

† Surge Domine in requiē tuam, tu & arca sanctificationis tuę.

† Sacerdotes tui induentur iustitia, & sancti tui exultabunt.

† Propter Dauid seruum tuum non auertas faciem christi tui.

† Iurauit Dominus Dauid veritatē, & non frustrabitur eam: De fructu ventris tui ponam super sedē tuam.

† Si custodierint filij tui testamentum meū, & testimonia mea hęc quæ docebo eos, & filij eorum vsque in seculum sedebunt super sedem tuam. † Quoniam elegit Dominus Sion, elegit eam in habitationem sibi.

† Hæc requies mea in seculum seculi: hîc habitabo, quoniam elegi eam. † Venationem eius benedicens benedicam, pauperes eius saturabo panibus. † Sacerdotes eius induam salutare, & sancti eius exultatione exultabūt.

7 εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώ-
ματα αὐτοῦ· προσκυνήσομεν εἰς τὸν
τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
8 ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυ-
σίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιά-
σματός σου.
9 οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύ-
νην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
10 ἕνεκεν δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χρι-
στοῦ σου.
11 ὤμοσε κύριος τῷ δαυὶδ ἀλή-
θειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. ἐκ
καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
12 ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν
διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά
μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
13 ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν σιών, ἡ-
ρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.
14 αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶ-
να αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρε-
τισάμην αὐτήν.
15 τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω,
τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.
16 τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτη-
ρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει
ἀγαλλιάσονται.

ἐκεῖ

ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ δαυὶδ, 17
ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύ- 18
νην. ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁ-
γίασμά μου.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. 1
ρλβʹ.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν; ἀλλ'
ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπιτοαυτό.
ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖ- 2
νον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν
ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν
τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.
ὡς δρόσος ἀερμὼν ἡ καταβαίνου- 3
σα ἐπὶ τὰ ὄρη σιών. ὅτι ἐκεῖ ἐνετεί-
λατο κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν
ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. 1
ρλγʹ.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάν-
τες οἱ δοῦλοι κυρίου, οἱ ἑστῶτες ἐν
οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ
ἡμῶν. ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε 2
τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐ-
λογεῖτε τὸν κύριον.
εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ σιὼν, ὁ 3
ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

† Illic producam cornu Dauid, paraui lucernam chriſto meo.
† Inimicos eius induā cōfuſione: ſuper ipſum autem efflorebit ſanctificatio mea.

† Canticum graduum.
CXXXII.

Ecce iam quid bonum, aut quid iocundum? niſi habitare fratres in vnum.
† Sicut vnguentum in capite quod deſcendit in barbam, barbā Aaron, quod deſcendit in oram veſtimenti eius.
† Sicut ros Hermon qui deſcendit in montes Sion: quoniam illic mādauit Dominus benedictionem, vitam vſque in ſeculum.

† Canticum graduum.
CXXXIII.

Ecce nunc benedicite Domino omnes ſerui Domini: qui ſtatis in domo Dñi, in atriis domus Dei noſtri. In noctibus † extollite manus veſtras in ſancta, & benedicite Dñm. † Benedicat te Dñs ex Sion, qui fecit cælum & terram.

Alleluia. cxxxiiii.
LAudate nomen Domini, laudate serui Dominum.
† Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.
† Laudate Dominum quia bonus Dominus, psallite nomini eius quoniã suaue. † Quoniam Iacob elegit sibi Dominus; Israel in possessionem sibi. † Quia ego cognoui, quòd magnus Dominus, & Dominus noster præ omnibus diis. † Omnia quęcunque voluit Dñs fecit in cęlo & in terra, in mari, & in omnibus abyssis. † Educens nubes ab extremo terræ, fulgura in pluuiam fecit. qui producit ventos de thesauris suis.
† Qui percussit primogenita Ægypti, ab homine vsque ad pecus.
† Misit signa & prodigia in medio tui Ægypte, in Pharaonem & in omnes seruos eius.
† Qui percussit gentes multas, & occidit reges fortes: † Seon regem Amorræorum, & Og regem Basan,

Ἀλληλούϊα. ρλδ΄.

1 ΑΙνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου, αἰ-
νεῖτε δοῦλοι κύριον.
2 οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐ-
λαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.
3 αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύ-
ριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι
καλόν.
4 ὅτι τὸν ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ
ὁ κύριος, ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν
ἑαυτῷ.
5 ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ κύ-
ριος, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάν-
τας τοὺς θεούς.
6 πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος
ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ·
ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς
ἀβύσσοις.
7 ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς,
ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε. ὁ ἐξά-
γων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
8 ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα αἰ-
γύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
9 ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν
μέσῳ σου αἴγυπτε, ἐν φαραὼ καὶ ἐν
πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
10 ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀ-
πέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς·
11 τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορ-
ραίων, καὶ τὸν ὢγ βασιλέα τοῦ βασὰν,

καὶ

καὶ πάσας τὰς βασιλείας χαναάν.
καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κλη- 12
ρονομίαν, κληρονομίαν ἰσραὴλ λαῷ
αὐτοῦ.
κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶ- 13
να, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν.
ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, 14
καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακλη-
θήσεται.
τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ 15
χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, 16
ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθή- 17
σονται, οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν.
ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦν- 18
τες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες
ἐπ' αὐτοῖς.
οἶκος ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύ- 19
ριον· οἶκος ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν
κύριον. οἶκος λευὶ εὐλο- 20
γήσατε τὸν κύριον. οἱ φοβούμενοι
τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον.
εὐλογητὸς κύριος ἐκ σιὼν ὁ 21
κατοικῶν ἱερουσαλήμ. ἀλληλούϊα.

ρλέ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀ- 1
γαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

& omnia regna Chanaan. †Et dedit terram eorum hæreditaté, hereditatem Israel populo suo. † Domine nomen tuum in æternum, & memoriale tuum in generationẽ & generationem. † Quia iudicabit Dominus populum suũ, & in seruis suis deprecabitur. † Simulachra gentium argentum & aurũ, opera manuum hominum. † Os habẽt & non loquentur, oculos habẽt & non videbunt. † Aures habent & non audient, neque enim est spiritus in ore ipsorum. † Similes illis fiant qui faciũt ea, & omnes qui cõfidunt in eis. † Domus Israel benedicite Dño. domꝰ Aarõ benedicite Dño. † Domus Leui benedicite Dño, qui timetis Dñm benedicite Domino. †Benedictꝰ Dñs ex Sion qui habitat Hierusalem. Alleluia.

CXXXV.

Confitemini Domino quoniã bonus, quoniam in seculum misericordia eius.

† Confitemini Deo
deorũ, quoniã in secu-
lum misericordia eius.
† Cõfitemini Dño dño-
rum, quoniam in secu-
lum misericordia eius.
† Qui fecit mirabilia
magna solus, quoniam
in seculũ misericordia
eius. † Qui fecit cælos
in intellectu, quoniam
in seculũ misericordia
eius. † Qui firmauit ter-
ram super aquas, quo-
niam in seculũ miseri-
cordia eius. † Qui fecit
luminaria magna sol⁹,
quoniã in seculũ mise-
ricordia eius: † Solem
in potestatẽ diei, quo-
niã in seculũ misericor
dia eius. † Lunam &
stellas in potestatẽ no-
ctis, quoniã in seculũ
misericordia eius. † Qui
percussit Ægyptũ cum
primogenitis eorum,
quoniã in seculũ mis-
ricordia eius. † Et edu-
xit Israel de medio eo-
rum, quoniã in secu-
lum misericordia eius.
† In manu potenti &
in brachio excelso,
quoniam in seculum
misericordia eius.
† Qui diuisit rubrum

2 ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
3 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν
κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.
4 τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα
μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
5 τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν
συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ.
6 τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν
ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.
7 τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μό-
νῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
8 τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
9 τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς
ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
10 τῷ πατάξαντι αἴγυπτον σὺν τοῖς
πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
11 καὶ ἐξαγαγόντι τὸν ἰσραὴλ ἐκ
μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.
12 ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βρα-
χίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.
13 τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν
θά-

θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
καὶ διαγαγόντι τὸν ἰσραὴλ διὰ 14
μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.
καὶ ἐκτινάξαντι φαραὼ καὶ τὴν 15
δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν 16
τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.
τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγά- 17
λους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κρα- 18
ταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.
τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων, 19
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
καὶ τὸν ὢγ βασιλέα τῆς βασάν, ὅτι 20
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρο- 21
νομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.
κληρονομίαν ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, 22
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνή- 23
σθη ἡμῶν ὁ κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν 24

mare in diuisiones,
quoniam in seculum
misericordia eius. † Et
eduxit Israel per me-
diũ eius, quoniam in
seculum misericordia
eius. † Et excussit Pha-
raonẽ & exercitũ eius
in mari rubro, quoniã
in seculũ misericordia
eius. † Qui traduxit po-
pulũ suum per desertũ,
quoniam in seculũ mi-
sericordia eius. † Qui
percussit reges magnos,
quoniã in seculũ mi-
sericordia eius. † Et oc-
cidit reges fortes, quo-
niam in seculum mise-
ricordia eius. † Seon re-
gem Amorræorũ, quo-
niam in seculũ miseri-
cordia eius. † Et Og re-
gem Basan, quoniam
in seculũ misericordia
eius. † Et dedit terram
eorũ hæreditatẽ, quo-
niam in seculum mise-
ricordia eius. † Hæredi-
tatem Israel seruo suo,
quoniam in seculum
misericordia eius.
† Quia in humilitate
nostra memor fuit no-
stri Dñs, quoniã in se-
culũ misericordia eius.
† Et redemit nos a'b

inimicis nostris, quoniam in seculū misericordia eius. † Qui dat escā omni carni, quoniam in seculū misericordia eius. † Confitemini Deo cæli, quoniā in seculum misericordia eius.

† Dauid per Ieremiā.

CXXXVI.

SVper flumina Babylonis illic sedimus, & fleuimus dum recordaremur nos Siō. † In salicibus in medio eius suspendimus organa nostra. † Quia illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos, verba cantionum; & qui abduxerūt nos, hymnum, Cantate nobis de canticis Sion:

† Quomodo cantabimus canticum Dn̄i in terra aliena? † Si oblitus fuero tui Hierusalem, obliuioni detur dextera mea. † Adhęreat lingua mea faucibus meis, si non tui meminero. si non proposuero Hierusal m sicut in principio lætitiæ meæ.

† Memor esto Domine filiorum Edom:

ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ.
25 ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
26 ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρα-
νοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

1 Τῷ δαυὶδ διὰ ἱερεμίου.

ρλϛʹ.

ΕΠὶ τῶν ποταμῶν βαβυλῶνος ἐκεῖ
ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν
τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς σιών.
2 ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.
3 ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰ-
χμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠ-
δῶν, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕ-
μνον, ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν σιών·
4 πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου·
ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;
5 ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου ἱερουσαλήμ,
ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου.
6 κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λά-
ρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ. ἐὰν
μὴ προανατάξωμαι τὴν ἱερουσα-
λὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
7 μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν ἐδὼμ τὴν
ἡμέραν.

ἡμέραν ἱερουσαλήμ. τῶν λεγόντων,
ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θε-
μελίων αὐτῆς.
θυγάτηρ βαβυλῶνος ἡ ταλαί- 8
πωρος. μακάριος ὃς ἀνταποδώ-
σει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ὃ ἀντα-
πέδωκας ἡμῖν.
μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ 9
τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ ἀγγαίου καὶ 1
ζαχαρίου. ρλζʹ.

ΕΞομολογήσομαί σοι κύριε ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον
ἀγγέλων ψαλῶ σοι. ὅτι ἤκουσας
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, 2
καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου,
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ
σου. ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄ-
νομα τὸ ἅγιόν σου.
ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, 3
ταχὺ ἐπάκουσόν μου. πολυωρήσεις
με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.
ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε 4
πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤ-
κουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στό-
ματός σου.
καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυ- 5
ρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου·

in die Hieruſalem. qui
dicunt: Exinanite, exi-
nanite vſque ad fun-
damentum eius. † Filia
Babylonis miſera. bea-
tus qui retribuet tibi
retributionem tuam,
quam retribuiſti nobis.
† Beatus qui tenebit &
allidet paruulos tuos
ad petram.

† Pſalmus Dauid Ag-
gæi & Zachariæ.
CXXXVII.

COnfitebor tibi
Dñe in toto cor-
de meo, & in cõſpectu
angelorũ pſallam tibi,
quoniã audiſti omnia
verba oris mei. † Ad-
orabo ad templũ ſan-
ctum tuũ, & confite-
bor nomini tuo, ſuper
miſericordia tua & ve-
ritate tua. quoniã ma-
gnificaſti ſuper omne
nomẽ ſanctum tuum.
† In quacunque die in-
uocauero te, velociter
exaudi me. multiplica-
bis me in anima mea
virtute tua. † Cõfitean-
tur tibi Dñe oẽs Reges
terræ, quia audierunt
omnia verba oris tui.
† Et cantent in viis Do-
mini quoniam magna
gloria Domini:

† Quoniam excelſus
Dñs, & humilia reſpi-
cit, & alta à longè co-
gnoſcit. †Si ambulaue-
ro in medio tribulatio-
nis, viuificabis me. Su-
per iram inimicorum
meorum extẽdiſti ma-
nus tuas, & ſaluũ fecit
me dextera tua. † Dñs
retribuet pro me. Dñe
miſericordia tua in ſe-
culũ, opera manuum
tuarum ne deſpicias.
† In finem Dauid pſal-
mus Zacharię in
diſperſione.

CXXXVIII.

DOmine probaſti
me & cognouiſti
me. tu cognouiſti ſeſ-
ſionem meam & reſur-
rectionem meam. †Tu
intellexiſti cogitationes
meas de longè. †Semi-
tam meam & funicu-
lum meum tu inueſti-
gaſti: & oẽs vias meas
præuidiſti, † quia non
eſt dolꝰ in lingua mea.
Ecce Dñe tu cognouiſti
† omnia nouiſſima &
antiqua. Tu formaſti
me, & poſuiſti ſuper
me manũ tuam. † Mi-
rabilis facta eſt ſcientia
tua ex me, confortata
eſt, non potero ad eã.

6 ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ τὰ ταπει-
νὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μα-
κρόθεν γινώσκει.
7 ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως,
ζήσεις με. ἐπ᾽ ὀργὴν ἐχθρῶν μου
ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με
ἡ δεξιά σου.
8 κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ.
κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

1 Εἰς τὸ τέλος τῷ δαυὶδ ψαλμὸς
ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ.

ρλή.

ΚΥριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔ-
γνως με. σὺ ἔγνως τὴν καθέ-
δραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου.
2 σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου
ἀπὸ μακρόθεν.
3 τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν
μου σὺ ἐξιχνίασας καὶ πάσας τὰς
ὁδούς μου προεῖδες·
4 ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου.
ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ
ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα. σὺ ἔπλα-
5 σάς με καὶ ἔθηκας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖ-
ρά σου.
6 ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐ-
μοῦ, ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι
πρὸς αὐτήν.

ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματ- 7
ός σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
ποῦ φύγω;
ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν, σὺ ἐκεῖ 8
εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει.
ἐὰν ἀναβάλοιμι τὰς πτέρυγάς 9
μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω
εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης·
καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, 10
καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.
καὶ εἶπα, ἄρα σκότος καταπα- 11
τήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ
τρυφῇ μου.
ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ 12
σοῦ, καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται.
ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ
φῶς αὐτῆς.
ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου, 13
ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.
ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβε- 14
ρῶς ἐθαυμαστώθης. θαυμάσια τὰ ἔρ-
γα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει
σφόδρα.
οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ 15
σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπό-
στασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.
τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφ- 16
θαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου
πάντες γραφήσονται. ἡμέραι πλα-
σθήσονται, καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

ἐμοὶ

† Quò ibo à ſpiritu
tuo, & à facie tua
quò fugiam?
† Si aſcendero in cæ-
lũ, tu illic es: ſi deſcen-
dero in infernũ, ades.
† Si ſumpſero pennas
meas diluculò, & ha-
bitauero in extremis
maris, † & enim illic
manꝰ tua deducet me,
& tenebit me dextera
tua. † Et dixi: Forſi-
tan tenebræ conculca-
bũt me, & nox illumi-
natio in deliciis meis.
Quia tenebræ non
obſcurabuntur à te,
& nox ſicut dies illu-
minabitur. ſicut tene-
bræ eius, ita & lumen
eius. † Quia tu poſſedi-
ſti renes meos, ſuſcepi-
ſti me de vtero matris
meæ. † Confitebor tibi
quia terribiliter mirifi-
catus es. mirabilia o-
pera tua, & anima mea
cognoſcit nimis. † Non
eſt occultatum os meũ
à te quod feciſti in oc-
culto, & ſubſtãtia mea
in inferioribus terræ.
† Imperfectũ meũ vi-
derunt oculi tui, & in
libro tuo omnes ſcri-
bentur. dies forma-
buntur, & nemo in eis.

† Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui Deus, nimis confortati ſunt principatus eorum. † Dinumerabo eos, & ſuper arenam multiplicabuntur. Exurrexi, & adhuc ſum tecũ: † Si occideris peccatores Deus. Viri ſanguinũ declinate à me, † quia litigioſi eſtis in cogitationibus. accipient in vanitate ciuitates tuas. † Nónne qui oderunt te Dñe oderã, & ſuper inimicos tuos tabeſcebam? † Perfecto odio oderã illos, in inimicos facti ſunt mihi. † Proba me Deus, & ſcito cor meũ: interroga me, & cognoſce ſemitas meas. † Et vide ſi via iniquitatis in me, & deduc me in via æterna.

17 ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι
σου ὁ θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ
ἀρχαὶ αὐτῶν.
18 ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ
ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρ-
θην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.
19 ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ
θεός. ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε
20 ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι ἐρισταί ἐστε εἰς
διαλογισμούς. λήψονται εἰς ματαιό-
τητα τὰς πόλεις σου.
21 οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε
ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου
ἐξετηκόμην;
22 τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς
ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.
23 δοκίμασόν με ὁ θεός. καὶ γνῶθι
τὴν καρδίαν μου. ἔτασόν με, καὶ
γνῶθι τὰς τρίβους μου.
24 καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί,
καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

†In finem pſalmus Dauid, CXXXIX.

ERipe me Domine ab homine malo, à viro iniquo eripe me. † Qui cogitauerunt iniquitatem in corde, tota die conſtituebant prœlia.

1 Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ.
ρλθ'.
2 Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου
πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦ-
σαί με.
3 οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν
καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρε-
τάσσοντο πολέμους.

ἠκόνη-

4 ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄ-
φεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη
αὐτῶν. διάψαλμα.
5 φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἁ-
μαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων
ἐξελοῦ με. οἵτινες διελογίσαντο τοῦ
ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.
6 ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα
μοι διάψαλμα. καὶ σχοινίοις διέ-
τειναν παγίδα τοῖς ποσί μου, ἐχό-
μενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι.
7 εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός μου εἶ σύ,
ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεή-
σεώς μου.
8 κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτη-
ρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφα-
λήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
9 μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς
ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ. διελογί-
σαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς
με, μήποτε ὑψωθῶσιν. διάψαλμα.
10 ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐ-
τῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν κα-
λύψει αὐτούς.
11 πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες
ἐν πυρί, καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν τα-
λαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν.
12 ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυν-
θήσεται ἐπὶ τῆς γῆς. ἄνδρα ἄδικον
κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

4 † Acuerunt linguam suam sicut serpētis: venenum aspidum sub labiis eorum.
5 † Custodi me Domine de manu peccatoris; ab hominibus iniquis eripe me. qui cogitauerunt supplātare gress⁹ meos.
6 † Absconderunt superbi laqueū mihi. & funibus extenderunt laqueum pedibus meis: iuxta iter scandala posuerunt mihi.
7 † Dixi Dño: Deus meus es tu: exaudi Domine vocē deprecationis meæ.
8 † Dñe Dñe virtus salutis meæ, obumbrasti super caput meum in die belli.
9 † Ne tradas me Dñe à desiderio meo peccatori. cogitauerūt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.
10 † Caput circuitus eorū, labor labiorum ipsorum operiet eos.
11 † Cadent super eos carbones in ignem; deiicies eos in miseriis, & non subsistant.
12 † Vir linguosus non dirigetur in terra. virum iniustum mala capiēt in interitu.

ἔγνων

† Cognoui quia faciet Dñs iudicium inopum, & vindictam pauperum. † Veruntamen iusti confitebuntur nomini tuo, & habitabũt recti cum vultu tuo.

† Psalmus Dauid.
CXL.

Domine clamaui ad te, exaudi me; intende voci deprecationis meæ, cùm clamauero ad te. †Dirigatur oratio mea sicut incensum in cõspectu tuo: eleuatio manuum mearũ sacrificium vespertinum. †Pone Dñe custodiam ori meo, & ostiũ circunstantiç circum labia mea. † Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis. cum hominibus operãtibus iniquitatem; & non cõmunicabo cum electis eorum. †Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me, oleũ autẽ peccatoris nõ impĩguet caput meũ. quoniã adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum:

13 ἔγνων ὅτι ποιήσει κύριος τὴν
κρίσιν τῶν πτωχῶν καὶ τὴν δίκην
τῶν πενήτων.
14 πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται
τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν
εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

1 Ψαλμὸς τῷ δαυίδ.
ρμ΄.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσά-
κουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι
με πρὸς σέ.
2 κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου
ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου. ἔπαρσις
τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.
3 θοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόμα-
τί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ
τὰ χείλη μου.
4 μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι
προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. σὺν ἀν-
θρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν,
καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκ-
λεκτῶν αὐτῶν.
5 παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει
καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ
μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου· ὅτι
ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐ-
δοκίαις αὐτῶν·

κατε-

κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν·

ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

ὅτι πρὸς σὲ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ οἱ ἁμαρτωλοί, καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

Συνέσεως τῷ δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον. ρμά.

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐδεήθην.

ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου. ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

κατι-

6 † Absorpti sunt iun-
cti petræ iudices eorũ:
audiẽt verba mea,quo-
niã suauia sunt: † Sicut
7 crassitudo terræ erupta
est super terram , dissi-
pata sunt ossa eorũ se-
cus infernũ. † Quia ad
8 te Dñe Dñe oculi mei;
in te speraui , non au-
feras animam meam.
9 † Custodi me à laqueo
quem statuerũt mihi,
& à scandalis operan-
tium iniquitatem.
10 † Cadent in retiaculo
eorum peccatores: sin-
gulariter sum ego do-
nec transeam.

1 † Intellectus Dauid cũ
esset ipse in spelunca
orans. CXLI.

VOce mea ad Do-
2 minum clamaui:
voce mea ad Domi-
num deprecatus sum.
† Effundam in con-
3 spectu eius orationem
meam, tribulationem
meam ante ipsum pro-
4 nunciabo. † In defi-
ciendo ex me spiritum
meum, & tu cognoui-
sti semitas meas. in via
hac qua ambulabam,
absconderũt laqueum
mihi.

† Conſiderabam ad
dexteram & videbam,
& non erat qui cogno-
ſceret me. Periit fuga à
me, & non eſt qui re-
quirat animā meam.
† Clamaui ad te Dñe:
dixi, Tu es ſpes mea,
portio mea es in terra
viuentium. † Intēde ad
deprecationem meam;
quia humiliatus ſum
nimis. Libera me à per-
ſequentibus me, quia
cōfortati ſunt ſup me.
† Educ de cuſtodia a-
nimam meā, ad confi-
tendum nomini tuo:
me expectabunt iuſti,
donec retribuas mihi.

5 κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέ-
βλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων
με. ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ
ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
6 ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε· εἶπα,
σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν
γῇ ζώντων.
7 πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα. ῥῦσαί με ἐκ
τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώ-
θησαν ὑπὲρ ἐμέ.
8 ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ
ἀνταποδῷς μοι.

† Pſalmus Dauid, quā-
do perſequebatur eū
Abſalom filius eius.

CXLII.

DOmine exaudi o-
rationem meam,
auribus percipe obſe-
cratione meā in verita-
te tua: exaudi me in
iuſtitia tua. † Et non in-
tres in iudicium cum
ſeruo tuo; quia non iu-
ſtificabitur in cōſpectu
tuo oīs viuens. † Quia
perſecutus eſt inimicus
animā meā; humilia-
uit in terra vitā meā:
collocauit me in ob-

1 Ψαλμὸς τοῦ δαυὶδ ὁπότε κατε-
δίωκεν αὐτὸν ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ. ρμβ΄.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσάκουσόν μου ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ σου,
2 καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ
τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν·
3 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυ-
χήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν
ζωήν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτει-
νοῖς

νοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος.
καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦ-
μά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρ-
δία μου·
ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐμε-
λέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν
ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς
μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέ-
λιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁ-
μοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.
ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ
ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώ-
ρισόν μοι κύριε ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύ-
σομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυ-
χήν μου.
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, κύ-
ριε πρὸς σὲ κατέφυγον·
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου· ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου· τὸ πνεῦμά
σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ.
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζή-
σεις με· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις
ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου.
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύ-

ſcuris ſicut mortuos
ſeculi. † Et anxiatus eſt
4 ſuper me ſpiritꝰ meus;
in me turbatum eſt
cor meum. † Memor
5 fui dierum antiquorũ:
meditatus ſum in om-
nibus operibus tuis; in
factis manuũ tuarum
6 meditabar. † Expãdi ad
te manus meas; anima
7 mea ſicut terra ſine a-
qua tibi. † Velociter ex-
audi me Dñe, defecit
ſpiritus meus: nõ auer-
tas faciẽ tuã à me, &
ſimilis ero deſcenden-
8 tibus in lacũ. † Auditã
fac mihi manè miſeri-
cordiam tuã; quia in te
ſperaui: notã fac mihi
Dñe viã, in qua ambu-
lem; quia ad te leuaui
animã meã. † Eripe me
9 de inimicis meis Dñe,
ad te confugi. † Doce
10 me, vt faciam volunta-
tẽ tuã: quia tu es Deus
meus: ſpiritus tuus bo-
nus deducet me in ter-
ram rectam. † Propter
11 nomen tuum Domi-
ne viuificabis me; in
æquitate tua educes de
tribulatione animam
12 meam. † Et in miſeri-
cordia tua diſperdes

inimicos meos, & per-
des omnes qui tribulát
animã meam; quoniã
ego seruus tuus sum.

† Psalmus Dauid ad 1
Goliath. CXLIII.

BEnedictus Domi-
nus Deus meus,
qui docet manus meas
ad prœlium, digitos
meos ad bellum. † Mi-
sericordia mea & refu- 2
gium meum; susceptor
me9 & liberator meus:
protector meus, & in
ipso speraui; qui sub-
dit populum meũ sub 3
me. † Dñe quid est ho-
mo, quia innotuisti ei?
aut filius hominis quia
reputas eum? † Homo 4
vanitati similis factus
est; dies eius sicut vm- 5
bra prætereunt. † Dñe
inclina cælos & descẽ-
de: tange montes, &
fumigabunt. † Fulgura 6
coruscationem & dis-
sipabis eos; emitte sa-
gittas tuas, & contur-
babis eos. † Emitte ma- 7
num tuam de alto, e-
ripe me & libera me de
aquis multis, de manu
filiorum alienorum.
† Quorum os locu- 8
tum est vanitatem,

σεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάν-
τας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ πρὸς τὸν Γολιάθ.
ρμγʹ.

ΕΥλογητὸς κύριος ὁ θεός μου· ὁ
διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς
παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς
πόλεμον.
ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀν-
τιλήπτωρ μου καὶ ῥύσης μου, ὑπερ-
ασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα·
ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.
κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐ-
γνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι
λογίζῃ αὐτῷ;
ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη,
αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.
κύριε κλῖνον οὐρανοὺς καὶ κατά-
βηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνι-
σθήσονται.
ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορ-
πιεῖς αὐτούς. ἐξαπόστειλον τὰ βέλη
σου, καὶ συνταράξεις αὐτούς.
ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ
ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑ-
δάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλ-
λοτρίων.
ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα,
καὶ

καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας.
ὁ θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, 9
ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ
σοι. τῷ διδόντι τὴν σωτη- 10
ρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρου-
μένῳ δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ
ῥομφαίας πονηρᾶς.
ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς 11
υἱῶν ἀλλοτρίων· ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε
ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δε-
ξιὰ ἀδικίας.
ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἱδρυ- 12
μένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν· αἱ θυγατέ-
ρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικε-
κοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ.
τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευ- 13
γόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο· τὰ πρόβα-
τα αὐτῶν πολύτοκα πληθύνοντα ἐν
ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν.
οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ ἔστι κα- 14
τάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξο-
δος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλα-
τείαις αὐτῶν.
ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά 15
ἐστι· μακάριος ὁ λαὸς οὗ κύριος
ὁ θεὸς αὐτοῦ.

Αἴνεσις τῷ δαυίδ. ρμδ΄. 1

Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς
μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά

& dextera eorũ dextera iniquitatis. † Deus canticum nouũ cãtabo tibi, in psalterio decachordo psallam tibi. † Qui das salutẽ regib⁹, qui redemisti Dauid seruum tuũ de gladio maligno. † Eripe me & erue me de manu filiorũ alienorũ, quorũ os locutũ est vanitatẽ; & dextera eorum dextera iniquitatis. † Quorũ filij eorũ sicut nouellæ plantatæ in iuuentute sua: filiæ eorũ cõpositę, circũornatę vt similitudo templi. † Promptuaria eorũ plena, eructantia ex hoc in illud: oues eorum fœtosæ abundantes in egressibus suis. † Boues eorum crassæ: non est ruina maceriæ, neque transitus, neque clamor in plateis eorum. † Beatum dixerunt populum cui hæc sunt: beatus populus cuius Dominus Deus eius.

† Laudatio Dauid.

CXLIIII.

Exaltabo te Deus meus rex meus, & benedicam nomini

tuo in seculum, & in seculum seculi. † Per singulos dies benedicam tibi, & laudabo nomen tuum in seculum, & in seculũ seculi. † Magnus Dñs & laudabilis nimis, & magnitudinis eius non est finis. † Generatio & generatio laudabit opera tua, & potentiam tuam pronunciabunt. † Magnificentiã gloriæ sanctitatis tuæ loquentur, & mirabilia tua narrabunt.

† Et virtutem terribilium tuorum dicẽt, & magnitudinem tuam narrabunt. † Memoriam abundantiæ suauitatis tuæ eructabũt, & iustitia tua exultabunt. † Miserator & misericors Dominus, patiens, & multum misericors. † Suauis Dominus vniuersis, & miserationes eius super omnia opera eius.

† Confiteantur tibi Domine omnia opera tua, & sancti tui benedicãt tibi. † Gloriam regni tui dicent, & potentiam tuã loquẽtur.

σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.
2 καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶ-
να καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
3 μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφό-
δρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ
οὐκ ἔστι πέρας.
4 γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔρ-
γα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀ-
παγγελοῦσι.
5 τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυ-
μάσιά σου διηγήσονται.
6 καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν
σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην
σου διηγήσονται.
7 μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότη-
τός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιο-
σύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.
8 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
9 χρηστὸς κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ
οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ.
10 ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε
πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου
εὐλογησάτωσάν σε.
11 δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ
τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώ- 12
πων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν
δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βα-
σιλείας σου.
ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων 13
τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πά-
σῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πιστὸς κύριος
ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς 14
καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας
τοὺς κατερραγμένους.
οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπί- 15
ζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν
αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμ- 16
πιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.
δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς 17
ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ.
ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικα- 18
λουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικα-
λουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.
θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν 19
ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσα-
κούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.
φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀ- 20
γαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁ-
μαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.
αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα 21

† Vt notam faciant filiis hominum potentiam tuam, & gloriam magnificentiæ regni tui. † Regnū tuum regnum omniū seculorū; & dominatio tua in omni generatione & generatione. Fidelis Dominus in omnib⁹ verbis suis, & sanctus in omnibus operib⁹ suis. † Sustentat Dominus omnes qui corruunt, & erigit omnes elisos. † Oculi omnium in te sperāt, & tu das escam illorum in tempore opportuno. † Aperis tu manum tuam, & imples omne animal refectione. † Iustus Dn̄s in omnibus viis suis; & sanctus in omnibus operibus suis. † Propè Dominus omnibus inuocantibus eum, omnibus inuocantibus eū in veritate. † Voluntatem timentium se faciet, & deprecationem eorum exaudiet, & saluos faciet eos. † Custodit Dn̄s oēs diligentes se, & omnes peccatores disperdet. † Laudationem Dn̄i loquetur os

meum, & benedicat
oĩs caro nomini ſancto
eius, in ſeculum & in
ſeculũ ſeculi. Alleluia.

Aggæi & Zachariæ.

CXLV.

LAuda anima mea 1
Dñm. † Laudabo 2
Dñm in vita mea, pſal
lam Deo meo quãdiu
ſum. † Nolite cõfidere 3
in principibus, in filiis
hominum, quibus non
eſt ſalus. † Exibit ſpiritus 4
eius, & reuertetur in
terram ſuam; in illa
die peribunt omnes co
gitationes eius. † Bea- 5
tus cuius Deus Iacob
adiutor eius, ſpes eius
in Domino Deo ipſi'.
† Qui fecit cælum & 6
terram, mare & omnia
quæ in eis; qui cuſtodit
veritatem in ſeculum.
† Qui facit iudicium
iniuriam patientibus, 7
qui dat eſcam eſurien-
tibus: Dominus ſoluit
compeditos. †Domi-
nus illuminat cæcos, 8
Dominus erigit eliſos,
Dominus diligit iu-
ſtos. † Dominus cu-
ſtodit aduenas. pupil- 9
lum & viduã ſuſcipiet,

μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ἀλληλούϊα.

Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

ρμέ.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.
αἰνέσω κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ
υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.
ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ
ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ δια-
λογισμοὶ αὐτοῦ.
μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακὼβ βοη-
θὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον
τὸν θεὸν αὐτοῦ.
τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν
εἰς τὸν αἰῶνα·
ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμέ-
νοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι·
κύριος λύει πεπεδημένους.
κύριος σοφοῖ τυφλούς, κύριος
ἀνορθοῖ κατερραγμένους, κύριος
ἀγαπᾷ δικαίους.
κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύ-
τους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται,

καὶ

καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.
βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, 10
ὁ θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα. ρμϛʹ.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς 1
ψαλμός· τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυν-
θείη αἴνεσις.
οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος, 2
τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυ-
νάξει. ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμ- 3
μένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων
τὰ συντρίμματα αὐτῶν.
ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶ- 4
σιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.
μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγά- 5
λη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ
οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος, 6
ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως γῆς.
ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολο- 7
γήσει, ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κι-
θάρᾳ. τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐ- 8
ρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζοντι
τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν
ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ
τῶν ἀνθρώπων.
διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐ- 9
τῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων
τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.

& viam peccatorum
diſperdet. †Regnabit
Dñs in ſeculum, Deus
tuus Sion in generatio-
nem & generationem.

Alleluia. C X L V I.

LAudate Dominum
quoniã bonus pſal-
mus: Deo noſtro io-
cunda ſit laudatio.
† Ædificans Hieruſa-
lem Dñs, diſperſiones
Iſrael cõgregabit. †Qui
ſanat cõtritos corde, &
alligat contritiones eo-
rũ. †Qui numerat mul
titudines ſtellarum, &
omnibus eis nomina
vocans. †Magnus Dñs
noſter, & magna virtus
eius, & ſapientiæ eius
non eſt numerus.
†Suſcipiens manſuetos
Dñs; humilians autem
peccatores vſq; ad ter-
ram. † Præcinite Dño
in confeſſione, pſallite
Deo noſtro in cithara.
†Qui operit cælum in
nubibus, qui parat ter-
ræ pluuiam: qui produ-
cit in montibus fœnũ,
& herbam ſeruituti ho
minum. † Qui dat iu-
mentis eſcam ipſorum,
& pullis coruorum in-
uocantibus eum.

† Non in fortitudine equi voluntatem habebit, neque in tibiis viri beneplacitum est ei.

† Beneplacitū est Dño super timētes eū, & in eis qui sperāt super misericordia ei9. Alleluia.

Aggæi & Zachariæ.

CXLVII.

LAuda Hierusalem Dñm, lauda Deum tuū Sion. † Quoniā cōfortauit seras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te. † Qui posuit fines tuos pacem, & adipe fruméti satiat te.

† Qui emittit eloquiū suum terræ, velociter curret sermo eius.

† Qui dat niuem suam sicut lanam, nebulam sicut cinerem spargit.

† Mittit crystallū suam sicut buccellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit? † Emittet verbum suū, & liquefaciet ea: flabit spiritus eius, & fluent aquæ.

† Qui annunciat verbum suum Iacob, iustitias & iudicia sua Israel. † Non fecit taliter omni nationi, & iudicia sua non manife-

10 οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θε-
λήσει· οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀν-
δρὸς εὐδοκεῖ
11 εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτὸν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ἀλληλούϊα.

Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. ρμζʹ.

12 ΕΠαίνει ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον,
αἴνει τὸν θεόν σου σιών.
13 ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν
σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.
14 ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην, καὶ
στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε.
15 ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ
γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος
αὐτοῦ.
16 διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον,
ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος.
17 βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ
ψωμοὺς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ.
τίς ὑποστήσεται;
18 ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τή-
ξει αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ,
καὶ ῥυήσεται ὕδατα.
19 ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ
ἰακὼβ, δικαιώματα καὶ κρίματα
αὐτοῦ τῷ ἰσραήλ.
20 οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει,
καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλω-
σεν·

στη αὐτοῖς. ἀλληλούϊα.

Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. ρμή.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐ- 1
ρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις.
αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι 2
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις αὐτοῦ.
αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, 3
αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ
τὸ φῶς.
αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρα- 4
νῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐ-
ρανῶν. αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα 5
κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν·
αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς 6
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα
ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς, δρά- 7
κοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, 8
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα
τὸν λόγον αὐτοῦ.
τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύ- 9
λα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.
τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρ- 10
πετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, 11
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

stauit eis. Alleluia.

Aggæi & Zachariæ.

CXLVIII.

Laudate Dominum
de cælis, laudate
eum in excelsis.
† Laudate eum omnes
angeli eius, laudate eũ
omnes virtutes eius.
† Laudate eum Sol
& Luna, laudate eum
omnes stellæ & lumẽ.
† Laudate eum cæli
cælorum, & aqua quæ
super cælos.
† Laudent nomen Do-
mini; quia ipse dixit,
& facta sunt; ipse man-
dauit, & creata sunt.
† Statuit ea in secu-
lum, & in seculum se-
culi: præceptum po-
suit, & non præteri-
bit. † Laudate Domi-
num de terra, draco-
nes & omnes abyssi.
† Ignis, grando, nix,
glacies, spiritus procel-
larum, quæ faciũt ver-
bum eius. † Montes &
omnes colles, ligna fru
ctifera & omnes cedri.
† Bestiæ & vniuersa
pecora, serpentes & vo-
lucres pennatæ. † Re-
ges terræ & omnes po-
puli, principes & om-
nes iudices terræ.

† Iuuenes & virgines, senes cum iunioribus, † Laudent nomē Dñi, quia exaltatum est nomen eius solius: cōfessio eius super terram & cælum. † Et exaltabit cornu populi sui: hymnus omnibus sanctis eius, filiis Israel, populo appropinquanti sibi.

Alleluia. C X L I X.

Cantate Domino cāticum nouum, laus eius in ecclesia sanctorum. † Lætetur Israel in eo qui fecit eū, & filij Sion exultent in rege suo. † Laudēt nomen eius in choro, in tympano & psalterio psallant ei. † Quia beneplacitum est Dño in populo suo, & exaltabit māsuetos in salute. † Exultabunt sancti in gloria, & lætabuntur in cubilibus suis.

† Exultationes Dei in gutture eorum, & gladij ancipites in manibus eorum. † Ad faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis. † Ad alligandos reges eorum in

12 νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύ-
τεροι μετὰ νεωτέρων,
13 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου,
ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἐξο-
μολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ.
14 καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ·
ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς
ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἀλληλούϊα. ρμθ'.

1 Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν,
ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ
ὁσίων.
2 εὐφρανθήτω ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιή-
σαντι αὐτόν· καὶ υἱοὶ σιὼν ἀγαλλιά-
σθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
3 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν
χορῷ, ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ
ψαλάτωσαν αὐτῷ.
4 ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ
αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
5 καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
6 αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι
αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν·
7 τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔ-
θνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
8 τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν
πέδαις,

πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χει-
ροπέδαις σιδηραῖς.
τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγ- 9
γραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα. ρν'.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις 1
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώ-
ματι δυνάμεως αὐτοῦ.
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις 2
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, 3
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ 4
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ.
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐή- 5
χοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ.
πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. 6

ΤΕΛΟΣ.

compedibus, & nobi-
les eorum in manicis
ferreis: † Vt faciant in
eis iudicium conscri-
ptum: gloria hæc erit
omnibus sanctis eius.

Alleluia. CL.

LAudate Deum in
sanctis eius, lau-
date eum in firma-
mento virtutis eius.
† Laudate eum in vir-
tutibus eius, laudate
eum secundùm multi-
tudinem magnitudinis
eius. † Laudate eum
in sono tubæ, laudate
eum in psalterio & ci-
thara. † Laudate eum
in tympano & choro,
laudate eum in chor-
dis & organo. † Lau-
date eum in cymbalis
bene sonantibus, lau-
date eum in cymbalis
iubilationis. † Omnis
spiritus laudet Dñm.

FINIS.

Εἶπεν

Επὶ

Κύριε

Ὁ θεὸς

Π.

Σ.

τὰ

T.

Υ.

Φ.

Ω.

S PSALMO-

PSALMORVM
INDEX.

Confite-

Expectans

Te-

FINIS.





